

ସେ ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ

He Lived Among Us

Oriya Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed “Attention: Permission Coordinator,” at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

ସେ ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ

ଯଦିବା ସ୍ୱଭାବତଃ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନତା ବଶତଃ ଅଧିକାଂଶଙ୍କର ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା ଅଛି ।

ପ୍ରଥମତଃ - ଆମର ବିବେକ ଜରାଆରେ ଇଶ୍ୱର ଆମକୁ ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ଜଣେଇ ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ବିଚାର କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଆମକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଏ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ - ଆଦିମ ଯୁଗରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ପରିଷ୍କାର ଦେଖି ହେଉଛି । ଯେଉଁସବୁ ଘଟଣା ଘଟିଯାଉଛି ସେଥିରୁ ସବୁ ବୁଝି ହେଉଛି, ତେଣୁ ମଣିଷ କିଛି ବାହାନା ବନାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଇଶ୍ୱର କିଏ ଜାଣିନି ।

ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପଢ଼ି, ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିହୁଏ । **ନୂତନ ନିୟମରେ** ମଣିଷର ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମିଳେ । ଯାହାର କାନ ଅଛି ସେ ଶୁଣୁ ।

ଆଶା ହେଉଛି ଜୀବନ । ଆମେ ସମସ୍ତେ, ସବୁଠୁ ଭଲ ବିଷୟକୁ ଆଶା କରୁ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବି ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ କି? ଜୀବନ୍ତ ଇଶ୍ୱର ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଶା ରଖ । ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ - ତାହାହେଲେ ତୁମର ଆଶା ସଫଳ ହେବ ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି - ମୁଁ କାହିଁକି ଏଠି ରହିଛି? କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ? ଉତ୍ତର ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ । ପିତା ଓ ସନ୍ତାନ ପରି, ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକାଠି ରହିବାକୁ । ସେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ଆମକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଆମେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରୁ ବା ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ପଳାଇ ଯାଇ ପାରୁ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଭରସା ରଖିପାରୁ ବା ତାଙ୍କୁ ମନେ ନ ପକାଇ ପାରୁ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ :

ପ୍ରେମ ସହନଶୀଳ, ପ୍ରେମ ଦୟାଳୁ । ଏହା ଈର୍ଷା କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଦର୍ପ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଗର୍ବୀ ନୁହେଁ କି ନିଷ୍ଠୁର ନୁହେଁ । ଏହା ନିଜ ପାଇଁ ସୁଖ ସୁବିଧା ଖୋଜେ ନାହିଁ । ଏହା ସାମାନ୍ୟ କଥାରେ ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା କାହାର ଭୁଲକୁ ସ୍ମରଣରେ ରଖେ ନାହିଁ । ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖିଲେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ । ତୁମେ ଯାହାକୁ ପ୍ରେମକର ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କର । ତା'ଠାରେ ଆଶା ଓ ଭରସା ରଖ । ତା' ସପକ୍ଷରେ ସବୁବେଳେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ । ପ୍ରେମର କେବେ ପରାଜୟ ନାହିଁ ।

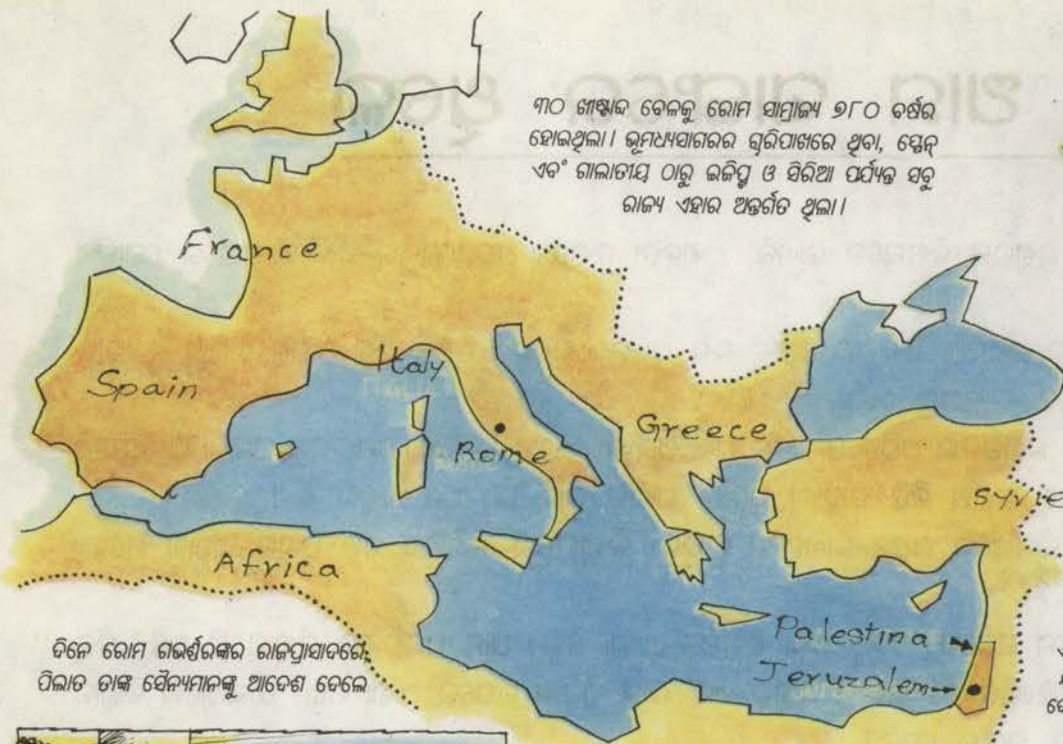
ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ, ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଜରାଆରେ ଆମକୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ପୁତ୍ର, ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଓ ତାଙ୍କ ଗୌରବର ଏକ ଆଲୋକ ରେଖା ।

ଯାଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ ଯେପରିକି ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନର ଅଧିକାର ପାଇବୁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ପାପ ଶୂନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ଦୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାଙ୍କରମାନେ ଯେତେ ଅସୁସ୍ଥ ଶରୀର ସୁସ୍ଥ କରିଛନ୍ତି - ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଭଙ୍ଗା ହୃଦୟ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବି ସେ ସେଇକାମ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ ଯିଏ କି ତୁମ ପାଇଁ ଓ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଜୁଣରେ ହତ ହେଲେ - ତାଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦିନ ସେ ମୃତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ପୁନରୁତ୍ଥାନ । ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆମକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଜଣାଉଛନ୍ତି - “ଯେଉଁମାନେ ଲାଜ୍ଜ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ସମସ୍ତେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ-ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି । ମୋର ଜୁଆଳା ନିଅ - ଏବଂ ମୋ ନିକଟରୁ ଶିଖ । କାରଣ ମୁଁ ଧାର ଓ ନମ୍ର ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମା ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା : ମୋର ମୁକ୍ତିଦାତା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ । ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । ମୁଁ ତୁମଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ତୁମରି ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନୁସରଣ କରିବି ଏବଂ ତୁମର ଆଜ୍ଞା ସକଳ ମାନିବି । କାରଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମକରେ ।

୩୦ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ୬୮୦ ବର୍ଷର ହୋଇଥିଲା । ଭୂମଧ୍ୟସାଗରର ଗୁରୁପାଖରେ ଥିବା, ସ୍ପେନ୍ ଏବଂ ଗାଲାଟୀୟ ଠାରୁ ଇଟିପୁ ଓ ସିରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ରାଜ୍ୟ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା ।

ଦିନେ ରୋମ ଗଭର୍ଣ୍ଣରଙ୍କର ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ପିଲାଟ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ

ଏହି ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାହୁଣୀଲମରେ ରହୁଥିଲେ । ଏଇ ଯାହୁଣୀଲମ, ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହୁଣୀ ଦେଶର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ଏବଂ ତାହା ସିରିଆର ରୋମ ଅଧିକୃତ ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲା ।

ସେନାପତି! ତୁମର ସାମ୍ରାଜିକ ଖବରରେ କି ପ୍ରକାର ଖବର ଅଛି?

ଗଭର୍ଣ୍ଣର! ଯର୍ଦନ ନଦୀ କୂଳରେ, ମୁଁ ବହୁତ ଲୋକ ଜମା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି । ସେଠାରେ ଯୋଦ୍ଧା ଚୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ, ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବକ୍ତା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

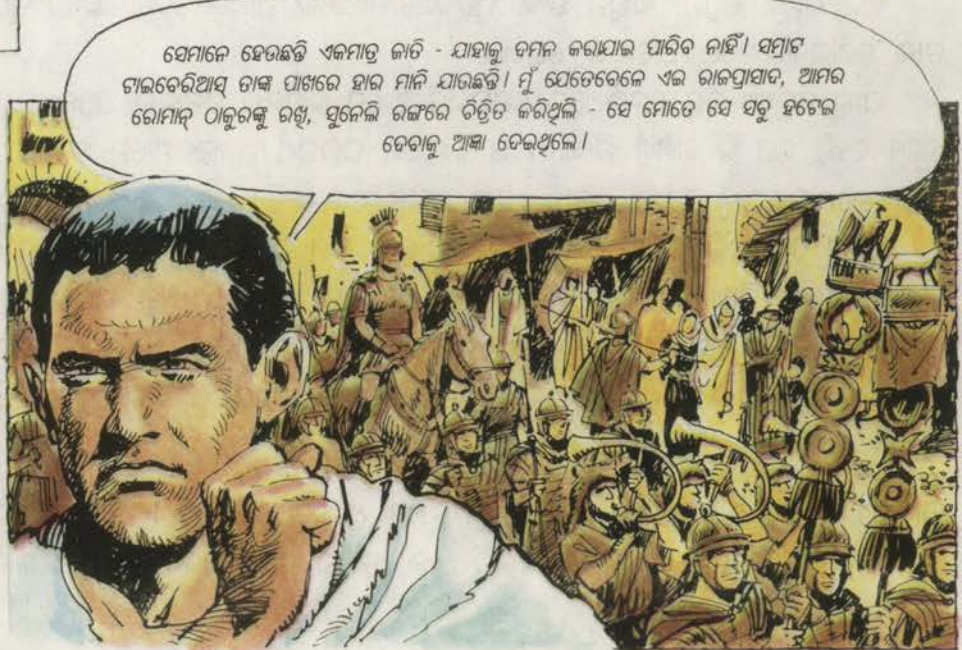
ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମସିହ ନାମରେ ଜଣେ ନୂଆ ନେତା ଆସିବେ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ।

ହୁଁ...ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ନେତାକୁ ଦେଖିଲି ଯେ କି ସୈନ୍ୟ ସଂଗଠନ କରି ଆମ ରୋମାନମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ଆମକୁ ଚିତ୍ତି ଦେବାକୁ ଇଏ ପ୍ରଥମ ନେତା ଥିଲେ କି ଶେଷ ନେତା ବି ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଚିତ୍ତିବା ପାଇଁ କେହି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ହଁ - ଏଇ ଯାହୁଣୀଲମରେ ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଜାତି ।

ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଜାତି - ଯାହାକୁ ଚମନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସମ୍ରାଟ ଟାଇବେରିଆସ୍ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ହାର ମାନି ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏଇ ରାଜପ୍ରାସାଦ, ଆମର ରୋମାନ୍ ଠାକୁରଙ୍କୁ ରଖି, ସୁନେଲି ରଙ୍ଗରେ ଚିତ୍ତିତ କରିଥିଲି - ସେ ମୋତେ ସେ ସବୁ ହଟେଇ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

ଏଇ ଯାହୁଡ଼ି ଭାବନ୍ତି ଏହା କରିବା ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ନଗର ଅପବିତ୍ର ହୋଇଗଲା । ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣଙ୍କର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରତିମା ଉତ୍ସବ କଟାକଟି ଭାବରେ ମନା ହୁଏ । ରୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସହିତ କଠିନ ସମସ୍ତ ପ୍ରଗଳ୍ଭ ଶତ୍ରୁର ନିନ୍ଦାକାରୀ ।

ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସମ୍ରାଟ ଟାଇବେରିଆସଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ହେଲା ।

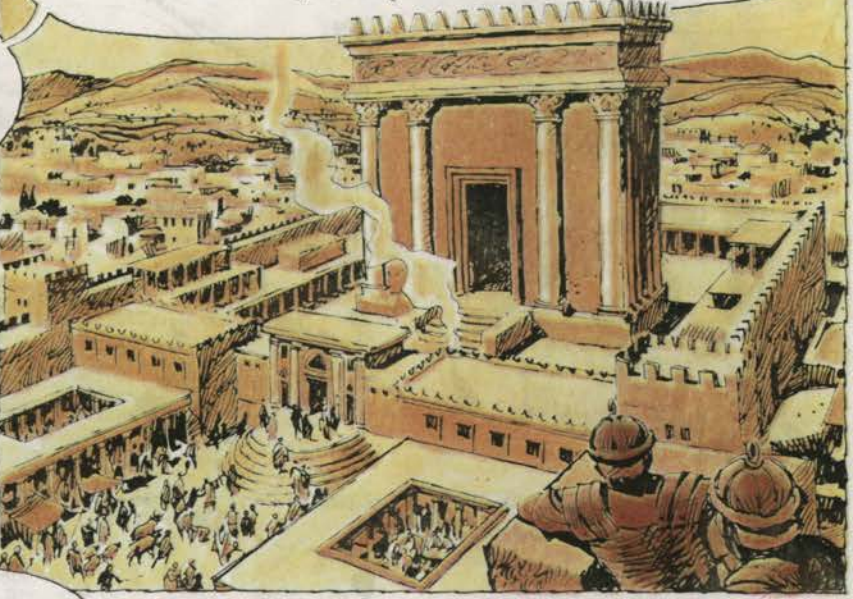
ସେ ଲୋକମାନେ ଏମିତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବା ଭାବି କହୁ । ଯାହୁଶାଲମର ରାଜ୍ୟପାଳ ଭାବରେ ମୋର କାମ, ସମଗ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଅପ୍ରାଚିନ ।

ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦାନରେ କିଛି କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନୋନୀତ ଜାତି ବୋଲି ଭାବନ୍ତି ଓ କେବଳ ସେଇ ଆଳରେ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ କରି ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶର ଅଧିକାର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଯାହା କହିଲ ଠିକ୍ । ସମଗ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ କେବଳ ଏଇ ଯାହୁଡ଼ି ମାନେ, ଆମର ରୋମାନ୍ ପ୍ରତିମା ଗୁଡ଼ିକୁ ପୂଜା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଓଃ! ଏ ଯାହୁଶାଲମ ମନ୍ଦିର କି ଭୟଙ୍କର । ଯେତେବେଳେ ୨ ଲକ୍ଷ ଯାହୁ ଯାହୁଡ଼ି ମାନଙ୍କର ଭୋଜା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି - ସେତେବେଳେ ସାବଧାନ ହେବା ଦରକାର । ତୁମେ କିଛି ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ କଳି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ ଓ ତଳା ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ ।

ପବିତ୍ର ଆଶୋନିଆ ପାଖକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଗତିବିଧି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛୁ ଓ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଗୋଳମାଳକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ପାରିବୁ ।

ଆଜା ହେଉ ସେନାପତି । ଏଇ ଯତ୍ନ ନଦୀର ଅବସ୍ଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଓ ମୋତେ ଖବର ଦିଅ ।

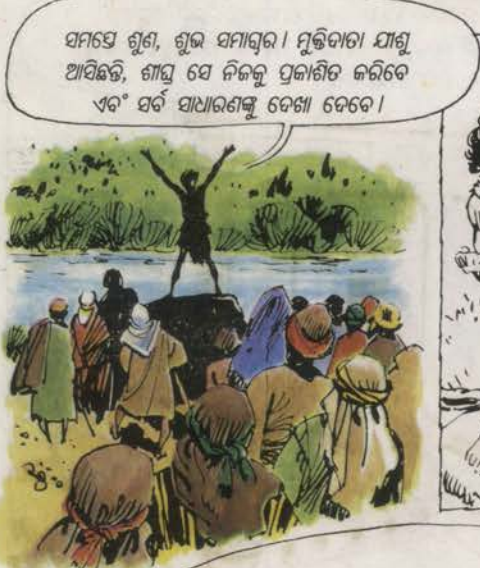
ମୁଁ ନିଜେ ସେଠାକୁ ଯାଉଛି । ମୁଁ ଜାଣିଛି ଯେ ଯାହୁଡ଼ି ଦର୍ଶକ ଉପସିଦ୍ଧ, ଏହି ଯୋଦ୍ଧା

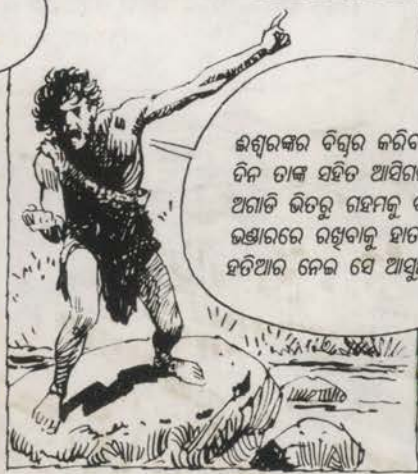
ତୁମଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ । ସେମାନେ ତା' ବିଷୟରେ ନିଜେ କିଛି ଗୋଳତାଡ଼ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।

ମନୁ ଅଞ୍ଚଳର ଏଇ ଭବିଷ୍ୟତ ବନ୍ଧା ଜଣକ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି । କାରଣ ଜଣ ଶୁଲ ଖୋଜି କାଟିବା ।

ସମସ୍ତେ ଶୁଣ, ଶୁଭ ସମ୍ବାଦର । ମୁକ୍ତିଦାତା ଯୀଶୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଶୀଘ୍ର ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ ଏବଂ ସର୍ବ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେବେ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଦିନ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଗଲା । ଅଗାଧି ଭିଡ଼ରୁ ଗହମକୁ ବାଢ଼ି ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିବାକୁ ହାତରେ ହଟିଆର ନେଇ ସେ ଆସୁଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ସେ ଅଗାଧିକୁ ଅନିବାରିତ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ପକାଇବେ । ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସବୁ ବାଧା ହଟାଇଦିଅ ଓ ତାଙ୍କପାଇଁ ଏକ ସଜଣ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

କଣ? ମସିହ ଆସିଗଲେଣି? ସେ ତ ରୋମାନ ମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବେ ।

ଶେଷରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ମିଳିବ । ଶୀଘ୍ର ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଅନେକ ଦିନ ହେଲାଣି ଯୋହନ ଭୁବକଙ୍କ ପରି ଜଣେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଆମକୁ ମିଳି ନ ଥିଲେ ।

ପୁରାତନ ଭବିଷ୍ୟତ ବନ୍ଧାଙ୍କ ଜୀବନ ପରି କଠିନ ଜୀବନ ସେ ବିଚାରଛନ୍ତି । ଓଟ ଲୋମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବସ୍ତ୍ର ସେ ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଦମତାର ଜଟା ବନ୍ଧନ ବି ତାଙ୍କ ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି ।

ଅଣ୍ଟାରେ ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି । ସେ ଜାଟପଟଙ୍ଗ ଉଜା, ବଶର ମଧୁ ବି ଖାଉଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଯାହା ଭାବୁଛି - ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ନୁହେଁ - ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତୁ ।

ଭୂକ ୩: ୧-୨
 ଦାସାଦତା ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ତା ଭବିଷ୍ୟତ ସିକାରକ ରାଜତ୍ଵର ପଞ୍ଚବଶ ବର୍ଷରେ ଜିଖରିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋହନ ମନୁଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ବାଣୀ ପାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ପାଲାତ ସିନ୍ଧୁଦା ଦେଶର ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲେ; ହେରୋଦ ଗାଲିଲାର, ତାଙ୍କ ଭାଇ ପିଲିପ ଇବ୍ରାହିୟା ଓ ଟ୍ରାକୋନିସ୍ତର ଏବଂ ଲାକସାନିୟସ୍ ଅବିଲିନାର ସାମନ୍ତ ରାଜା ଥିଲେ; ଏବଂ ହାନାନ୍ ଓ କୟାପା ମହାଯାଜକ ଥିଲେ ।
 ମାଥୂର ୩: ୧-୧୨
 ଦାସାଦତା ଯୋହନ
 ସେମାନେ ନାକରିତରେ ବାସକରୁଥିବା ସମୟରେ ମନୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ: "ପାପ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୁଅ, କାରଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସଜ୍ଜିତ ।" ୩ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବେ ଭାବଦାତା ସିଖାୟ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖୁଥିଲେ

ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇଲି ।

ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଣିରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି ପାହାଚ ଅର୍ଥ ହେଉଛି - ତୁମକୁ ପରିଷ୍କାର କରିଦେଲି ଓ ମୃତ୍ୟୁ କରିଦେଲି ।

ଇତିମଧ୍ୟରେ...

ଇତିଷ୍ଟ୍ୟ ବକ୍ତା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତା' ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଜଣ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉନାହିଁ ?

ଆମର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଦରକାର ନାହିଁ ।

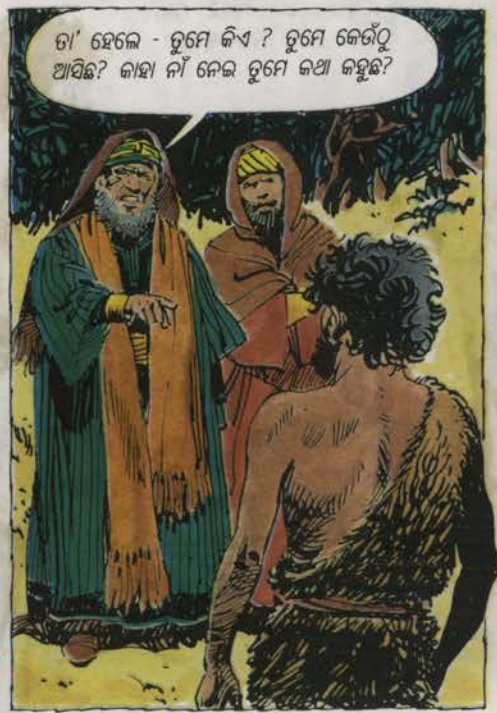

ଯାହାଶାଳମରେ ଯାହୁଡ଼ି ନେତା, ମହାଧାକକ ଓ ପାରୁଷାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରିଷା ନିରାକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛୁ ।

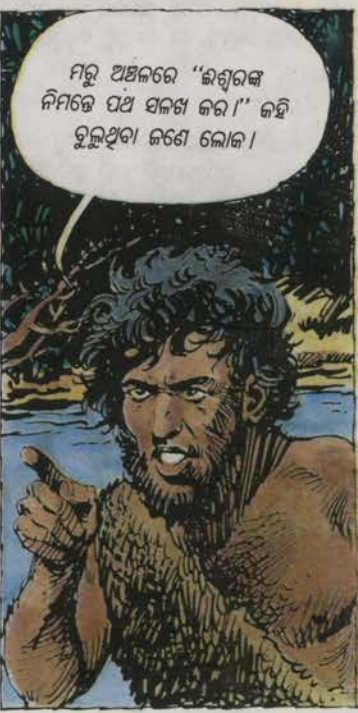

ଯାହାକୁ ତାହାପାତା ପୋଛନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଜଣ ସେହି ଲୋକ? ତୁମେ ଜଣ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ମନେ କରୁଛ?

ନାଁ - ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ! ମୁଁ ତାଙ୍କର ପୋତା ଖୋଲିବାକୁ ବି ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ତା' ହେଲେ - ତୁମେ କିଏ ? ତୁମେ କେଉଁଠୁ ଆସିଛ? କାହା ନାଁ ନେଇ ତୁମେ କଥା କହୁଛ?

ମରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ "ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଥ ସଜାଣ କର ।" କହି ବୁଲୁଥିବା ଜଣେ ଲୋକ ।

କାହିଁକି ତୁମେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦାକ୍ଷୀ ଦେଉଛ?

ମୁଁ ଜଳରେ ଦାକ୍ଷୀ ଦେଉଛି ।

ଯିଏ ମୋ ପରେ ଆସୁଛି ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦାକ୍ଷୀ ଦେବେ ।

ହେ ସର୍ପର ବଂଶ - ସାରଥୀନ

ତୁମେ ଭାବୁଛ - ଯେହେତୁ ତୁମେ ଅତ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶଧର ତୁମେ ସୁକ୍ଷିତ ।

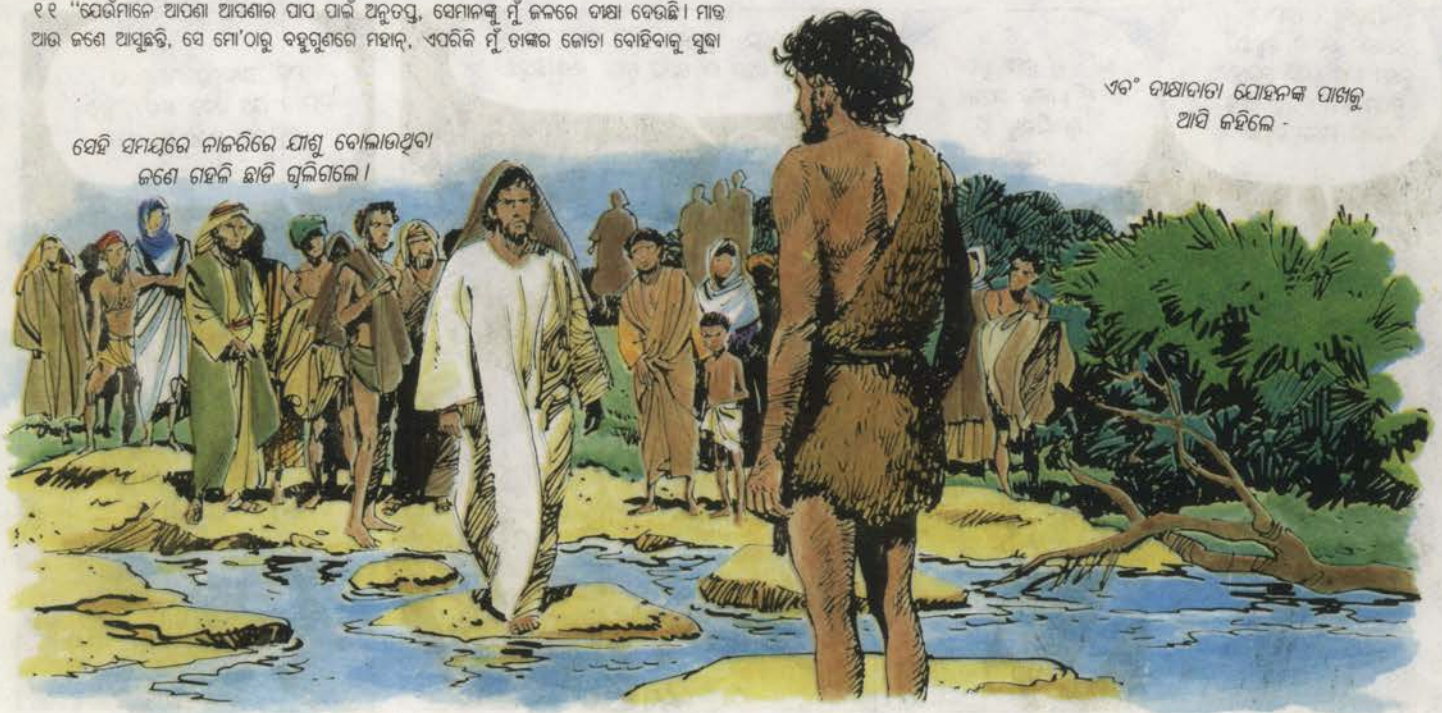

ଈଶ୍ଵର କେବେ ପାତର ଅଞ୍ଚଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଫଳଦ୍ଵାରା ଗଛଟି କି ଗଛ ଚଣାପଡେ । ଏଇ ପଥର ଗୁଡ଼ାଳ ଭିତରୁ ପ୍ରଭୁ ଅତ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶଧର ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବେ ।

“ମରୁପ୍ରାନ୍ତରୁ ମୋତେ ଏକ ଧୂଳି ଶୁଭୁଛି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତାଙ୍କର ଆଗମନର ପଥ ସଜାଣ କର ।”
 ଧ ଯୋହନଙ୍କର ଦୟା ଓତ ଲୋମରେ ବୁଣା ହେଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ଅଣ୍ଟାରେ ବମଡ଼ାର ଏକ ପଟି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ପଞ୍ଚାପାଳ ଓ ବନ୍ୟମଧୁ ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା । ଃ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରୁ, ସମ୍ରାଟ ଯର୍ଦନ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକାରୁ ଏବଂ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତର ଶୁଣିବାକୁ ମରୁପ୍ରାନ୍ତକୁ ଗଲେ । ଥ ଆଉ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପାପ ସ୍ଵାକାର କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦିନ ନଦୀରେ ଜଳଦାକ୍ଷୀ ଦେଲେ ।
 ଥ ମାତ୍ର ସେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅନେକ ଫାରୁଣୀ ଓ ସାବୁନି ଜଳଦାକ୍ଷୀ ନେବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିମୁଖ କରି କହିଲେ, “ଆଗେ ସର୍ପର ବଂଶଧର! ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗାମୀ ଛୋଧରୁ ତୁମେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ବୋଲି କିଏ ଚମ୍ପମାନଙ୍କୁ ବେତରା ଦେଲା? ି ଜଳଦାକ୍ଷୀ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଆଗେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଦ୍ଵାରା ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ । ି ଆମେତ ଯିହୁଦା, ଅତ୍ରାହାମଙ୍କର ବଂଶଧର, ତେଣୁ ଆମେ ସୁକ୍ଷିତ, ମନେ ମନେ ଏପରି ଭାବି ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୃଦୟରେ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ାଳରୁ ଯିହୁଦା ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରନ୍ତି ।
 ୧୦ “ଏପରିକି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷ ରୂପ କୁରାଡ଼ି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଫନତି ଗଛକୁ କାଟିବା ପାଇଁ ଭକ୍ଷା ହୋଇ ରହିଛି । ସେ ସବୁ କଟା ହୋଇ ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ା ହେବ ।
 ୧୧ “ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ପାପ ପାଇଁ ଅନୁତପ୍ତ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜଳରେ ଦାକ୍ଷୀ ଦେଉଛି । ମାତ୍ର ଆଉ ଜଣେ ଆସୁଛି, ସେ ମୋ’ଠାରୁ ବହୁଗୁଣେ ମହାନ, ଏପରିକି ମୁଁ ତାଙ୍କର ଗୋଟା ବୋହିବାକୁ ସୁଦ୍ଧା

ସେହି ସମୟରେ ନାଜରିରେ ଯାଣୁ ବୋଲାଉଥିବା ଜଣେ ଗହଳି ଛାଡ଼ି ଗୁଲିଗଲେ ।

ଏବଂ ଦାକ୍ଷୀଦାତା ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ -

ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ସେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ଦାକ୍ଷିତ କରିଦେ। ୧୨ ସେ ଗହମରୁ ଅଗାଡ଼ିକୁ ଅଲଗା କରିଦେ। ସେ ଅଗାଡ଼ିକୁ ଚିର ପ୍ରକୃତି ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିପକାଇଦେ ଓ ଗହମକୁ ଭଣ୍ଡାର ଘରେ ସାଇତି ରଖିଦେ।”

ଯାଶୁଙ୍କର ଜଳଦାକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ

୧୩ ଏ ଉତ୍ତରରେ ଯାଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜଳଦାକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ଗାଲିଲୀୟ ଯର୍ଦ୍ଦନନଦୀ କୂଳକୁ ଆସିଲେ।
 ୧୪ କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରି କହିଲେ, “ନା, ବରଂ ତୁମ ଦ୍ଵାରା ମୋର ଜଳଦାକ୍ଷା ନେବା ପ୍ରୟୋଜନ। ଅଥଚ ତୁମେ କ’ଣ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଛ?”
 ୧୫ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଏବେ ଏହାହିଁ ହେଉ। କାରଣ ଯାହା ସବୁ ମୋର ପାଳନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ,

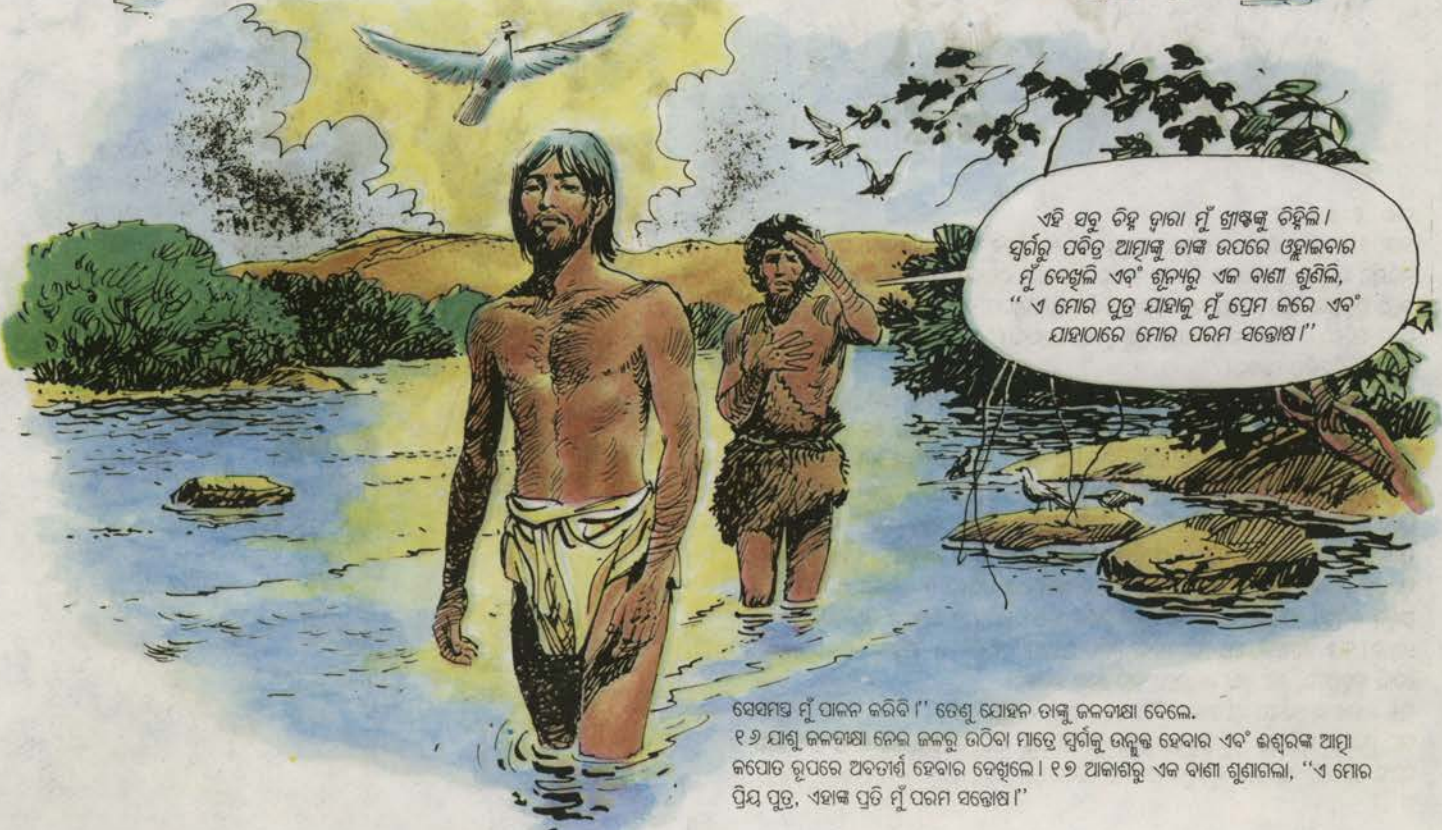

ଭାଇ ଯୋହନ।
 ସମୟ ଆସି ଯାଇଛି।
 ମୋତେ ଦାକ୍ଷାଦିଅ।

ହେ ଯାଶୁ! ମୁଁ କଣ ତୁମକୁ ଦାକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିବି ଯେ ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଛ? ତୁମେ ମୋତେ ଦାକ୍ଷା ଦେବା କଥା। ତୁମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ର ପ୍ରତୀକ।

ମୋତେ ଦାକ୍ଷା ଦିଅ - କାରଣ ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା।

ଏହି ସବୁ ଚିହ୍ନ ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲି। ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଓହ୍ଲାଇବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି ଏବଂ ଶୂନ୍ୟରୁ ଏକ ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, “ଏ ମୋର ପୁତ୍ର ଯାହାକୁ ମୁଁ ପ୍ରେମ କରେ ଏବଂ ଯାହାରୁ ମୋର ପରମ ସନ୍ତୋଷ।”

ସେସମୟ ମୁଁ ପାଳନ କରିବି।” ତେଣୁ ଯୋହନ ତାଙ୍କୁ ଜଳଦାକ୍ଷା ଦେଲେ।
 ୧୬ ଯାଶୁ ଜଳଦାକ୍ଷା ନେଇ ଜଳରୁ ଉଠିବା ମାତ୍ରେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଉନ୍ମୁଳ ହେବାର ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା କପୋତ ରୂପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଦେଖିଲେ। ୧୭ ଆକାଶରୁ ଏକ ବାଣୀ ଶୁଣାଗଲା, “ଏ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ ପରମ ସନ୍ତୋଷ।”

ଚିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯାଶୁ ଯତ୍ନ ନଦୀରେ ବୁଦ୍ଧ ନେଇଥିଲେ ସେ କିଏ ଥିଲେ? ନାଜରିତର ବଢେଇ ଯୋଷେଫଙ୍କର ସେ ପୁଅ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ମେରୀ ଥିଲା। ଦାସୀଦାତା ଯୋହନଙ୍କର ମାତା, ମେରୀଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟା ଭଉଣୀ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ତାଙ୍କ ପିତାମାତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ।

ମେରୀଙ୍କର ଯୋଷେଫଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯେତେବେଳେ ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ସେ ନିଜକୁ ଶରୀରତା ବୋଲି ଜାଣିପାରିଲେ।
ସେ ତ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହି ନ ଥିଲେ! ଏପରି ଘଟଣା କିପରି ଘଟିଲା?

ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ରାମ ଦିନରେ ମେରୀର ପିତାମାତା ମନ୍ଦିରକୁ ଯେଉଁଠି ଯାଇଥିଲେ।

ଦାନିୟେଲ ଭବିଷ୍ୟତ ବଢ଼ାଇଲ କଥା ତୁମେ ଜାଣିଥିବ ଗାନ୍ତାୟେଲ ତୁତ ତାହାକୁ ମସାହକ କହୁ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ। ମୋତେ ଘାବରା ଲାଗୁଛି। ଆମେ କଣ ସେଇ ମହା ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରି ପାରିବା?

ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି କାରଣ

ଦାନିୟେଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟିବା କଥା।

ମେରୀ, ରନ୍ଧାଉଛି ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ବତୀ ପାଇଁ ତେଲ ନେଇ ଆ

ହଠାତ୍... ମେରୀ ଆନନ୍ଦ କର, କାରଣ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲୁ।

କଣ ହେଉଛି? ଏ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କାହାପାଇଁ? ଏ ସମ୍ପଦ କଣ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁଛି?

ଭୁକ୍ତ ୧:୨୭-୩୮
୨୭, ୨୭ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସରେ ଉତ୍ତରୀ ଗାନ୍ତାୟେଲ ବୃତ୍ତକୁ ଗାଲିଲା ପ୍ରଦେଶର ନାଜରିତ ଗ୍ରାମ ମରିୟମ୍ ନାମ୍ନୀ ଏକ କୁମାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଧର ଯୋଷେଫ ନାମକ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ମରିୟମ୍ଙ୍କର ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା। ୨୮ ଗାନ୍ତାୟେଲ ମରିୟମ୍ଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଇ କହିଲେ, "ଆଣ୍ଡୋ କଲ୍ୟାଣୀୟା, ପ୍ରଭୁ ତୁମର ସହବର୍ତ୍ତୀ।" ୨୯ ମରିୟମ୍ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ କଥାରେ ବିସ୍ତମ୍ଭ ଓ ବିଚଳିତ ହେଲେ।
୩୦ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଲେ, "ମରିୟମ୍, ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଉତ୍ତରୀ ତୁମକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଭାବରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି। ୩୧ ଅତିଶୀଘ୍ର ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଲାଭ କରିବ ଓ ତାହାର ନାମ ଯାଶୁ ଦେବ। ୩୨ ସେ ମହାନ ହୋଇ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ବିଦିତ ହେବେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତରୀ ତାହାଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ ଦେବେ। ୩୩ ସେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ; ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅବସାନ ହେବ ନାହିଁ।" ୩୪ ମରିୟମ୍ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, "କିନ୍ତୁ ମୋର କିପରି ସନ୍ତାନ ହେବ? ମୁଁ ତ ଅବିବାହିତା କୁମାରୀ।" ୩୫ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମଠାରେ ଅବତରଣ କରିବେ ଓ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଆବୃତ କରିବ। ତେଣୁ ତୁମଠାରୁ ଜାତ ସେହି ସନ୍ତାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଓ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ। ୩୬ ଏହାଛଡ଼ା, ଈଶ ମାସ ହେଲା ତୁମର ଆତ୍ମାୟା ଏଲିଶାବେଥ, ଯାହାକୁ ଲୋକେ ବନ୍ୟା ବୋଲି କହୁଥିଲେ, ସେ ବୃଦ୍ଧା ବୟସରେ ଗର୍ଭାଧାରଣ କରିଛନ୍ତି।
୩୭ କାରଣ ଉତ୍ତରୀଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଦନ ଅବଶ୍ୟ ସଫଳ ହେବ।" ୩୮ ମରିୟମ୍ କହିଲେ, "ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସୀ। ଆପଣ ଯାହା ଯାହା କହିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ମୋଠାରେ ସଫଳ ହେଉ।" ଏହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲେ।

ମୁଁ ତ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ। ମୁଁ ତ ଗୋଟିଏ କୁଆଁରୀ କନ୍ୟା - ମୋର କେମିତି ପିଲା ହେବ?

ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ରାସା। ଆପଣଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ମୋ ପୁତ୍ର ହବୁ।

ତୁମ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବେ। ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ସେ ତୁମକୁ ଆବୋଧିବେ। ତେଣୁ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବ। ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହିଲି ତାହା ଘଟିବ। ତୁମ ଭଉଣୀ ଏଲିଜାବେଥଙ୍କର ଏ ବୃଦ୍ଧା ଅବସ୍ଥାରେ ଏକ ପୁତ୍ର ହେବ। ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଧ୍ୟା ବୋଲି କହୁଥିଲେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛଅମାସ ଗର୍ଭବତୀ। କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ।

କିଛି ଦିନ ପରେ...

ମା', ମୁଁ କିଛି ଦିନ ଭଉଣୀ ଏଲିଜାବେଥଙ୍କ ଘରେ କଟାଇବାକୁ ଗୁହେଁ।

ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ତୁ ଆତ୍ମନିକଟାର ସହ ଏଇଆ ଗୁହୁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁ ତା'ର କାରଣ କହୁନାହୁଁ।

ତୁ ତା'ର ଘରକୁ ଗଲେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଖୁସି ହେବ। ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଜିଖରିସି ଦି ଖୁସୀ ହେବ।

କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଠାରୁ ବହୁତ ଦୂର ଯାହୁଡ଼ା ପ୍ରଦେଶରେ ରହୁଛନ୍ତି।

ନାଜରାତରୁ ଯାବୁଶାଲମ ଯାଉଥିବା ଯାତ୍ରୀ ବଳ ଯଦି ତୁ ପାଇବୁ, ତେବେ ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ଯାଇ ପାରିବୁ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ମେରୀ ଯାହୁଡ଼ା ଆଡ଼କୁ ଗୁଲିଲା।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେ ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ପରିଗ୍ରହକଙ୍କ ଜିମା କରିଦେବି ଯେ କି ତୋର ଦେଖା ଶୁଣା କରିବେ।

ମୁଁ ତରୁନି କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ।

ଇଶ୍ୱର ମୋତେ ଚାକର ସହାୟତା ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋର ଅନ୍ତରରେ ମୋତେ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ମସାହକୁ ଜନ୍ମ ଦେବି - ଯିଏ କି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କୋରୁହଳା ଯେ, ମୋ ଭଉଣୀ କିପରି ଅଛି ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା ଶୁଣିଲି ସେ ସବୁ ସତ କି ନୁହେଁ।

ମେରୀ! ତୁମେ ବୋଧେ ନାଜରାତରୁ ଆସୁଛ। ଆଇନ୍ କାରିନକୁ ଏଇଟା ହେଉଛି ରାସା - ଯେଉଁଠାରେ ତୁମର ଭଉଣୀ ରହନ୍ତି। ସେ ଗାଁଟି ସେଇ ଉପତ୍ୟକାରେ।

ଏ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ। ଇଶ୍ୱର ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।

ଫେରେରେଲେ ମେରା ପହଞ୍ଚିଲେ...

ଭଉଣୀ ଏଲିକାରେଥି । ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଶାନ୍ତି ମିଳୁ ।

କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା! ନାଟରାଟରୁ ମେରା ଆସିଲଣି?

ଏ! ଏ ମୋର କଣ ହେଉଛି? ମୋ ଗର୍ଭର ପିଲା ହଠାତ୍ କାହିଁକି ନାତି ଉଠୁଛି?

ମେରା ! ତୁ କେମିତି ଆସିଲୁ?

ଭଉଣୀ ଏଲିକାରେଥା । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ଯେ ତୁ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲୁ !

ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ମୋତେ ଯାହା କୁହାଗଲା ସବୁ ସତ ଓ ସବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦୁ ହେଉଛି ।

ଏତେ ହଠାତ୍?

ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ଶୁଭ କଥା କହିବି ।

ମେରା ତୁ କେତେ ଭଲ! ଇଶ୍ଵର ତୋତେ ଯାହା କହିଲେ ତୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲୁ ।

ମୁଁ ଗୋ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ।

ତୋର ସ୍ଵର ଶୁଣି, ମୋ ଭିତ୍ତ ଶିଶୁ ନାତି ଉଠିଲା । ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵ, ମୁଁ କେମିତି ଏତେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲି ଯେ ମସାହକ ଜନନୀ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ।

ସମସ୍ତ ଆଲୋଚନାର ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଆଶୀର୍ବାଦ
ଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି। ଆଉ ତୁମର ଗର୍ଭସ୍ଥ
ଶିଶୁ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି।

ମୋର ଆତ୍ମା ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୌରବ କରୁଛି।
ସେ ମୋର ଚୟନାୟ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ
ମନୋଯୋଗୀ। ମହାନ୍ ପରମେଶ୍ଵର ମୋ ନିମନ୍ତେ
ବହୁତ ବଡ଼ କାମ କରିଛନ୍ତି ଯେମିତିକି ତାଙ୍କର
ନାମ ମହିମାକ୍ରିତ ହେବ।

ହେଇ ଦେଖ।
ଜିଖରିୟ ଆସୁଛନ୍ତି।
ସେ ଆଉ କଥା
କହି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି।

ମୁଁ ତୋତେ ସବୁ
ତୁଣ୍ଡାଇଦେବି।

ମୋର! ମୋର ଗର୍ଭ ଅବସ୍ଥା
ପାଇଁ ଜିଖରିୟ ମୂଳ
ପାଲଟି ଯାଇଛି।

ତୋର ଗର୍ଭ ଅବସ୍ଥା
ପାଇଁଟି ତା'ର ଏଇ
ଅବସ୍ଥା।

ତୁ ଜାଣିଛୁ ସେ ଆମର କୌଣସି
ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ, ଆଉ ସନ୍ତାନ ହେବାର
ଆଶା ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା।

ଛଅ ମାସ ପୂର୍ବେ ଜିଖରିୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ୩୦୦ ପାଳକଙ୍କ
ସହିତ ମହିରକୁ ଯାଇଥିଲେ।

ସେଇ ପାଳକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଜିଏ ମହିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଧୂପ ଲକାଳବ
ଏଥିପାଇଁ ନାମ ବାଛିବାକୁ ଗୁଲିବାସ୍ କରା
ଯାଇଥିଲା।

ହେଇଚ !
ଜିଖରିୟ ପାଳକଙ୍କ
ନାମ ରାମିଲା !

ମୋ ଜୀବନର ପାଳି
ଆସିଛି। ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି।

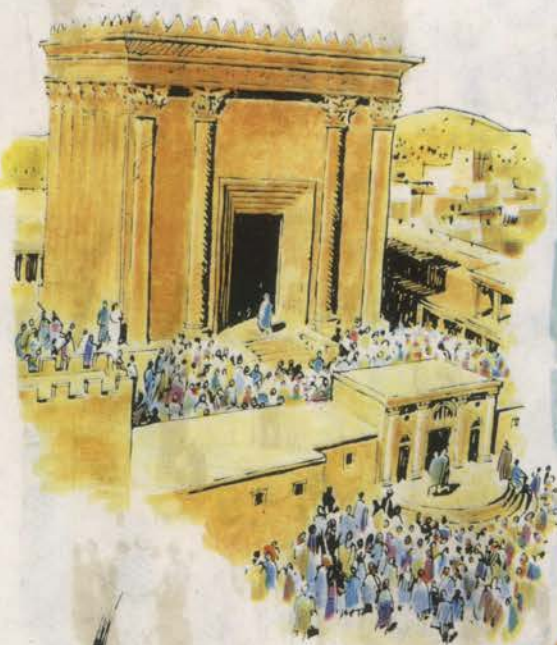
ଏଲିଶାବେଥଙ୍କ ସହିତ ମରିୟମଙ୍କ ପାଞ୍ଚାତ
୩୯, ୪୦ ଏହାର କିଛିଦିନ ପରେ ମରିୟମ ଏଲିଶାବେଥଙ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଡ଼ା ପ୍ରଦେଶର
ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜିଖରିୟ ବାସ କରୁଥିବା ସହରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ୪୧ ମରିୟମଙ୍କର ଶୁଭସମ୍ଭାଷଣ
ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଏଲିଶାବେଥଙ୍କର ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁ ତଞ୍ଜନ ହୋଇଗଠିଲା ଏବଂ ଏଲିଶାବେଥ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ। ୪୨ ସେ ଆନନ୍ଦରେ ବିହ୍ୱଳ ହୋଇ ଗଛ ସ୍ତରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ତୁମେ
ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ରୀ ଓ ତୁମର ସନ୍ତାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ
ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ। ୪୩ ମୋର କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟେ ଯେ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମାତା ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ
ଆସିଲେ! ୪୪ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆସି ମୋତେ ଶୁଭସମ୍ଭାଷଣ କରାଇଲ, ତୁମର ସ୍ୱର
ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ମୋର ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁ ଆନନ୍ଦରେ ଅଧାର ହୋଇ ରାଜିଲା! ୪୫ ଈଶ୍ଵର ଆପଣା
କଥାକୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ସେ ତୁମକୁ ଏହି ଅପୂର୍ବ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି।"
୪୬ ମରିୟମ ଉତ୍ତରରେ କହଲେ, "ଆହା, ମୋର ହୃଦୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶଂସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ! ୪୭
ମୋର ଶ୍ରୀକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନିତ! ୪୮ କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କ ବିନାତା ଦାସୀ ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଛନ୍ତି। ପୁଣି, ବିରକାଳ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହପାତ୍ରୀ ବୋଲି

ଗାନ୍ଧିଏଇ ଦୂର ଚାକୁ କହିଲେ ଯେ ଆମର ଗୋଟିଏ ପୁଅ ହେବ ଓ ଆମେ ତାର ନାଁ ଯୋହନ ରଖିବା।

ଆଉ ତାଙ୍କର କାମ ହେବ - ସେ ମଦାହଙ୍କ ଆସିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ।

ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ କି ପ୍ରଭୁ?

କି ଘଟଣା ଘଟୁଛି? ମୋ ନିକଟରେ କିଛି ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ତାଙ୍କର ଦୂର ପଠାଇଛନ୍ତି !

କିନ୍ତୁ ଜିଖରିୟା - ସନ୍ଦେହ କଲେ, 'ମୁଁ ଏତେ ବୟସ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ'।

ତା'ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ବିହ୍ୱଳକଲେ। ସେ ସମୟଠାରୁ ଜିଖରିୟା ମୂଳ ପାଲଟି ଗଲେ।

ଶେଷରେ କିଖରିୟ ଆସିଲେ ।

ସେ ବଡ଼ ଭିତଳିତ ଦେଖାଯାଉଛି ।
ସେ କାହିଁକି ଆମକୁ ଠାରରେ
କଥା କହୁଛନ୍ତି ?

ଯେମିତିକି ସେ ହଠାତ୍
ଆସିଲେ କଥା କହି
ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ସେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି
ଦର୍ଶନ ପାଇଛନ୍ତି ।

ନ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ କିଛି
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ୬ ମାସର
ଗର୍ଭବତୀ ।

ଆମର ଈଶ୍ଵର କେତେ
ମହାନ୍ । ସେ ମୋର ଦୁଃଖ
ଦୂର କରିଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ସୁନ୍ଦର କାମ
ଶେଷ ହେଲା ।

ମେରୀ ଏଲିଶାବେଥ ପାଖରେ ତିନିମାସ ରହିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ନାକରିତକୁ ଫେରିଲେ ।
ଦିନ ଆସିଲା - ଏଲିଶାବେଥ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ । ଅଷ୍ଟମଦିନ ସେମାନେ ତାକୁ
ସୁନ୍ଦର କଲେ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ପିଲାଟି ନାମକରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଏ ପିଲାର କି
ନାମ ରଖିବ ?

ତାଙ୍କ ନାମ
ଯୋହନ
ଦିଆଯିବ ।

ତହୁଡ଼ ସୁନ୍ଦର ନାଁଆ ।
ଏହାର ଅର୍ଥ ଈଶ୍ଵର
ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ତୁମ ପରିବାରରେ
କାହାର ଏପରି ନାଁ ନାହିଁ ।

କହିବେ । ୪୯ କାରଣ ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ତଥା ପବିତ୍ର, ତ୍ଵମ ମୋ' ପ୍ରତି ମହତ୍ତ୍ଵ ସାଧନ କରିଛନ୍ତି ।
୫୦ ତାହାଙ୍କର ଦୟା ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରତି ପୁରୁଷାନ୍ତରାଣେ ରହିଥାଏ ।
୫୧ "ତାହାଙ୍କର ଶକ୍ତିଦର ଦାହୁର କି ପରାଜୁମ୍ । ସେ ଅହଂକାରୀ ଓ ଗର୍ବାମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନକରି କରନ୍ତି । ୫୨
ସେ ବାତାମାନଙ୍କୁ ସିଂହାସନରୁ ତଳେ ନିମ୍ନୋତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରନ୍ତି । ୫୩ ଯେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ
ସ୍ଵପ୍ନ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଧନବାନମାନଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଫେରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।
୫୪ ସେ ଆପଣା ଦାସ ଉତ୍ସାହକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁସାରେ ଦୟା
କରିବାକୁ ଭୁଲି ନାହାନ୍ତି । ୫୫ କାରଣ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତାହୀନ ଓ ତାଙ୍କ
ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭିକ୍ଷାକ ଦୟା କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ।"
୫୬ ମରିଯିବୁ ଏଲିଶାବେଥଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାୟ ତିନିମାସ ରହିବା ପରେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଫେରିଗଲେ ।
ତାହାପଣା ଯୋହନଙ୍କ ଜନ୍ମ
୫୭ ଏଲିଶାବେଥଙ୍କ ଗର୍ଭକାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ । ୫୮ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁରୁଷର
ଏହି ମହାଦୟାର ସମ୍ଭବ ଅତି ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିବାସୀ ଓ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ଏବଂ ତାହା ଶୁଣି

ତା ବାପାମାନ ପରି ତା' ନାଁ ବି ଜିଖରିୟ ରଖା।

ଜିଖରିୟ! ତୁ ଯେହେତୁ ତା'ର ବାପା ତୁ କଣ ଭାବୁଛୁ?

ରୟାକର୍ଣ୍ଣ ତା' ନାମ ଏଥିଲେ ଲେଖା।

ତା'ର ନାମ ଯୋହନ।

ତା'ର ନାମ ଯୋହନ!

କିଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ। ସେ ମଣିଷ ଜାତିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ମସାହକ୍ତ ପଠାଇଛନ୍ତି।

ଆଉ ତୁ ମୋର ସନ୍ତାନ। କିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଶୁଭିକୃତ।

ଜିଖରିୟଙ୍କର ମୁହଁ ଖୋଲିଗଲା ଓ ସେ ପୁଣି କଥା କହି ପାରିଲେ।

ଏଇ ବାଳକ ଯୋହନ ଯେ କଣେ ବିଶେଷ ବାଳକ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ।

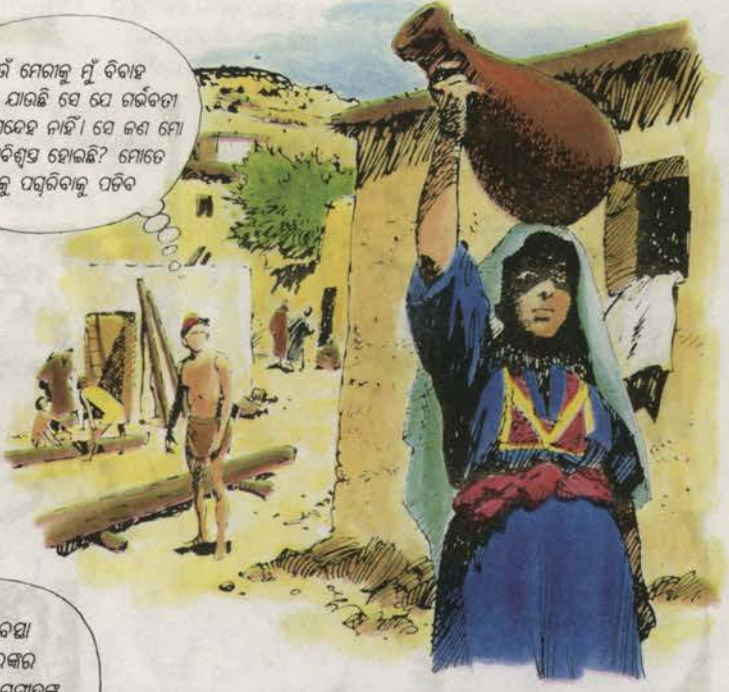
ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ।
୫୯ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହେବାର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସୁନ୍ଦର କ୍ରିୟା ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାୟତ୍ତ୍ଵଜନ ଓ ବହୁଦର୍ଶ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଶିଶୁକୁ 'ଜିଖରିୟ' ନାମ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ମନେ କରିଥିଲେ।
୬୦ ମାତ୍ର ଏଲିଶାବେଥ୍ କହିଲେ, "ନା, ତାହାର ନାମ ଯୋହନ ଦିଆଯିବ!"
୬୧ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲେ, "କାହିଁକି? ତୁମ ଆତ୍ମାୟତ୍ତ୍ଵଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାର ତ ଏହି ନାମ ନାହିଁ?" ୬୨ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ପିତାକୁ ଭଜିତ କରି ପଚାରିଲେ।
୬୩ ଜିଖରିୟ ଭଜିତ ହୁଏ ଶାନ୍ତ ପଟା ମାରିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଯେତେବେଳେ ଲେଖିଲେ, "ତାହାର ନାମ ଯୋହନ ହେବ," ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ! ୬୪ ତତ୍ପରେ ଜିଖରିୟ ବାଳକଙ୍କୁ ଫେରି ପାଇଲେ ଏବଂ କିଶ୍ଵରଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନାକାନ୍ତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
୬୫ ଏଥିରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭୀତ ହେଲେ ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପଦ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦ୍ୟାପିଗଲା। ୬୬ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲେ ସମସ୍ତେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଦିବା କରି କହିଲେ, "ଏହି ପିଲାଟି ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ ନ ହେବ। କାରଣ ଶୈଶବି ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ପୂର୍ବକର ହସ୍ତ ତାହା ଉପରେ ରହିଛି।"

ମେରା ନାଜରିତକୁ ଫେରିବାର
କେତେ ମାସ ପରେ ।

ଯେଉଁ ମେରାକୁ ମୁଁ ବିବାହ
କରିବାକୁ ଯାଉଛି ସେ ଯେ ଗର୍ଭବତୀ
ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସେ କଣ ମୋ
ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଛି? ମୋତେ
ତାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ

ଘୋଷେଫା! ମୋତେ ତୁ ବିଶ୍ୱାସ
କର । ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ବାଣୀ ଶୁଣିଲି ।

ମୋର ଏ ଅବସ୍ଥା
ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ । ମୋତେ ମସାହଲ୍ଲୁ
ଜନ୍ମ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମେରା, ମୁଁ
କେମିତି ଏହା
ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ।

ଏହା ଏକ
ଅସମ୍ଭବ କଥା ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଗୁହେଁନା ଯେ ସିଏ ସର୍ବସାଧାରଣରେ
ଅପରାଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ । ତେଣୁ ମୁଁ ଗୁପ୍ତ
ଭାବରେ ତା'ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବି ।

ଯେହ୍ନେ ମୁଁ ଏ ପିଲାଟିର ବାପ
କୁହେଁ ତେଣୁ ମୁଁ ମେରାକୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ।

୧୮ ଯାଶୁଙ୍କର ଜନ୍ମବୃତ୍ତାନ୍ତ : ତାଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ୍ଙ୍କର ଘୋଷେଫାଙ୍କ ସହ ବିବାହନିର୍ବନ୍ଧ
ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ କୁମାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥିଲେ ।
୧୯ ତାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ଘୋଷେଫା ଅତି ନ୍ୟାୟବାନ୍ ଓ ନୀତିପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ
ବିବାହନିର୍ବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ସିନ କଲେ; ମାତ୍ର ସେ ତାହା ଗୋପନରେ କରିବାକୁ ଗୃହିତ୍ୱଲେ
କାରଣ ସେ ମରିୟମ୍ଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଲଜା କରି ନ ଥିଲେ ।
୨୦ ଏହି ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ ଘୋଷେଫା ତତ୍ତ୍ୱାବିଷ୍ଟ ହୋଇ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଚୂଟକୁ
ଦେଖିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗଚୂଟ କହିଲେ, “ହେ ଦାରଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଘୋଷେଫା, ମରିୟମ୍ଙ୍କୁ ଆପଣାର ପତ୍ନୀ
ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହିଁଆ କରି ନାହିଁ! କାରଣ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭସ୍ତ ଶିଶୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ସମ୍ପ୍ରତ । ୨୧ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଯାଶୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଣକର୍ତ୍ତା) ନାମ
ଦେବ; କାରଣ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ । ୨୨ ଶୁଣ, ଇଶ୍ୱର
ତାଙ୍କ ଭାବଦାନାମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ଏହିପରି ସଫଳ ହେବ -

ଦିନେ ସକାଳେ
ଉଠିଲା
ବେଳକୁ...

କି ଅଛୁ
ସ୍ୱପ୍ନ !

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଦୂତଙ୍କ ଜଗାଆରେ
ମୋ ସଙ୍ଗେ କଥା କହିଲେ ।
ଏଥିଲେ ସଦେହ ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଜାଣିଛି - ମେନା ମିଛ
କହୁନାହିଁ । ତା'ର ଯେଉଁ ପିଲା
ହେବ ତାହା କଣ୍ଠରୁ ଆସୁ
ହୋଇଛି ।

ସେ
ନିଶ୍ଚୟ ମସାହ
ଅଟେ ।

ସେ କି
ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କର
ଜଣେ ବଂଶଧର
ଅଟେ ।

ମେନା ଓ ମୁଁ
ଯେହେତୁ ଦାଉଦ
ରାଜାଙ୍କର ବଂଶଧର ।

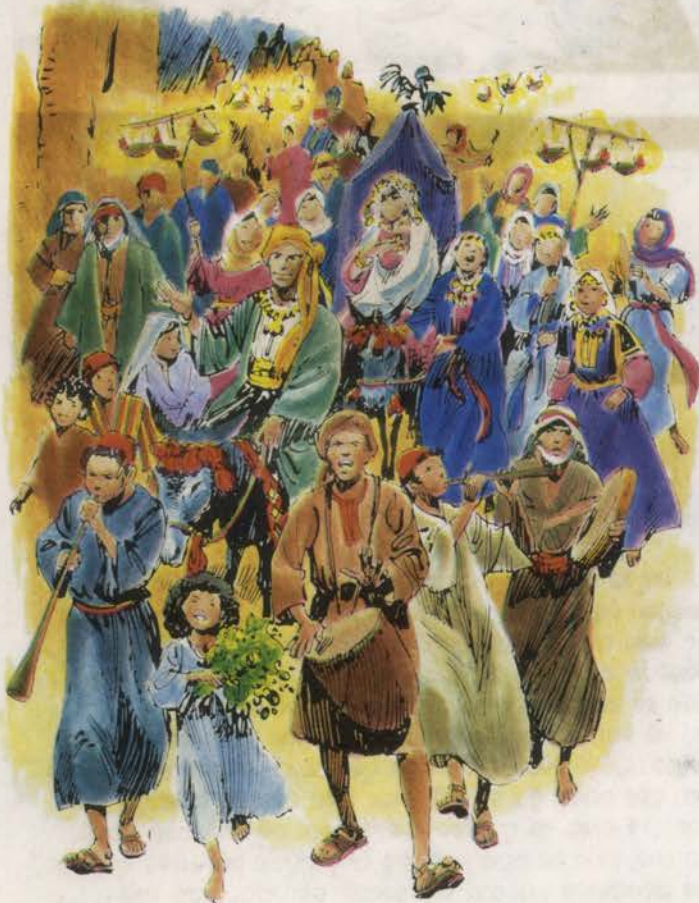
ଏଇ ପିଲାଟି
ଭବିଷ୍ୟତ
ବାଣୀ ସଫଳ
କରିବ ।

ତା'ହେଲେ
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଇଚ୍ଛା
କଅଣ ତାହା
ଚିନ୍ତା କର ।

ମୁଁ ମନସ କଲି - ଯେ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର
ପାରେ ମୁଁ ମେନାକୁ ମୋର ପତ୍ନୀ
ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବି ।

ଅତିଶାସ୍ତ୍ର ମେନା ଓ ଯୋଷେଫଙ୍କର
ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା ।

ମୋର ପ୍ରିୟତମ ମେନା - ଘର ଭିତରକୁ ଆସ ।
ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ଏ ଘର ତୁମର ।

୨୩ 'ଜଣେ କୁମାରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହେବେ; ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବେ ଓ ସେହି ପୁତ୍ରକୁ
ଇସ୍ରାଏଲୀୟେଲ(ଅର୍ଥାତ୍ 'ଆମମାନଙ୍କ ସହକର୍ତ୍ତା କିଶ୍ଵର') ନାମ ଦିଆଯିବ ।' ୨୪ ଯୋଷେଫ ନିତୁରୁ
ଉଠି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆବେଶାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ମରିୟମଙ୍କୁ ଆପଣାର ପତ୍ନୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ
କରି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଘେନି ଆସିଲେ । ୨୫ ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରିୟମ କୁମାରୀ
ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଲେ । ଆଉ ଯୋଷେଫ ସେହି ପୁତ୍ରଙ୍କର ନାମ 'ଯାଶୁ' ଦେଲେ ।

କିଛି ଦିନ ପରେ -
ନାଜରାଥରେ ।

ଅଗଷ୍ଟସ ସିକର ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ରୋମାନ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଜନଗଣନା ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ନିଜ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନକୁ, ନାମ ଲେଖାଇବାକୁ
ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ରୋମାନମାନଙ୍କର ଏହା
ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁଲାଖି ଥିଲା
ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେମାନେ
ବିକସ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ଅଥବା ସେମାନେ
କାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ
ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ
କରିବାକୁ କେତେ ଲୋକ
ଉଠୁଛନ୍ତି ।

କିଛି ଦିନ ପରେ ।

ମୁଁ ଯେଉଁ ବାଉନ ପରିବାରର
ଅଙ୍ଗଣ, ସେମାନେ ବେଅଲିହିମରୁ
ଆସିଥିଲେ ।

ମୋର ପ୍ରସବ ସମୟ ନିଜଟ
ପ୍ରାୟ । ତେଣୁ ମୁଁ ତାକୁ ସାଙ୍ଗରେ
ନେଇଯିବି ।

ଶେଷରେ,
ବେଅଲିହିମ
ଆସିବ ।

ଏତେ ଲୋକ!
ଯୋଷେଫ୍ ଆମକୁ କେଉଁଠି
ଜାଣା ମିଳିବ?

ଆମର କେତେକ
କୁତୁମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
ତୁମେ ରହି ପାରିବ । ମୁଁ
ଦେଖିବି - କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମରେ
ମୋତେ ସବୁ ଆଦବ କାଲର
ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଜନଗଣନା
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ...

ଧାଡ଼ି ବାଣି ଛିଟା ହୁଅ ।
ସମସ୍ତେ ମନବେଳ ଶୁଣ, ମିଛ
ଉଠି ଦେବା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଠିନ
ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ।

ଯାଣା! ମୋତେ ଭାରି ଗାତ ଲାଗୁଛି । ବାଉନରାଜାଙ୍କର
ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଏ ରୋମ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ପାଖରେ ହିସାବ ଦେବାକୁ
ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ।

ବିଶ୍ୱାସ କର! ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ବେଶା
ଦିନ ଯାଏ ନହେବ ।

ଆକାଶରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ତାରା
ଦେଖା ଯାଉଛି । ଯଦି ମସାହ ଆସୁଅଛନ୍ତି
ତେଲି ସେଇଟା ଦେଖା ଯାଉଥାଏ
ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ?

ଗୁଲିଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ
ମନେ ପକାଅ । ଜଗୁଥିଲୁ
ଗୋଟିଏ ତାରା ବାହାରିବ
ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ
ଶାସକ ହେବ ।

ଲୁକ ୨:୧-୨୦

୧ ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟରେ ରୋମୀୟ ସମ୍ରାଟ ଅଗଷ୍ଟସ ସିକର ସମସ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଜନଗଣନା ପାଇଁ
ଆଦେଶ ଜାରି କଲେ । ୨ କୁରିଶାୟସ୍ ଯେତେବେଳେ ସିରିଆ ଦେଶର ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲେ, ସେହି
ସମୟରେ ଏହି ଜନଗଣନା ହୋଇଥିଲା । ୩ ଏହି ଜନଗଣନାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜର ପୈତୃକ
ବାସସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ତାଲିକାରେ ନାମ ଲେଖାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ୪ ଯୋଷେଫ୍ ରାଜବଂଶଜାତ
ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଗାଲିଲା ପ୍ରଦେଶର ନାଜରାଥ ଗ୍ରାମରୁ ବାହାରି ଯିବାର ପ୍ରଦେଶର ବେଅଲିହିମକୁ
ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା : କାରଣ ତାହା ରାଜା ବାଉନଙ୍କ ପୈତୃକ ବାସସ୍ଥାନ ଥିଲା । ୫ ଯେଉଁ ମନିୟମଙ୍କ

କାଟି ଲୋକଙ୍କ ଘରେ...

ଉତ୍ତର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଭାରମାନେ!

ଯୋଷେଫ୍ - ଆପ ଭାଇ ଆପ।

ଭଏ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ। ତାଙ୍କର ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପିଲା ପ୍ରସବ ହେବାର ଅଛି। ତାଙ୍କ ପାଇଁ କେଉଁଠି ବିଶିଷ୍ଟ ଜାଗା ମିଳିପାରିବ କି?

ମୁଁ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ। ଆମ ଘର ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଗଲାଣି। ତୁମ ପାଇଁ ଆମର ଆଉ ଆବେଦି କାଗାକାହିଁ!

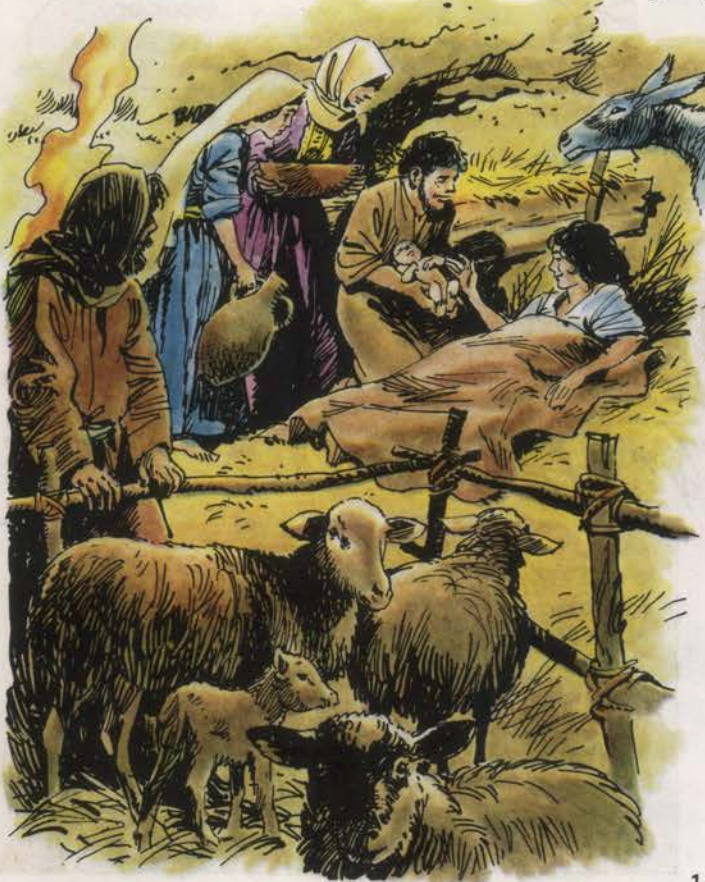
ଯୋଷେଫ୍, ମୋକଥା ଶୁଣ। ଗୃହାଳକୁ ଚାଲିଯାଆ। ଯେଠି ପଶୁମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ତୁମକୁ ରଖିମାନ ଲାଗିବ।

ହଁ - ଏହା ଗୋଟିଏ ଭଲ ପରାମର୍ଶ। ସେଠାରେ ବହୁତ ନିରୋଳା ବି ହେବ।

ସେ ରାତିରେ ମେରୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମଦେଲେ।

ସେ ତାକୁ ଲୁଗାରେ ଗୁଡାଇଲେ ଓ ଏକ ଗୃହାଳ କୁଣ୍ଡରେ ରଖିଲେ।

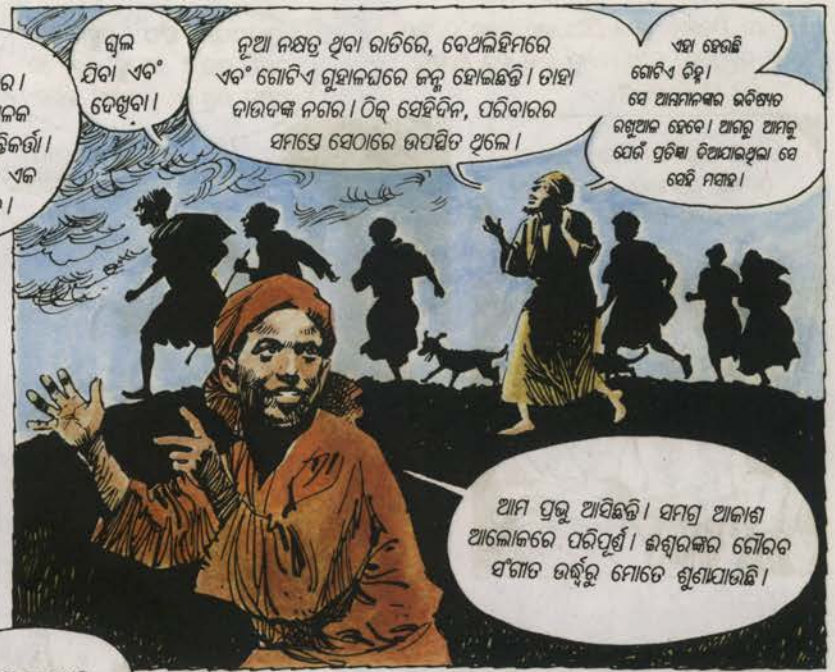

ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ବିବାହନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ସେ ଆପଣା ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ। ସେତେବେଳେ ମରିୟମ୍ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ। ୬, ୬ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରସବକାଳ ନିକଟ ହେଲା ଏବଂ ମରିୟମ୍ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ, ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଘରରେ ଗୁଡାଇ ଏକ ଗୃହାଳ କୁଣ୍ଡରେ ଶୁଆଇଲେ କାରଣ ଗ୍ରାମର ସରାଇଘରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା। ମେଷପାଳକ ଓ ସ୍ୱରୀକୃତଗଣ
 ୮ ସେହି ରାତିରେ କେତେକ ମେଷପାଳକ ଗ୍ରାମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପଡ଼ି ନିଜ ନିଜ ମେଷ ପଲ ଜଗୁଥିଲେ। ୯ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସ୍ୱରୀକୃତଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେଲା ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମାରେ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଭଲ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହେଲା। ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତହୃତ

ଦେଖିଲିହିମରେ ମେଷପାଳକ ମାନେ
ରାତିରେ ତାଙ୍କର ମେଷ ପଲଙ୍କୁ ପଡ଼ିଆରେ
କଳ୍ପୁଥିଲେ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଭ ଖବର।
ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବାଳକ
ଜନ୍ମିଲେ। ସେ ହେଉଛି ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା।
ତୁମେ ତାକୁ ଦେଖିଲିହିମର ଏକ
ଗୃହାଳ କୁଣ୍ଡରେ ପାଲଟ।

ଘୁଲ
ସିବା ଏବଂ
ଦେଖୁବା।

ତୁଆ ନକ୍ଷତ୍ର ଥିବା ରାତିରେ, ଦେଖିଲିହିମରେ
ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗୃହାଳଘରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି। ତାହା
ନାଉଦଙ୍କ ନଗର। ଠିକ୍ ସେହିଦିନ, ପରିବାରର
ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ।

ଏହା ହେଉଛି
ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ।
ସେ ଆମମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ
ରଖିଥାଏ ହେବେ। ଆଗରୁ ଆମକୁ
ଯେଉଁ ପ୍ରତିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେ
ତେହି ମନାହ।

ଆମ ପ୍ରଭୁ ଆସିଛନ୍ତି। ସମଗ୍ର ଆକାଶ
ଆଲୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଶଶୁରଙ୍କର ଗୌରବ
ସଂଗୀତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ମୋତେ ଶୁଣାଯାଇଛି।

ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ସେଇ
ମନୋନୀତ ଶିଶୁ।

ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ବାଳକଟିକୁ ସୁକତ କରାଗଲା। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର
ପ୍ରତିକ୍ଷା ଅନୁଯାୟୀ, ସବୁ ଯାହୁଦି ବାଳକକୁ ସୁକତ କରାଯାଏ।

ପରଦିନ ଅତିଶୀଘ୍ର ଖବର
ଘୁରିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପା ଗଲା।

ଯୋଷେଫ୍! ତୁ
ପିଲାଟି ନାମ କଣ
ରଖିଲୁ?

ତା' ନାମ
ଯାଶୁ ରଖିଲି।

ଯାହାର ଅର୍ଥ - ଶଶୁର
ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି।

ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ୧୦ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗତୃତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭୟ ଦେଇ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ! ମୁଁ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମହା ଆନନ୍ଦର ଶୁଭବାଣୀ ନେଇ ଆସିଛି। ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦର
କାରଣ ହେବ। ୧୧ ଆଜି ରାତିରେ ଦେଖିଲିହିମରେ ଭାଗକର୍ତ୍ତା, ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ
କରିଛନ୍ତି। ୧୨ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର ଉପାୟ ଏହି : ତୁମେମାନେ ଏକ ଗୃହାଳ କୁଣ୍ଡରେ ଶୁଭରେ ଗୁଡ଼ା
ହୋଇ ଏକ ଶିଶୁକୁ ଶୋଇଥିବା ଦେଖୁବା!" ୧୩ ଅକସ୍ମାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗତୃତଙ୍କ ସହିତ ଆହୁରି ଅନେକ ତୃତ -
ଏକ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତୃତବାହିନୀ - ଆସି ଯୋଗ ଦେଲେ ଓ ଶଶୁରଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଗାଇଲେ : ୧୪ ରଜତମ
ସ୍ୱର୍ଗରେ ଶଶୁରଙ୍କ ମହିମା ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷକାରୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ।" ୧୫
ତୃତବାହିନୀ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲାପରେ ମେଷପାଳକମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ଘୁଲ, ଦେଖିଲିହିମକୁ
ସିବା। ପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଜଣାଇଛନ୍ତି, ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ଦେଖୁ ଆସିବା।"
୧୬ ସେମାନେ ଶ୍ରୀମକୁ ଧାଇଁଲେ ଏବଂ ମରିୟମ୍ ଓ ଯୋଷେଫ୍ଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଆଉ,
ସେଠାରେ ଗୃହାଳ କୁଣ୍ଡରେ, ଶିଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ୧୭ ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା ଓ ଶିଶୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ
ସ୍ୱର୍ଗତୃତ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେସବୁ କଥା ମେଷପାଳକମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ। ୧୮
ସେତେ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ, ସମସ୍ତେ ଆତମ୍ଭିତ ହେଲେ। ୧୯ ମାତ୍ର ମରିୟମ୍ ଏ ସମସ୍ତ
କଥା ମନ ମଧ୍ୟରେ ସହ ରଖି ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ। ୨୦ ଏହାପରେ ମେଷପାଳକମାନେ ଯାହା ଯାହା
ଶୁଣିଲେ ଓ ଦେଖିଲେ, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଶଶୁରଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କରୁ କରୁ ନିଜ ନିଜ ମେଷ ପଲ ନିକଟକୁ
ଦେରିଗଲେ। କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗତୃତଙ୍କର କଥାନ୍ତୁସାରରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘଟିଥିଲା।

ଯାଶୁଙ୍କର ପିତାମାତା ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ବହୁତ ଘଟଣା ମନେ ରଖୁଥିଲେ । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ହେବାର ୪୦ ଦିନ ପରର ଘଟଣା ।

ମେରା! ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିୟମ ଅନୁସାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଥମଜାତ ଶିଶୁକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ଯାରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିର - ବହୁତ ଦୂର ନୁହେଁ । ଗୁଲ ! ସେଠାକୁ ଯିବା ଏବଂ ଆମର ଶିଶୁ ପୁତ୍ରକୁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ହେ ଯୋଷେଫ୍! ମୁଁ ତାହା ଆନନ୍ଦରେ କରିବି ।

ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ...

ବଳି ପାଇଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ମେଣ୍ଟା ।

ନାଁ ନାଁ - ଆମ ପାଇଁ ଏହାର ରାମ୍ ବହୁତ ବେଶା । ମୁଁ ସେ କାପୁା ଯୋଡ଼ିକ କିଣିବି ।

ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ଜଣେ ଦୁର୍ଭଲୋକ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଲୋକ ଜାଣିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନାମ ଶିମିୟୋନ ।

ଶିମିୟୋନ ତୁମେ କାହିଁକି ଆଜି ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲ?

ଦିବି ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେମିତି ମୁଁ ଆଜି କାହାକୁ ଭେଟିବି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୋତେ ପଠାଇଲେ ।

ସେ ଶିମିୟୋନ । ସେ ସବୁବେଳେ କହନ୍ତି - ସେ ମସାହକୁ ନ ଦେଖି ମରିବେ ନାହିଁ ।

ସେଠି ସେ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଲୋକଟି - ସେ କିଏ?

ଶିମିୟୋନ! ଏ ପିଲାଟିକୁ ଦେଖ ।

ଓହୋ ! ମୋ ଅନ୍ତରରେ କି ଆନନ୍ଦ ଖେଳିଯାଇଛି !

ଏବେ ମୁଁ ମରି ପାରିବି । ମୋ ଆଖି ଆଜି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦେଖିଲା । ପୃଥିବୀର ସବୁ କାଟି ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଲୁକ ୨:୨୨-୩୮

୨୨ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ମରିୟମ୍ଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧି ହେବା ସମୟ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶିଶୁକୁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇଗଲେ । ୨୩ କାରଣ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଦେଶ ଥିଲା, କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଥମ ସତ୍ତାଳ ଯଦି ପୁତ୍ର ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ସେହି ଶିଶୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରାହେବ । ୨୪ ସେତେବେଳେ ଯାଶୁଙ୍କର ପିତାମାତା ଶୁଦ୍ଧି ହେବାର ବଳି ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ତୁଳସି ଦୁଗୁ ପସା କିମ୍ପା ତୁଳସି କାପୁାଆ, ବଳି ଦେବା ବିଧି ଥିଲା । ମନ୍ଦିରରେ ଶିମିୟୋନ ଓ ହାଲୀଙ୍କର ଶିଶୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ।

୨୫ ସେହିଦିନ ଶିମିୟୋନ ନାମକ ଜଣେ ଯିରୁଶାଲମବାସୀ ମନ୍ଦିରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ସାଧୁ, ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀକ୍ଷଙ୍କର ଆଗମନ ଶୀଘ୍ର ହେବ ବୋଲି ସେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥିଲେ । ୨୬ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିଷିକ୍ତ ରାଜାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ନ ପାଇଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିମିୟୋନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ୨୭, ୨୮ ସେହିଦିନ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦେଲେ । ଆଉ, ମରିୟମ୍ ଓ ଯୋଷେଫ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନାର୍ଥେ ଯେତେବେଳେ ଶିଶୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ମନ୍ଦିରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ଶିମିୟୋନ ସେଠାରେ ଥିଲେ ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଣୀୟା କରୁ କରୁ ଶିଶୁଙ୍କ ଲୋକରେ ଧରିଲେ ।

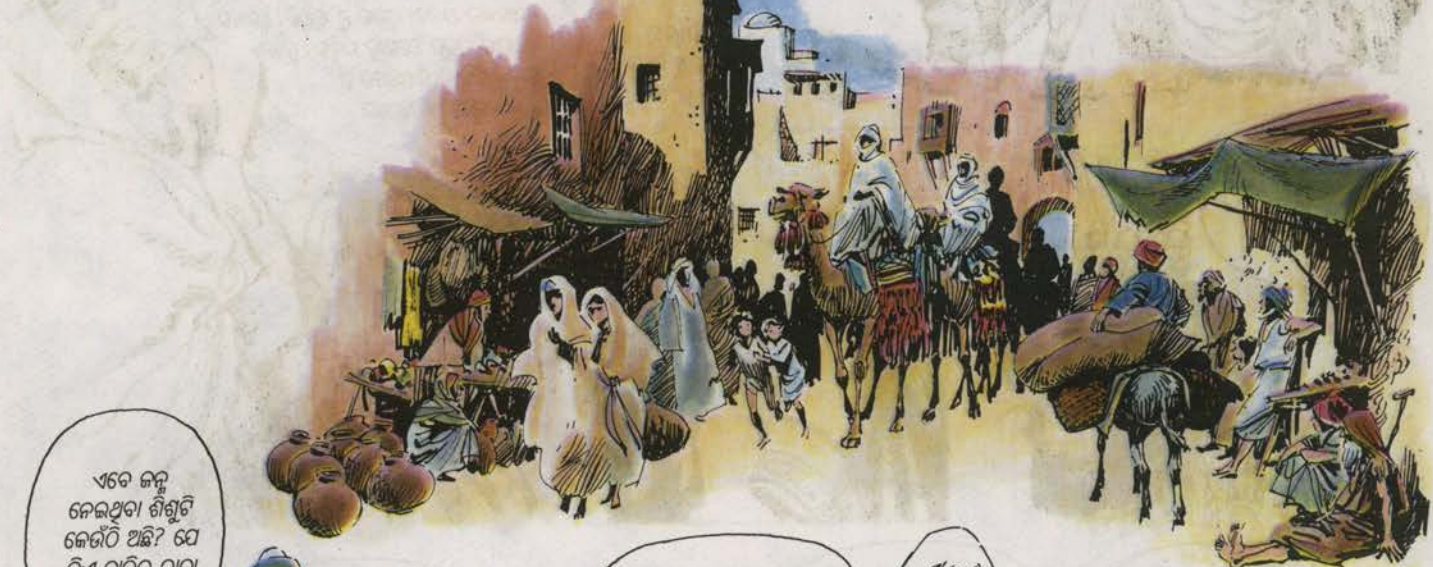

ଏ ଶିଶୁକୁ ମୁଁ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛି।

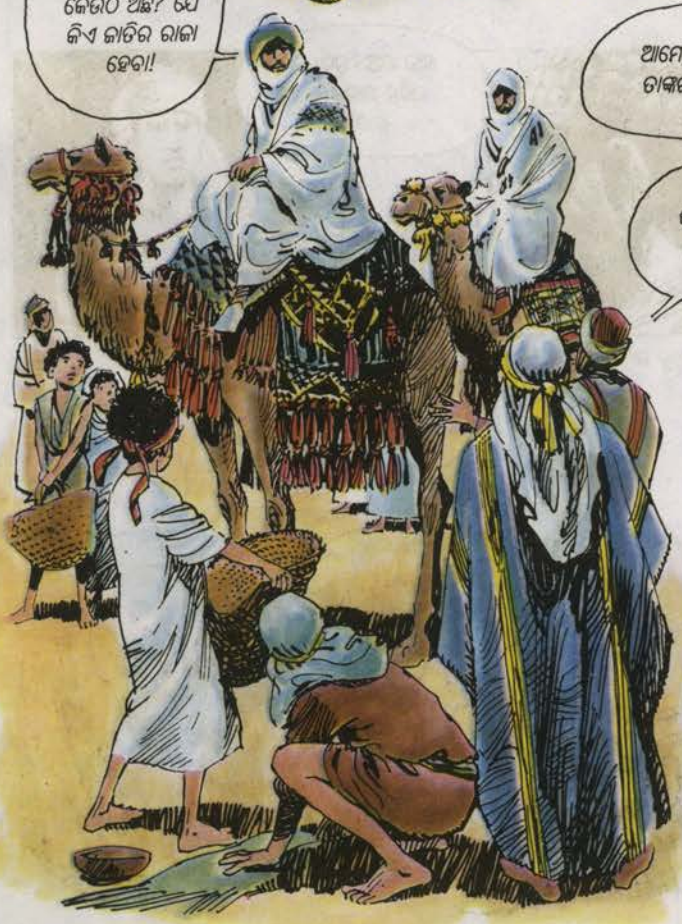
ଯେ କି ଏ ସମସ୍ତ ପୁଅବୀର ବହୁତ ଲୋକଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ପତନର କାରଣ ହେବ।

୨୯, ୩୦, ୩୧ ସେ କହିଲେ, "ହେ ପୁତ୍ର ଏବେ ମୁଁ ଶାନ୍ତିରେ ଏ ଜଗତରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ପାରେ! କାରଣ ତୁମର ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଭାଗ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲି। ୩୨ ସବୁ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମହାଜ୍ୟୋତିଷ ଏବଂ ତୁମର ଲୋକ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଲୋକମାନଙ୍କର ଗୌରବ ଅଟନ୍ତି। ୩୩ ଯାହୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଯୋସେଫ ଓ ମରିୟମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ। ୩୪, ୩୫ ଶିମିୟୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ କିନ୍ତୁ ମରିୟମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏକ ଖବର ତୁମ ହୃଦୟକୁ ବିଚ୍ଚ କରିବ, କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଅନେକେ ଏହି ଶିଶୁଙ୍କୁ ଅଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପତନର କାରଣ ହେବ। କିନ୍ତୁ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ପରମ ଆନନ୍ଦର କାରଣ ହେବେ। ପୁଣି, ଅନେକଙ୍କ ହୃଦୟର ଗଭୀର ସଂକଳ୍ପ ସବୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।"

ଯାହୁଙ୍କର ପିତାମାତା, ଜ୍ୟୋତିଷ ମାନଙ୍କର କଥା ବି ମନେ ରଖୁଥିଲେ। ଜ୍ୟୋତିଷ ମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସାଙ୍ଗରେ ସମୟରେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯାହୁ ବିଦେଶୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ ହେବେ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିବେ। ଯାହୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ସମୟରେ ପୂର୍ବ ଦେଶରୁ ପଣ୍ଡିତ ମାନେ ଯାହୁଶାଳମରେ ପହଞ୍ଚୁଥିଲେ।

ଏବେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଶିଶୁଟି କେଉଁଠି ଅଛି? ଯେ କିଏ ଜାତିର ରାଜା ହେବେ!

ଆମେ, ଆମ ଆକାଶରେ ତାଙ୍କର ନକ୍ଷତ୍ର ଦେଖୁଛୁ।

କଣ? ମସାହ ଆସିଗଲେ?

ଅସମ୍ଭବ! ଆମେ ତ ଏ କଥା ଯାହୁଶାଳମରେ ଶୁଣିଆ'ରୁ। କିନ୍ତୁ କେହିତ କିଛି ଶୁଣି ନାହିଁ?

ରାଜା ଏ ଖବର ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଜାଣିବା ତରକାର।

ମହାରାଜ ! କେତେକ ବିଦେଶୀ
ଗୋଟିଏ ଶିଶୁକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ
କହୁଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ମସାହ ।

ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ନକ୍ଷତ୍ରର ଅବସ୍ଥିତି,
ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଉଛି ।

କିମ୍ପା? ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ହେବ?
ଆଉ ମୁଁ କିଛି ଜାଣିନି? ମୋ ସିଂହାସନ
ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ କଣ ବିଦ୍ରୋହୀ
ଉଠିଲାଣି ।

ଏଇ ଷତଯୁଦ୍ଧକୁ ପତାରେ
ପରାଇବାକୁ ମୋତେ ଚକ୍ରୁର
ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ଫାରୁଶା
ମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ତାଳ ।

ମସାହଙ୍କର ଆସିବା ଗୁରୁକ ମୁଁ ଶୁଣୁଛି । ମୋତେ
ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ
ତାଙ୍କ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଓ
ତାଙ୍କ କନ୍ୟାଙ୍କ ବିଷୟରେ
କଣ ଜାଣ?

ପ୍ରବିତ୍ତ ବାଉବଲ କହେ -
ମସାହ ତାଉତଙ୍କର
ବଂଶଧର...

ଏବଂ ତାଉତ
ରାଜା ବେଥଲିହିମରୁ
ଆସିଥିଲେ ।

ଏହା ଲେଖା ଅଛି -
ବେଥଲିହିମ । ତୁମଠାରୁ ଏକ
ଶାସକ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବେ ଯେ କି
ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର
ରକ୍ଷୁଆଇ ହେବେ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଯାଅ । ପୂର୍ବଦେଶର
ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ
ତାଳିଆଣ ।

ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ...

ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁଛି ଯେ ତୁମେ
ମସାହଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛ ।

ହଁ- ଆମେ
ତାଙ୍କର ନକ୍ଷତ୍ର
ଦେଖୁଛୁ ।

୩୭, ୩୭ ହାଲ ନାମରେ କଣେ ଭାବବାଦିନୀ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲେ । ସେ ସିଦ୍ଧୁଦାୟ ଆଶେର
ଗୋଷ୍ଠୀର ଫାରୁ-ଏଲଙ୍କର ଜନ୍ମା ଥିଲେ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧା ଥିଲେ; ବିବାହ କରିବାର ସାତବର୍ଷ ପରେ
ବିଧବା ହୋଇ ତରରାଅଶୀ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଧବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲେ । ସେ ବିଦାରାନ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ରହି
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉଫସାସ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ।
୩୮ ଶିମିୟୋନ ଯେତେବେଳେ ମରିଯିବୁ ଓ ଯୋସେଫଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ
ହାଲା କ୍ରହଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରର୍ଣ୍ଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ
ତ୍ରାଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିରୁଶାଳମବାସୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆଗାମନ
ହେଲାଣି ବୋଲି ଜଣାଇଲେ ।

ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଅନୁସାରେ
ସେ କେତେବେଳେ ଜନ୍ମ
ହୋଇଛି?

ଏତିକି
ବେଳକୁ!

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବି । ସେ ବେଅଲିହିମରେ ଜନ୍ମ
ହୋଇଛି । ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜି ଏବଂ ମୋତେ ଜଣାଅ
ଯେପରିକି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ପାରିବି ଓ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ପାରିବି ।

ସେମାନେ ଯାନ୍ତୁଶାଲମ ଛାଡି
ବେଅଲିହିମକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ସେମାନେ ସେ
ପୁତ୍ରକୁ ବେଶୁଲେ

ପରଦିନ ସକାଳେ, ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ ଉଠିଲେ...

ଭାରତୀୟ ବଂଶଧର
ପାଇଁ ମୁଁ ତିନି ସୁନା
ଆଣି ଓ ନମ୍ବ
ଭାବରେ ତାହା ତାଙ୍କୁ
ଦେଉଛି ।

ମୁଁ ଇନ୍ଦ୍ର - ମୁଁ
ଅଗ୍ନିଦେବୀର
ଅଗ୍ର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବାଗା ଦେବ ପାଇଁ
ଆମୋଦ ଗନ୍ଧକ
ହେବ ।

ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କୁହୁରୁ
ଆଣିଛି । ସେ ଆମର ଦୁଃଖ
ଦୂରୀବେ ।

ଗଲା ରାତିରେ ମୁଁ
ଗୋଟିଏ ଇୟାନକ ସ୍ତମ୍ଭ
ଦେଖୁଛି - ମୁଁ ଦେଖୁଛି,
ହେରୋଦ ରାଜା, ସେ ଶିଶୁଟିକୁ
ମାରି ଦେବାକୁ ଗୋଡାଉଛନ୍ତି ।

ଯୋଷେଫ, ସାବଧାନ
ଆଅ । ହେରୋଦ ରାଜାଙ୍କୁ
ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନା ।

ଏ ପିଲାଟି ତାଙ୍କ
ମନରେ ସନ୍ଦେହ
ଜାତ କରାଇଛି ।

ତେଣୁ ଯାନ୍ତୁଶାଲମ
ବାଟେ, ଆମେ
ଆମଦେଶକୁ ଫେରିବା
ନାହିଁ ।

ମାଥୁର ୨:୧-୧୫

କ୍ୟୋଟିଷିକମାନଙ୍କର ଉପହାର

୨ ରାଜା ହେରୋଦଙ୍କର ରାଜତ୍ୱକାଳରେ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶର ବେଅଲିହିମ ସହରରେ ଯାଶୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ସେହି ସମୟରେ ପୂର୍ବ ଦେଶରୁ କେତେକ କ୍ୟୋଟିଷିକ ଯିହୁଶାଲମରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, "ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନବଜାତ ରାଜା କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? କାରଣ ଆମେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ ପୂର୍ବ ଦେଶମାନଙ୍କର ତାଙ୍କର ଚାନ୍ଦ ଦେଖୁଛୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାକୁ ଆସିଛୁ ।" ୩ ଏହା ଶୁଣି ରାଜା ହେରୋଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚଳିତ ହେଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଯିହୁଶାଲମ ନଗରରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜନରତ ବ୍ୟାପିଗଲା । ୪ ହେରୋଦ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କର ଏକ ସଭା ଡକାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ,

"ଶାସକର ଜନ୍ମ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ହେବ, ଏ ବିଷୟରେ ଭାବଦାତାମାନେ କ'ଣ କିଛି କହିଛନ୍ତି?" ୫ ସେମାନେ କହିଲେ, "ହଁ, ସେ ବେଅଲିହିମରେ ଜନ୍ମ ହେବେ କାରଣ ଭାବଦାତା ମାଖା ଏହି ପ୍ରକାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି?" ୬ 'ହେ ଶ୍ତୁତ ସହର ବେଅଲିହିମ, ତୁ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶରେ ସାମାନ୍ୟ ନୋହୁ; କାରଣ ମୋର ଭସ୍ମାଏଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ତୋ' ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଶାସକକର୍ତ୍ତା ବାହାରିବେ ।' ୭, ୮ ଏହାପରେ ହେରୋଦ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ କ୍ୟୋଟିଷିକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋପନରେ ସମ୍ଭବ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ସେହି ତାରାକୁ ଠିକ୍ କେଉଁ ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେକଥା ହେରୋଦ

ଦିନ ଗତିଲା - ହେରୋଡ ରାଜା, ନିଜ ରାଜ ପ୍ରସାଦରେ ଅପେକ୍ଷା କିରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଏକ ପଣ୍ଡିତ ମାନେ ତଥାପି ଫେରିଲେ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ହିଁ ଯେ, ସେମାନେ ବାଉଦଳର ଏଇ ବଂଶଧରକୁ ମୋତେ ସିଂହାସନ ଦୁଆଳ କରିବା ପାଇଁ, ତମା ପାଖକୁ ଲୁଚୁଛନ୍ତି ।

ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଏଇ ଷତପଦକୁ ଉକ୍ତରେ ଭିକେଇ ଦେବି ।

ତୁମର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଦେଖିଲି ହିମକୁ ଯାଇ । ସେ ସହର ଓ ତା' ଆଖ ପାଖରେ ଥିବା, ତୁରବର୍ଷରୁ ସାଳ, ସବୁ ଶିଶୁଙ୍କୁ ମାରି ପକାଅ । ବୟା ଦେଖାଇବା କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ ।

ମେରା ଭଞ୍ଜ ! ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆମେ ଏଇ ସତର୍କ ବାଣୀ ଶୁଣିଲୁ ଶିଶୁଟି ଏଠାରେ ଆଉ ନିରାପଦରେ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଶିଶୁକୁ ନେଇ ଯାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ମିଶର ଗୁଲିଯିବା ।

କିଛି ଦିନ ପରବାସ ପରେ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ମେରୀ ଗାଲିଲାର ନାଜରିତକୁ ଫେରିଲେ । ସେଠାରେ ଯାଶୁ ପିତାମାତାଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଶରୀର ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଚିରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଦାସାଦାତା ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତୁରକ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବୁଝିନେଲେ । ତତ୍ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଦେଖିଲିମକୁ ଯାଅ ଓ ସେହି ଶିଶୁର ସନ୍ଧାନ ନିଅ । ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇଲେ ଫେରି ଆସି ମୋତେ ଖବର ଦିଅ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ପୂଜା କରିବି ।" ଏ ରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏହି କଥାବାର୍ତ୍ତା ପରେ ଜ୍ୟୋତିଷଜମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆଉ ଦେଖା ପୂର୍ବ ଦେଶରେ ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ତାରା ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ କଡ଼ାଇ ନେଇ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଶିଶୁ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ସରିତ ହେଲା । ୧୦ ଏହି ଦେଖୁ ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ । ୧୧ ସେମାନେ ଶିଶୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ୍ ରହୁଥିବା ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ । ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାର ଉପହାର ପେଡ଼ି ଫିଟାଇ ତାଙ୍କୁ ସୁନା, ଗୁରୁଗୁରୁ ଓ ଗନ୍ଧରସ ଭେଟି ଦେଲେ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ହେରୋଡ଼ଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯିବୁଶାଲମକୁ ଗଲେ ନାହିଁ କାରଣ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସ୍ୱଦେଶକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ମିଶର ଦେଶକୁ ପଳାୟନ

୧୩ ସେମାନେ ଗୁଲିଯିବା ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ବୃତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଇ କହିଲେ, "ଭଞ୍ଜ, ଶିଶୁ ଓ ମାତା, ଉଭୟଙ୍କୁ ନେଇ ମିଶର ଦେଶକୁ ପଳାଅ ଏବଂ ଫେରିବାକୁ ନ କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିଠାରେ ରୁହ । କାରଣ ରାଜା ହେରୋଡ଼ ଏହି ଶିଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବେଷ୍ୟ କରୁଛି ।" ୧୪, ୧୫ ସେହି ରାତିରେ ଯୋଷେଫ ମରିୟମ୍ ଓ ଶିଶୁଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ମିଶର ଦେଶକୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ରାଜା ହେରୋଡ଼ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିଠାରେ ରହିଲେ । "ମୁଁ ମୋର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲି" - ରାବଦାବାଙ୍କର କଥିତ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏତଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହେଲା ।

ଲୁକ ୨:୩୯-୪୦

୩୯ ଯାଶୁଙ୍କର ପିତାମାତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧି-ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଶେଷ କଲା ଉତ୍ତାରେ ଗାଲିଲୀୟ ନାଜରିତରେ ସ୍ୱଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ । ୪୦ ସେଠାରେ ସେହି ଶିଶୁ ହିଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଓ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ବୟସ ତୁଳନାରେ କ୍ଷାନରେ ଅଧିକ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେଲେ; ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

ହେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ, ତୁମ
ତୁଲକଣକୁ ମୁଁ ପଞ୍ଚୁଛି - ସେ
ଲୋକଟିକୁ ତୁମେ ଦେଖୁ ପାରୁଛ କି?

ସେ ଉତ୍ତରକ ମେଷ ଶାବକ । ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଲେଖାଯାଇଛି ଗୋଟିଏ ମେଷ ଶାବକ ପରି ତାକୁ
ଦଳିରେ ଦକ୍ଷୟିବ । ସେ ସାରା ଜଗତରେ ପାପ ନିଜ
ଉପରେ ବଢ଼ିଲେବେ ।

ଏହାର ଅର୍ଥ - ସେହି
ହେଉଛି ପ୍ରତିକ୍ଷା କରାହୋଇ
ଥିବା ଶ୍ରୀକ୍ଷ ମସାହ ।

ହଁ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଉତ୍ତରକ ଆସି ଓହ୍ଲାଇ
ଆସିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ
ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ ଯେ ସେ ଉତ୍ତରକର ପୁତ୍ର ।

ଆଦିୟ - ତୁ ଆ!
ଆମେ ତାକୁ
ଅନୁଗମନ କରିବା ।

ତୁମେ କଣ
ଖୋଜୁଛ?

ତୁମେ କେଉଁଠି ରହୁଛ? ଆମେ
ତୁମ ସାଙ୍ଗେ କଥା କହିବାକୁ
ସ୍ୱହୃଦ୍ୱି ତୁମେ କଣ ଖୋଜୁଛ?

ଆସ ଏବଂ
ଦେଖ ।

ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସମୟ
କଥା ହେଲେ ।

ତାହା ଏକ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁର୍ଣ୍ଣୀ
ଆଲୋଚନା ଥିଲା ।

ମୋତେ ମୋ ଭାଇ
ଶିମୋନକୁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ
କହିବା କଥା ।

ଶିମୋନ! ଶିମୋନ! ଆମେ ମସାହକୁ
ପାଇଲୁ । ସେ ହେଉଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷ । ଜଳଟି ବାହାର ।
ମୁଁ ତୋତେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯିବି ।

କଣ? ଶ୍ରୀକ୍ଷ?
ମସାହ? ଅସମ୍ଭବ!

କେଉଁଠି ଶିମୋନ! ତୋତେ ପିତର ବୋଲି
ସମସ୍ତେ ଭାବିଲେ । ମୋ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଶୁଣ ।

ଫିଲିପ - କଣେ ସାଙ୍ଗକୁ କହିବାକୁ, ନିଜ
ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଗଲେ ।

ଯାଶୁ ! ଏ ହେଉଛି ଫିଲିପ । ସେ
ଆମମାନଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ । ସେ ମଧ୍ୟ
ବେଅସେଦାରୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଫିଲିପ! ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର ଓ
ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୁଅ ।

ନିଅନିଏଲ୍! ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଖବର ନେଇ ଆସିଛି।

କଣ କିରେ? ତୁ ମୋତେ ତୁଳାତାରେ ଉଠାଇ ଦେଲୁନି ତ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାକୁ ଆମେ ପାଇଲୁ।

ସେ ନାକରିତର ଯାଣୁ।

ସେଠାରୁ କି କିଛି ଉତ୍ତମ ଦିଷ୍ଟୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇପାରେ? ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁ ନାହିଁ।

ସେ କିଏ?

ଆସି ଦେଖ...

ଆଜା ହେଉ! ତୁ ମୋର ସାଙ୍ଗତା ଯେତେବେଳେ କହୁଛି - ମୁଁ ତୋ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିବି ଓ ଦେଖୁବି।

ହେଲ ଦେଖ! ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାୟେଲିୟ ଆସୁଛନ୍ତି। ଯାହାକିଠାରେ ଆମେ ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ।

ତୁମେ ମୋତେ କେମିତି ଚିହ୍ନିଲ?

ଫିଲିପ ତୁମକୁ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜିନିରି ଗଢ଼ମୁଲେ ଦେଖୁଥିଲି।

ମୋତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ଯେ, ତୁମେ ଜଣା ପ୍ରକୃତରେ, ଆମପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଥିବା ସେଇ ଲୋକ, ଯାହାପାଇଁ ଆମେ ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିଛୁ।

ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର।

ନିଅନିଏଲ୍! ତୁମେ ଏହାଠାରୁ ବଳି ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ଦେଖୁବ। ପ୍ରକୃତରେ ଦେଖୁବ।

ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ ହେବ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତୃତୀୟା ଯିବା ଆସିବା କରିବେ।

ମନୁଷ୍ୟ ପୃଥିବୀ ନିକଟକୁ!!!

ଯୋହନ ୧:୨୯-୪୧

୨୯ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ଯାଣୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ଯୋହନ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଖଣାବକ ଯେ ଜଗତର ପାପ ବହି ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି। ୩୦ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ କହିଥିଲି, 'ମୋ'ଠାରୁ ଯିଏ ବହୁଗୁଣରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଯାହାଙ୍କର ସିତି ମୋର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ରହିଛି, ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି।' ୩୧ ଏ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥିଲି, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଜାତି ନିକଟରେ ବିହାର ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଜଳଦାୟୀ ଦେଲି।" ୩୨ ତା'ପରେ, ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ କଥାତ ରୂପରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଣୁଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିବାର ଦେଖୁଥିବା କଥା ସେ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ୩୩ ଯୋହନ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, "ଏ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ ଜଳଦାୟୀ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ମୋତେ ପଠାଇଲାବେଳେ କହିଥିଲେ, 'ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅବତାର କରିବାର ଦେଖୁବ, ସେହି ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବ୍ୟକ୍ତି। ଯେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାରେ ଦାକ୍ଷିତ କରନ୍ତି, ଏ ସେହି ବୋଲି ଜାଣିବ।' ୩୪ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରେ ତାହା ସଫଳ ହେବାର ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲି।"

ଶିଶୁରଙ୍କ ମେଖଣାବକ

୩୫, ୩୬ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୋହନ ପିଆ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଯାଣୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ବୁଲିଗଲେ। ଯୋହନ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, "ଏହି ଦେଖ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଖଣାବକ!" ୩୭ ଏହା ପରେ ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟ ବୁଲିପଡ଼ି ଯାଣୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ। ୩୮ ଯାଣୁ ଫେରି ଅନାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଛ ପଛ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ବୁଝି?" ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, "ମହାଶୟ, ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରହନ୍ତି?" ୩୯ ଯାଣୁ କହିଲେ, "ଆସ ଦେଖୁବ।" ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ରହିବା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେହିଦିନ ପ୍ରାୟ ଗୁଣିବା ସମୟରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରହିଲେ। ୪୦ (ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ ଆହିୟ ଥିଲେ)।

୪୧ ଏହାପରେ ଆହିୟ ଆପଣା ଭାଇ ପିତରଙ୍କୁ ଖୋଜି କହିଲେ, "ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦେଖା ପାଇଲୁ।" ୪୨ ସେ ଯାଣୁଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରାଇବା ପାଇଁ ପିତରଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ଯାଣୁ ପିତରଙ୍କୁ ସଖାଇ

ହେ ଯାଣୁ! ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସୀ। ଆପଣଙ୍କୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାଣା ନଗରକୁ ଆସିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି।

ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସୀ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି।

ନିଅନିୟେଇ ଓ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁମାନେ! ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁଁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି।

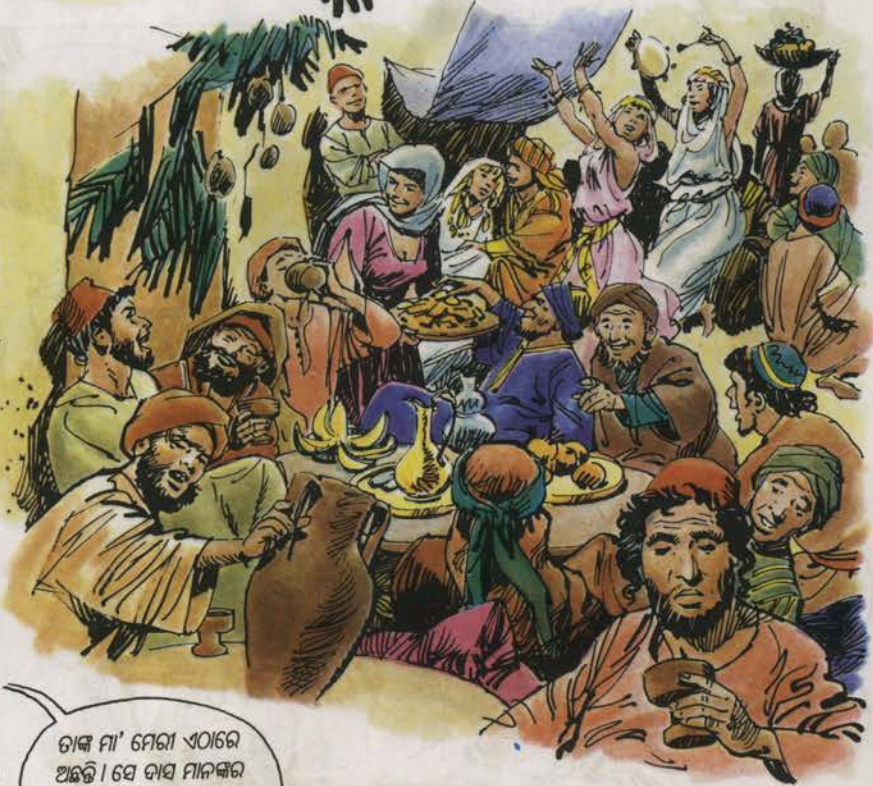

ମୋ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବି କି? ମୁଁ ଏ ଉତ୍ସବର କର୍ତ୍ତା ଓ ଆପଣଙ୍କ ସେବାରେ ନିଜକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି।

ମୁଁ ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁକୁ ଦେଖୁଛି।

କିଏ? ଯାଶୁ? ସେମାନେ ତାଙ୍କ କଥା କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି।

ତାଙ୍କ ମା' ମେରୀ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଦାସ ମାନଙ୍କର ଦାୟାତ୍ଵରେ ରହିଛନ୍ତି। ମୁଁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଖବର ଦେବି।

ନିବିଷ୍ଟିତରେ ଘୃଷ୍ଣି କହିଲେ, "ତୁମେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ନାମ 'ପିତର' (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ର) ହେବ।" ୪୩, ୪୪ ଚର୍ଚ୍ଚି ଆରବିନ ଯାଶୁ ଗାଲିଲାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମନସ୍କ କଲେ। ସେ ଫିଲିପଙ୍କ ଭେଟ ପାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ ସହିତ ଆସ।" (ଫିଲିପ, ଆଣ୍ଡିୟ ଓ ପିତରଙ୍କ ଗ୍ରାମ ବେସ୍ତ୍ରାସରରେ ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ)। ୪୫ ଫିଲିପ ନିଅନିୟେଇଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦେଖା ପାଇଛୁ- ମୋଶା ଓ ଭାବଦାମାମାନେ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି। ସେ ନାଜରିତାୟା ଯୋସେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯାଶୁ।" ୪୬ "ନାଜରିତ!" ନିଅନିୟେଇ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ନାଜରିତରୁ କୌଣସି ଭଲ ବିଷୟ କ'ଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ?" ଫିଲିପ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିଜେ ଆସି ଦେଖ।" ୪୭ ସେମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାରୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଜଣେ ନିଷ୍ଠପତ, ସରଳ ମନୁଷ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି, ଉତ୍ସାହୀ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ତାମାନ।" ୪୮ ନିଅନିୟେଇ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ କି ପ୍ରକାର ଲୋକ, ଆପଣ କାଣିଲେ କିପରି?" ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଫିଲିପ ତୁମର ଦେଖା ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ତିନିରି ଗଛମୂଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖୁଥିଲି।" ୪୯ ନିଅନିୟେଇ କହିଲେ, "ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ହିଁ ଉତ୍ସବର ପୂଜା-ଉତ୍ସାହୀ ଗୋଟାଣି!" ୫୦ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ତିନିରି ଗଛମୂଳେ ତୁମକୁ ଦେଖିଲି ବୋଲି କହିବାରୁ କଅଣ ତୁମେ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛ? ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରମାଣ ତୁମେ ଦେଖିବ। ୫୧ ଏପରିକି, ସ୍ଵର୍ଗ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଉତ୍ସବର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାଆସିବା କରିବାର ଦେଖିବ।"

ଯାଶୁ! ମୁଁ ଭାରି ଖୁସା ହେଲି
ଯେ ତୁ ବିବାହ ଉତ୍ସବକୁ ଆସିଛୁ।

ଯାହାହେଉ ତୁ ଆସିଲୁ। ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସବୁ
ସରିଗଲାଣି। ତୁ କିଛି କରି ପାରିବୁ?

ଆଗୋ ନାନା! ମୋତେ ସେ
କଥା କାହିଁକି କହୁଛ? ଏବେ ମୋର
ସମୟ ଆସିନାହିଁ।

ମୋର ମତଦତ୍ତ
ତ ଖାଲି!

ମୁଁ ଜାଣେ। କିନ୍ତୁ ମୋ
କଥା ଶୁଣ। ଯେତେବେଳେ

ସବୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ସରିଗଲା।

ଯାଶୁ ତୁମକୁ କିଛି କରିବାକୁ
କହିବେ - ସେ ଯେମିତି କହିବେ
ସେମିତି କର।

ଉତ୍ସବ କାମ ପାଇଁ
ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଛଅଟି
ବଟ ବଟ ଘୁମ ଅଛି,
ବଢ଼ାଇବି ସେଥିରେ
ପାଣି ଭରି ଦିଅ।

ଆଜ୍ଞା! ତୁମର
ଯେମିତି ଭବା।

ଯୋହନ ୨:୧-୧୧ ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ
 ୨ ଏହାର ଦୁଇ ଦିନ ପରେ, ଗାଲିଲାସର କାନା ଗ୍ରାମରେ ଏକ ବିବାହଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ
 ଯାଶୁଙ୍କର ମାତା ଅତିଥି ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ। ୨ ଯାଶୁ ଓ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ
 ହୋଇଥିଲେ। ୩ ଭୋକିବେଳେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସରିଗଲା ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ମାତା ଏହି ସମସ୍ୟା ନେଇ
 ଯାଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ।
 ୪ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବି ନାହିଁ। ମୋର ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରିବା ସମୟ ଏବେ ଆସି ନାହିଁ।"
 ୫ ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ମାତା ତାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହା କହିବେ ତାହା ହିଁ କର।"
 ୬ ସିଦ୍ଧିପାୟ ଉତ୍ସାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଛଅଟି ପଥର ଜଳକୂଡ଼ ସେଠାରେ ଥିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ
 କୂଡ଼ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ରୁ ୧୫୦ ଲିଟର ପାଣି ଧରୁଥିଲା। ୭ ୮ କୂଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଫନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 କରିବା ପାଇଁ ଯାଶୁ ତାସମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ସେମାନେ ତାହା କରିବା ପରେ ସେ କହିଲେ,
 "ଏଥିରୁ କିଛି କାଢ଼ି ଭୋକଜଣାଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ୁବାକୁ ଦିଅ।"

ସବୁଥିରେ
ପାଣି ଭରି
ଦେଲୁ।

ଏବେ ଭୋଜନ କର୍ତ୍ତା
ଟିକେ ସେଥିରୁ ପିଅନ୍ତୁ।

ସେ ହସିବେ ଓ
ଭାବିବେ ଯେ ଆମେ
ତାଙ୍କୁ ଥକା କରୁଛୁ।

ଯାଶୁ ଯାହା ଗୁଣ୍ଡିକି
ସେଇଆ କର। ଯାଶୁଙ୍କୁ
କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ନ କରିବାକୁ
ତାଙ୍କ ମାଆ ଆମକୁ
କହିଥିଲେ।

ଆପଣ ଏଥିରୁ ଟିକେ ପିଇକି
ଦେଖନ୍ତୁ ତ!

ଏତେ ବଡ଼ିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣସ ତୁମେ କେଉଁଠୁ
ପାଇଲେ? ଏ କି ପ୍ରକାର ଜିନିଷ।

ଏଇ
ପ୍ରକାର
ବ୍ରାହ୍ମଣସ ଏ
ସୁମ ଅଛି।

ହେ କର! ତୁମେ କୁହ।

ପ୍ରଥମେ ଶସ୍ତା ବ୍ରାହ୍ମଣସ ଦେଲ।
ପଛକୁ ଦେବାକୁ ବଡ଼ିଆ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ରଖୁଥିଲ।

ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଭୁଲ କଲ। ବିବାହ ଭୋଜନରେ ସାଧାରଣତଃ
ଭଲ ବ୍ରାହ୍ମଣସ ପ୍ରଥମେ ଦିଅନ୍ତି। ପରେ ଭୋଜା ସରିଆସିଲା
ଦେନକୁ ଶସ୍ତା ଧରଣର ବ୍ରାହ୍ମଣସ ଦିଅନ୍ତି।

ଭୋଜନ କର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ - କିନ୍ତୁ ଆମେ
ଦେଖୁଛୁ ଯେ ନାଜରାତର ଯାଶୁ ପାଣିକୁ
ବ୍ରାହ୍ମଣସ କରି ଦେଲେ।

ଏ ତ ଏକ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା।
ପାଣି, ବ୍ରାହ୍ମଣସ କୁ
ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଗଲା?
ବିଶ୍ୱାସ କରି ହେଉନି
କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ!

ଏବେ ତ ଭୋଜା
ସ୍ତଳ ରହିବ।

ଶୁଲ! ଆମେମାନେ
ଖୁସା ମନାଇବା ଓ
ବରକନ୍ୟାଙ୍କ ପାଇଁ
ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୀତ
ଗାଇବା।

ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର। କୌଣସି ମଣିଷ ଏଭଳି
ଦମହାର କରି ପାରିବ ନାହିଁ। କେବଳ ଈଶ୍ୱର ଏମିତି
କରି ପାରିବେ। ତୀର୍ଥ ଦିନରୁ ଆମେ ଯାହାକୁ ଅପେକ୍ଷା
କରିଛୁ ଏ ଜଣ ଆଉ ସେଇ ମସାହ?

ବ୍ରାହ୍ମଣସ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦକୁ ବୁଝାଏ। ଈଶ୍ୱର
ପ୍ରତିଭା କରିଥିଲେ ଯେ ମସାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଏକ
ଆନନ୍ଦମୟ ଜୀବନ ଦେବେ। ଏଇ କୁଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବ୍ରାହ୍ମଣସ ଏକ ଆନନ୍ଦମୟ ଜୀବନକୁ ବୁଝାଉଛି।

୯ ଭୋଜକର୍ତ୍ତା ବ୍ରାହ୍ମଣସରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ଜନକୁ ଗୁଡ଼ି ତାହା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ଜାଣି ନ
ପାରି, (ଯଦ୍ୟପି ନାସମାନେ ତାହା ଜାଣିଥିଲେ) ବରଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ। ୧୦ “ଏହା ତ ଖୁବ୍ ବଡ଼ିଆ
ଜିନିଷ! ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ନୁହଁ। ଭୋଜନତା ସାଧାରଣତଃ ଭଲ ବ୍ରାହ୍ମଣସ ପ୍ରଥମେ ଦିଅନ୍ତି;
ପୁଣି ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ହେଲା ପରେ ସେ ଶସ୍ତା ଧରଣର ବ୍ରାହ୍ମଣସ ବାହାର କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ତୁମେ ଭଲ
ଜିନିଷ ଭୋଜି ଶେଷକୁ ରଖୁଛ !” ୧୧ ଗାଲିଲା ପ୍ରଦେଶର କାନା ଗ୍ରାମରେ ଏହି ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କର ଐଶ୍ୱରିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଥମେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଯେ
ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।

ଶିନେସରଦ୍ୱ ହ୍ରଦ କୂଳରେ କପର୍ନାହୁମ ସହରକୁ ଯାଣୁ ଆସିଛନ୍ତି ।
ପୋହନ, ଆଜ୍ଞା ଓ ପିତର ସେଠାରେ ମାଛ ଧରିଲେ ।

ସେଠାରେ ଆମର ମାଛଧରିବା
ତଙ୍ଗା ଅଛି । ଏ ତଙ୍ଗାଟି
ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ।

ମୋର ଭାଇ ଯାକୁବ ଓ ମୁଁ
ପୋହନ, ମାଛଧରି ଜାଣୁ ।

ତୁମେ କେଉଁଟ ମାନେ
ମୋର ପ୍ରଥମ ଶତ୍ରୁ ହେବ ।
ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର ।

ଆଜି ରାତିରେ ମାଛ
ଧରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା
ସବୁ ଜିନିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ଯାଣୁ ! ଆଜି ରାତିଟି ଆପଣ ଆମ
ଘରେ କଟାଳ ଦିଅନ୍ତୁ । ମୋର
ଶାଣୁ ପାଟିଟି । ତାଙ୍କୁ ଭାରି
କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଛି ।

ପିତର ! ମୋ ସାଙ୍ଗେ ଶୁଭ । ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ
କର - ତୁମର ଶାଣୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବେ ।

ମୋତେ ଭଲ ଲାଗୁଛି ! ହଁ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ମୁଁ
ଉଠିବି ଏବଂ ତୁମ ପାଇଁ ଚିଠି
ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି ।

ସେ ରାତିରେ - ପିତର
ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ମାନେ
ମାଛ ଧରିବାକୁ ଗଲେ ।

ଲୁକ ୪:୩୮-୪୧

୩୮ ସେଦିନ ଉପାସନାଳୟରୁ ବାହାରି ସେ ଶିମୋନଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ଶିମୋନଙ୍କ ଶାଣୁକୁ ଅତିଶୟ କ୍ଷୁଦ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଦେଖିଲେ । ତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୩୯ ଯାଣୁ ତାଙ୍କର ରୋଗଶଯ୍ୟା ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ଧନକ ଦେବା ମାତ୍ରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଗଲା । ଆଉ, ପିତରଙ୍କ ଶାଣୁ ଉଠି ସେମାନଙ୍କ ପରିମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟା କଲେ ! ୪୦ ସେହିଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ବେଳକୁ ଯାହା ଘରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ରୋଗୀ ଥିଲେ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ

ସେମାନେ ଯାଣୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସ୍ପର୍ଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ! ୪୧ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଭୃତ୍ୟାଦିଙ୍କୁ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ଭୃତ୍ୟାମାନେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ବାହାରି ଆସୁ ଆସୁ 'ତୁମେ ଉତ୍ତରକୁ ପୁଡ଼ି' ବୋଲି ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ଭୃତ୍ୟାମାନେ ଜାଣିଥିବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନକ ଦେଇ ନୀରବ ରହିବାକୁ କହୁଥିଲେ ।

ହେଲ ଯାଣୁ ଆସୁଛନ୍ତି! ତାଙ୍କ ପଛରେ ବହୁତ ଜନତା।

କଣ ହେଲା? ମୋ ପାଇଁ ଆ ଗୁଡ଼ାକ ଖାଲି? ଆଜି କଣ କିଛି ବିକିବାକୁ ନାହିଁ?

ଆମେ ସାରା ରାତି ପରିଶ୍ରମ କଲୁ। କିନ୍ତୁ କିଛି ମାଛ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ଆମ ଜାଲ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ପିତର! ତୁମର ଜଣା ଟିକିଏ ଘୁଷୁଲ ଦିଅ, ଯେମିତିକି ମୁଁ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଛି କହି ପାରିବି। ଏମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଛନ୍ତି।

ରାତି ହେଉ ବା ଦିନ ହେଉ, ସେ ଶୋଇଥାଉ ବା ଗୁହିଁଥାଉ ବାଜ, ଗଜା ହୁଏ ଏବଂ ବଢ଼େ।

ଯଦିବା ମଣିଷ ଜାଣେ ନାହିଁ - ମାଟିରୁ ମନକୁ ମନ କିପରି ଶ୍ୟାମ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ପ୍ରଥମେ କାଣ୍ଡ ବାହାରେ, ତା'ପରେ ଅଗ ଓ ପରେ ଶ୍ୟାମର କେଣ୍ଡା ବାହାରି ଆମର ଦୈନିକ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଦିଏ।

ଯାଣୁ କହିଲେ - ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର। ମଣିଷ ଭୂମିରେ ବାଜ ବୁଣେ।

ଭିତରେ ପ୍ରଦେଶ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର। ତୁମର ହୃଦୟ ପଥର, ପରିଶକ୍ତ ନ ହେଉ ବା ଜନ୍ମା ଭରା ମାଟି ପରି ନ ହେଉ। ଅର୍ଥ, ସମତା, ଆରାମ ପ୍ରକୃତି ଲାଭସାରେ ତୁମର ହୃଦୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉ।

ଲୁକ ୫: ୧-୧୧
 ୫- ଦିନେ ସେ ଗିନେସରରୁ ହୁଦ କୂଳରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କର ସମାଗମ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ମାଡ଼ି ପଡୁଥିଲେ। ୨- କୂଳରେ ଦୁଇଟି ଖାଲି ନୌକା ଥିବାର ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ; ସେତେବେଳେ କେଉଁମାନେ ଜାଲ ଧୋଉଥିଲେ। ୩- ସେ ଗୋଟିକରେ ବଢ଼ି ନୌକାର ମାଲିକ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଡାହାଣ ଆଡ଼ ଟିକେ ପାଣି ଭିତରକୁ ଠେଲି ଦେବାକୁ କହିଲେ ଯେପରି କି ସେ ସେହି ନୌକାରେ ବସି ଶିମୋନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇପାରିବେ। ୪- ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଶେଷ ହେଲାପରେ ସେ ଶିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ଗରାଉ ଜଳକୁ ଯାଇ ଜାଲ ପକାଅ। ଆଉ, ତୁମେ ବହୁତ ମାଛ ଧରି ପାରିବ!" ୫- ଶିମୋନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆଜ୍ଞା, ଆମେ ଜାଲ ରାତିସାରା ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରି ସୁଖା କିଛି ମାଛ

ନିଜକୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କର ନାହିଁ।
ଭାବିଦେଖ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା କ'ଣ।
ଇଶ୍ଵର ଗୃହାଣ୍ଡି ଯେ ତୁମେ ଠିକ୍ କାମ

କର - ତପାକୁ ଆଦର
କର ଓ ନମ୍ରତାର
ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ
ଶୁଲ।

ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ
କଲେ - ସେ ପିତରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଶୁଣିଲେ।

ପିତର, ଏବେ ଯାଅ, ମାଛ ଧର। ଗଭୀର ପାଣିକୁ ଚଢ଼ା ତଲେଇ
ନିଅ ଏବଂ ଜାଲ ପକାଅ।

କହିଲି? ଆମେ ତ ସାରାଋତି
ଜାଲ ପକାଇଲୁ
। ଗୋଟିଏ ବି
ମାଛ ପାଇଲୁ ନାହିଁ।

ପିତର! ମୁଁ ପୁଣିଥରେ କହୁଛି -
ଚଢ଼ା ଫିଙ୍ଗାଇନିଅ - ଓ ସବୁଠାରୁ
ବଡ଼ ଜାଲଟି ପକାଅ।

କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ। ଏଇଟା ଠିକ୍ ସମୟ
ନୁହେଁ। ମାଛ ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ
ଉପରେ ନାହାନ୍ତି।

ପିତର! ମୁଁ ଯାହା
କହୁଛି କର। ମୋ ଉପରେ
ଜରସା ରଖ।

କେବଳ ତୁମେ କହୁଛି
ବୋଲି ମୁଁ ଆଉଥରେ ଜାଲ
ପକାଇବି। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ

ମୋତେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି
ଆମେ ଆଗେ ମାଛ
ପାଇବା ନାହିଁ।

ଆଜିଯ, ଯାକୁବ, ଯୋହନ ଆସ। ଆମେ ଆଉଥରେ ହ୍ରଦ
ଭିତରକୁ ଯିବା ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଥର ଢେଙ୍କା କରିବା।

ବିଶ୍ଵାସ ହେଉନି। ଏତେ
ମାଛ! ଜାଲ ତ ଛିଣ୍ଡିଯିବ!

ହେ ବହୁ ମାନେ! ଏଠାକୁ
ଆସ ଓ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର।

ପାଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ କଥାକୁସାରେ ପୁଣି ଢେଙ୍କା କରିବା।" ୭ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ।
ଏଥର ଜାଲରେ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା ଯେ ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିବାକୁ ଲାଗିଲା! ୭ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ
ନୌକାରେ ଥିବା ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକି ପକାଇଲେ ଓ ଉଭୟ ନୌକା ମାଛରେ
ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ବୁଡ଼ିବା ପରି ହେଲା। ୮ ଏ ଘଟଣା ଦେଖି ଶିମୋନ ପିତର ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଡ଼ି
କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ନିତାନ୍ତ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ, ମୋ' ନିକଟରେ ରହନ୍ତୁ ନାହିଁ।" ୯, ୧୦ କାରଣ
ଜାଲରେ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ତଥା ତାଙ୍କର
ସହକର୍ମୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦାଙ୍କ ବୁଲ ପୁର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଏକାବେଳେ ସମ୍ଭାଳୁନ

ଚଙ୍ଗାକୁ କୁଳକୁ ନେଇଗଲା ନହେଲେ
ଆମେ ତୁଟିଯିବା।

ଏହା ଅତି ଅତୁଟ। ଆଗରୁ ମୁଁ ଏତେ ମାଛ
କେବେବି ଦେଖି ନ ଥିଲି।

ହେ ଯାଶୁ ! ମୁଁ ଆଉ କଣ କହିବି ।
ତୁମ ଉପରେ ଅଧିକ ଭରସା ରଖିବାକୁ
ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କିଛି ନ କରି ବରଂ
ତୁମ ଇଚ୍ଛାରେ କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୁଁ ଶିଖିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଛି ।

ଶିମୋନ ପିତର! ଭୟ କର ନାହିଁ!
ଆଜିଠାରୁ ତୁମେ ଆଉ
ମାଛ ନ ଧରି ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବ ।

ଆଜା ବନ୍ଧୁମାନେ - ମୋତେ
ଅନୁସରଣ କର । ମୁଁ ତୁମକୁ
ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି ।

ତା' ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର
ଚଙ୍ଗା ଓ ଜାଲ ଛାଡି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛ
ପଛେ ଚାଲିଲେ ।

ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଯାଶୁ କହିଲେ, "ଭୟ କରନାହିଁ, ଏଣିକି ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା
ଧରିବ!" ୧୧ ଆଉ, ସେମାନେ କୁଳରେ ପହଞ୍ଚିଲାକ୍ଷଣି ସବୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ ।

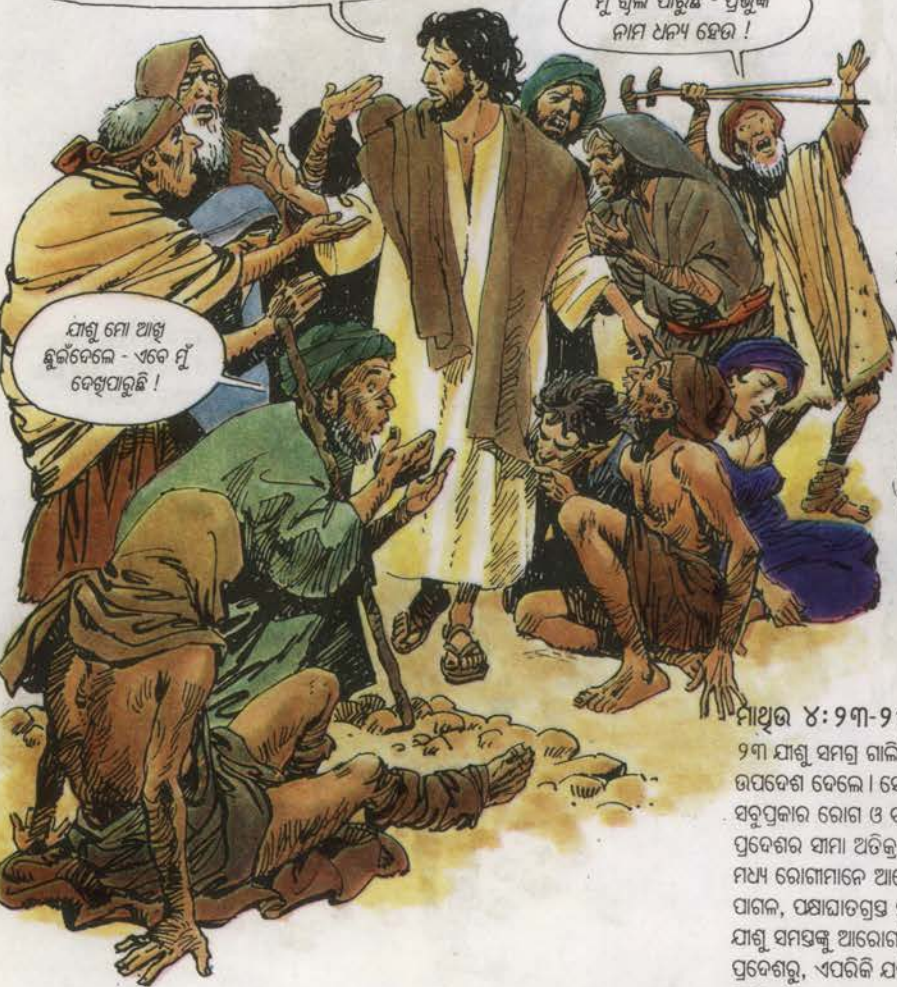
ଯାଶୁ ସମଗ୍ର ଗାଲିଲୀରେ ସୁସମାଗ୍ର ପ୍ରସ୍ତର କରି ଓ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରି ଶୁଭିଲେ । ଜନତା ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକସମସ୍ତେ ! ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ । ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି । ମୋ ପାଖରୁ ଶିଶ କାରଣ ମୋ ହୃଦୟ ଧାର ଓ ନମ୍ ।

ମୁଁ ଶୁଭି ପାରୁଛି - ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ !

ଯାଶୁ ମୋ ଆଖି ଛୁଇଁଦେଲେ - ଏବେ ମୁଁ ଦେଖିପାରୁଛି !

ମୋର ସମୟ ଆସିଛି । ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ପିନ୍ଧିବ । ଏହା ତୁମ ଦ୍ୱାରରେ ଆଦାତ କରୁଛି । ନିଜ ନିଜ ଜୀବନ ପରିଚାଳନା କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦର ମନ ଦେଖାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେବା କର ।

ମୋର ଭଜା - ଏ ସବୁ ସତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା କି ! ଆମେ ରାଜା, ମହାରାଜା, ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଶାସନ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଲାଜ ହୋଇ ଗଲୁଣି ।

ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଆମେ ଯାହା ପାଉଛୁ ସେଥିରେ ଆମେ ନିରାଶ ହୋଇ ଗଲୁଣି । ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବୟା ଗୁହୁଁଛୁ !

ମସାହଙ୍କ ଆସିବା ବିଷୟରେ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତାମାନେ ଲେଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବା ପାଇଁ କେଉଁ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବା ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ । ଅନ୍ତ ଦେଖିପାରିବ ଓ ଛୋଟା ଶୁଭି ପାରିବ ।

ତିଆଁ ରୋଗ ରେ ଆତ୍ମାକୁ ହୋଇଥିବା ରୋଗୀଙ୍କୁ ଆଲମା ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ସେମାନେ ନଗରର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ।

ଜଣେ କୁଣ୍ଡରୋଗୀର ଘଣ୍ଟି ଶୁଣାପାଉଛି । ଶୁଭ ଆଚେତ ହୋଇ ଯିବା !

ମାଥୁରା ୪: ୨୩-୨୫

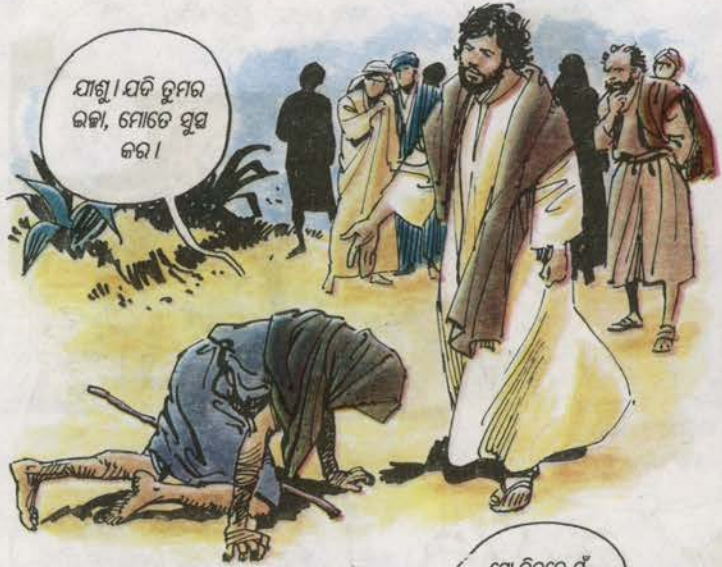
୨୩ ଯାଶୁ ସମଗ୍ର ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶରେ ବୁଲି ବୁଲି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସୁସମାଗ୍ର ପ୍ରସ୍ତର କଲେ । ସେ ସବୁପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ବ୍ୟାଧି ଆରୋଗ୍ୟ କଲେ । ୨୪ ତାଙ୍କର ଅଲୌକିକ କର୍ମର ସମ୍ପଦ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ସାମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଦୁରଦୂରାନ୍ତକୁ ବ୍ୟାପିଗଲା । ୮୯୯୫ ସୁଦୂର ସିରିଆ ଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ରୋଗୀମାନେ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବା ଆଶାରେ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଜୁଡାସିଷ୍, ପାଗଳ, ପକ୍ଷାଦାତଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଯେ କୌଣସି ରୋଗ ଓ ପାଡ଼ାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ଯାଶୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କଲେ । ୨୫ ତେଣୁ ଗାଲିଲୀ, ଦଶପଲ୍ଲୀ, ଯିରୁଶାଲମ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶରୁ, ଏପରିକି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଆସି ଯାଶୁ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ, ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ ।

ତୁମେ ଠିଆହୁଅ। ଆମର ଏତେ ପାଖକୁ ଆସ ନାହିଁ। ତୁମେ ବହୁତ ଅପରିଷ୍କାର ଦେଖାଯାଇଛ।

ତାକୁ ଛୁଅଁନା। ତାକୁ ତିଆଁ ରୋଗ ହୋଇଛି।

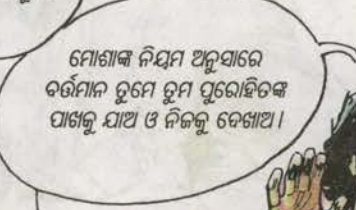
ଯାଶୁ। ଯଦି ତୁମର ଇଚ୍ଛା, ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କର।

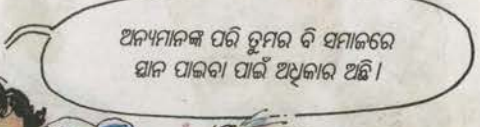
କାରଣ ତୁମର ମୋଠାରେ ଭରସା ଅଛି - ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ହୁଅ।

ମୋ ଭିତରେ ମୁଁ କିଛି ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନୁଭବ କରୁଛି।

ମୋଖାଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ତୁମ ପୁରୋହିତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ଓ ନିଜକୁ ଦେଖାଅ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ତୁମର ବି ସମାଜରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ଅଛି।

ଲୁକ ୫:୧୨-୧୪

୧୨ ଅରେ ସେ ଲୌଣସି ଏକ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥିଲେ। ସେଠାରେ କଣେ ସର୍ବାଙ୍ଗ କୁଷ୍ଠା ଥିଲା। ସେ ଯାଶୁକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୃମିରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲା ଓ ତାହାକୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମିନତି କଲା, "ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମୋତେ ମୋ' ରୋଗରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧି କରି ପାରନ୍ତି।" ୧୩ ଯାଶୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ତାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, "ମୋର ଇଚ୍ଛା ଅଛି। ସୁସ୍ଥ ହୁଅ।" ସେହିକ୍ଷଣି ସେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟଲାଭ କଲା! ୧୪ ଏହାପରେ ଯାଶୁ ସେ କଥା କାହାରିକୁ ନ କହିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, "ଆଜ୍ଞେ ଯାକୁକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ। ସେ ତୁମକୁ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ। ପୁଣି, କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀ ଶୁଦ୍ଧି ହେଲେ ମୋଖାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଯେଉଁ ବଳି ଦେବା କଥା, ତାହା ଉତ୍ସର୍ଗ କର। ଏହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ।

କର୍ମକ୍ଷୁଦ୍ର ସହରର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ
ଚିକିତ୍ସ ଅଫିସ୍ ଥିଲା ।

ମାଥୁରା! ତୁମେ କଣ ତୁମର
ଲାଭ ବିଷୟରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛ?

ମୁଁ ଏଇ ଯାଣୁକ କଥା ଭାବୁଛି ଯାହା ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ
କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶକୁ
ଆବର୍ଷିତ ହେଉନାହିଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ।

ମୋତେ ହସାଅ ନାହିଁ! ତୁମେତ ଜଣେ କଷ୍ଟମ
ଅଫିସର ଯିଏ କି ରୋମାନ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାମ
କରୁଛ । ସେଇ ରୋମାନ ମାନେ ଆମର ଶତ୍ରୁ ।

ତୁମେତ ଭୋଜା ଭାତ, ସୁରାସାକା ପଇରେ ଜୀବନ
ଉପଭୋଗ କରୁଛ - ସେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ତୁ ଠିକ୍ କହିଆଇ ପାରୁ କିଲୁ ଏ
ପଟେ ଦେଖ । ସେ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ନମସ୍କାର ମାଥୁର - ତୁମେ ମୋର
ଶିଷ୍ୟ ହେବ କି?

କ'ଣ?
କିଏ ମୁଁ?

ତା'ପରେ
ହଠାତ୍...

ଯାଣୁ ! ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରୁଛି - ମୁଁ ତୁମକୁ
ଅନୁସରଣ କରିବ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ ! ବହୁତ
ବଡ଼ ଖବର !

ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଣୁକ ପଇରେ
ଯିବି । ତୁମେ କଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ?
କିଲୁ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁହାଣି ଯେ ମୁଁ
ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରେ ।

ମାଥୁର ୯:୯-୧୩

୯ ଯାଣୁ ସେଠାରୁ ବାହାରି ବାଟରେ ଯାଉ ଯାଉ ମାଥୁର ନାମକ ଜଣେ କରଆପାପକାରୀକୁ କର ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ଥାନରେ
ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ । ଯାଣୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆସ, ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୁଅ ।" ମାଥୁର ଉଠି ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ ।
୧୦ ପରେ, ମାଥୁରଙ୍କ ଗୃହରେ ଯାଣୁ ଓ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭୋଜନରେ ବସିଲେ,
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କରଆପାପକାରୀ ଓ ଦୁର୍ଗୁଣିତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଭୋଜନରେ
ବସିଥିଲେ ।!! ତାହାମାନେ ତାହା ଦେଖି ଯାଣୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କର ଗୁରୁ କାହିଁକି ଏ
ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳାମିଶା କରନ୍ତି?"
୧୨ ଯାଣୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ସୁସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟର ଚିକିତ୍ସକଠାରେ ପ୍ରୟୋଜନ ନ ଥାଏ; ମାତ୍ର ଅସୁସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟର
ପ୍ରୟୋଜନ ଥାଏ ।" ୧୩ ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଲେ, "ଯାଅ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ ଶିକ୍ଷା କର :
'ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବନିଦାନ ଓ ନିବେଦ୍ୟ ଗୃହେଁ ନାହିଁ; ମୁଁ ଗୃହେଁ, ତୁମେମାନେ ବସାକୁ ହୁଅ ।' କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରତି ପାପୀମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଫୋରାଣ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ଆସିଛି, ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ
କରିବାକୁ ଆସିନାହିଁ ।"

ମାର୍କ ୨:୧-୧୨

୨ କିଛିଦିନ ଉତ୍ତରରେ ଯାଣୁ କର୍ମକ୍ଷୁଦ୍ରକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ପହଞ୍ଚିବା ଖବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ସହରରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ଯାଣୁ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ରହୁଥିଲେ, ତାହା ଅତିଶୀଘ୍ର ଲୋକପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ସେହି ଗୃହରେ ଏତେ ଲୋକକିନ୍ତ
ହେଲା ଯେ ଆଉ କଣକ ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ଥାନ ରହିଲା ନାହିଁ, ଏପରି କି ଦ୍ୱାର ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା । ଆଉ,

ମୋର ବିଦାୟ ଉପଲକ୍ଷେ ମୁଁ ଏକ
ବଡ଼ ଭୋଜା ଦେବି । ଯାଣୁ ସେ
ଭୋଜାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ । ତୁମ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ରହିଲା ।

ଯାଶୁ, ଦେଖ, ଏଇ ପୀରୁଶାମାନେ ଗୁପ୍ତରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ, ବାସନ୍ତିକ ତାହା ନମସ୍କୃତ କଥା ।

ପ୍ରକୃତରେ କି!

ସେ ଜଣେ ଭଗମ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା

ତାଙ୍କୁ ଦେଖ! ସେ କିଭଳି ଏହି ଲାଞ୍ଜଣୋର କଣ୍ଠମ ଅପିଷର ସାଙ୍ଗରେ ବସି ଶାଉଛି । ସମ୍ଭରର ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଲୋକ ମାନେ ବି ଏ ଭୋଜାରେ ବସିଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ । ଏକ ସୁସ୍ଥ ଲୋକପାଇଁ - ବିକିଷକର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ରୋଗୀର ଥାଏ । ବରଂ କଣ ଲେଖା ହୋଇଛି ଦେଖ ।

ଈଶ୍ଵର କହୁଛି - ମୁଁ ଦୟା ଶୁଣେ - ମାତ୍ର ତ୍ୟାମ ନୁହେଁ, ଯେଉଁ ଲୋକ ଦୟାକୁ ପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।

ଯାଶୁ ରହିଥିବା କପର୍ନାହୁମ ସହରର ଅଧିବାସୀମାନେ ଦିନେ ଶିମୋନ କେଉଁଟଙ୍କ ଘରେ ଏକାଠି ହୋଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।

ଶୁଭ ଯିବା । ଯାଶୁ କିଏ ସେ ଦେଖିବା । ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ।

ଯଦି ଘର ଭିତରକୁ ଯିବା କଥା ଆମେ ଚିନ୍ତା କଲବି ଗଲେ ଭଲ ହେବ ।

ଦେଖ! କବାଟ ତୁ ଆର ମୁହଁରେ କେତେ ଲୋକ ଜମା ହୋଇଛନ୍ତି । ଆମେ ଭିତରକୁ ପଶିପାରୁ ନାହିଁ ।

ଦୟାକରି କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କର । ଯଦିବା ଏହା ଅସମ୍ଭବ କଣା ପଡୁଛି, ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବି । ସେ କେବଳ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କରି ପାରିବେ ।

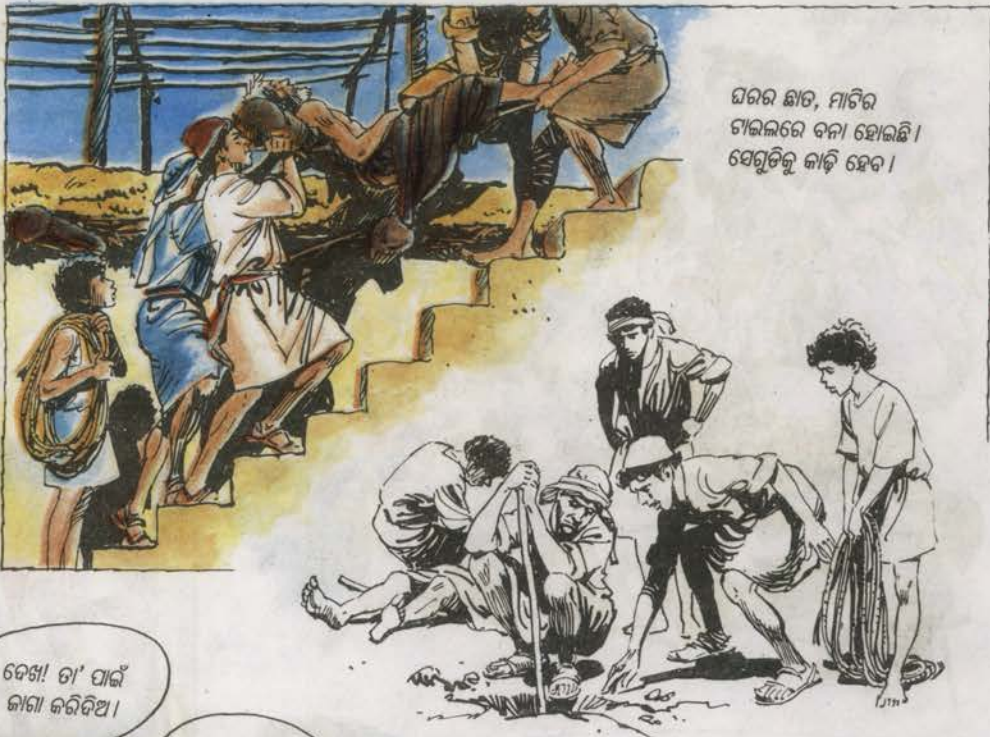
ସେ ସମାଜଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାଶ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ୩ ସେତେବେଳେ ଶୁଣିକଣ ଲୋକ ଏକ ପକ୍ଷାଦାତ୍ଵରୂପ ରୋଗୀକୁ ବୋଧିଆଣି ପହଞ୍ଚିଲେ । ୪ ସେମାନେ ଲୋକଗହନି ମଧ୍ୟରେ ପଶି ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଥିଲେ, ତାହାର ଛାତକୁ ଖୋଲି ସେମାନେ ଖଟିଆ ସହ ରୋଗୀକୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଘନୁଖରେ ଚଳକୁ ଖସାଇ ଦେଲେ ।

୫ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଖି ସେହି ପକ୍ଷାଦାତ୍ଵରୂପ ରୋଗୀକୁ କହିଲେ, "ପୁଅ, ତୁମର ପାଦ ସବୁ ଧମା ହେଲା!"

୬, ୭ ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଦସିଥିବା ଶାଞ୍ଜାମାନେ ମନେ ମନେ କହିଲେ, "ଏ କ'ଣ? ଏହା ତ ଈଶ୍ଵରନିଦା! ଏ କ'ଣ ନିକକୁ ଈଶ୍ଵର ବୋଲି ମନେ କରୁଛି? କାରଣ କେବଳ ଈଶ୍ଵର ହିଁ ପାପସମା କରିପାରନ୍ତି!"

ମୁଁ କାଶିଛି - ଆମେ
ଛାଡ଼ ଉପରେ ଚଢ଼ିବା।

ଯୋହନ! ଯାଅ
କିଛି ଦଉଡ଼ି ଆଣ।

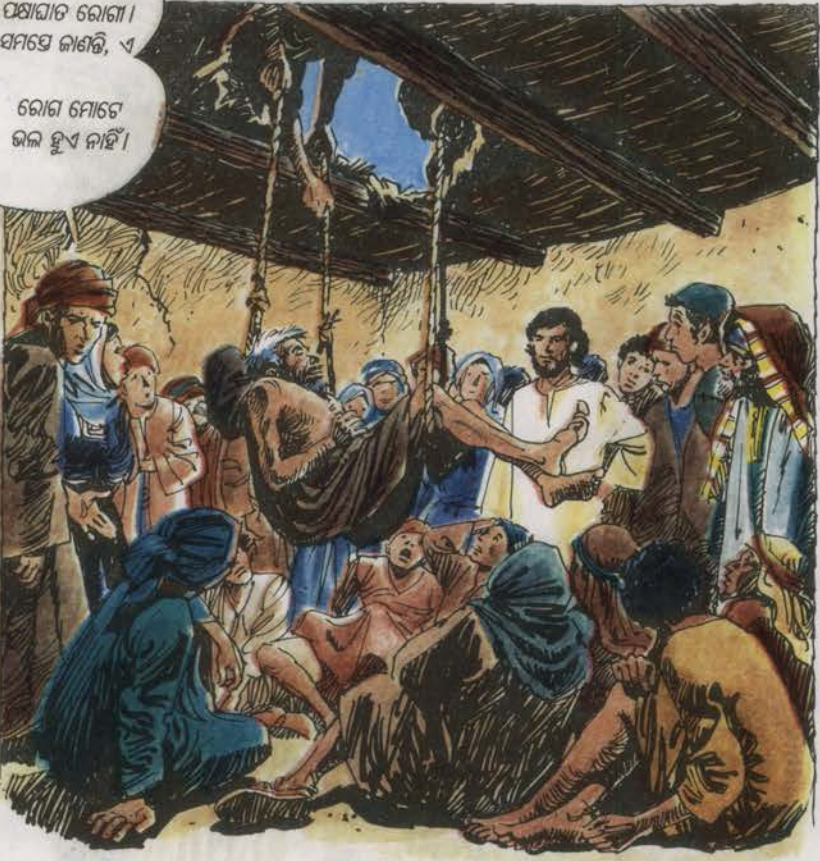
ଘରର ଛାତ, ମାଟିର
ଟାଲରେ ବନା ହୋଇଛି।
ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାଢ଼ି ହେବ।

ଦେଖ! ତା' ପାଇଁ
ଜାଣା କରିବିଆ।

ଇଏ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏକ
ପକ୍ଷାଦାତ ରୋଗୀ।
ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି, ଏ

ରୋଗ ମୋଟେ
ଭଲ ହୁଏ ନାହିଁ।

ଓହୋ!
ସତରେ ସେମାନେ
ସାହସୀ।

ହେ ବନ୍ଧୁ! ମୁଁ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ
ତେଜୁଛି। ତୋ ଉପରେ ଭରସା ରଖ।
ତୁମର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା।

୮ ଯାଣୁ ସେହିକ୍ଷତୀ ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ଦୁର୍ଦ୍ଦିପାରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଏ ବିଷୟରେ ମନେ ମନେ ଯୁକ୍ତି କରୁଛ? ୯, ୧୦, ୧୧ ପକ୍ଷାଦାତଗ୍ରସ୍ତ ରୋଗୀକୁ କ'ଣ କହିବା ସହଜ - 'ତୋର ପାପସବୁ କ୍ଷମା ହେଲା' କିମ୍ବା 'ଉଠ, ତୋର ବିଛଣା ଧରି ଚାଲ' କିମ୍ବା 'ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବି ଯେ ଏହି ଜଗତରେ ପାପକ୍ଷମା କରିବାକୁ ଶ୍ଯାସ୍ତ୍ରକର କ୍ଷମତା ଅଛି।' ଚତୁର୍ଥରେ ସେ ପକ୍ଷାଦାତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଚାଲି ଆସା କଲେ, "ଉଠ, ତୁମର ବିଛଣା ଧରି ଘରକୁ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ହେଲ!"

୧୨ ଏଥିରେ ସେହି ଲୋକ ତେଜି ଉଠିଲା ଓ ତାହାର ବିଛଣା ଧରି ଲୋକଭିତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଚାଲିଗଲା! ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଶଶ୍ୱରକର ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଆମେ କେତେ ଏଥିରେ ତେଜୁ ନ ହୁଁ!"

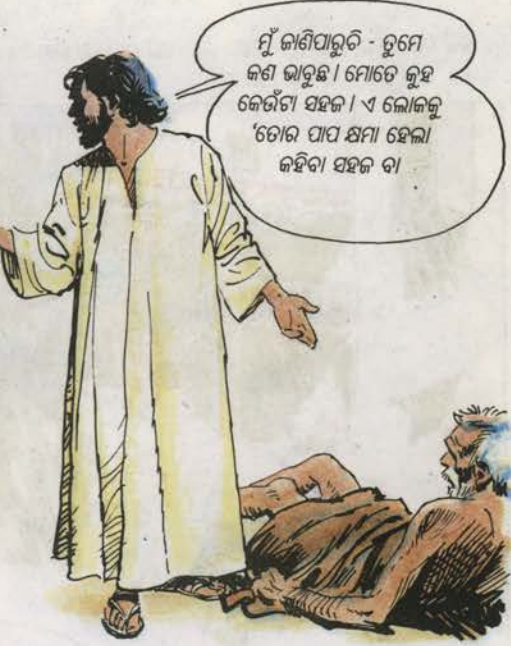
ତା' ପାପ ସହିତ, ତା' ପସାଘାତ ରୋଗର ଚି ସମ୍ପର୍କ।

ଯାଣ୍ଟି ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତା'ର ଆତ୍ମା, ତା'ର ଶରୀର ଠାରୁ ଆହୁରି କଦର୍ଯ୍ୟ।

ସେ କଣ କହୁଛି ଶୁଣିଲ ଚ? ସେ କଣ୍ଠରକୁ ଅଖାତର କରି କଥା କହୁଛି।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଛତା କିଏ ପାପ କ୍ଷମା କରିପାରେ।

ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି - ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ। ମୋତେ କୁହ କେଉଁଠା ସହଜ। ଏ ଲୋକକୁ 'ରୋଗ ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା କହିବା ସହଜ ବା

ଉଠ ଓ ଘରକୁ ଯାଆ କହିବା ସହଜ।

ମୋର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କିଛି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ କଣେ ଯେ ଉଭୟ ବିଷୟ ଅଟି କଣ୍ଠ। ଏ କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦରକାର।

ତୁମ୍ଭ ରହିବା ଭଲ। ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ଏବଂ ଦେଖୁବି।

ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦିନେ ସାକ୍ଷୀ ହେବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ଦେବାକୁ ଅଧିକାର ଅଛି। ଏକ ପସାଘାତ ରୋଗୀ ତା'ର ପ୍ରମାଣ ହେବ।

ଉଠ! ତୁମର ଶେଷ ନେଇ ଘରକୁ ଯାଆ।

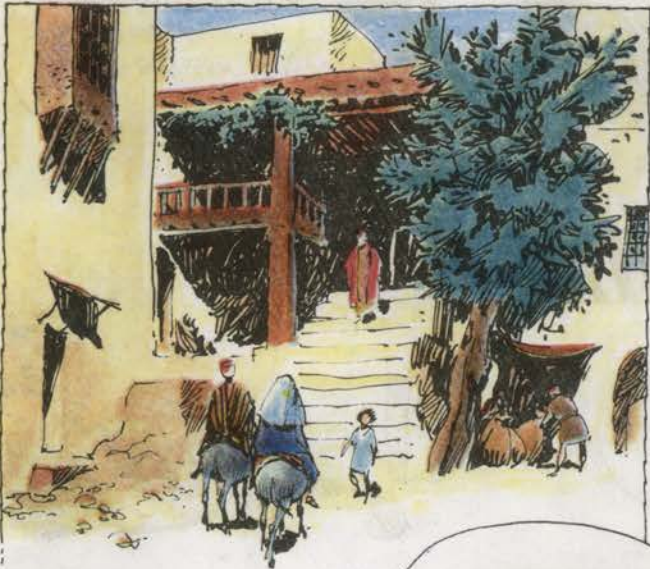
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗୌରବ ହେଉ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ! ସେ ନିଜକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହୁଛି! ଏ କଥା ଭୁଲିଯାଆ ନାହିଁ। ସେ ଆମ ପାଖକୁ କଣ ଲୁଚାଉଛି?

ମାନିୟେଲ ଉଦ୍‌ବିଷାତ ବକ୍ତା ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲା ବେଳେ, ଅଧର, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବୋଲି, କଣ ଗୋଟିଏ କହୁଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଏକାଧାରରେ ଇଶ୍ଵର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ। ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଆଦମିତ ହେଉଛି।

କିଛି ଦିନ ପରେ, କପର୍ନାହୁମ ସହର ନିକଟରେ ମରୁଦଳା ନାମକ ଗୋଟିଏ ଗାଁ ରେ, ଧନୀ ଶିମୋନଙ୍କ ଘର ଆଗରେ...

ନୀଳରାତର ଯାଶୁ, ଆମ ଗାଁକୁ ଆସିବାକୁ ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍ଵାଗତ କରୁଛୁ। ତୁମର ଖ୍ୟାତି ତୁମ ଆଗେ ଆଗେ ଯାଆ କରୁଛି।

ହେଉ ! ସେ ଆସିଗଲେ - ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯାଶୁ ଯେକି କାହାରିକୁ ବି ପୁଣି କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏମିତି ମୋ ପରି ଆଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ବି ପୁଣି କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଆକର୍ଷଣ ବାଧା ମାନୁ ନାହିଁ। ମୋର ଲଜା ହେଉଛି - ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋପନରେ ଚିଳେ କଥା କହି ପାରନ୍ତି କି!

ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ଫାରୁଣା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବେ। ଯାଉଛି - ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବି। ଆଜି ଦିନ, ମୋ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ଦିନ ହେବ।

ଲୁକ ୭:୩୬-୫୦ ପାଠ୍ୟା ନାଗାର ପାପସମୂହ କ୍ଷମା ହେଲା। ୩୬, ୩୭ ଜଣେ ଫାରୁଣା ଯାଶୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ଏବଂ ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ। ସେହି ସହରର ଜଣେ ଦୁର୍ଗୁରୀକ୍ଷା ଯା ଯାଶୁ ଫାରୁଣା ଗୃହରେ ଭୋଜନ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣିପାରି ମୂଲ୍ୟବାନ ଅତରର ଏକ ପଥର ଫାରୁଣା ଭୋଜି ଆସିଲା। ୩୮ ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ପଛଆଡ଼େ ପାଦ ପାଖେ ଆଣ୍ଠୋଇ କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ ଅଶ୍ରୁଜଳରେ ତାଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଲା। ପୁଣି, ନିଜ କେଶରେ ପାଦ ତୁଲାଇ ପୋଛି ତୁଳନ କଲା ଓ ପାଦ ଉପରେ ଅତର ଭାଜିଦେଲା। ୩୯ ଯେଉଁ ଫାରୁଣା ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ, ସେ ଏହା ଦେଖି ଓ ସେହି ସ୍ଵାକୁ

ଶିମୋନ! ହେଉ ଯାଶୁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଆମେ ଗୁରୁ, ତୁମେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ - ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣ।

ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛୁ। ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ରାତି ଭୋଜ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଭଲ କରି ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ପାରିବୁ।

ଆଜା ହେଉ। ତୁମେ ଭିତରକୁ ଆସ ଓ ଯାଆ କନିଚ ଲୁଚି ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ନିଅ।

ଯାଶୁ ପଛପୁରେ ବୋଲି ସାରା ଗାଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛନ୍ତି।

ସବୁ ମୁଣ୍ଡୁଆ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ରାତି ଭୋଜ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଦେଇଛି। ଆପଣ ଉପସିତ ହୋଇ ଆସମାନଙ୍କୁ କୃତାର୍ଥ କରନ୍ତୁ।

ତୁମର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କଲି।

ଅରିତ୍ର ମାନବ ଗହଣରେ
ସେ ଅଛନ୍ତି। ମୋ ଛାତି ଧକ୍
କରୁ ହେଉଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିବି-ନ
ହେଲେ ଆଉ କେବେ ଯାଇ
ପାରିବି ନାହିଁ। ଯାଉଛି
ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ
କରି ଦେବି। ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଦକୁ
ଦୁମ୍ପନ କରିବି। ସେମାନେ ମୋ
ବିଷୟ ଯାହା ଭାବିବେ - ଭାବନ୍ତୁ
ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ା ଖାତର କଲେନି।
କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ
ମୁଁ ଠିକ୍ ଜାଣିଛି ଯାଣୁ ତାଙ୍କ
ପାଖକୁ ମୋତେ କେବେ
ଠେଲି ଦେବେ ନାହିଁ।

ଏ ବେଶ୍ୟାର ସାହସ ଦେଖ ! ସେ କାନ୍ଦୁଛି ଓ
ତା'ର ଜେଶରେ ଯାଣୁଙ୍କ ପାଦ ପୋଛି ଦେଉଛି।

ଯାଣୁ ଯଦି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ
ବଢ଼ା, ସେ ତ ଜାଣି ଥିବେ ଇଏ
ପ୍ରକୃତରେ କି ପ୍ରକାର
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ।

ହଁ - ସେ ଜାଣି ପାରିଥା'ନ୍ତେ
ଓ ତା' ଗାଲରେ ଗୋଟିଏ ଚଟକଣା
ବସାଇ ଦେଇ ଥା'ନ୍ତେ।

କିନ୍ତୁ ତା ବଦଳରେ ସେ
ତାକୁ ନିଜକୁ ଛୁଇଁବାକୁ ଅନୁମତି
ଦେଉଛନ୍ତି।

ଶିମୋନ! ମୋତେ ତୁମକୁ କିଛି
କହିବାକୁ ଅଛି।

ଆନନ୍ଦର ସହିତ
କୁହ।

ବିଚ୍ଛିପାରି ମନେ ମନେ କହିଲେ, 'ଯାଣୁ ସେ ଭାବବାଦୀ ନୁହେଁ, ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି। କାରଣ ସେ
ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ କି ପ୍ରକାରର ମନୁଷ୍ୟ,
ତାହା ଜାଣି ପାରିଥାନ୍ତେ!' ୪୦ ଯାଣୁ ସେହି ଫାରୁଶୀଙ୍କ ମନର ଭାବନା ଜାଣିପାରି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଶିମୋନ, ତୁମକୁ ମୋର କିଛି କହିବାର ଅଛି।" ଶିମୋନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଗୁରୁ, କୁହନ୍ତୁ।"
୪୧ ଯାଣୁ କହିଲେ, "ଜଣେ ଲୋକ ଟଙ୍କା ଗଣା ଦେଲା - ଜଣକୁ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ
୫୦୦ ଟଙ୍କା। ୪୨ କିନ୍ତୁ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଗଣା ପରିଶୋଧ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ
ସେ ଦୟାକରି ସେମାନଙ୍କର ଗଣା ଛାଡ଼ି କରି ଦେଲା। ତାହାହେଲେ, ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ
ସେହି ଲୋକକୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇବ ବୋଲି ଭାବନ୍ତୁ?" ୪୩ ଶିମୋନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯାହାର
ବେଶା ଗଣା ଛାଡ଼ି କରାଗଲା, ସେ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇବ।" ଯାଣୁ କହିଲେ, "ଠିକ୍ କଥା।" ୪୪
ତତ୍ପୂର୍ବ ସେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି ଶିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏଠାରେ ଆଶୋଇଥିବା ଏହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ

ମୁଁ ତୁମକୁ ଏ
କାହାଣୀଟି କହୁଛି।

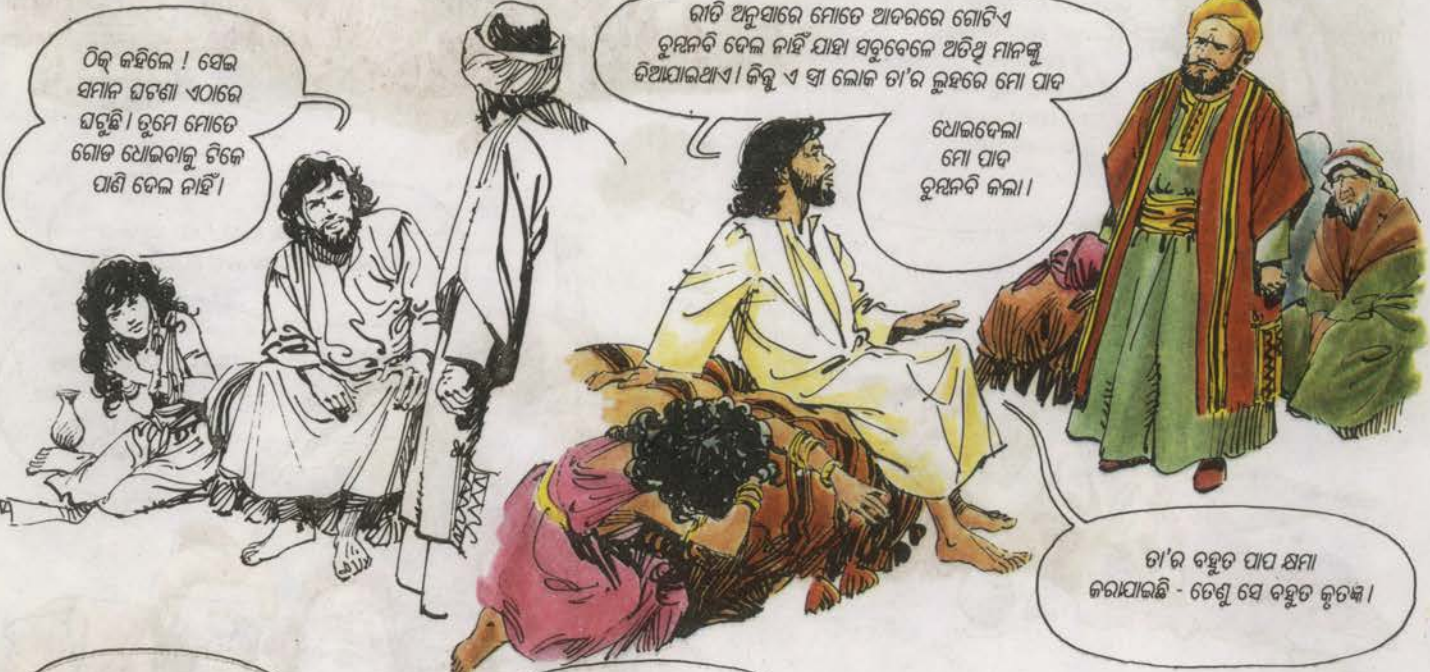
ଦେଖ! ମୁଁ ଏଠାରେ ବେଶ୍ୟାଙ୍କୁ କୁହୁଥିବେ ପ୍ରବେଶ କଲି, ସେତେବେଳେ ଗୋଟି ଧୋଇବା ପାଇଁ
ମୋତେ ଜଳ ଦେଇନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏ ତାହାର ଅଶୁଭକରେ ମୋର ପାଦ ଧୋଇ ଆପଣା ଜେଶରେ
ପୋଛି ଦେଇଛି। ୪୫ ତୁମେ ମୋତେ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥାକୁ ଯାହା ଦୁମ୍ପନ କଲ

କଣେ ଭଣଦାର, ତା'ର ଦୁଇଜଣ
କରକ ଦାରକୁ କରକ ସୁଇଁ ନ ପାରିବାରୁ,
ଛାଡ଼ି ଦେଲା। କଣେ ୫୦୦ ଦାନାର ଭଣ
ନେଇଥିଲା। ଅନ୍ୟ ଜନକ ୫୦ ଦାନାର।

କିଏ ସେହି ଭଣଦାର
ଠାରେ ଅଧିକ କୃତକ ରହିବ
ବୋଲି ଭାବୁଛ?

ତୁମର ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ତ ବଡ଼ ଗଭୀର
ଅର୍ଥ - ତଥାପି ଜଣାପଡ଼ୁଛି, ଯେ ବହୁତ ଭଣ
ନେଇଥିଲା - ତା'ର ଭଣ ଛାଡ଼ କରି ଦେବାରୁ
ସେ ବେଶୀ କୃତକ ରହିବ।

ଠିକ୍ କହିଲେ ! ସେଇ
ସମାନ ଘଟଣା ଏଠାରେ
ଘଟୁଛି । ତୁମେ ମୋତେ
ଗୋଟି ଧୋଇବାକୁ ଟିକେ
ପାଣି ଦେଲ ନାହିଁ ।

ଗାଡ଼ି ଅନୁସାରେ ମୋତେ ଆଦରରେ ଗୋଟିଏ
ତୁମ୍ଭନବି ଦେଲ ନାହିଁ ଯାହା ସବୁବେଳେ ଅତିଥି ମାନକୁ
ଦିଆଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତା'ର ଲୁହରେ ମୋ ପାଦ

ଧୋଇଦେଲା
ମୋ ପାଦ
ତୁମ୍ଭନବି କଲା ।

ତା'ର ବହୁତ ପାଦ ଖମା
କରାଯାଇଛି - ତେଣୁ ସେ ବହୁତ କୃତକ ।

କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଟିକିଏ ପାଦ
ଖମା କରାଯାଇଛି - ସେ ମୋତେ
ଅଳ୍ପ ପ୍ରେମ କରେ ।

ହେ ମୋର କନ୍ୟା ! ତୁମର
ପାଦ ଖମା କରା ହେଲା । ତୁମେ
ଶାନ୍ତିରେ ଯାଅ ।

ନିଜକୁ ନିଜେ ସେ କଣ ଭାବୁଛି କି?
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାଗାରେ ସେ କେମିତି ପାଦ
ଖମା କରିବାକୁ ସାହସ କରୁଛି?

ସେଇଦିନଠାରୁ ମଗବଲା ର ମେଗା, ଯାହାକୁ ମଗବଲିନା ବି କହନ୍ତି,
ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ, ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଚାଲିଲା ।

ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଆସିବା ସମୟରୁ ଏ ମୋର ପାଦ ଦୁଇଟିକୁ ବାରମ୍ବାର ତୁମ୍ଭନ କରୁଛି । ୪୭
ତୁମେ ମୋ' ମସଜବରେ ଅଲିଭ ତେଲ ଦେଇ ଶିଖାଗୁର ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏ ମୋର ପାଦ
ଦୁଇଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଅତର ମଖାଇଛି । ୪୭ ତେଣୁ ଏହାର ପାଦ, ଅନେକ ହେଲେ ସୁଖା ଖମା
ଦିଆଯିବ, କାରଣ ସେ ମୋତେ ଅଶେଷ ପ୍ରେମ କରିଛି । ମାତ୍ର ସେ ଅଳ୍ପ ଖମା ପାଏ, ସେ ଅଳ୍ପ

ପ୍ରେମ କରେ ।" ୪୮ ଆଉ, ଯାଶୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, "ତୁମର ପାଦସବୁ ଖମା ହୋଇଛି ।"
୪୯ ଏହା ଶୁଣି ଖାଇବାକୁ କସିଥିବା ଲୋକମାନେ ମନେ ମନେ ସହିଲେ, "ଏ କିଏ ସେ ପାଦ
ସୁଖା ଖମା ଦେଉଛି?" ୫୦ ଯାଶୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, "ତୁମର ବିଶ୍ଵାସ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛି;
ଶାନ୍ତିରେ ଯାଅ ।"

ଗାଲିଲୀ ଭିତର ଦେଇ ଶୁଣି ଶୁଣି ଯାଣୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସହିତ ନଇନୀ ଗାମକୁ ଆସିଲେ ।

ଆହା! କେତେ ଦୁଃଖର କଥା । ଗୋଟିଏ ଶବ ଯାତ୍ରା କରର ଖାମା ଆଡକୁ ଚାଲିଛି ।

କାହାର କାଳ ହେଲଗଲା ! ମୋତେ କୁମ୍ଭେ କହି ପାରିବ କି?

ଗୋଟିଏ ବାଳକ, ଏକ ଦରିଦ୍ର ବିଧବାର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ! ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଦାନ୍ତୁଣ ଭାବରେ ହତାଶ ହୋଇ ପଡିଛନ୍ତି ।

ଆଗୋ ନାରୀ ! କାନ୍ଦ ନାହିଁ !

ହେ ଶବ ବାହକ ମାନେ, ଟିକେ ରୁହ ।

ଦେଖ ! ବାଳକଟି ଉଠୁଛି ।

ମୁଁ କେତେବି ଏମିତି ଘଟଣା ଦେଖି ନ ଥିଲି ।

ମୁଁ କେଉଁଠି ଅଛି?

ହେ ବାଳକ, ଉଠ !

ଆଗୋ ନାରୀ ! ମୁଁ କୁମ୍ଭକୁ କୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ଫେରାଇ ଦେଲି ।

ପୁଅରେ ! ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରଣୀୟା କର । ସେ ଏପରି ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଏ କଣକ କିଏ ?

ନାଜରିତର ଯାଣୁ ! ଏଇ ନିକଟରେ ଥିବା ସହରଟି ନାଜରିତ ।

ଆମକୁ ଜଣେ ନୂଆ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ଦିଆଗଲା ! ଈଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଖୋରି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ! ଯାଣୁ ମୁହଁଠାରୁ ବି ଶକ୍ତିମାନ ।

ଲୁକ ୭: ୧୧-୧୭
 ୧୧ କିଛିଦିନ ପରେ ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନାଇନ ସହରକୁ ଗଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପଛ ପଛ ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଗଲେ । ୧୨ ସେ ସହରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲାବେଳକୁ ଏକ ଶବଯାତ୍ରା ସହରରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ବିଧବା ମାତାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଥିଲା । ସେହି ବିଧବା ସମ୍ମୁଖରେ ସହରର ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଗୁଲିଥିଲେ । ୧୩ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିଧବାକୁ ଦେଖିଲେ, ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ବୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ, “କାନ୍ଦ ନାହିଁ” ! ୧୪ ତତ୍ପରେ ସେ ପାଖକୁ ଯାଇ ଶବଧାରକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କଲେ ଏବଂ ଶବଧାର ବାହକମାନେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ । ସେ କହିଲେ, “ହେ ଯୁବକ, ମୁଁ କହୁଛି, ଉଠ !” ୧୫ ତତ୍ପରେ ମୃତ ଯୁବକ ଉଠି ବସିଲା ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା । ଆଉ, ଯାଣୁ ତାହାକୁ ତାହାର ମାତାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୧୬ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟ ଖେଳିଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସ୍ତୁତି କରୁ କରୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମହାନ୍ ଭାବବାଦୀଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଛି”, ପୁଣି, “ଆମ୍ଭମାନେ ଆଜି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲୁ ।” ୧୭ ଯାଣୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ସମ୍ପଦ ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରବେଶର ଏକ ପ୍ରାକ୍ତନ୍ତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏପରିକି ହାନ୍ତୁଡ଼ା ପ୍ରବେଶର ସାମା ଅତିକ୍ରମ କରି ବ୍ୟାପିଗଲା ।

ଯାଶୁଙ୍କ କଥା ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଗୁହୁଣିବେ - ଏପରି ଦଳ ଦଳ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଗିନେସରରୁ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ସାକ୍ଷାତ କରୁଛନ୍ତି । ତିନେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ହ୍ରଦ ଜାଗାକୁ ନେଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁଛନ୍ତି ।

ଯାଶୁ ବହୁତ ଦୈନି ହେଇଗଲାଣି । ପାଖରେ ତ କୌଣସି ଗାଁ ନାହିଁ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରେ ଦିଅ ପେପରିକି ସେମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ କରି ପାରିବେ ।

ଫିଲିପ୍ ! ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ଏତେ ଖାଦ୍ୟ ଆମେ କେଉଁଠୁଁ କରିବା?

ଯାଶୁ ! ତୁମେ କଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛ । ତା'ହେଲେ ୨୦୦ ରୁପା ମୁହଁପାତୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ।

ଏଇ ବାଳକଟି ପରି ସମସ୍ତେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଏହି ବାଳକଟି ପାଖରେ ୫ଟି ରୋଟି ଓ ୨ଟି ମାଛ ଅଛି ।

ସେ ବାଳକକୁ ଡାକ । ତା'ପାଖରେ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଗୁଲ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଦେବା ।

କିନ୍ତୁ ଏତେ କମ୍ ଖାଦ୍ୟ - ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ କିପରି ବାଣ୍ଟିବା?

ଯାଅ ! ଏଇ ମାଛ ଓ ରୋଟି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଦିଅ ।

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘାସ ଉପରେ, ଖାଇବା ପାଇଁ ବସେଇ ଦିଅ ।

ଧନ୍ୟ ପୁତ୍ର ତୁମେ ଧରଣୀରେ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଛ ।

ତାହା ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା । ଦେଖ । ମୋର ବଳି ପଡିଲା ।

ଅତୁଟ କଥା ! ଏତେ ବଡ଼ ବଣାଭୋଜା ପରି ଲାଗୁଛି !

ସମସ୍ତେ ଖାଅ ଏବଂ ଆନନ୍ଦ କର ।

ଯୋହନ ୬:୧-୧୫

୬ ଏହାପରେ ଯାଶୁ ଗାଲିଲା ସମୁଦ୍ର (ଯାହାକୁ ଡିକିରିଆ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି) ପାର ହୋଇ ଆରପାରିକି ଗଲେ । ୨-୫ ସେ କିପରି ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଏକ ବିରାଟ ଜନତା ସେହିଆଡ଼େ ଗୁଲିଥିଲା । ତହିଁମଧ୍ୟକୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବାର୍ଷିକ ନିତ୍ରୀର ପର୍ବ ପାଳନ ପାଇଁ ଯିବୁଣାଳମକୁ ଯାଉଥିବା ଚାଉଁପାତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଅତଏବ ଯାଶୁ ଯେତେବେଳେ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଉଠି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ବସିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗେଶରେ ବହୁଲୋକ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ବଢ଼ି ଆସୁଥିବାର ସେ ଦେଖିଲେ । ଫିଲିପଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଗୁହଁ ସେ କହିଲେ, "ଫିଲିପ୍, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ କେଉଁଠାରୁ ରୋଟା କଣି ପାରିବା?" ୬ (ସେ ଏକଥା ଫିଲିପଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପଚାରିଲେ, କାରଣ ସେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, ତାହା ସେ ଜାଣିଥିଲେ ।)

୭ ଫିଲିପ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ବିପୁଳ ଅର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ!" ୮, ୯ ତା'ପରେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ଭାଇ ଆହୁୟ କହିଲେ, "ଏଠାରେ ଜଣେ ବାଳକ ଅଛି । ତା'ପାଖେ ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟା ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏତିକି ଅବା କ'ଣ ହେବ?" ୧୦ ଯାଶୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, "ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବସିବାକୁ କୁହ । ସମସ୍ତେ ପର୍ବତଢାଳୁର ଘାସଭୂମି ଉପରେ ବସିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପାଞ୍ଚହଜାର ଥିଲା । ୧୧ ଏହାପରେ ଯାଶୁ ରୋଟା ନେଇ କଣ୍ଠରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ବାଣ୍ଟିଦେବାକୁ ଦେଲେ । ତତ୍ପରେ ସେ ମାଛକୁ ନେଇ ସେହିପରି ବାଣ୍ଟିବାକୁ ଦେଲେ । ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଖାଇଲେ! ୧୨ ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବଳକା ଖାଦ୍ୟ ଏକାଠି କରି ରଖ, କିଛି ଯେପରି ନଷ୍ଟ ନ

ସମସ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଇ ସାରିବ।
ପରେ...

ବଳକା ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କର।
କିଛି ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ।

ଦଶ... ଏଗାର... ବାର ଟୋକେଇ ଚୋଟାରେ
ଭରି ହୋଇଗଲା!

ଏତିକି ବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଏ ଘଟଣା
ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି।

ଆବଶିତ କଥା। ଏ ଯାଣୁ
ଜନକ କଣ କରିଦେଲା! ଏତେ
ଟିକିଏ ଖାଦ୍ୟକୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ
ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କରିଦେଲା?

ଏହା ମୋତେ ଭବିଷ୍ୟତ
ବଞ୍ଚା ଏଲିୟଙ୍କ କଥା ମନେ
ପକାଇ ଦେଉଛି।

ହଁ ଆମର ପବିତ୍ର ପୁସ୍ତକ ଆମକୁ ଜଣାଉଛି - ଯେ ସେ ଦିନେ,
କେବଳ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ଚୁଟିରେ ଶହେ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁଆଇଲେ ଏବଂ
ଆମର ଆଜି ଯେମିତି ବଳକା ବଳିଲା - ସେମିତି ବହୁତ ବଳି

ପଡ଼ିଥିଲା।
ଯାଣୁ କଣ ତୁଆ
ଭବିଷ୍ୟତ ବଞ୍ଚା
କି?

ନିଶ୍ଚୟ! ସେ
ଆମର ବହୁ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ମହାତ୍
ହୋଇଥିବେ।

ଶୁଣିଆଡ଼େ ଖବର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିଦିଅ। ଆମେ ଯାଣୁଙ୍କୁ
ଆମର ରାଜା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ।

ଶୁଭ। ଆମ ରାଜାଙ୍କ
ଶୁଣିପାଖରେ
ପୋଷିଯିବା।

ତାଙ୍କୁ ଆମର ନେତା କରି,
ଆମେ ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟଦଳ
ଗଠନ କରିବା ଓ ରୋମାନ
ମାନଙ୍କୁ ଚତିଦେବା।

ମୁଁ ଏଠୁ ଖସି ପଳାଇବି। ମୋର ଶିଷ୍ୟକୁ
ସ୍ତୁଳି ଦୁଇି ସେମାନେ ମୋତେ ଜଣେ ପୋଷା
ବୋଲି ଭାରି, ଆନନ୍ଦରେ ବିସ୍ମୟ ହୋଇ

ପଡ଼ିଲେଣି। ରାତି ହେଲା
ବେଳକୁ ମୁଁ ପାହାଚ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯିବି।

କିଛି ଦିନ ପରେ - ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହର୍ମୋଶ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଥିବା କାଳସରିଆର
ଉତ୍ତର ଅଞ୍ଚଳକୁ ନେଇଗଲେ। ଆଜିକାଲି କାଳସରିଆ କୁ ଗୋଲାନ ସ୍ତାଭର୍ କହୁଥାନ୍ତି।

ହୁଏ।" ୧୩ ସାତୁହାତ ବଳକା ଖାଦ୍ୟରେ ବାରଗୋଟି ଟୋକେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା !
୧୪ ଯାଣୁ ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ତାହା ବେଶ୍ ଲୋକେ କହିଲେ, "ଆମେ ଯେଉଁ
ଭାବବାଦୀଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲୁ, ଏ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି!"
୧୫ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ରାଜା କରିବାକୁ ଉତ୍ୟତ ଜାଣି ଯାଣୁ ଏକାକୀ ପର୍ବତ ଉପରକୁ
ଉଠିଗଲେ।

ଲୋକ ଗନ୍ଧି ଠାକୁ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ ଦୁଃଖେ । ଏହି ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ ପାରିବା ଓ ଧ୍ୟାନ ପାଉଁଶ କରି ପାରିବା । ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଲୋକମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ କଣ କହୁଛନ୍ତି?

ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି?

ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ମତ । ହେଗୋର ରାଜା ଆପଣଙ୍କୁ ଯୋହନ ବୁଦ୍ଧ ଭାବି ଭୟ କରୁଛନ୍ତି । ହେଗୋର ରାଜା, ଯୋହନ ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ଶିର ଢେଙ୍କନ କରିଥିଲେ । ସେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯୋହନ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉପିଧାନ ପାରିବ ।

ଅନେକେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆପଣ ଏଲିୟ ଭାବବାଦୀ ଯିଏକି ଦିନେ ଆଶ୍ୱତ୍ଥୀୟ ଜନକ ଭାବରେ ଉଭେଇ ଯାଇଥିଲେ ଓ ଦିନେ ପୁଣି ଫେରି ଆସିବେ ।

ଅନେକେ କୁହୁଛି ଆପଣ ଈଶ୍ୱର ଦତ୍ତ ଏକ ନୂଆ ଭବିଷ୍ୟତ ବନ୍ଧା ଯାହାଙ୍କର ବହୁତ କ୍ଷମଣା ।

ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ?

ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆପଣ ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ - ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

ଶିମୋନ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୋର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି ।

ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି - ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ ।

ହୁଏ କୁଳରେ, ଖାଦ୍ୟ ଖାଇସାରିଲା ପରେ, କ'ଣ ହୁଏ ସମାଜ ଘରେ ମୁଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲି । ଅନେକେ ମୋର ବାଉଁଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କଣ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?

ପ୍ରଭୁ, ଆମେ କେଉଁଠାକୁ ଯିବା? ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ଯେ ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ବାଣୀ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ ମାନେ - ମୁଁ କଣ ତୁମ ବାଦ କଣକୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ?

ତଥାପି ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କଣେ ଶୟତାନର ।

ଯାଶୁ ଯାହୁଦୀକୁ ଦେଖିଲ ଏ କଥା କହିଲେ ଯେ କି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିବ ।

ମାଥୁର ୧୬:୧୩-୧୯
 ୧୩. ଯାଶୁ କାଲସରିଆ ଫିଲିପିରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ କିଏ, ଏ ବିଷୟରେ ଲୋକେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି?” ୧୪ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣଙ୍କୁ କେହି କେହି ଜାଣାନ୍ତା ଯୋହନ, କେହି କେହି ଏଲିୟ, ଆଉ କେହି କେହି ଯିରିମିୟା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାବବାଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି ।” ୧୫ ତା’ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ମନେ କରୁଛ?” ୧୬ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ନିତ୍ୟଜୀବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।” ୧୭ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ହେ ସୁତସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ଈଶ୍ୱର ତିମକୁ ଆଶୀର୍ୱାଦ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ମୋର ସୁଭାୟ ପିତାହିଁ ତୁମକୁ ଏହା ଜଣାଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ । ୧୮ ତୁମେ ପିତର, ଅର୍ଥାତ୍ ‘ପୁତ୍ର’ ଏବଂ ଏହି ପୁତ୍ରତ୍ୱକୁ ଭିତ୍ତି କରି ମୁଁ ମୋର ମଞ୍ଜଳୀ ଗଢ଼ିବି । ଆଉ, ନରକର ସର୍ପାସ ଶକ୍ତି ତାହାକୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୯ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ସ୍ୱତ୍ୱ ଦେବି । ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁସବୁ ଦ୍ୱାର ତୁମେ ବନ୍ଦ କରିବ, ସେହିସବୁ ଦ୍ୱାର ସ୍ୱର୍ଗରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିବ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁସବୁ ଦ୍ୱାର ତୁମେ ଖୋଲିବ, ସେହିସବୁ ଦ୍ୱାର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲା ହେବ ।”

ଯୋହନ ୬:୬୬-୭୧
 ୬୬ ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ୬୭ ଏହାପରେ ଯାଶୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅନାଇ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କ’ଣ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବ?” ୬୮ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଗୁରୁ, ଆମେ କାହା ପାଖକୁ ଯିବୁ? ଅନନ୍ତଜୀବନଦାୟକ ବାଣୀ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ୬୯ ଆମେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଏବଂ ଜାଣୁ ଯେ ଆପଣ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ପୁତ୍ର ।” ୭୦ ତା’ପରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ ବାଦକଣ୍ଠକୁ ମୁଁ ନମନୋନୀତ କଲି; ମାତ୍ର ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ପାପୀମା ।” ୭୧ ସେ ଶିମୋନ ଲଷ୍ମରିୟୋଥର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦୀକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା କହିଥିଲେ । ସେହି ଯିହୁଦୀ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ଥିଲା ଯେ କି ପରେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରି ତାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ଧରାଇ ଦେଇଥିଲା ।

ଶେଷରେ ଯାଣୁ ଯାଣୁ ଶାଳମ ଯିବାକୁ ମନସ୍ତ କଲେ ।

ଭୋଳା ମଝିରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପହଞ୍ଚିବେ କଣ ହେବ?

ଭୋଳାମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରି ପାରନ୍ତି ଏବଂ ବଳପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି ପାରନ୍ତି ।

ଆମେ ବି କିଛି କିଛି କ୍ଷମତା ପାଇବା ।

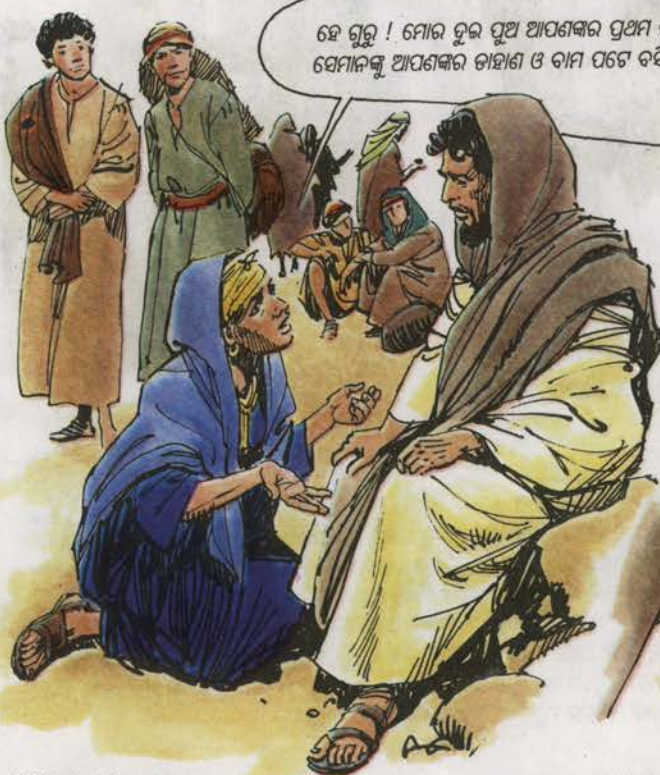

ମୋର ଭାଇ ଯାକୁବ, ଯୋହନ ଓ ମୁଁ ଯାଣୁଙ୍କର ପୁଅମ ଶିଷ୍ୟ । ତେଣୁ ଆମେ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ।

କଣ? ତୁ ଆମଠାରୁ ଉପର ସ୍ଥାନ ପାଇପାରିବୁ ନାହିଁ! ଆମ

ଭିତରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଚୋପରି ବହୁର ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ।

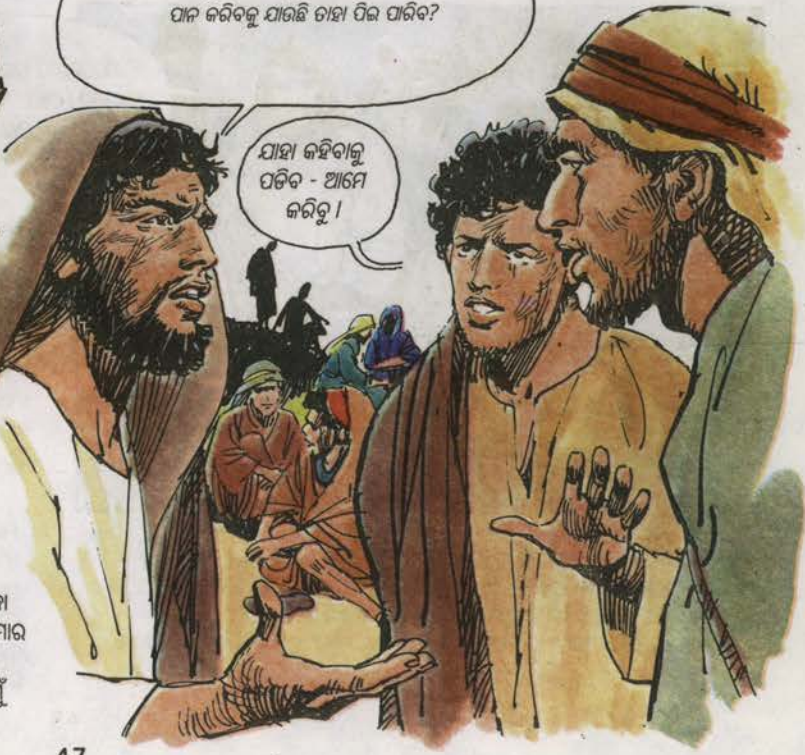
ମା! ଆମକଥା ବିଶ୍ୱର କରିବା ପାଇଁ - ତୋତେ ଯାଣୁଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡିବ ।

ହେ ଗୁରୁ ! ମୋର ଦୁଇ ପୁଅ ଆପଣଙ୍କର ପୁଅମ ଶିଷ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ତାହାଣ ଓ ବାମ ପଟେ ବସିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ତୁମେ ତ ଜାଣି ନାହିଁ - ତୁମେ କଣ ମାଗୁଛି! ତୁମେ କଣ, ମୁଁ ଯେଉଁ ପାନପତ୍ର ପାନ କରିବକୁ ଯାଉଛି ତାହା ପିଇ ପାରିବ?

ଯାହା କହିବାକୁ ପଡିବ - ଆମେ କରିବୁ ।

ମାଥୁର ୨୦: ୨୦-୨୪

୨୦ ଏହାପରେ ଜେବତୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ମାତା ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାଣୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ଓ ପ୍ରଶ୍ନମାନ କରି ଏକ ବର ମାଗିଲେ । ୨୧ ଯାଣୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମର ଇଚ୍ଛା କ'ଣ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କ ସିଂହାସନର ଦୁଇ ପାଖରେ ମୋର ଏହି ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ବସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ କି?" ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ମାଗୁଛ, ତାହା ତୁମେ ବୁଝୁନାହିଁ!" ୨୩ ସେ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅନାଇ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ପାନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ତୁମେମାନେ କ'ଣ ସେଥିରୁ ପାନ କରି ପାରିବ?" ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ "ହଁ ଆମେ ପାନ କରି ପାରିବୁ ।"

ବନ୍ଧୁଗଣ - ତୁମର ଭୁଲ ଧାରଣା ରହିଯାଇଛି ଆମେ ଯାହାଶାଳମକୁ ଯାଉଛୁ କିନ୍ତୁ କର୍ମନୈତିକ ନେତା ହେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ।

ମୋତେ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ ।
ମୋତେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡିବ ।
ମୋତେ ମାରି ଦିଆଯିବ କିନ୍ତୁ ମୁତ୍ୟୁର
ମାୟ ଦିନ ମୁଁ ଭରିବି ।

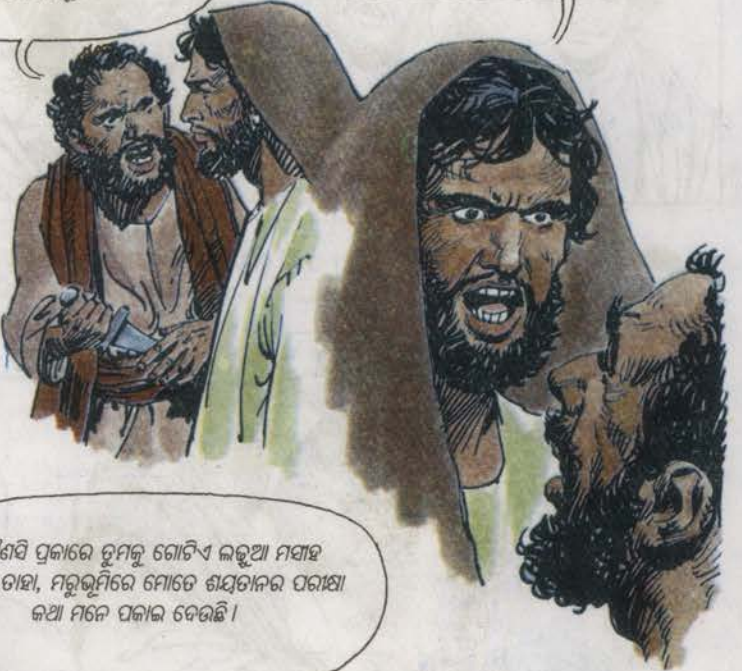

ଶୟତାନ! ତୁ ତୁର ହୋଇଯା !
ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାରେ ତୁ
କାଧା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ ।

ଏହା କହାଯି ହୋଇ ପାରିବ
ନାହିଁ! ଅସମ୍ଭବ ! ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ
ରକ୍ଷା କରିବୁ ।

ଯାଶୁ ! ମୁଁ କହୁଛି -
ଏବେଠାରୁ ନିଜକୁ ତୁର୍କି
ମନେ କରବୁ ନାହିଁ ।

ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ଲଜୁଆ ମସାହ
ଦିଲେନାହିଁ । ତାହା, ମନୁକୁମ୍ଭରେ ମୋତେ ଶୟତାନର ପରାସ୍ତା
କଥା ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛି ।

ମାଥୁର ୧୭: ୨୧-୨୩

୨୧ ସେହି ସମୟରୁ ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଯିହୁଶାଳମ ଯାତ୍ରା ବିଷୟ ଓ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କ'ଣ ଘଟିବ, ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ହାତରେ ସେ କିପରି ଚାଡ଼ନା ପାଇ ନିହତ ହେବେ ଏବଂ ତିନିଦିନ ପରେ କିପରି ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହେବେ, ଏ ସମସ୍ତ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୨ କିନ୍ତୁ ପିତର ତାଙ୍କୁ ଏକ ପାଶୁକୁ ନେଇଯାଇ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିଲେ, "ଗୁରୁ ଈଶ୍ଵର ଏହା ନ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ନ ଘଟୁ ।" ୨୩ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ି କହିଲେ, "ତୁର ହୁଅ, ଶୟତାନ ! ତୁମେ ମୋ' ପ୍ରତି ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଫାନ୍ ସ୍ଵରୂପ । ତୁମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଶ୍ଵର କରୁନାହିଁ, କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଶ୍ଵର କରୁଛ ।"

ମାଥୁର ୪: ୧-୧୧ ଶୟତାନର ପ୍ରଲୋଭନ

୪ ଏ ଉତ୍ତାରେ ଯାଶୁ ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଲୋଭିତ ହେବାକୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଶୁକନରେ ମନୁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଗଲେ । ୨ ସେ ଶୁକିଣ ଦିନ ଓ ଶୁକିଣ ରାତି ଉପବାସରେ ରହି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ୩ ତହିଁ ଶୟତାନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ କହିଲା "ତୁମେ ଯଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ାକ ରୋଟା ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କର ।" ୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ନା ! ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, 'ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ରୋଟାରେ ବସେ ନାହିଁ; ଈଶ୍ଵରଙ୍କ

୨୩ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହଁ, ତୁମେମାନେ ସେଥିରୁ ପାର କରିବ ସତ, କିନ୍ତୁ ମୋର ସିଂହାସନର ଉକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ପାଖରେ କିଏ ବସିବେ, ସେ ବିଷୟ ସିର କରିବାକୁ ମୋର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ମୋର ପିତା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କିଏ ସେହି ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ।" ୨୪ ଅନୁ ଅନ୍ୟ ବକ୍ଷକଣ ଶିଷ୍ୟ ଯାହୁବ ଓ ସୋହନଙ୍କ ନିବେଦନ ଶୁଣି ବିରକ୍ତ ହେଲେ ।

ଶୟତାନ କହିଲା - "ତୋତେ ଭୋକ ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ତୁ ଯଦି ଭିକ୍ଷାକରଣ ପୁତ୍ର, ଏଇ ପଥର ଗୁଡ଼ାକ ଭୁଟି କରିଦେ ।" ଯେହେତୁ ମୁଁ ମସାହ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଖୁଧାକଳିତ କଷ୍ଟର ମୋତେ ହେବା

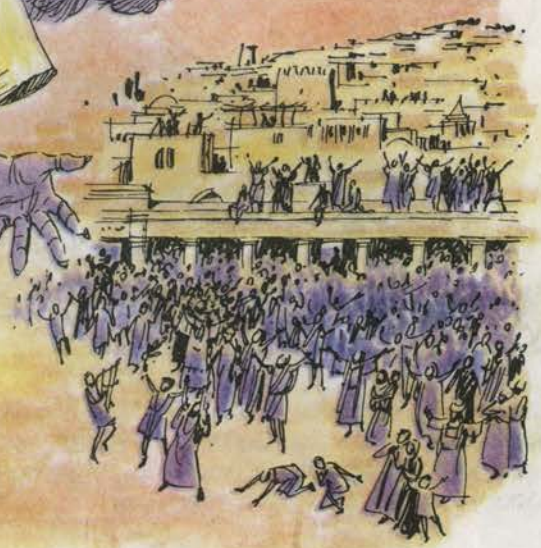
କଥା ନୁହେଁ, ଶୟତାନର ଏଇ ଯେଉଁ ପ୍ରଲୋଭନ, ତାକୁ ମୁଁ ଏତାଇ ଦେଲି । ମଣିଷ କେବଳ ଭୁଟିରେ ବସେ ନାହିଁ - ମାତ୍ର ଭିକ୍ଷାକରଣ ବାକ୍ୟରେ ବସେ ।

ମୁଁ ଏମିତି ଏକ ମସାହ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ କି - ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟିକରି, କଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିମାନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାଙ୍କର ମନ ଜୟ କରି ପାରିବି, ଶୟତାନର ଏ ଯେଉଁ ପ୍ରଲୋଭନ ମୁଁ ତାହା ଅସ୍ୱୀକାର କଲି ।

ଆଉଥରେ ମୁଁ ମନ୍ଦିରର ଦୁଡ଼ା ଉପରେ ଥିଲି ଶୟତାନ କହିଲା - "ତଳକୁ ଚେଇଁ ପଡ଼ । ତୋର କିଛି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁ ଭିକ୍ଷାକରଣ ପୁତ୍ର, ଭିକ୍ଷାକରଣ ଚୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ ଓ ଲୋକମାନେ ତୋତେ ପୂଜା କରିବେ ।"

ମୁଖ ନିସ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକା ପାଳନରେ ବସେ ।" ୫ ଚତୁର୍ଥରେ ଶୟତାନ ଯାଗୁକୁ ଯିବୁଶାଳମରେ ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରକୁ ନେଇଗଲା । ୬ ସେ କହିଲା, "ତୁମେ ଯେବେ ଭିକ୍ଷାକରଣ ପୁତ୍ର ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏଠାରୁ ତଳକୁ ଚେଇଁପଡ଼; କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, 'ତୁମକୁ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଭିକ୍ଷା ଆପଣା କୃତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଦେ; ତୁମର ପାଦ ପଥରରେ ବାଜି ଯେପରି କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମକୁ ହସ୍ତରେ ଚେକି ଧରିବେ ।' ୭ ଯାଗୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଭିକ୍ଷାକରଣ ପରାଧୀ କରିବ ନାହିଁ ।" ୮, ୯ ଏହାପରେ ଶୟତାନ ତାକୁ ଏକ ଅତିଉଚ୍ଚ ପର୍ବତର ଶିଖର ଉପରକୁ ନେଇଗଲା ଏବଂ ଜଗତର ସକଳ ରାଜ୍ୟ ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ଦେଖାଇ କହିଲା, "ତୁମେ ଯେବେ ମୋତେ

ତା' ପରେ ମୁଁ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ
 ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲି । ଶୟତାନ
 ପୁଣି ମୋତେ କୁପ୍ କୁପ୍ କହିଲା -
 "ସାରା ଦୁନିଆ ଓ ତା'ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
 ଦେଖ । ତୁମେ ଯଦି ମୁଣ୍ଡ ଛୁଆଁଇ
 ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କରିବ ଓ ପୂଜା କରିବ
 ମୁଁ ଏ ସବୁ ତୁମକୁ ଦେଇଦେବି ।" ମୁଁ
 ଉତ୍ତର ଦେଲି - "ମୋଠାରୁ ଦୂର ହୋଇ
 ଯା - ଶଙ୍କଟାତ୍ ।"

ଲିଖିତ ଅଛି । "ତୁମର ପ୍ରଭୁ
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କର - ଏବଂ
 କେବଳ ତାଙ୍କରି ସେବା କର ।"

ହେ ମୋର ବନ୍ଧୁଗଣ - ଏଇ ପ୍ରଲୋଭନରେ ପଡ଼ନାହିଁ । ମୁଁ
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ । ସିଖାଇଥିଲି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବନ୍ଧା ମୋଦିଷ୍ଟତାରେ
 ଏଇଆ ଯୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ମୋ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେବି ।

କି ନିରାଶ ଜନ ଭାଷଣ ।
 ଯାଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମୋର ସମୟ ଓ
 ସୁଯୋଗ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି ।
 ମୋର ଆଗରୁ ଏ କଥା ଭାବିବାର
 ଥିଲା ।

ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଗୋଳମାଳ
 ହେଇ ଯାଉଛି । ମୁଁ ଏଥୁରୁ
 କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ।

ପିତର, ଯାକୂବ, ଯୋହନ
 ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଆସ । ଆମେ
 ଏକାଠି, ଏଇ ପାହାଚ ଉପରେ
 ରାତିଟି କଟାଇବା ।

ବନ୍ଧୁମାନେ, ଏ ପର୍ବତର ପାଦ
 ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଶିବିରର
 ଆୟୋଜନ କର ।

ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରିବ ଓ ପୂଜା କରିବ, ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେବି ।" ୧୦ ଯାଶୁ
 ତାହାକୁ କହିଲେ, "ଶୟତାନ, ଏଠାରୁ ଘୁଲିଯା । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, 'କେବଳ ପ୍ରଭୁ
 ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କର । କେବଳ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ।' ୧୧ ଏହାପରେ ଶୟତାନ
 ଘୁଲିଗଲା ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗପୂର୍ତ୍ତମାନେ ଆସି ଯାଶୁଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟା କଲେ ।

ମୁଁ ତୁମ ଚିନ୍ତା କଣକୁ ଅଲଗା କରି ତାଳି ଆଣିଲି - ତୁମକୁ ଆଜି ଭାବିରେ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେବି ।

ଗୋଟିଏ ପର୍ବତ ଉପରେ ମୋଣୀ ଏବଂ ଏଲିୟ ପ୍ରଭୃତି ଚର୍ଚ୍ଚନ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସାହସ ଧରିଥିଲେ ।

ଅଧରାତିରେ ହଠାତ୍ ଏତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ଦେଖା ଯାଇଛି ଯେ ପିତର, ଯାକୃବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ ହେଇଗଲା ପରି ଜଣା ପଡୁଛି ସେଇ ଆଲୋକ ଭିତରେ ଯାଶୁ, ମୋଣୀ ଓ ଏଲିୟଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିବାର ସେମାନେ ଦେଖି ପାରୁନାହାନ୍ତି ।

ସେ ଦୃଶ୍ୟ ଭୁଲିଗଲା ପରେ, ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପୂର୍ବଭଳି ଚାକ ପାଖରେ ଦେଖି ପାରୁନାହାନ୍ତି ।

ସକାଳ ହେଲାତୁ ସେ ଭୃତଜଣା ଜିନିଷ ପଛ ଧରି ପାହାଚ ଚଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ମାଥୁର ୧୭:୧-୧୯

୧୭ ଛଅଦିନ ଉତ୍ତରରେ ଯାଶୁ ପିତର, ଯାକୃବ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ପର୍ବତର ଶିଖରକୁ ଗଲେ । ୨ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଶୁଙ୍କର ରୂପ ବଦଳିଗଲା । ତାଙ୍କର ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ତେଜୋମୟ ଓ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୩ ଅକସ୍ମାତ୍ ମୋଣୀ ଓ ଏଲିୟ ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ୪ ପିତର କହି ଉଠିଲେ "ଗୁରୁ, ଆମେ ଯେ ଏଠାରେ ଅଛୁ, ଏହା ଅତି ଆନନ୍ଦର କଥା । ଆପଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ତିନୋଟି କୁଡ଼ିଆ ତିଆରି କରିଦେବି ଗୋଟିଏ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ମୋଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଗୋଟିଏ ଏଲିୟଙ୍କ ପାଇଁ ।" ୫ ସେ ଏହା କହୁ କହୁ ଖଣ୍ଡେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମେଘ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାୟା କଲା ଏବଂ ମେଘ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବାଣୀ ଶୁଣାଗଲା "ଏ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଏବଂ ମୁଁ ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମର ପରମ ସତ୍ତ୍ୱୋଷ ଏହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ।" ୬ ଏହା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ୭ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲେ, "ଉଠ, ଭୟ କର ନାହିଁ ।" ୮ ଆଉ, ସେମାନେ ଉଠି ଗୁହଳଦେବେନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେଖିଲେ । ୯ ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ଉତ୍ତରାଦିଗକୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, "ଖାଣ୍ଡ" ମୁତୁରୁ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ କାହାକୁ କୁହ ନାହିଁ ।"

କାଲି ରାତିର ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଭାଷା ନାହିଁ
ମୋତେ ପରିଷ୍କାର ଭାବେ କଣାପଡୁଛି ଯେ ମୋଣା ଓ

ଏଲିୟଙ୍କ ଠାରୁ ଯାଣୁ
ବହୁତ ବଡ଼।

ମୁଁ ତି ଠିକ୍ ସେଇଆ
ଦେଖୁଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ
କହିଦେଉଛି ଯାଣୁ
ହେଉଛି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ମସାହ।
ନିଶ୍ଚୟ ସେ କାଚିତ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର।

ବହୁତଶା ମୁଁ ତୁମକୁ
ସତର୍କ କରି ଦେଉଛି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୃତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଉଠି ନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଦେଖୁଛି,
କାହାକୁ କିଛି କୁହନାହିଁ।

ହଁ - ନିଶ୍ଚୟ ! ସେମାନେ କେବଳ
ତାଙ୍କ ଆସିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଗୌରବର
ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ମୁଁ ଏ ଶୁନ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣିଥିଲି -
“ଯାଣୁ ମୋର ପୁତ୍ର” ଯାହାକୁ ମୁଁ
ପ୍ରେମ କରେ । ତାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ।
ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ।”

ପିତର ! ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ତୁମେ କହୁଛ “ପୁତ୍ର ଏଠି
ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା, ଆମପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ।
ଆପଣ ଯଦି ଶୁଣାନ୍ତି - ମୁଁ ଏଠାରେ ଚିନିତା ତମ୍ଭ
ପକାଇବି । ଗୋଟିଏ ମୋଣାଙ୍କ ପାଇଁ,
ଗୋଟିଏ ଏଲିୟ ପାଇଁ ।
ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆପଣଙ୍କ
ପାଇଁ ।

ମୁଁ ତ କିଛି ବୁଝପାରୁନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଆମେ ନୀରବ ରହିବା ପାଇଁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ।

ଯାହାକି, ଯୋହନ ଏବଂ ମୁଁ ପିତର, ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଛୁ ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

ବହୁମାନେ, ସମସ୍ତେ ଶୁଣ,
ଯାହାଶାଲମକୁ ଯିବା ।

ନିହାର ପର୍ବ ପାଇଁ ଯାଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିରୁଶାଲମ ଯିବାକୁ ସିର କଲେ । ସେ ଅଲିଭ ପର୍ବତକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ଆଉ କେତେକ ଚାଅଁପାତା ମଧ୍ୟ ଗାଲିଲୀୟ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯାଣୁ ଓ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଭେଟୁଛନ୍ତି ।

ଦେଖ ! ହେଲ ନୀଜରାତର ଯାଣୁ !

ଆମ ଗାଲିଲି ପ୍ରଦେଶର ବିଖ୍ୟାତ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ।

ଯାଣୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ।

ହେ ଗାଲୀଲିର ଜନତା, ଗୁଲ ତାଙ୍କ ଗୁରିପାଖରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଯିବା । ଆମେ ତାଙ୍କୁ ମସାହ ବୋଲି ଉତ୍ତୁସିତ ସମର୍ଥନା କରିବା । ତାହା ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ତେଜନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଗତ ହେବ ।

ଯାଣୁ, ନୟାକରି ଅରେ ଆମର ଏ ପ୍ରସାବରେ ରାଜି ହେଇ ଯାଆନ୍ତୁ ।

ମୁଁ ରାଜି ।

ସେ ଗାଁକୁ ଯାଆ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଗଧଛୁଆ ବନ୍ଧା ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖିବ । ତାକୁ ଫିଟାଇ ମୋ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସ । ମୁଁ ତା' ଉପରେ ବସି ଯିବି ।

ମାଥୂ ୨୧:୧-୧୭

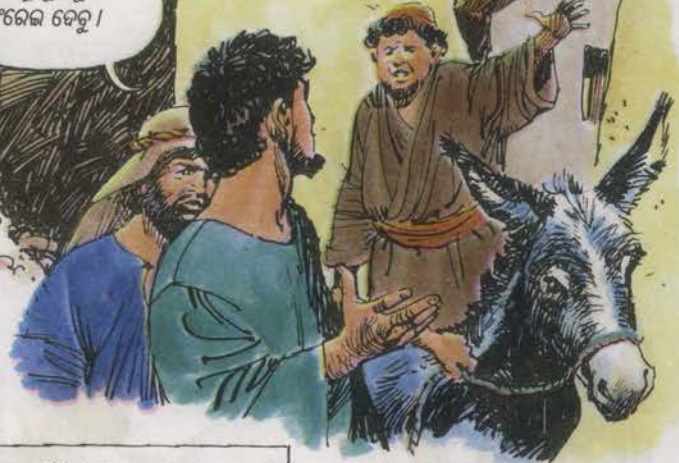
୨୧ ଯାଣୁ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଜୀତ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ବେଥ୍‌ଲେମ୍ ସହର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ତତ୍ପରେକେ ସେ ତୁଳନା ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହା କହି ଆଗେ ପଠାଇଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଆ । ଗ୍ରାମ ଭିତରେ ପଶିଲା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଗଧକୁ ଚାହାର ଛୁଆ ସହିତ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଦେଖିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଫିଟାଇ ଏଠାକୁ ନେଇଆସ । ମା ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରୁଛ ବୋଲି କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଚାରେ, ତେବେ ଏତିକି କହିବ, 'ଗୁରୁଙ୍କର ଏଥିରେ ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି' । ତାହାହେଲେ, ସେ ସେହିପରି ଗଧ ଓ ଛୁଆକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବ । ୪ ପୁରାତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଲା : ୫ 'ଯିରୁଶାଲମକୁ କୁହ, ତାହାର ରାଜା ତାହା ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ନମ୍ର ଭାବରେ ଏକ ଗଧଛୁଆ ଉପରେ ବସି ଆସୁଛନ୍ତି !' ୬, ୭ ଶିଷ୍ୟଦ୍ୱୟ ଯାଣୁଙ୍କର ଆଦେଶାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଗଧ ଓ ଚାହାର ଛୁଆକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି ଗଧଛୁଆର ପିଠି ଉପରେ ଯାଣୁ ବସିବା

କିଏ ତୁମକୁ ଏ ଗଧ ଛୁଆକୁ ଖୋଲି ବାନ୍ଧି କହିଲା ?

ନାଜରିତର, ବିଖ୍ୟାତ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା, ଯାଶୁ । ତାଙ୍କର ଏଇ ଗଧଟି ଦରକାର ଆମେ ଏହାକୁ ତୁମକୁ ଦେବେଇ ଦେବୁ ।

ଆଜ୍ଞା ! ତା'ହେଲେ ତୁମେ ଏହାକୁ ନେଇଯାଅ ।

ଶୋଭାଯାତ୍ରା ପାଇଁ, ଶୁକ, ଅଲିଭ ଗଛର ଡାଳ କାଟି ଆଣିବା ।

ହେଇ । ଏ ବାଳଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଦିଅ ।

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମ୍ଭାଳିବ ତିନି ସ୍ତମ୍ଭ, ନିଜ ନିଜର ଜୁର୍ଣ୍ଣା ରାସ୍ତା ଉପରେ ବାନ୍ଧାଇ ଦିଅ । ଆଜ ପିଲାମାନେ ! ତୁମେ କେଉଁଠୁ ଫୁଲ ମିଳିବ ଦେଖ ।

ନାଜରିତର ଯାଶୁ ! ଦୀର୍ଘକାଳୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ବାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମହାନ !

ହୋଶାଳା !

ନିମନ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ବିଛାଇଲେ । ୮ ପୁଣି, ଜନତା ମଧ୍ୟକୁ କେହି କେହି ଆପଣା ଆପଣାର କାମ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରାସ୍ତା ଉପରେ ବିଛାଇଦେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଗଛରୁ ଡାଳ କାଟି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରାସ୍ତାରେ ପକାଇଲେ । ୯ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଓ ପଛରେ ଶୁକ ଶୁକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲେ, "ବାବା ବାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନଙ୍କର ଜୟ ! ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସିଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ! ସ୍ୱର୍ଗଲୋକରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ

ପ୍ରଶଂସା ହେଉ !" ୧୦ ସେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ନଗରସାରା ଦହଳ ପଡ଼ିଗଲା । ଲୋକେ ପଚାରିଲେ, "ଏ କିଏ ?" ୧୧ ଜନତା ମଧ୍ୟକୁ ଲୋକେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଗାଲିଲୀ ପ୍ରବେଶର ନାଜରିତାୟ ଭାବଦାତା ଯାଶୁ ।"

କାହାପାଇଁ ତୁମେ
ଆନନ୍ଦଧ୍ୱନି କରୁଛ ?

ନାଜରିତର ଯାଶୁ !
ଯିଏ ଆମର ନୂଆ
ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବଢ଼ାଇ ।

ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?

ହୁଁ ! ଯେତେବେଳେ ରୋମାନ୍ ମାନେ ଏହା
କାଣିବେ - ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ତାରିତ
କାର୍ଯ୍ୟପଦା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ଏଇ ଶୋଭାପାତ୍ରା ମନ୍ଦିର ହତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ଗଲାଣି, ଭିଖାଣା,
ରୋଗୀ ଏବଂ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ପିଲାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ
ପାଇଁ ଆନନ୍ଦଧ୍ୱନି କରୁଛନ୍ତି ।

ଅପରିଚ୍ଛଦ ଲୋକମାନେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଆ ।
ତୁମେ ମାନେ ଅପରିଷ୍କୃତ ଲୋକ - ତେଣୁ ମନ୍ଦିର
ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କିରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

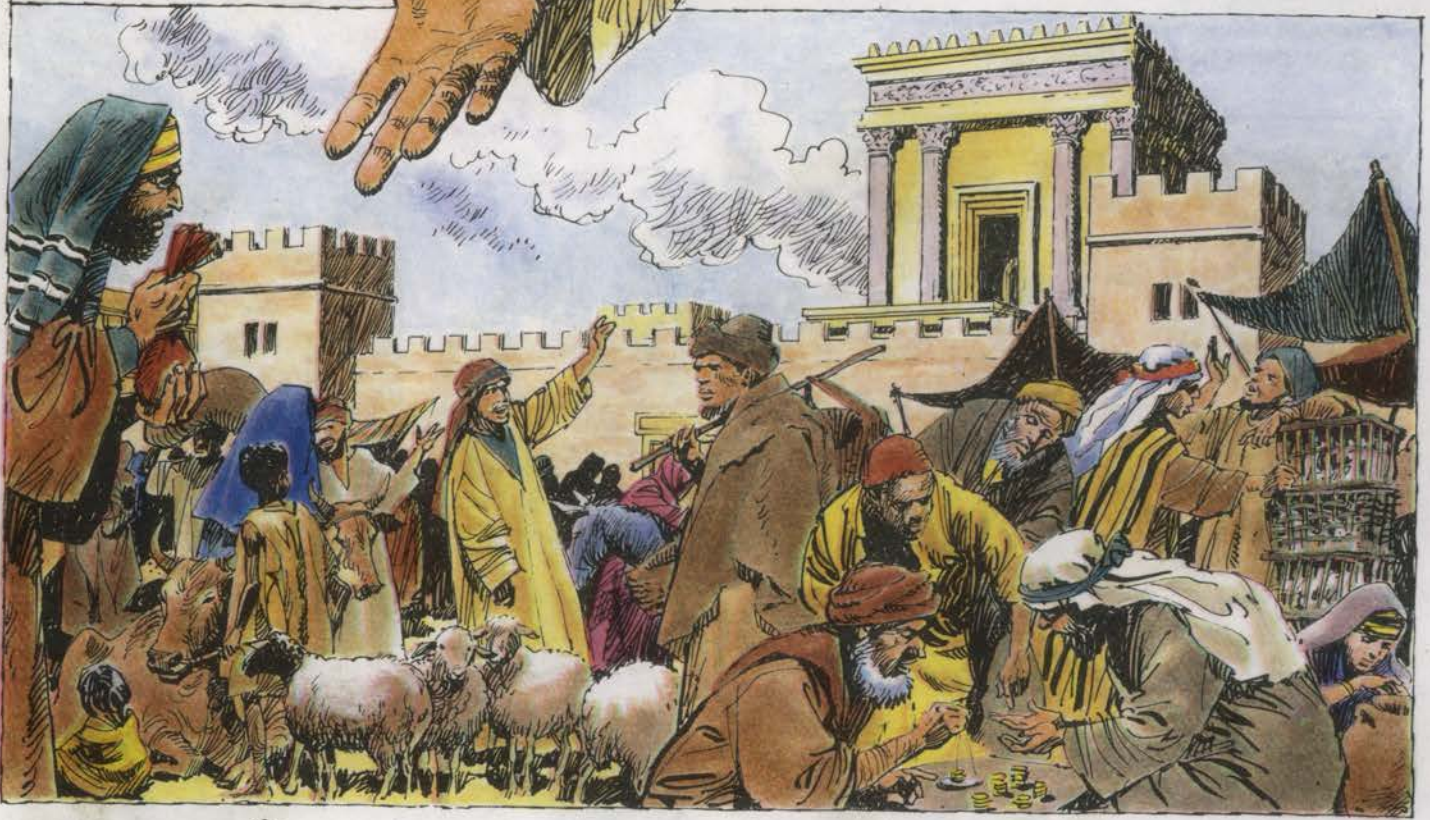
ମନରେ କିଛି ଦୁଃଖ ନାହିଁ
ଯେ ମୁଁ ଅକ୍ଷମ । ଯାଶୁ ମୋତେ
ସୁସ୍ଥ କରିବେ ।

ନାଜରିତର ଯାଶୁ !
ଦୀର୍ଘଜୀବ ହୁଅ ।

ତୁମ୍ଭ କର । ଏହା
ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଅଟେ ।

ଯାଅ ! ଏଠୁ
ସମସ୍ତେ ପଳାଅ ।

ତୁମେ ବି ! ତୁମେ ଅପବିତ୍ର ଲୋକ ! ତୁମେ
ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛ ?

ଏବଂ ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗୃହ ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛ ! "ମୋର ଗୃହ
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହ ହେବ" !
ତୁମେ ତାକୁ !

ଶ୍ରେୟଙ୍କ
ଗହଳ କରିଛି ।

ଅତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଥା ! ଶେଷରେ
କଣେ ଭବିଷ୍ୟତ ବଢ଼ା ଯାହାର କି
ଚିକିତ୍ସା ବି ଲାଭ ନାହିଁ ? ଏପରି
ବ୍ୟବସାୟ ଶ୍ରେୟଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ
ଚଳାଇବା ଏକ ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ।

କାହାର ଫାଇଦା ହେଉଛି ? ବଡ଼
ବଡ଼ ପୁରୋହିତ ଓ ଫାରୁଶୀ ମାନଙ୍କର
ପୋରମାନେ କି, ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ
ପଇସା ଦେବ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଯାଗା ସବୁ
ବିକ୍ରୀ କରିଛନ୍ତି ।

୧୨ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସେଠାରୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ମୂଢ଼ା
ବିକିମୟକାରୀମାନଙ୍କ ମେଳ ଓ କାହା ବେପାରୀମାନଙ୍କ ଚୋକାଳ ସବୁ ଓଲଟାଇ ଦେଲେ । ୧୩ ସେ
କହିଲେ, "ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, 'ମୋର ମନ୍ଦିର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଗୃହ', ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ
ବ୍ୟବସାୟର ଗହଳ କରିଛ ।" ୧୪ ସେତେବେଳେ କେତେକ ଅଧ ଓ ଖଣ୍ଡ ଲୋକ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଆସିଲେ ଏବଂ ସେ ସେହି ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କଲେ । ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ

ସେତେବେଳେ, ତାଙ୍କର କୃତ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଦେଖିଲେ ଓ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ପିଲାମାନେ ସୁଦ୍ଧା
'ଗାରତସନ୍ତାନଙ୍କର ଜୟ' ବୋଲି ଚିତ୍କାର କରୁଥିବା ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଚଳିତ ଓ
ବିରକ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ "ଏ ପିଲାମାନେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମେ ଶୁଣୁଛ ତ ?" ୧୬ ଯାଶୁ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ ଶୁଣୁଛି । ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଏହି କଥା କେବେ ପଢ଼ିନାହିଁ,
'ଶିଶୁମାନେ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କର ପ୍ରଣାସା ଗାନ କରିବେ' ! ୧୭ ଏହାପରେ ସେ ବେପାରୀକୁ ଫେରିଯାଇ
ସେଠାରେ ରାତ୍ରି କ୍ଷେପଣ କଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମର ଏତେ ସବୁ
ଯୋଜନା, ଯାହା ଆମେ ଏତେ ଯତ୍ନରେ
ତିଆରି କରିଥିଲୁ, ଗୋଳମାଳ
ହୋଇ ଗଲା ।

ଆମର ସବୁ ଲାଭ ଗଲା -
ଆମେ କଣ କରିବୁ?

ଏଇ ମସାହ ବେଲାଠାରେ ଲୋକଗଣକୁ
ଶୁଳ ଠିକ୍ କରିଦେବା । ତାକୁ ତା'ର
ସମ୍ପର୍କ ପୁମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ତା'ହେଲେ ! ତୁ ନିଜକୁ କିଏ
ବୋଲି ଭାବୁଛୁ? ବିଦ୍ରୋହ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରୁଛୁ ଓ ଆମର ଗତାନ୍ତରାଳ ଗାରି
ନୀତିକୁ ବିଗାଡ଼ି ରଖି ଦେଉଛୁ? ଏହା
କରିବାକୁ ତୋତେ କିଏ ସମତା
ଦେଇଛି !

ମୋ ଅଧିକାର ପାଇଁ ତୁ
ପୁମାଣ ଶୁଣୁଛୁ? ଏ ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ
କରି ଦେ - ତିନିଦିନରେ ମୁଁ ଏହାକୁ
ପୁଣି ଗଢ଼ି ଦେବି ।

ତୁ କଣ ମୋତେ
କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛୁ ?

ସେ ଲୋକଟି ପୁରାପୁରି ପାଗଳ । ତା'
ମୁଣ୍ଡରେ କିଛି ନାହିଁ । ଏଇ ମନ୍ଦିର ତୋଳିବାକୁ
୪୬ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା ସେ ଏହାକୁ ୩ ଦିନରେ
ଗଢ଼ିଦେବ?

ପୁସ୍ତକରେ ଏ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ । ଯାହା ତାଙ୍କର ଶରୀର କଥା କହିଲେ ଯାହା ଭଣ୍ଡାରୀଙ୍କର ନୂତନ ମନ୍ଦିର
ଥିଲା । ନଷ୍ଟ କିମ୍ପା ଦିଆଗଲା - ମାରି ଦିଆଗଲା - କିନ୍ତୁ ୩ ଦିନ ପରେ ସେ ପୁରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁଣି
ଉଠିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନେ ଏ କଥାର ମର୍ମ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ।

ଅଳ୍ପ କିଛି ଦିନ ପରେ, ଯାଶୁଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ପାରୁଶୀମାନେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ସଭା ଚାଲିଲେ ।

ଆମେ କଣ କରିବା ? ଚା'ର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସବୁ ସତ୍ୟ ।

ଚା'ର ଶିକ୍ଷା ଆମର ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ କରି ଦେଉଛି । ସବୁ ଲୋକେ ଚା'ର ପକ୍ଷେ ପକ୍ଷେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ।

ଆମେ ଯଦି ତାକୁ ଏକୃତ ଆ ଛାଡ଼ିଦେଉଛୁ - ଅସଂଖ୍ୟ ଜନତା, ତା' ଗୁଡ଼ିପାଖେ ଜମା ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରାକାଂକ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ରୋହ ନିଶ୍ଚିତ । ରୋମାନ୍ ମାନେ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ପଠାଇ ଦେବେ । ସେମାନେ ଆମର ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇ ଆମର ଦେଶ ଓ ଜାତିକୁ ଅଧିକାର କରିନେବେ ।

ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ କର୍ତ୍ତା ଆପଣଙ୍କ ମତ କଣ ?

ମୋର ମତ ହେଉଛି, ସମଗ୍ର ଜାତି ଧ୍ୱଂସ ପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ମରିଗଲେ ଭଲ । ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ଜନକ ।

ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହମତ ହେଲି

ଠିକ୍ କଥା ! ଆମକୁ ବହୁତାକୁ ହେଲେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଚା'ର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହୁଡ଼ା ନାମକ ଗୋଟିଏ ଶିଷ୍ୟର ସମର୍ଥନ ଆମେ ପାଇ ପାରିଛୁ ।

ଘୋହନ ୧୧:୪୭:୫୪

୪୭ ଏହାପରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପାରୁଶୀମାନେ ପରିସ୍ଥିତି ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସଭା ଚାଲିଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, "ଆମେ କ'ଣ କରିବା ? କାରଣ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ବାସ୍ତବିକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ୪୮ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ସମଗ୍ର ଜାତି ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବେ ଆଉ, ରୋମାନ୍ ସୈନ୍ୟମାନେ ଆସି ଆମମାନଙ୍କୁ ମାରି ସିହୁରା ରାଜ୍ୟର ଶାସନଭାର ହାତକୁ ନେଇଯିବେ ।" ୪୯ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କର୍ତ୍ତା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ କି ସେ ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ଥିଲେ, ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । ୫୦ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେଉ-

ସମଗ୍ର ଜାତି କାହିଁକି ଧ୍ୱଂସ ପାଇବ ?" ୫୧ ଯାଶୁ ସମଗ୍ର ଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେବେ, ଏହି ଭାବନା ମହାଯାଜକ ପକ୍ଷରେ ଆଇ କର୍ତ୍ତା ଗଭୀର କରିଥିଲେ । ସେ ଏହା ନିଜେ ଭାବିଚିନ୍ତି କହି ନ ଥିଲେ; ମାତ୍ର ଉର୍ତ୍ତୁରୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ କହିଥିଲେ । ୫୨ ଯାଶୁଙ୍କର ମରଣ କେବଳ ଉତ୍ସାହୀନ ଜାତି ପାଇଁ ନ ହୋଇ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଛାତ୍ରଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ ବୋଲି ଏହା ଏକ ଭାବନା ଥିଲା । ୫୩ ଅତଏବ ସେହି ସମୟରୁ ସିହୁଡ଼ା ନେତୃତ୍ୱର ଯାଶୁଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ରିୟାକୁ ଲାଗିଲେ । ୫୪ ଯାଶୁ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଆଉ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସିହୁଡ଼ାମାନ ଛାଡ଼ି ମରୁଭୂମି ସମାଗେ ଅବସ୍ଥିତ ଉତ୍ତୀଳମ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବସାନ କଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅସଫଳ ରହିଲା । ମୁଁ ଯାହୁଦୀ ଚାଲିବ କୁଟିବୁ ପାଇଁ ମୋର ଭବିଷ୍ୟତ ଜଣାଣକରି ଦେଇଥିଲି । ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ସେ ମସାହ ଭାବରେ ସେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ କୁ ଜାଣି ରଖିବେ । ତା' ନ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବୁଝାମଣା କରନ୍ତି । ମୋତେ ସେ ପ୍ରତାରଣ କଲେ ମୁଁ ଯଦି ଏବେ ଜାଗ୍ରତ ନ ହେବି ସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ।

ସଫଳତାର ଜେବଳ ଗୋଟିଏ ଉପାୟ

ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ।

ମୁଁ ଭାବୁଛି ଅଧିକାରୀମାନେ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି । ଯାଶୁ ଆମ କାଟି ପାଇଁ ଚିପକ୍ ।

ମୁଁ ମନସ୍ତ କରିନେଲି ।

କିଛି ଦିନ ପରେ - ଦିନେ ରାତିରେ

ମୁଁ - ଯାହୁଦୀ

ଭଲ ! ଯାହୁଦୀ ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିଛ ।

ମୁଁ ଠିକ୍ କରିଛି, ତାଙ୍କୁ ତୁମ ହାତରେ ଦେଇ ଦେବି ।

ଯାହୁଦୀ ! ତୁ ଆମ ଦେଶର ବଡ଼ ଉପକାର କରିବୁ । ଆମେ ତୋ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞ

ଏହା ଏକ କାରବାର । ୩୦ଟି ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା - ଏଇଆ ହେଉଛି ତୁମ କାମର ମୂଲ୍ୟ । ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆମ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେଲେ ଆମେ ତୁମକୁ ଏ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ରାଜି ଅଛୁ ।

ପଇସା ଏଇଠି ରହିଲା । ଠିକ୍ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇ ଅପେକ୍ଷା କର ।

ସାବଧାନ ହେବ ଯେପରି ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କିଛି ନ କର । ସେମିତି ହେଲେ ଜନତା ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ତା'ପରେ ତାକୁ ଧରିବା ଅସମ୍ଭବ ।

ରାତିରେ ହେଲେ ଭଲ । ସେଇ ସମୟଟା ଆମ ପାଇଁ ଠିକ୍ ।

ମାସ୍ତର ୨୭:୩-୫ + ୧୪-୧୬
 ୩, ୪ ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯିହୁଦୀ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କିପରି ଭାବରେ ଗୋପନରେ ଧରି ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ, ସେହି ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ମହାଯାଜକ କୟାପାଙ୍କ ଗୃହରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ୫ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହୋଇ କହିଲେ, "ଆମେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ତାହାକୁ ଧରିବା ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାହେଲେ ଗଣଗୋଳ ହେବ ।" ୧୪, ୧୫ ଏହାପରେ ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦୀ ଇସ୍ତାରିୟୋଥ ନାମକ ଶିଷ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲା, "ମୁଁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇଦେଲେ ଆପଣମାନେ ମୋତେ କ'ଣ ଦେବେ?" ସେମାନେ ଚିରିଗଟି ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଗଣି ତାହାକୁ ଦେଲେ । ୧୬ ସେହି ସମୟରୁ ଯିହୁଦୀ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେବାର ସୁଯୋଗ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ପ୍ରଧାନ ଯାକକଲର କର୍ମଚାରୀ ମାନେ ଯେତେବେଳେ
ଯାଣ୍ଟକୁ ଖୋଜିଥିଲେ, ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ
କେତେକ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଚି ଲୁଚି ବୁଲୁଥିଲେ ।

ବନ୍ଧୁମାନେ ! ଆଜି ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଦିନ । ପିତର
ଏବଂ ଯୋହନ ଯାଆ ଓ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଇଁ ଆସମାନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

ହଁ ପ୍ରଭୁ ! କିନ୍ତୁ
କେଉଁଠି କରିବା ?
କାହା ସହିତ ?

ମୁଁ ଯାହୁଣ୍ଡାଲମରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼
ବନ୍ଧରା ଭଡ଼ା ନେଇଛି । ତୁମେ ଯାଆ
ଏବଂ ତାକୁ ଦେଖିଆସ ।

ତୁମେ ଯେମିତି ସହର ଭିତରକୁ ଯିବ - ତୁମେ
କଣେ ଲୋକକୁ ଗୋଟିଏ କନ୍ଦସାରେ ପାଣି ନେଇ
ଯାଇଥିବାର ଦେଖୁବ । ତା' ପଛେ ପଛେ ଯାଆ ।
ସେ ଯେଉଁ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ -
ସେଇଟି ହେଉଛି ସେ ଘର ।

ଓହୋ ! ଯାଣ୍ଟ ମୋତେ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ମୁଁ ଜ୍ୟୋଷ୍ଠାଧୀନ,
ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛି ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ । - ତେଣୁ ସମସ୍ତେ କେଉଁଠି ଏକାଠି ହେବା - ସେ
ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଜାଣିବା ଦରକାର ।

ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଅଧିକାରୀ
ମାନଙ୍କୁ କଣେଇ ଦେଇ
ପାରିଆ'ଛି । ଯେମିତିକି ସେମାନେ
ତାଙ୍କୁ ଧରି ପାରିଆ'ନ୍ତେ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ପାଣି କଳସା
ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ତ କିନ୍ତୁ
ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ କଥା ନୁହେଁ ?

କିନ୍ତୁ ହେଲ ସେ'ଠି ଦେଖ ! କଣେ ପୁରୁଷ ଲୋକ
କଳସାରେ ପାଣି ନେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଏକ ଅସାଧାରଣ ଘଟଣା ।
ସେ ଲୋକଟି ସେଇ ହୋଇପାରେକି ?

ହଁ, କିଣ୍ଟୁୟ ସେ ସେହି ଲୋକ ।
ଶୁଭ ତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ।

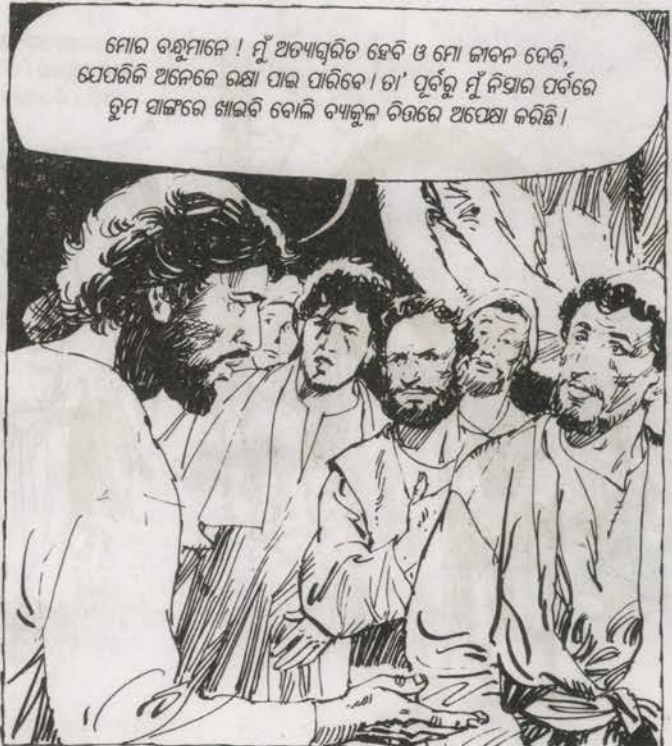

ଏ ସେହି ବଡ଼ ବଖେରା ଯାହା ଯାଣୁଙ୍କ ଭଳି ଅନୁସାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ହୋଇଛି । ଏବେ ଦେଖ - ସବୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସଜଜା ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ।

ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ।

ମୋର ବନ୍ଧୁମାନେ ! ମୁଁ ଅତ୍ୟାଗୁଚିତ ହେବି ଓ ମୋ ଜୀବନ ଦେବି, ଯେପରିକି ଅନେକେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ । ତା' ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ନିଆର ପର୍ବରେ ତୁମ ସାଙ୍ଗରେ ଖାଇବି ବୋଲି ବ୍ୟାକୁଳ ରିତରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ।

ଲୁକ ୨୨:୨-୧୬ + ୨୪-୨୬

୨ ଚତୁର୍ଥ ନିଆରପର୍ବ ପାଳନର ଦିନ ଆସିଲା । ସେହି ଦିନରେ ନିଆରପର୍ବର ମେଖା ମନାଯାଇ ବିନା ଚାଡ଼ିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୋଟା ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନ କରାଯାଏ । ଯାଣୁ ପିତର ଓ ସୋହନଙ୍କୁ ଯୋଗ କରି କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଆମରୁ ଯାଇ ନିଆରପର୍ବ ଭୋଜି ଆସିବେନି କିମତେ ଯାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।" (ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚାଲିଲେ, "ଆମେ କେଉଁଠାରେ ଭୋଜିବ ଆସିବେନି କିମତେ ବୋଲି ଆପଣ ଗୁହଁନ୍ତି ?" ୧୦, ୧୧ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମମାନେ ଯିବୁଶାଲମ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାପାଇଁ ଜଣେ ପୁରୁଷକୁ ଜଳସାରେ ପାଣି କେରାଣ୍ଡି ଦେଖିବ । ସେ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ତୁମେମାନେ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ସେହି ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଗୃହସଙ୍ଗ କହିବ, 'ଆମର ଗୁରୁ କହିଛନ୍ତି, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଆରପର୍ବର ଭୋଜି ପାଳନ କରିବେ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ଅତିଥିଶାଳା ଅଛି, ତାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।' ୧୨ ଚତୁର୍ଥ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପର ମହଲାରେ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସୁପକ୍ତିତ ବଡ଼ କୋଠା ଦେଖାଇ ଦେବେ । ସେହିଠାରେ ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।" ୧୩ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଯାଇ ଯାଣୁଙ୍କ କଥାକୁସାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଏବଂ ନିଆର ଭୋଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ୧୪ ଯଥାସମୟରେ ଯାଣୁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାକୁ ଗଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଲେ । ୧୫ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ବୁଝିଲେଣେ ଆମର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଏହି ନିଆରପର୍ବ ଭୋଜି ପାଳନ

ସେମାନେ ମେଳ ନିକଟରେ
ବସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜଣ ଗୋଟିଏ
ଗୋଲମାଲ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ।

ଏ ଜାଗାଟି ମୋ ପାଇଁ
ଛାଡ଼ିଦିଅ । ଯାହୁଙ୍କ ପରେ ସେ
ସାନଟି ପାଇବା ମୋର
ଅଧିକାର ।

କତାପି ନୁହେଁ! ମୁଁ ଏଇଠି ଅଛି ଏବଂ
ଏଇସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବି । ଆମେ ଜଣ ସମସ୍ତେ
ସମାନ ଦଳର ନୋହୁଁ କି?

ହଁ ଏ କଥା ତ ଠିକ୍ । ପାତେ
ଅଛଇ ବା କୌଣସି ବିଶେଷ ସୁବିଧା
କାହାର ପାଇଁ ଅନୁଚିତ ।

ବହୁମାନେ ! ତୁମେ
ନିଜ ନିଜ ଜାଗାରେ ବସିବା
ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇ
ଅପେକ୍ଷା କର ।

ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣ ସେ ଅଣପିହୁଣା ମାନଙ୍କର
ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତା ପଣ କରନ୍ତି ।
ଖଣ୍ଡା ଓ ଶକ୍ତି ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସେପରି ନୁହଁ ।

ବଦଳରେ, ତୁମର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି,
ତୁମେ ପରସ୍ପରର
ସେବା କର ।

ତା'ପରେ -

ଦେଖ ! ସେ
ଜଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ତ କିଛି ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ।
ଜଣାପଡୁଛି, ଯେପରି କିଛି ଧୂଆଁଧୋଇ
କାମ କରିବା ପାଇଁ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଛନ୍ତି ।

କଣ? ଆପଣ କଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ?

ମୋର ପାଦ ଧୋଇବାକୁ ?

ପ୍ରଭୁ ମୋର ପାଦଧୋଇବେ ? ନା ଆପଣ କଦାପି ମୋର ପାଦ ଧୋଇବେ ନାହିଁ।

ତୁମେ ଏବେ ତୁଟିପାରୁ ନାହିଁ - ମୁଁ କଣ କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ପରେ ତୁଟିପାରିବ। ମୁଁ ତୁମ ପାଦ ଧୋଇ ନ ଦେଲେ ତୁମ ସାଙ୍ଗେ ମୋର କି ସମ୍ପର୍କ? ତୁମେ ମୋର ଚରଣ ଧୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଚାହାନ୍ତେଲେ ମୁଁ ସବୁ ଖୋଲି ଦେଉଛି। ଖୋଲି ମୋର ପାଦ ତୁହେଁ ମାତ୍ର ମୋର ମୁଣ୍ଡ, ହାତ ସବୁ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ।

ପେଟି ଲୋକ ଗାଧୋଇ ସାରିଲି ତା'ର କେବଳ ପାଦ ଧୋଇଲେଲେ ଚଳିବ। ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇ ସାରିଲ।

ଯଦିବା ସମସ୍ତେ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି...

ଏ କଥା କହିବା ବେଳେ ଯାଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣପଣ ଯାହୁଡ଼ା କଥା ଭାବୁଥିଲେ।

କେତେ ଲଜ୍ଜାର କଥା, ଗୁରୁ କଣ କରୁଛନ୍ତି? ସେ କାମ ତ ଗୌରବ ଦାସର କାମ।

ଯାଣୁ ପେଟେରେଲେ ପାଦ ଧୁଆ କାମ ସାରିଲେ -

ସମୟଟିକୁ ମୁଁ ବଡ଼ ଆଗ୍ରହରେ ଗ୍ରହଣ କଲି। ୧୬ କାରଣ ଉତ୍ତରରେ ରାଜ୍ୟରେ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆଉ ଏହା ଭୋଜନ କରିବି ନାହିଁ। ୨୪ ଆହୁରା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରରେ ରାଜ୍ୟରେ କିଏ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ, ଏହା ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧିତକ ଲାଗିଲା।

ଯେ ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଗୁହେଁ, ସେ ସେବକ ହେଉ ୨୫ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଜଗତର ଅଧିକାର ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ 'ଲୋକସେବକ' ଆଖ୍ୟା ଦିଆ ଯାଇଥାଏ। ୨୬ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେପରି ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼, ସେ ସାତ ହେଉ ଏବଂ ଯିଏ ନେତା, ସେ ସେବକ ହେଉ।

ସୋହନ ୧୩:୨-୧୫+୨୧-୩୦
ଯାଣୁଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ଧରାଗଲେବା ପରିକଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବୋଲି ରାତ୍ରିଭୋଜନବେଳେ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦା ଉତ୍ତରରେ ଯାହୁଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ପିତା ଯେ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦେଖିବ ଏବଂ ସେ ଯେ ଉତ୍ତରରେ ପୁରୁଷା ଆଗତ ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁରୁଷା ପୋଡ଼ିଯିବେ,

ତୁମେ ତୁଟିପାରୁଛ? ମୁଁ ତୁମପାଇଁ କଣ କଲି? ତୁମେ ମୋତେ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛ ଚାହା ଠିକ୍। କାରଣ ମୁଁ ତୁମର ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ଅଟେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରଭୁ - ତୁମର ଦାସର କାମ କରୁଛି - ମୁଁ ତୁମ ନିକଟରେ ଗୌରବ ଆଦର୍ଶ ରଖି ଦେଇଛି। ତେଣୁ ତୁମେ ବି ଏକ ଆରେକ ପ୍ରତି ଏହିପରି କର।

ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଏପରି ଆମର ପାଦ ଧୋଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।" ୭ ଯାଣୁ କହିଲେ, ମୁଁ କାହିକି ଏପରି କରିଛି, ଚାହା ତୁମ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁଟିପାରୁ ନାହିଁ, ତିନେ ତୁଟିବ।" ୮ ପିତର ପ୍ରତିବାଦ କରି କହିଲେ, "ନା, ଆପଣ କଦାପି ମୋର ପାଦ ଧୋଇବେ ନାହିଁ।" ଯାଣୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯଦି ତୁମର ପାଦ ନ ଧୁଏ, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ସହକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।"

ମହାନ୍ ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ମିଶରରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ତାହା ସ୍ମରଣରେ ଯାଶୁ ଓ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନେ, ଭୋକାରେ, ପ୍ରଥମେ ପିତା ସାଲାତ ଖାଇଥିଲେ ।

ମୋ ସାଥୀମାନେ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବୁଝଣ କଥା କହିବି । ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ପ୍ରତାରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛି ।

ହଁ - ମୁଁ ସତ କହୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ମୋରି ମେଜରେ ବସି ଖାଇଛନ୍ତି ସେଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ।

କଣ? ଏହା କଣ ସମ୍ଭବ? ଏତ ଅତି ସାଂଘାଟିକ କଥା ।

ଆମ ଭିତରୁ କିଏ ଏମିତି କରି ପାରିବ ?

ସେ କଣ ମୁଁ ?

ମୁଁ ଭାବୁଛି - ତୁମେ ମୋତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏକଥା କହିନାହିଁ ।

ଶିମୋନ ପିତର ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତାଙ୍କୁ ପଚାର, ସେ କାହାକୁ କହୁଛନ୍ତି । ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଓ ତାକୁ ବାଧା ଦେବା ।

୯ ଶିମୋନ ପିତର କହିଲେ, "ତାହାହେଲେ କେବଳ ମୋର ପାଦ ନ ଧୋଇ ମୋର ହାତ ଓ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଧୋଇଦିଅନ୍ତୁ ।" ୧୦ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯେ ସ୍ନାନ କରିଛି, କେବଳ ତା'ର ପାଦ ଧୋଇଦେଲେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇଯାଏ । ତୁମେମାନେ ଶୁଦ୍ଧିମତ୍ତ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ନୁହଁ ।" ୧୧ କାରଣ କିଏ ତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ହସ୍ତଗତ କରିବ, ତାହା ଯାଶୁ ଜାଣିଥିଲେ । ସେହି ଅର୍ଥରେ "ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ନୁହଁ" ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ୧୨ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇ ସାରିଲା ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କର ଉପର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଲେ ଏବଂ ବସିପଡ଼ି ପଢ଼ିଲେ, "ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା କଲି, ତାହା ତୁମେମାନେ କୁଣ୍ଠିପାରିଲ? ୧୩ ତୁମେ ମୋତେ, 'ଗୁରୁ' ଓ 'ପ୍ରଭୁ' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାଅ । ଭଲ କଥା, କାରଣ ତାହା ସତ୍ୟ । ୧୪ ମୁଁ

ଯାଶୁ! ମୋତେ କୁହ ସେ କିଏ ?

ମୁଁ ଏ ରୁଚି ଖଣ୍ଡକ ଯାହାକୁ ଦେବି - ସିଏ ସେହି ଲୋକ ।

ଯେଉଁ ରୁଚିକୁ ମୁଁ ଏ ପାତରେ ବୁଝାଇଛି ।

ଯାହା କରିବାକୁ ଯାଉଛି - ଜଳଦି କର ।

ତୁମେ ଦେଖୁଛ ? ମୁଁ କେତେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି ?

ହଁ- ତାହା ଯାହୁଦୀକୁ ସମ୍ମାନର ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ

ଯାହୁଦୀ ସେ ରୁଚି ଖଣ୍ଡକ ନେଲାପରେ ସେଠାରୁ ଉଠି ଚାଲିଗଲା ।

ସେତେବେଳେ ରାତି ହୋଇଥିଲା ।

ଯାହୁଦୀ, କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି ?

ମୁଁ ତ ଜାଣିନାହିଁ । ଯାଶୁ ବୋଧହୁଏ ତାକୁ କିଛି କିଣିବା ପାଇଁ କହିଥିବେ ।

ବା ନିଶ୍ଚାର ପର୍ବରେ ଆମେ ଯେମିତି ସବୁବେଳେ ଗରିବ ମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇଥାଉ । ସେହିପରି ଗରିବ ମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେବାକୁ ଯାଉଥିବେ ।

ତୁମର ପୁତ୍ର ଓ ଗୁରୁ ହୋଇ ଯଦି ତୁମର ପାଦ ଧୋଇଲି, ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା ଉଚିତ । ୧୫ ତୁମର ଅନୁସରଣ ପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ଦେଲି । ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେପରି କଲି, ତୁମେ ସେହିପରି କର । ୧୧ ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଅନ୍ତରରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ କହିଲେ, "ହଁ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଯାଚକତା କରିବ, ଏହା ସତ କଥା ।" ୨୨ ସେ କାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଲେ ବିସ୍ମୟରେ ତାହା ଭାବୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର ଶୁଣିଶୁଣି ହେଲେ । ୨୩, ୨୪ ମୁଁ ମେଜ ପାଖେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିବାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏଭଳି ଭୟାନକ କାର୍ଯ୍ୟ କିଏ କରିବ, ଏ କଥା ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଶିମୋନ ପିତର ମୋତେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କଲେ ।

୨୫ ତେଣୁ ମୁଁ କୁଲିପଡ଼ି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, "ପୁତ୍ର, ସେ କିଏ?" ୨୬ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ପାତରେ ବୁଝାଇ ଏ ରୋଗାଖଣ୍ଡ ମୁଁ ଯାହାକୁ ଦେବି, ସେ ସେହି ।" ସେ ରୋଗୀକୁ ପାତରେ ବୁଝାଇଲା ପରେ ଶିମୋନ ଉତ୍ତରରେ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦୀକୁ ଦେଲେ । ୨୭ ଯିହୁଦୀ ତାହା ଖାଇଲା ମାତ୍ରେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଶୟତାନ ପ୍ରବେଶ କଲା ଏହାପରେ ଯାଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ "ଯାହା କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ତାହା ଶାନ୍ତ କର ।" ୨୮ ଯାଶୁଙ୍କ କଥାର ଅର୍ଥ ମେଜ ଗୁରିପାଖରେ ବସିଥିବା ଅନ୍ୟ କେହି ରୁଚିଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଯିହୁଦୀ ହାତରେ ଟଙ୍କାଥଲା ଥିବାରୁ କେହି କେହି ମନେ କଲେ ଯେ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀର ଦାମ୍ ଦେବା ପାଇଁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଯାଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ । ୩୦ ଚତୁର୍ଥଶତକ ଯିହୁଦୀ ରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦାହାରି ଚାଲିଗଲା ।

ଯାହୁଡ଼ା ଯିବା ପରେ, ଯାଶୁ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଭଙ୍ଗିତ ଦେଲେ । ସେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।

ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଏ ଖାଦ୍ୟ ଆମକୁ ଯୋଗାଇଥିବାରୁ ତୁମର ପ୍ରଶଂସା କରୁଛି ।

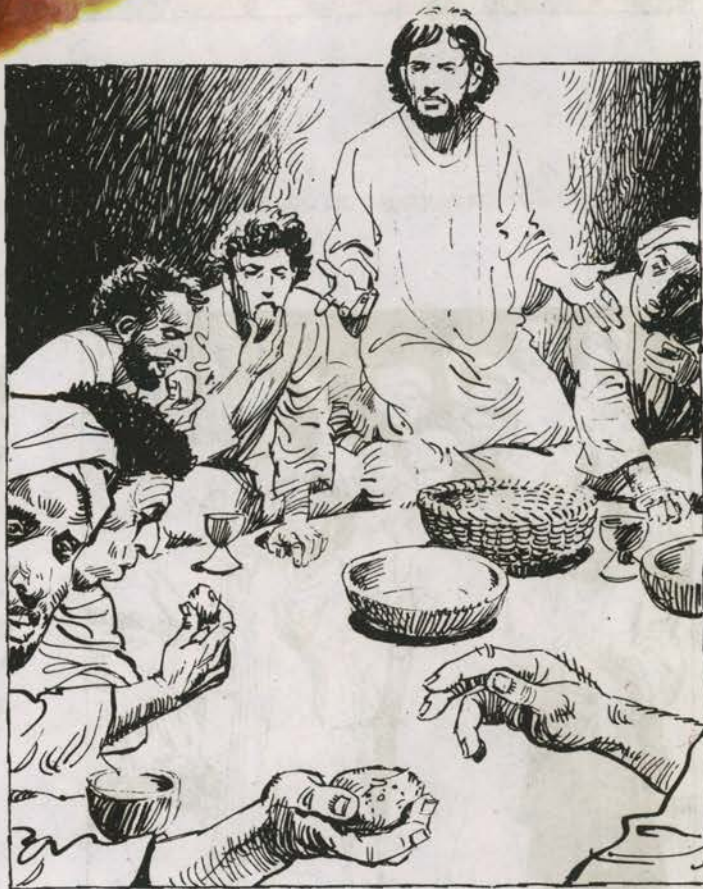
ସେ ରୋଗ ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

ସେ କହିଲେ

ନିଅ ଏବଂ ଖାଅ । ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଭଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା ମୋର ଶରୀର ।

ଲୁକ ୨୨:୧୯-୨୦

୧୯ ଏହା ପରେ ସେ ରୋଗୀ ନେଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲାପରେ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, "ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦତ୍ତ ମୋର ଶରୀର । ମୋର ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ଏହା ଭୋଜନ କର ।"

୨୦ ଭାଙ୍ଗିଦେଇ ଶେଷ ହେଲା ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ପିଆଲା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେଇ କହିଲେ, "ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତୁମମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ନିମିତ୍ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନୂତନ ନିୟମର ଚିହ୍ନ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାର ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯେଉଁ ରକ୍ତଦାନ କରୁଛି, ସେହି ରକ୍ତରେ ଏ ନିୟମ ମୁଦ୍ରିକିତ ହେବ ।"

ତୁଟି ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ଯାଣୁ ପାନପାତ୍ର ଧରି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।

ହେ ପ୍ରଭୋ ! ତୁମ୍ଭାର ସ
ଯୋଗାଇ ଆମକୁ ଆନନ୍ଦିତ
କରିଥିବା ହେତୁ - ଆପଣଙ୍କୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ।

କିନ୍ତୁ ସେ ଆହୁରି କହିଲେ ।

ଅନେକଙ୍କ ପାପ କ୍ଷମାପାଇଁ ମୋର ଯେଉଁ ରକ୍ତ ଫୁଁ ଭାଲିବି - ସେଇ
ରକ୍ତରେ ହୋଇଥିବା ନୂତନ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଏ ପାତ୍ର ଗ୍ରହଣ କର ।

ତା'ପରେ ଯାଣୁ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଇଲେ ଓ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଗୀତ ଗାଇଲେ ।

ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହା କର ।

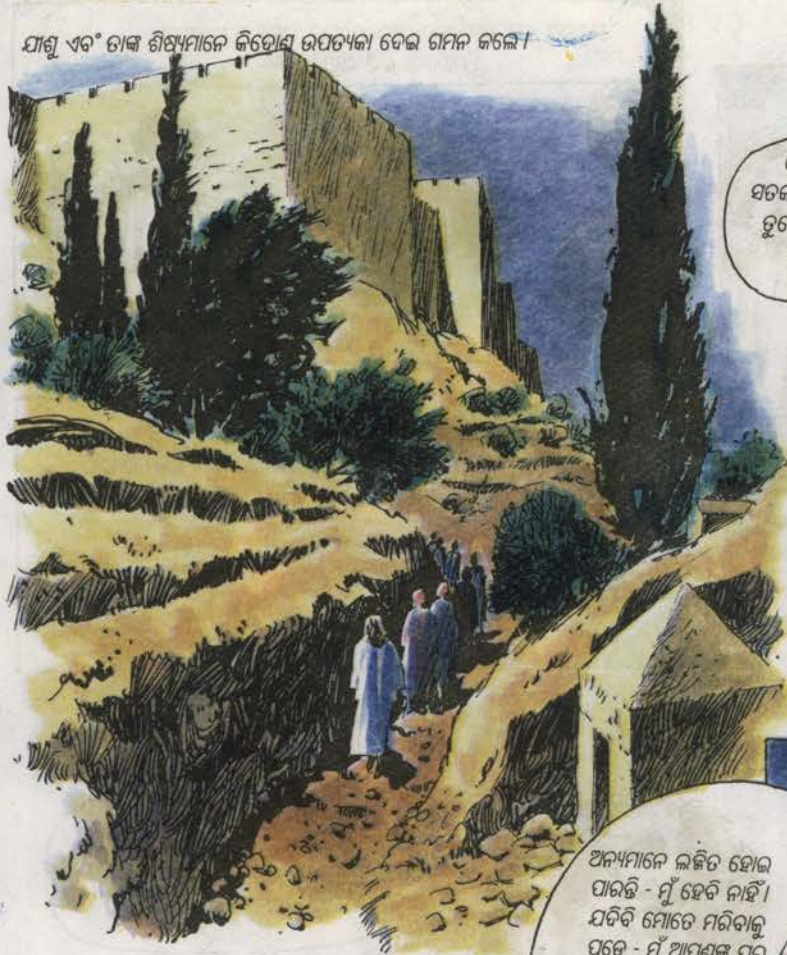

ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯାତୁଖାଇମରୁ ବୁଲିଗଲେ ।

ସେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ
କେଉଁଠାକୁ ନେଇ
ଯାଉଛନ୍ତି ?

ଯାଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କିତୋଣ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ଗମନ କଲେ ।

କିତୋଣ ନଦୀ ପାର ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଅଲିଭ ପାହାଡ଼ରେ ଚଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

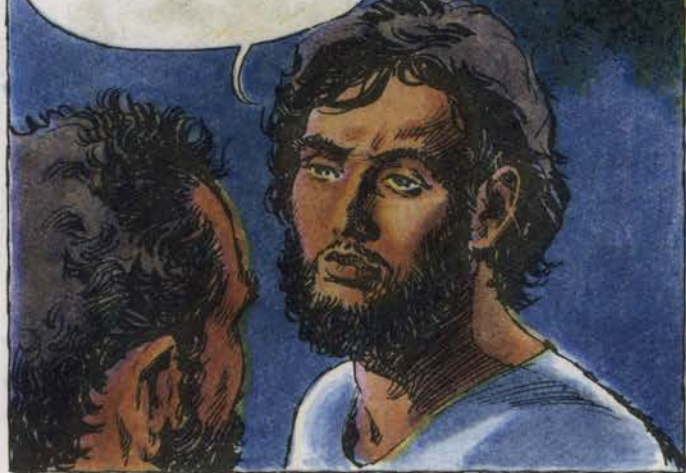
ମୋର ବନ୍ଧୁମାନେ ! ମୁଁ ତୁମକୁ ସତର୍କ କରି ଦେଉଛି ଯେ ଆଜି ରାତିରେ ତୁମେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଲୁଚିତ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ।

ଅନ୍ୟମାନେ ଲୁଚିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି - ମୁଁ ହେବି ନାହିଁ । ଯଦିବି ମୋତେ ମରିବାକୁ ପଡ଼େ - ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପରା କରିବି ନାହିଁ ।

ସେମାନେ ଚେତୁସିମନି ବସିଗୁକୁ ଶୁଣିଲେ ।

ପିତର - ଆଜି ରାତି, କୁକୁଡ଼ା ୨ୟ ଥର ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ, ତୁ ମୋତେ ଚିନିଅର ଅସ୍ୱାକାର କରିବୁ ।

ଏହିଠାରେ ବସି ପଡ଼ । ମୁଁ ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୂବଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆଉ ଚିକିଏ ଭିତରକୁ ଯିବି ।

ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୪:୨୬-୨୭
 ୨୬ ସେମାନେ ଏକ ସ୍ତବ୍ଧ ଗାଈ ଲାଲ ପରେ ଜୀତପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ ।
 ୨୭ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହିପରି ଲେଖାଅଛି, 'ମୁଁ ମେଷପାନକକୁ ପ୍ରହାର କରିବି ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଛିକିଲିକ ହେବେ !' ୨୮ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନଃଜୀବିତ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଗାଲିଲାକୁ ଯାଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବି ।"
 ୨୯ ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଅନ୍ୟମାନେ ଯାହା କରନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ମୁଁ କଦାପି ଆପଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯିବି ନାହିଁ ।" ୩୦ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ପିତର, କାଲି ସକାଳେ କୁକୁଡ଼ା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ମୋତେ ଚିନିଅର ଅସ୍ୱାକାର କରିଥା ।" ୩୧ ପିତର ବୁଡ଼ୁଆରେ କହିଲେ, "ନା, ଆପଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୋତେ ମରିବାକୁ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ କେବେହେଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅସ୍ୱାକାର କରିବି ନାହିଁ ।" ସେହି ପ୍ରକାରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ କହିଲେ ।
 ଚେତୁସିମନି ଉତ୍ତ୍ୟାନରେ
 ୩୨ ସେମାନେ ଚେତୁସିମନି ନାମକ ଏକ ଅଲିଭ ଉତ୍ତ୍ୟାନକୁ ଗଲେ । ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେଯାଏ । ଏହିଠାରେ

ଯାଶୁ ତାଙ୍କର ଚିନି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଗଲେ ।

ବହୁଗଣ, ମୋ ମନ ଏତେ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଛି ଯେ ମୋତେ ମରିଗଲା ଭଳି କାଟୁଛି ।

ସତର୍କତାର ସହ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଜାଗି ରୁହ । ମୁଁ ସେଠାକୁ ପାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ।

ହେ ପିତା, ପରମେଶ୍ୱର ! ତୁମ ପାଇଁ ସବୁ ସମ୍ଭବ । ମୋ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭୟାନକ ସମୟ ଆସୁଛି - ସେଥିରୁ ମୋତେ ପାର କରି ଦିଅ ।

ତଥାପି, ମୋ ଇଚ୍ଛା ନ ହୋଇ ତୁମରି ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ ।

ଯାଶୁ ସାବୁନା ପାଇବାକୁ, ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ -

ଶିମୋନ ! ତୁମେ କଣ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲ ? ତୁମେ କଣ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମୋ ପାଇଁ ଜାଗି ପାରିଲ ନାହିଁ ?

ବସିଥାଅ ।" ୩୩ ଆଉ, ସେ ପିତର, ଯାକୃବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସଭାରେ ନେଲେ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଆଶଙ୍କା ଓ ମର୍ମାଢ଼ିକ ଯତ୍ନେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩୪ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ "ମୋର ପ୍ରାଣ ମରଣ ସରିକ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଛି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ବସି ମୋ' କହିତ ଜାଗି ରୁହ ।" ୩୫ ସେ କିଛି ଦୂର ଆଗକୁ ଯାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେପରି କି ସମ୍ଭବ ହେଲେ, ସେହି ବାରୁଣ ସମୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନ ଥାଏ । ୩୬ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, "ହେ ମୋର ପିତା ସବୁହିଁ ତୁମର ସାଧ୍ୟ । ଏହି ପିଆଲା ମୋ'ଠାରୁ ନେଇଯାଅ । ତଥାପି ମୋର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମର ଇଚ୍ଛା ସାଧ୍ୟ ହେଉ ।" ୩୭ ସେ ଫେରିଆସି ଚିନି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିଦ୍ରିତ ଦେଖିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଶିମୋନ, ଶୋଇ ପଡ଼ିଲ ? ମୋ' ସହିତ ଘଣ୍ଟିଏ ସୁଣା ଜାଗି ରହି ପାରିଲ ନାହିଁ ? ୩୮ ପ୍ରଲୋଭନରେ ଯେପରି ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ସଜାଗ ରୁହ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । କାରଣ ଆତ୍ମା ଇଚ୍ଛୁକ, ମାତ୍ର ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ।" ୩୯ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ସେହି କଥା କହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉଥରେ ସେ ଫେରି ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରିତ ଦେଖିଲେ । କାରଣ ତତ୍ତ୍ୱରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଆଉ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଭରତ ଦେବେ, ଜାଣି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ୪୧ ସେ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଥର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଆହୁରି ଶୋଇଛ ? ନା, ନା, ଶୋଇବାର ସମୟ ଶେଷ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣ ବରକାର ଜାଣିଛ - ଜାଣିରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର - ଯେପରି ପରିସାରେ ନ ପଡ଼ ।

ତୁମେ ଦେଖ । ଆମ୍ଭ କହୁକ କିନ୍ତୁ ଶରୀର ତୁଟିବ ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ - ବଗିସ୍ତର ତୁଆର ମୁହଁରେ ।

ଯାହୁଦୀ! ଗଢ଼ତଳତ ଭାରି ଅଭୀର ଏଇ ଯାଶୁ ଲୋକଟା ଦେଖିବାକୁ କେମିତି ଆମେ କାହାକୁ ଧରିବା?

ଯେଉଁ ଲୋକଟିକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ କରିବି - ସେଇ ହେଉଛି ତୁମର ଲୋକ ।

ମୋର ସମୟ ଆସିଗଲା, ଦେଖ ମୋତେ ପ୍ରତୀତି କରି ଜଣେ ପାପୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ମୋତେ ଧରାଇ ଦେଉଛି । ଉଠ! ପଲେଇବା! ହେଇ । ମୋର ପ୍ରତୀତି ଆସିଗଲା !

ଶୁଭ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗୁରୁ ।

ଦେଲାଣି! ଦେଖ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମୟ ଆସିଲାଣି । ୪୨ ଉଠ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯିବାକୁ ହେବ । ଯିଏ ମୋତେ ଧରାଇଦେବ, ସେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲାଣି । ” ଯିହୁଦୀର ବିଶ୍ୱାସପାତକତା । ୪୩ ସେ ଏହି କଥା କହୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦୀ ନାମକ ଶିଷ୍ୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । ତାହା ସହିତ ଖଣ୍ଡା ଓ ଲାଠିଧାରୀ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାକକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ପଠାଇଥିଲେ । ୪୪ ଯିହୁଦୀ ଏମାନଙ୍କୁ ଏକ ସଂକଳିତ ଦେଇ କହିଥିଲା, “ମୁଁ ଯାଇ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ କରିବି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗିରଫ କରାହେବ ବୋଲି ଜାଣିବ । ତାହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସହଜରେ ଧରିପାରିବ ।” ୪୫ ଅତଏବ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲାମାତ୍ରେ ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ‘ଗୁରୁ’ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ଚାଲୁ ତୁମ୍ଭେ କଲା । ୪୬ ତତ୍ପୂର୍ବେ ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦୂରୁ ଭାବେ ଧରିଲେ । ୪୭ ସେଠାରେ ଠାଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ମହାଯାକକଙ୍କ ରୂତ୍ୟର କାନ କାଟି ପକାଇଲା । ୪୮ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ କ’ଣ ଜଣେ ତଳାକତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଧରିବା ପାଇଁ ଏପରି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନେଇ ଆସିଛ? ୪୯ ମୁଁ ତ ପ୍ରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲି,

ପ୍ରଥମେ ତିଳେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଇଗଲା ପରେ ଶିଖ୍ୟମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ସବୁ ଅନୁମାନ କରି ପକାଇଲେ ।

ତୁ ସାରା ଜୀବନ - ମନେ ରଖୁ ।
ଓହୋ !

ତେଣୁ ତୁମେ ଲୁଚିଯି, ରାତିରେ, ଆମକୁ ଧରିବାକୁ ଆସିବ ।
ମୁଁ ତୁମକୁ ବୁଦ୍ଧି ଶିଖାଇ ଦେଉଛି ।

ପିତର ତୁମର ଖଣ୍ଡା ରଖୁଥିଲା ।
କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଖଣ୍ଡା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି - ସେମାନେ ଖଣ୍ଡାଦ୍ୱାରା ହିଁ ମରନ୍ତି ।

ମୁଁ କଣ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଳର ନେତା ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ଖଣ୍ଡା ଓ ଗଣା ନେଇ ଧରିବାକୁ ଆସିବ ?

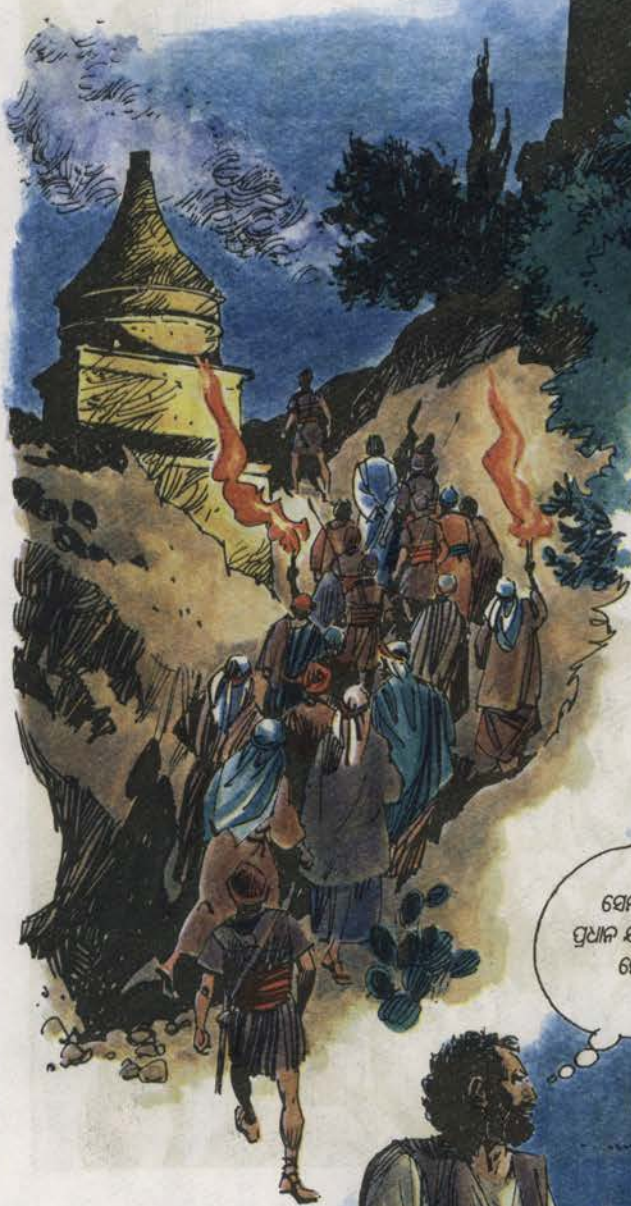
ମୁଁ ପ୍ରିତିଦିନ ମନ୍ଦିର ହଟା ଭିତରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲି । ସେଠି ତୁମେ ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କଲ ନାହିଁ ? ଅନ୍ଧକାରର ରାଜତ୍ୱ ସମୟ ହେଉଛି - ତୁମର କର୍ମର ସମୟ ।

ଯାଣ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରା ଦେଇଦେଲେ । ତାହା ଦେଖି ସବୁ ଶିଖ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପକାଇଲେ ।

ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଗିରଫ କଲ ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ମୋ' ସମ୍ପର୍କରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ସବୁ ଯେପରି ସଫଳ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ 'ସମସ୍ତ ଘଟୁଛି ।' ୫୦ ଇତିମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସବୁ ଶିଖ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପକାଇଥିଲେ । ୫୧, ୫୨ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଯୁବକ ଦେହରେ ଖଣ୍ଡେ ସ୍ୱପନ ଘୋଡ଼ାଇ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଥିବଲା । ଲୋକେ ତାହାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ସେ ସ୍ୱପନଟିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଉଲଙ୍ଘ ହୋଇ ଦେୟତ୍ୱ ପକାଇଲା ।
ମହାଯାଜକଙ୍କ ଗୃହରେ ଯାଣ୍ଟିଙ୍କର ବିଗ୍ରହ
୪୩ ସେମାନେ ଯାଣ୍ଟିଙ୍କୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଇଗଲେ । ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯିହୁଡ଼ାନେତାମାନେ ଆସି ସେଠାରେ ସମବେତ ହେଲେ । ୫୪ ପିତର ବୃତ୍ତରେ ରହି ପଛେ ପଛେ

ସେମାନେ, ଅଲିଭ ପର୍ବତରୁ, ଯାଶୁକୁ ଯାଉଣାଇମ ନେଇଗଲେ ।

ସେମାନେ ତାକୁ କୁଆଡ଼େ ନେଉଛନ୍ତି ?

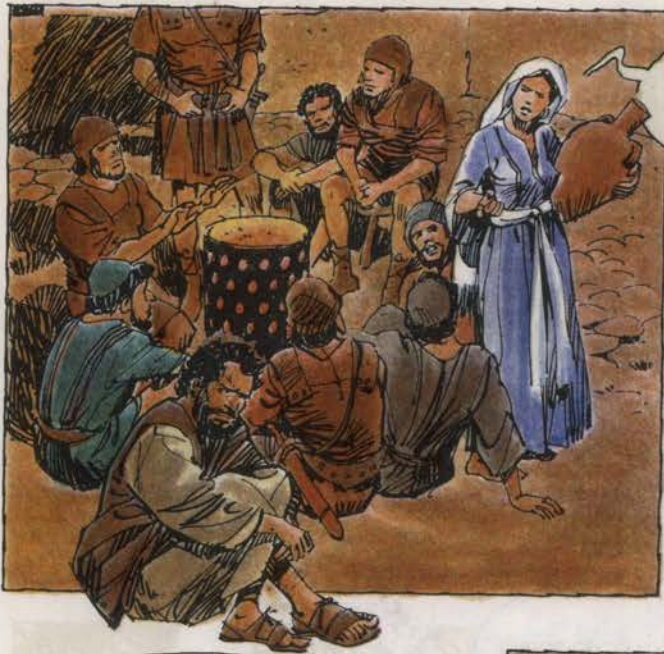
ଟିକେ ନିରାପଦ ଦୂରତାରେ ରହି - ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ପଛେ ଯିବି ।

ସେମାନେ ତାକୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଯାଉଛି - ସେ ଅଗଣାରେ ପଶିବି ଓ ସେମାନେ କଣ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଦେଖିବି ।

ଗଲେ ଓ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନାସମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଆଁ ପୋକିବାକୁ ବସିଲେ । ୫-୫ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ସିଦ୍ଦୁଦା ବିଶ୍ଵରସଦାର ସତ୍ୟ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ତାକୁ ପ୍ରାଣହତ୍ୟାରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ବିଫଳ ହେଲା । ୫-୬ ଅନେକେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ କାହାରି କଥା କାହାରି ସହିତ ମିଶିଲା ନାହିଁ । ୫-୭, ୪୮ ଅବଶେଷରେ

ସେ ଯେ ଅତିମ୍ବା
ଲୋକଟା ବସିଛି - ମୁଁ
ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେନି ।

ସେ ବି, ସେ ଯାଣୁ
ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲା ।

ତୁମେ କାହା ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହେଉଛି ? ନାଜରିତର ଯାଣୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ?
ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଏ ବାଟେ ଯାଉଥିଲି । ଆଜ ରାତିରେ
ଭାରି ଅଣ୍ଡା ଲାଗୁଛି ତ ? ତେଣୁ ମୁଁ ନିଆଁ
ପୋଇବାକୁ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲି ।

ସତରେ? କିନ୍ତୁ ତୋର କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ
ତ ସନ୍ଦେହ କରନା । ତୁ ତ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ
ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ।

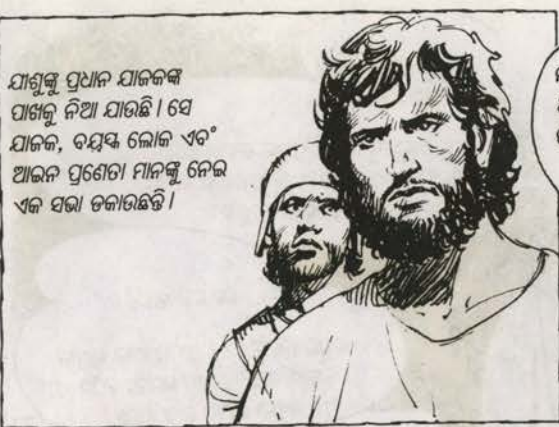
ମୋ କଥା ଶୁଣ !
ମୁଁ ତୋତେ କହୁଛି ।

ଘେ ! ମୁଁ ଏ
ଲୋକକୁ ଜାଣି ନାହିଁ ।

ଇତିମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଙ୍କ ପାଖକୁ ନିଆ ଯାଉଛି । ସେ ଯାଜକ, ବୟସ ଲୋକ ଏବଂ ଆଇନ ପ୍ରଣେତା ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ସଭା ଚଳାଉଛନ୍ତି ।

ନାଜରିତର ଯାଶୁଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଚକାଉଛି । କାରଣ ଆମ କାଳି ଆଜି ବଡ଼ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛି ।

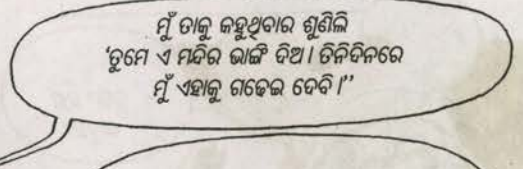
ତାର ଉତ୍ତେଜକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଆମର ଧର୍ମ ଓ ମନ୍ଦିର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତା'ର ବିଦ୍ରୋହାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଇଁ ମୋତେ ତାକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ଏବଂ ତାକୁ ଆମ କବେରାକୁ ଆଣି ଯେମିତିକି କାନ୍ଦୁ ଅନୁସାରେ ତା'ର ବିଚାର କରି ପାରିବା । ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ହାଜର କର ।

ମୁଁ ତାକୁ କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି 'ତୁମେ ଏ ମନ୍ଦିର ଭାଙ୍ଗି ଦିଅ । ତିନିଦିନରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଗଢ଼େଇ ଦେବି ।'

ନାଁ - ସେ ଏ କଥା କହି ନ ଥିଲା । ବରଂ ସେ କହିଲା 'ମୁଁ ଏ ଲୋକ ଗଢ଼ା ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ କରିଦେବି କିନ୍ତୁ ଯାହା ମଣିଷ ତିଆରି କରିନି - ଏପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ମନ୍ଦିର ମୁଁ ଗଢ଼ି ଦେବି ।'

ମନ୍ଦିର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୌରବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ସେ

କହିବାକୁ ସାହସ କରି ପାରିଲା - ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଦେଖୁଛି - ସାକ୍ଷୀମାନେ ରାଜି ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଯାଶୁ ନୀରବ ରହୁଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ଭାଗ ଭାଗ ହେଇଗଲେଣି ଆଉ ବିଚଳିତ ବି ।

କେତେକ ଲୋକ ଉଠି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, "ସେ ଏହି କଥା କହିବାର ଆମେ ଶୁଣିଲୁ- 'ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଭାଙ୍ଗି ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ମନ୍ଦିର ତିନି ଦିନରେ ଗଢ଼ିଦେବି, !' " ୫୯ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଶିଲା ନାହିଁ । ୬୦ ଏହାପରେ ମହାଯାଜକ ବିଚାର ସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଏହି ଅଭିଯୋଗର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ? ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ତୁମର କ'ଣ କହିବାକୁ ଅଛି?" ୬୧ ଯାଶୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ମହାଯାଜକ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ "ତୁମେ କ'ଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ?" ୬୨ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ହଁ, ମୁଁ ସେହି । ତୁମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ବସିଥିବାର ଓ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ

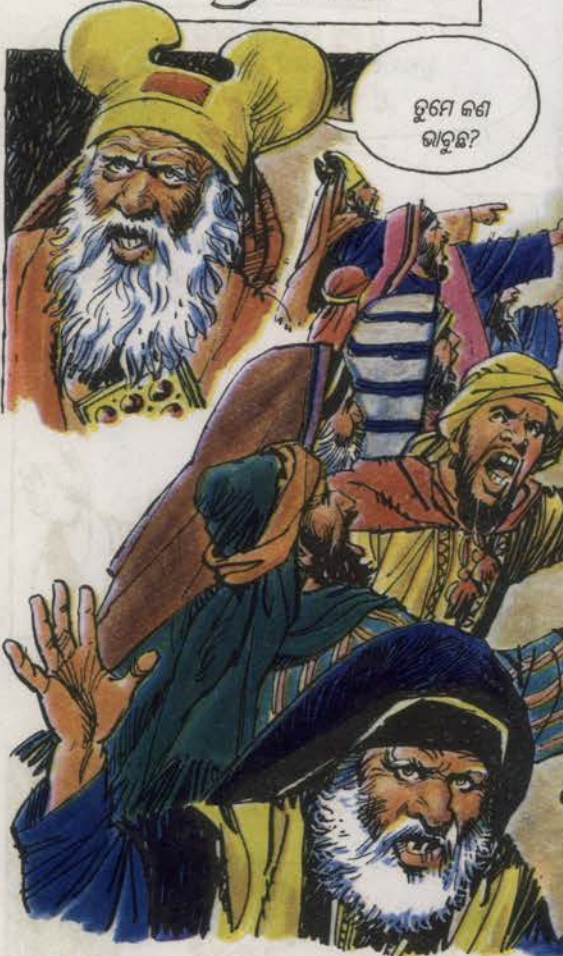
ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ ଆଉ ଆଲୋଚନା କରିବା ନାହିଁ କାରଣ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଦେଉଳାହିଁ। ଶୁଣ ଆଗେଇବା।

ଏ? ଯାଶୁ! ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହିଲିଅ - ତୁମେ କଣ କାରଣ କିଶ୍ମରକ ପୁତ୍ର ଖାସ୍ତ?

ହଁ - ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର! ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରକୁ ମହାତ୍ମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପରେ ବସିବାର ଦେଖିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆକାଶର ବାଦଳ ଉପରେ ଆସିବାର ଦେଖିବ।

ସେ କହି ସାରିଛି। କିଶ୍ମର ନିନ୍ଦାକାରୀ! ଆମର ଆଉ ସାକ୍ଷୀର ଦରକାର କଣ? ଦେଖ। ସମସ୍ତେ ତା'ର ଏ କିଶ୍ମର ନିନ୍ଦାର କଥା ଶୁଣିଛ।

ତୁମେ କଣ କାରୁଛ?

ମୃତ୍ୟୁ ଚଣ୍ଡ ତା'ର ପ୍ରାପ୍ୟ।

ବାନିଯେଇ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବକ୍ତା ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ସମୟରେ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କଥା କହିଥିଲେ ଯାଶୁ ସେଇ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବୋଲି ଜ୍ଞାନୀ କରୁଛନ୍ତି।

କି ବଚିଆମି କରୁଛି!

ମୁଁ ଲେଖି ରଖିଛି - ସବୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏ ବଚିଆମି ଦେଖି ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି। ପୁଧାନ ଯାଜକ, ନିଜର ତାଙ୍କଲ୍ୟ ମନୋରାବ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଲୁଗା ଚିରି ପକାଉଛନ୍ତି।

ପୁନର୍ବାର ଆସିବାର ଦେଖିବ।" ୨୩, ୨୪ ଏହା ଶୁଣି ମହାଯାଜକ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି କହିଲେ, "ଆଉ ସାକ୍ଷୀରେ କି ପ୍ରୟୋଗ? ତୁମେମାନେ ଏହି କିଶ୍ମର ନିନ୍ଦା ଶୁଣିଲ ତ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କ'ଣ?" ସେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ୱରରେ ମତ ଦେଲେ। ୨୫ ଏଥିରୁପରେ କେହି କେହି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଖି ବାନ୍ଧି ଦିଧା ମାରି ବିଚୂପ କରି ପଶୁରିଲେ, "ହେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା! କୁହ ତ, କିଏ ତୁମକୁ ମାରିଲା?" ଏପରି କି ପ୍ରହରାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନେଇଗଲା ବେଳେ ଶୁଭ୍ରତା ମାରିଲେ। ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ୨୬, ୨୭ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପିତର ତଳେ ଅଗଣାରେ ଥିବା ସମୟରେ ମହାଯାଜକଙ୍କର ଜଣେ ଦାସୀ

ବିଶ୍ୱର ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ସବୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ।

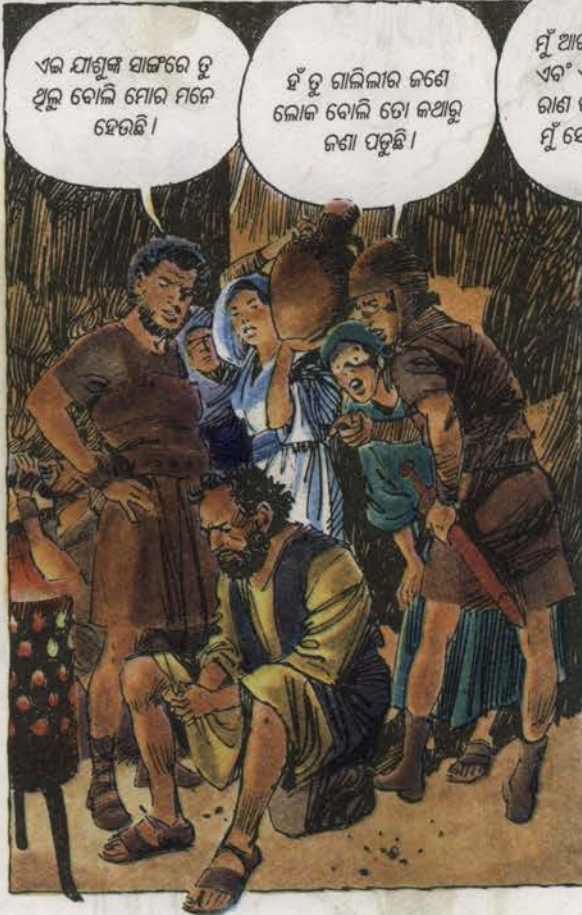
ରୋମ ଗଭର୍ଣ୍ଣରଙ୍କର ମତ ନିଶ୍ଚୟ ଦରକାର ।

ହଁ - ରାହାତ ଠିକ୍ । ସେ କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡେଇ ପାରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କଣକୁ ଏ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ ପିଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯାଉ । ପିଲାତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହୁଣ୍ଡାଲମରେ ନିଆର ପର୍ବ ଶେଷ ହେବାପାଏ ରହିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଅଗଣାରେ ଜନ୍ମଥିବା ନିଆଁର ଗୁରି ପାଖରେ...

କୁଜ୍ଜରେ କୁଜ୍ଜ...

ଏଇ ଯାଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ତୁ ଥିଲୁ ବୋଲି ମୋର ମନେ ହେଉଛି ।

ହଁ ତୁ ଗାଲିଲାର ଜଣେ ଲୋକ ବୋଲି ତୋ କଥାକୁ ଜଣା ପଡୁଛି ।

ମୁଁ ଆଗରୁ ତୁମକୁ କହିଛି ଏବଂ ଏବେ ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଶ ପକାଇ କହୁଛି ଯେ ମୁଁ ସେ ଲୋକକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।

ଊ !

କୁଜ୍ଜରେ କୁଜ୍ଜ... କୁଜ୍ଜରେ କୁଜ୍ଜ...

ଯାଶୁଙ୍କ କଥା ଏବେ ମୋର ମନେ ପଡୁଛି । "କୁକୁଡ଼ା ୨ ଥର ବୋବାଇବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ମୋତେ ଚିନିଅର ଅସ୍ୱାକାର କରିବ ।" ଊ ! ମୁଁ ଗୋଟିଏ ରାତ୍ର - ଶୋଚନାୟ ଓ ନିରାଶ୍ୟ ଜନକ ଭାବରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ କାପୁରୁଷ !

ପିତରକୁ ନିଆଁ ପୋଇଁବାର ଦେଖିଲା ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁହି କହିଲା, "ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନାଜରିତର ଯାଶୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲ ।" ୬୮ ପିତର ସେ କଥା ଅସ୍ୱାକାର କଲେ । ସେ କିହଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ !" ଏହା କହି ସେ ଦାଣ୍ଡ ଅଗଣାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଠିକ୍ ସେତିକିଦେଲେ ଏକ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା ୬୯ ସେହି ଦାସୀ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, "ହେଉଚି, ଏହି ଲୋକ ଯାଶୁଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ !" ୭୦ ପିତର ପୁନର୍ବାର ଅସ୍ୱାକାର କଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ନିଆଁକୁ ଘେରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । କାରଣ ତୁମେ ତ ଗାଲିଲା ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ !" ୭୧ ପିତର ରାଶ ପକାଇ, ଶପଥ କରି କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକର କଥା କହୁଛ, ମୁଁ ତାକୁ ବିହେ ନାହିଁ !" ୭୨ ଆଉ, ସେହିକ୍ଷଣ କୁକୁଡ଼ା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଡାକିଲା । ୬୦୦୧ ଯାଶୁଙ୍କର କଥା ପିତରଙ୍କ ମନେ ପଡ଼ିଗଲା, "କୁକୁଡ଼ା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ମୋତେ ଚିନିଅର ଅସ୍ୱାକାର କରିଥିବ ।" ଆଉ, ପିତର କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯାହୁଡ଼ା ଶୁଣିଲା ଯେ ଯାହୁଡ଼ା ନେତା ମଧ୍ୟ
ଯାହୁଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ସେ ଅନୁଚାପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେଲା ଓ ୩୦ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା
ଫେରାଇବାକୁ ଯାହୁଡ଼ା ନେତାଙ୍କ
ପାଖକୁ ଚାଲିଲା ।

ମୋତେ ଧୂକ୍ ! ମୁଁ ପାପ
କରିଛି - ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତକୁ ମୁଁ
ପ୍ରଚାରିତ କରିଛି ।

ତୁମର ଅର୍ଥ
ମୋତେ
ଲୋଡ଼ାନ୍ତାହିଁ ।

କଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ
ମୁଁ ପ୍ରଚାରିତ
କରିଛି ।

ତୁମେ ସେ
କଥା ଜାଣ । ଆମକୁ
କାହିଁକି ସେଥିରେ
ପୁରାଇଛି ?

ବହୁତ ନିରାଶ ହେଇ ଯାହୁଡ଼ା
ସେଠାରୁ ଶୁଲିଗଲା ଓ ବେକରେ
ଦଉଡ଼ି ଲଗାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କଲା ।

ପର ଦିନ
ସକାଳେ
ଯାହୁଙ୍କୁ
ପିଲାତଙ୍କ
ନିକଟକୁ
ନିଆଗଲା ।

ମାଥୁର ୨୨:୩-୫

୩,୪ ଏହି ସମୟରେ ଯିହୁଡ଼ା, ଯେ କି ଯାହୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିଥିଲା, ସେ ଯାହୁଙ୍କୁ ପ୍ରାଣବଞ୍ଚନେ ଚକ୍ଷିତ ହେବାର ଦେଖି ମନଝାପ କଲା ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯିହୁଡ଼ାନେତାମାନଙ୍କୁ ସେହି ତିରିଶ ଟଙ୍କା ଫେରାଇଦେଇ କହିଲା, "ମୁଁ କଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରି ପାପ କରିଛି ।" ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, "ଆମର ସେଥିରେ କ'ଣ ଅଛି? ସେ କଥା ତୁମେ ବୁଝ ।" ୫ ତେଣୁ ସେ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦିରର ତଟାଣ ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇ ଶୁଲିଗଲା ଓ ଗଳାରେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କଲା ।

ଯାଅ ଏବଂ ଗଭର୍ଣ୍ଣରକୁ କୁହ ଯେ ଆମେ ଏ ଉତ୍ସାହୀଙ୍କ ଲୋକକୁ ଚାକି ବିଚାରାଳୟକୁ ପଠାଇଛୁ । ସେ ନିଜକୁ ଯାହୁଦି ମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ମସାହ ବୋଲି କହୁଛି ।

କିନ୍ତୁ ଆମେ ରାଜପ୍ରସାଦ ଭିତରକୁ ଯାଇ ପାରିବା ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଜଣେ ବିକାଚିର ଘର । ଆମେ ନିଜର ପର୍ବର ଭୋଜ ଖାଇ ପାରିବା ନାହିଁ ।

ଏହିଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ଗଭର୍ଣ୍ଣର ବାଲକୋନି କୁ ଆସିବେ । ସେଠି ଛିଡ଼ାହେଲେ ଅଟଣା ଦେଖାଯାଉଛି ।

ଏ ଲୋକଙ୍କୁ କାହିଁକି ତୁମେ ଦୋଷାରୋପ କରୁଛନ୍ତି ?

ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲୁ ଆଣିଛୁ - କାରଣ କାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଆମର ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରୁଥିବା ଜଣେ ବିଦ୍ରୋହୀକୁ ଆପଣ ଧରାଇ ଦେଇଥିବା ହେତୁ - ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ହାଲିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ।

ଗଭର୍ଣ୍ଣର ପିଲାଟି ଆମର କୋର୍ଟ ଚାଲୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ସାରିଛି ।

ଅପରାଧୀକୁ ରାଜପ୍ରସାଦକୁ ଆଣନ୍ତୁ । ମୁଁ ନିଜେ ତା'ଠାରୁ ସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ଯାହୁଦି ମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ମସାହ ଭାବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ହେତୁ ତୁମକୁ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଛି ।

ମୋର ରାଜ୍ୟ ଏ ପୃଥିବୀର ନୁହେଁ । ଯଦି ତା' ହୋଇଥାନ୍ତା ଯାହୁଦିମାନେ ମୋତେ ଧରିବା ଦେଲେ ମୋର ଦାସ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତେ ।

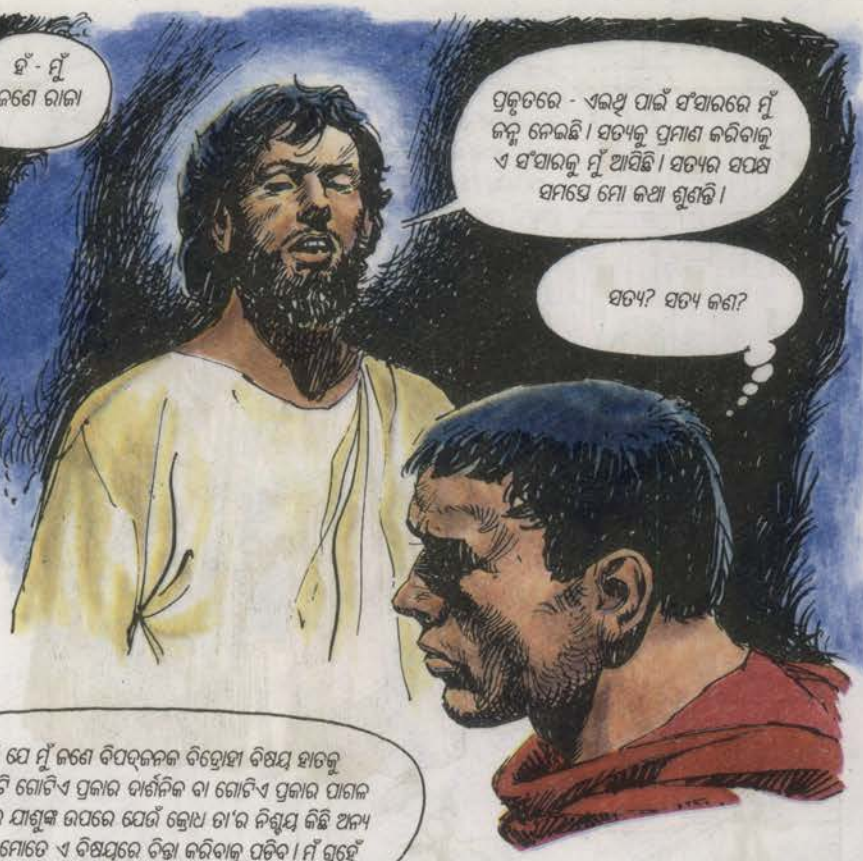
ସୋହନ ୧୮:୨୮-୪୦, ୧୯:୧-୧୬

୨୮ ପାହାଚାବେଳକୁ କୟାପାକ ପାଖେ ଯାଶୁଙ୍କର ବିଗୁର ଶେଷ ହେଲା । ଏହାପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ରୋମୀୟ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ନଅରକୁ ନେଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନେ କାନେ ଅଗୁଡ଼ି ହେବେ ଓ ନିନ୍ଦାପର୍ବର ମେଣ୍ଟାଉ ଆ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇବେ ନାହିଁ, ଏହି ଭୟରେ ସେମାନେ ନିଜେ ଭିତରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଅତଏବ ରାଜ୍ୟପାଳ ପାଳାତ ନଅର ବାହାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲେ, "ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ କ'ଣ? ସେ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନେ ଦୋଷାରୋପ କରୁଛ?" ୩୦ ସେମାନେ କହିଲେ, "ସେ ଜଣେ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଆମେ ତାହାକୁ ଧରି ନ ଆଣାନ୍ତୁ?" ୩୧ ପାଳାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯାଅ ଓ ତୁମର ବ୍ୟବସାୟ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କର ବିଗୁର କର ।" ସେମାନେ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ସେ କୁଣ୍ଡରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇ, ଏହା ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସେପ୍ରକାର ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ମତି ଦରକାର । ୩୧ ଏତଦ୍ୱାରା ସେ କି ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ, ସେ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଭାବବାଣୀ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । ୩୩ ଏହାପରେ ପାଳାତ ନଅର ଭିତରକୁ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଚାକି ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣାଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା?" ୩୪ ଯାଶୁ କହୁଲେ, "ଏହା କ'ଣ ତୁମେ ନିଜ ମନକୁ କହୁଛ, ଅବା ଅନ୍ୟମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି?" ୩୫ ପାଳାତ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କଲେ, "ମୁଁ କ'ଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ? ତୁମର ନିଜ ଲୋକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯାଜକମାନେ ତୁମକୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଛନ୍ତି । କାହିଁକି? ତୁମେ କ'ଣ କରିଛ? ୩୬ ତା'ପରେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଜାଗତିକ ରାଜା ନୁହେଁ । ଯଦି ତାହା ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଯିହୁଦୀନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଧରାହେଲାବେଳେ ମୋର ଅନୁଚରମାନେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥାଆନ୍ତେ, ମାତ୍ର ମୋର ରାଜ୍ୟ ଏ ଜଗତର ନୁହେଁ" ୩୭ ପାଳାତ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ ତାହାହେଲେ ଜଣେ ରାଜା?" ଯାଶୁ କହିଲେ, "ହଁ, ମୁଁ ସେହି ଭବେଶ୍ୟରେ କରୁଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି ଓ ଜଗତରେ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ

ତା'ହେଲେ ତୁ ଜଣେ ରାଜା?

ହଁ - ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା

ପ୍ରକୃତରେ - ଏଇଥି ପାଇଁ ସଂସାରରେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ନେଇଛି । ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଏ ସଂସାରକୁ ମୁଁ ଆସିଛି । ସତ୍ୟର ସପକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ମୋ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ।

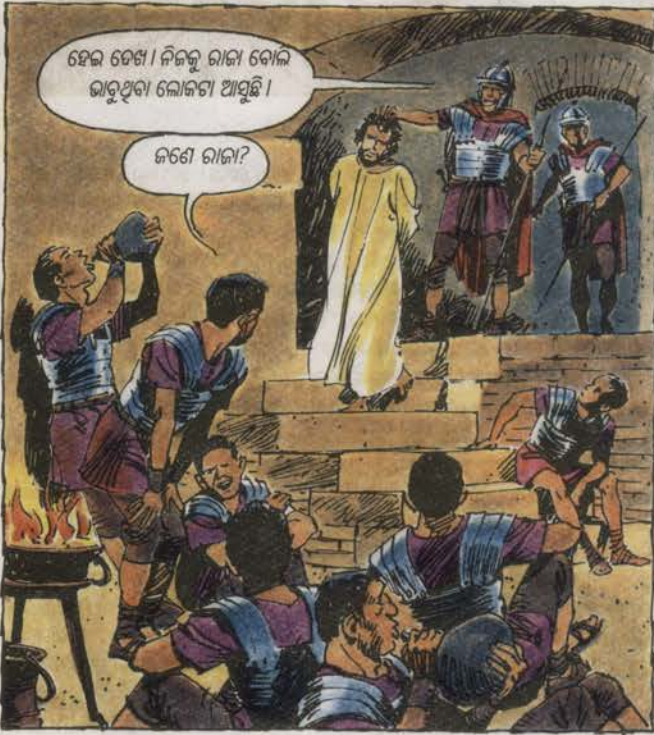
ସତ୍ୟ? ସତ୍ୟ କଣ?

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣା ପଡୁଛି ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ବିପଦଜନକ ବିଦ୍ରୋହୀ ବିଷୟ ହାତକୁ ନେଇନାହିଁ ବରଂ ଏ ଲୋକଟି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଦାର୍ଶନିକ ବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ପାଗଳ ଜିନ୍ଦୁ ଏହି ପାରୁଣୀ ମାନଙ୍କର ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଛୋପ ଚା'ର ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଅନ୍ୟ ଗୋପନୀୟ କାରଣ ଅଛି । ମୋତେ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ଶୁହେଁ ନାହିଁ ମୋତେ କେହି ଭୂତେଇ ଭାତେଇ କାମ କରେଇ ନିଅନ୍ତୁ ।

ରୋଷକୁ ସୈକାଦାର ସରକୁ ନେଇପାଆ ।

ହେଉ ଚେଷ୍ଟା । ନିଜକୁ ରାଜା ବୋଲି ଭାରୁଥିବା ଲୋକଟା ଆସୁଛି ।

ଜଣେ ରାଜା?

ହେ ମହାରାଜା । ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତୁ । ଆମେ ତିଜେ ମଜା କରିବା ।

ଏଇଠି ବସ୍!

ଓହୋ? କେତେ ସୁନ୍ଦର! ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ!

ହୋ ମହାରାଜ୍! ଏ ଜୁଗା ତୁମପାଇଁ ଠିକ୍!

କିନ୍ତୁ ତା' ମୁକୁଟ ତ ନାହିଁ?

ଇଏ ତୋର ବର୍ଣ୍ଣା!

ଏବେ ଶୁଲ ବନ୍ଧୁମାନେ! ସମସ୍ତେ ତା' ପାଖକୁ ଯିବା ଏବଂ "ଆହେ ଯାହୁଡ଼ି ମାନଙ୍କର ରାଜା" ବୋଲି ଚାଲୁ କହିବା।

ହେଲ ଚୋଖା! ଇଏ ତୋର ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ!

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ପିଲାଟ ଭାବିଲେ...

ଯାହୁଡ଼ି ମହାରାଜାଙ୍କର ଜୟ...

ଜନତା ସହର ଭିତରକୁ ପଶି ଆସୁଛନ୍ତି!

ପାଲାତଙ୍କଦ୍ୱାରା ଯାଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବିବେଚିତ ହେଲେ ୧୯:୧-୧୬
 ୧ ଏସୁରଭାରେ ପାଲାତ ଯାଶୁଙ୍କ ପିଠିରେ କୋରଡ଼ା ପୁହାଇ କରାଇଲେ ଏବଂ ସୈନିକମାନେ ଜଣା ଗଛର ମୁକୁଟ ତିଆରି କରି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଜକୀୟ ବାଉଗଣି ଗଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇଲେ।
 ୩ "ସିଦ୍ଧୁଦାମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କର ଜୟ", ଏହା ପରିହାସରେ କହି ତାଙ୍କୁ ଦିଧା ମାରିଲେ। ୪ ପାଲାତ ପୁନର୍ବାର ବାହାରକୁ ଯାଇ ସିଦ୍ଧୁଦାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣାଇବି, କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ଭଲଭାବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଚୋଷ ପାଇନାହିଁ।" ୪ ଜଣାର ମୁକୁଟ ଓ ବାଉଗଣି ଗଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଯାଶୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ। ପିଲାଟ କହିଲେ, "ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖ!" ୬ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଧାନଯାଜକ ଓ ସିଦ୍ଧୁଦାମାନେ ବିହାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "କୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼ାଅ, କୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼ାଅ!" ପିଲାଟ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼ାଅ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ।" ୭ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମର ବ୍ୟବସ୍ଥାନସାରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବନ୍ଧୁ ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେ ଆପଣାକୁ ଋଣରୁ ମୁକ୍ତ ବୋଲି କହିଅଛି।" ୮ ପିଲାଟ ଏ କଥା ଶୁଣି ଆହୁରି ଶକ୍ତିତ ହେଲେ।

କାଲିଚ ନିସାର ପର୍ବର ଗୋଟିଏ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ । ଯାହୁଡ଼ି ମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଜାତୀୟ ଭୋଜା

ଆଗଣା ତ ଲୋକ ଗହଳିରେ ଭରି ଚାଲିଛି - ସେମାନେ ତୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରି ବୋଲି ସେମାନେ ତୋଠାରୁ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଜାଣେ - ସେ ବିଷୟରେ ମୋର ଧାରଣା ଅଛି ।

ସମସ୍ତେ ଏକାଠି କହିବା ଯେ ଆମେ ବାରବାଦାର ମୁକ୍ତି ଚାହୁଁଛୁ ।

ବାରବାଦାର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆମ ସମସ୍ତେ ରାଜି ।

କିଣେ ପ୍ରକୃତ ବିଦ୍ରୋହୀ । ରୋମୀୟ ମାନଙ୍କୁ ବହିଷ୍କୃତ କରିବାକୁ, ସେ ଆଚକ୍ଷବାଦୀର ସ୍ୱଳାଣ୍ଡିବ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚରେ ନାହିଁ ।

ଯାହୁଶାଲମର ନାଗରିକ । ଶାନ୍ତ ହୁଅ । ତୁମର ନିସାର ପର୍ବ ଶାନ୍ତିରେ ପାଳନ କରି ବୋଲି ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ । ସବୁ ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ଦିଆଯିବ - ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ।

ଆମେ ଧର୍ମନେତା ମାନେ ବାରବାଦାର ମୁକ୍ତି ଚାହୁଁଛୁ ।

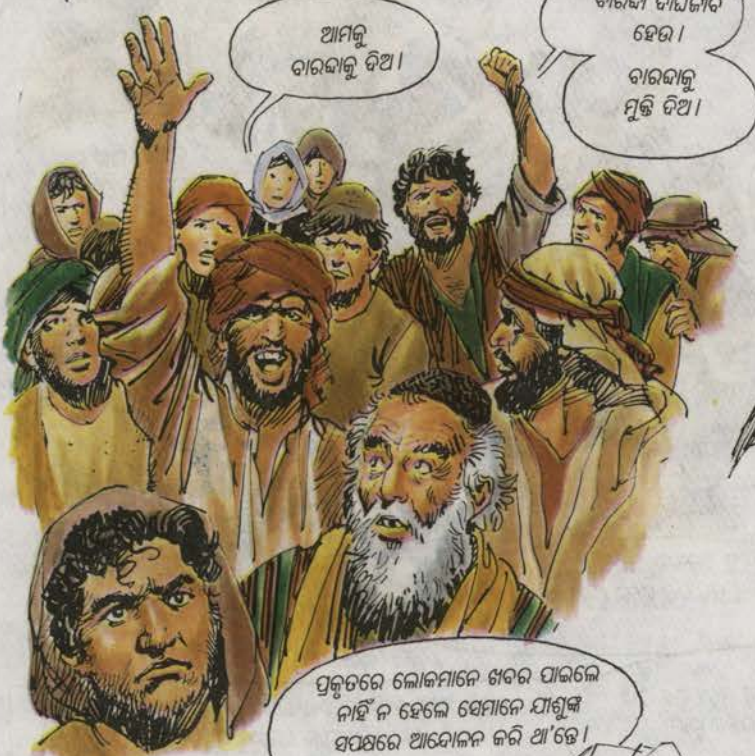
ମୁଁ ତୁମକୁ କହି ଦେଇଛି - ରୋମାନ ସେନାମାନେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ସମସ୍ୟା ଆସିଲେ ବି ତାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଆଖୋନିଆ ନଗରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଶେଷରେ, ନିଶ୍ଚାର ପର୍ବ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାର ଯେଉଁ ଗାଠି ଚଳି ଆସୁଛି, ସେଇ ଗାଠି ଅନୁସାରେ, ମୁଁ ତୁମ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବି ।

ଯାଣ୍ଟି ଓ ବାରବା - ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦୁଇଜଣ ବଡ଼ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତୁମେ ଏ ଦୁଇଜଣ ଭିତରୁ କାହାର ମୁକ୍ତି ଖୁଣ୍ଟିଛ?

ଆମକୁ ବାରବାକୁ ଦିଅ ।

ବାରବା ଦାବିକାରି ହେଉ । ବାରବାକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ ।

ମହାନ ଭବିଷ୍ୟତ ବକତା - ନାଜରିତାୟ ଯାଣ୍ଟିଙ୍କ ଦିଶ୍ଵରରେ ଦୋଧେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ - ମୁଁ ଶୁଣିଲି । ରୋମାନ ମାନେ ଜଣ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ କି?

କେତେବେଳେ ? କାହିଁକି ?

ପ୍ରକୃତରେ ଲୋକମାନେ ଖବର ପାଇଲେ ନାହିଁ ନ ହେଲେ ସେମାନେ ଯାଣ୍ଟିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରି ଆସିଲେ ।

କେତେ ଅଳ୍ପତ ଲୋକ ! ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ କ୍ଷାମା ଲୋକ ବଦଳରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ରୋହୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ।

ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ଯେ ଏ ପୀରୁଶା ମାନଙ୍କର ଯୋଜନାକୁ ମୁଁ ଆଡ଼େଇ ଦେଇ ପାରିବି ।

ମୁଁ କେବଳ ଧର୍ମନେତା ଓ ବିଦେଶୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି । ଆହା ! କେତେ ଦୁଃଖୀର କଥା ।

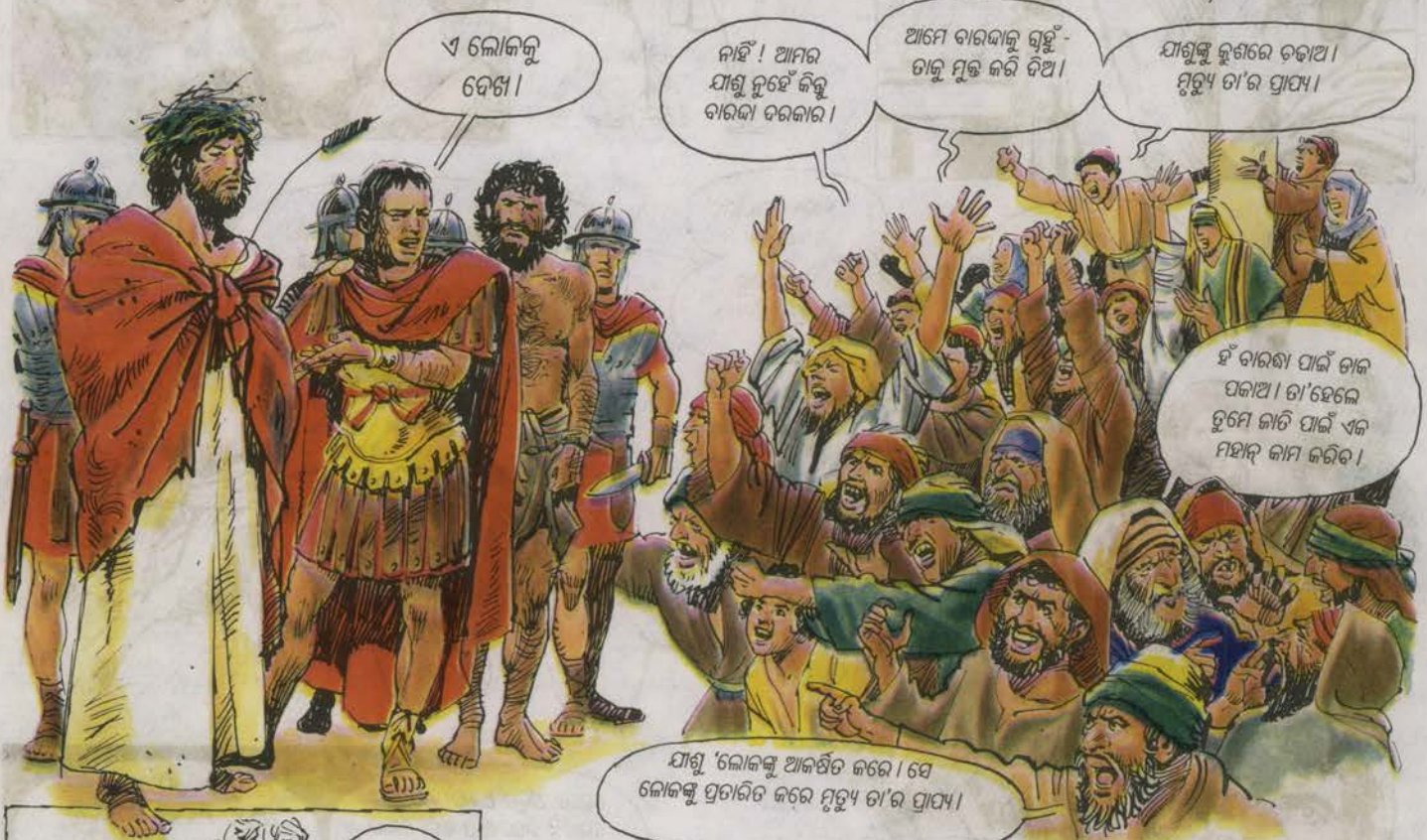

ଶାନ୍ତ ହୁଅ । ମୁଁ ତୁମଜଣ ଯାକ ବନ୍ଦୀକୁ
ବାହାରକୁ ଆଣିବି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେଖ ଏବଂ ବିସ୍ମୟ କର - କାହାର ମୁକ୍ତି
ତୁମର ଲୋଭା ।

କଷ୍ଟଆଳା ମାନେ! ଯାଶୁକୁ ଓ
ବାରଦାକୁ ବାହାରକୁ ଆଣ ।

ଏ ଲୋକଙ୍କୁ
ଦେଖ ।

ନାହିଁ ! ଆମର
ଯାଶୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ
ବାରଦା ଦରକାର ।

ଆମେ ବାରଦାକୁ ଗୁରୁ-
ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦିଅ ।

ଯାଶୁକୁ କୁଶରେ ବନ୍ଦୀ ।
ମୃତ୍ୟୁ ତା'ର ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ହଁ ବାରଦା ପାଇଁ ଚାକ
ପକାଅ । ତା'ହେଲେ
ତୁମେ କାଟି ପାଇଁ ଏକ
ମହାନ କାମ କରିବ ।

ଯାଶୁ 'ଲୋକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ । ସେ
ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରେ ମୃତ୍ୟୁ ତା'ର ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ବାରଦା !

ବାରଦା !

ନାକରାତର ଯାଶୁକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ
ତୁମେ କଣ ଲାଜିତ ନୁହଁ ?

ସେ ତ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ଯିଏକି ରୋଗୀ ମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ
କରନ୍ତି । ଅନ୍ଧ ଓ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ଦିଅନ୍ତି ।
ଗରିବ, ଦଳିତ ଓ ହାତାଶ ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ ଆଶା ଦିଅନ୍ତି ।

ହେଲ ଦେଖ !
କେତେ ଭୟାନକ !
ସେମାନେ ଯାଶୁକୁ
ମାରିଛନ୍ତି !

ଆମେ ଭାବିଥିଲୁ, ଆମେ
ଯେଉଁ ମସାହକୁ ଅପେକ୍ଷା
କରିଥିଲୁ ତାହା ସେଇ ମସାହ !

ଯାଶୁକୁ କୁଣରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ
ତୁମେମାନେ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କରୁଛ । ତୁମେ
ତାକୁ ନେଇଯାଅ ଓ ନିଜେ ତାକୁ କୁଣରେ
ଦତ୍ତାଅ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିପାରୁଛି -
ସେ ଲୋକଟି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେବା ଆମର ଅଧିକାରର
ବାହାରେ । କିନ୍ତୁ ଆମର ଆଇନ ଅନୁସାରେ,
ସେ ମରିବା କଥା କାରଣ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର
ବୋଲି ଦାବୀ କରୁଛି !

ପିଲାଟା! ସାବଧାନ!
ତୁମେ ନିଜପାଇଁ
ଅସୁବିଧା
ସୃଷ୍ଟି କରୁଛ ।

ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ରାଜା ବୋଲି ଦାବୀ କରୁଛି !
ତେଣୁ ସେ ରୋମର କାଲସରଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଛି । ତୁମେ
ଯଦି ତାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଦେବ, ତେବେ ତୁମେ ଆଉ
କାଲସରଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ କରିବେ ନାହିଁ !

ନିଜକୁ ବିପଦରେ ପକାଅ
ନାହିଁ ! ଅତି ବେଶାରେ ସେ
ଜଣେ ଯାହୁଡ଼ି । ତୁମର ସେଥିରେ
ଯାଏ ଆସେ କେତେ?

ଏଇ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକର ସପକ୍ଷରେ
କିଛି କୁହନାହିଁ । ତା'ରି ଲୋକମାନଙ୍କର
ନେତାମାନେ ତାକୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ
ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ତାକୁ ମୁକ୍ତ
କରି ଦେବ - ତେବେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ସେମାନେ ଚାଲିବିଆର ସମ୍ରାଟଙ୍କୁ ଆପତ୍ତି
କରିବେ ।

୯ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯାଶୁକୁ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ନେଇ ପହଞ୍ଚିଲେ, "ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?" ମାତ୍ର ଯାଶୁ
କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେନାହିଁ । ୧୦ ପାଲାତ କହିଲେ, "ତୁମେ କ'ଣ କଥା କହିବ ନାହିଁ? ତୁମକୁ ମୁକ୍ତି
ଦେବାକୁ ବା କୁଣରେ ଦତ୍ତାଦବାକୁ ମୋର କ୍ଷମତା ଅଛି ବୋଲି ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣି ନାହିଁ?" ୧୧ ତା'ପରେ
ଯାଶୁ କହିଲେ, "ଉତ୍ତରୁ ତୁମକୁ ଦେ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମୋ' ଉପରେ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନ ଥାଆନ୍ତା ।
ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆଣିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଆହୁରି ଗୁରୁତର ।" ୧୨ ଏହାପରେ
ପାଲାତ ତାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମାତ୍ର ଯିହୁଡ଼ାକେତାମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, "ଆପଣ ଯଦି ଏ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସିକାରଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହୁଅନ୍ତି । ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ରାଜା ବୋଲାଏ, ସେ
ସିକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ର ରାଜପ୍ରୋହ ଅପରାଧ କରିଛି ।" ୧୩ ଏହି କଥା ଶୁଣି ପାଲାତ ଯାଶୁକୁ ପୁନର୍ବାର
ବାହାରକୁ ଅଣାଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରାଇଲେ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତର ମଞ୍ଚପରେ ଥିବା ବିଶ୍ଵାସକରେ
ଦସିଲେ । ୧୪ ସେ ଦିନ ନିସ୍ତରପର୍ବ ପୂର୍ବଦିନର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଥିଲା । ପାଲାତ ଯିହୁଡ଼ାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମର
ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖ!" ୧୫ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ତାକୁ ହର କର, ତାକୁ ହର କର, ତାକୁ କୁଣରେ
ଦତ୍ତାଅ ।" ପାଲାତ ପଚାରିଲେ, "କିଏ? ତୁମର ରାଜାଙ୍କୁ କୁଣରେ ଦତ୍ତାଦବ?" ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉଚ୍ଚ
ସ୍ଵରରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସିକାରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆମର ଅନ୍ୟ ରାଜା କେହି ନାହିଁ ।" ୧୬ ତା'ପରେ ପାଲାତ
ଯାଶୁକୁ କୁଣରେ ମାରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ ।

ଯାଶୁଶାଲମର ନାଗରିକମାନେ! ମୁଁ କଣ
ତୁମର ରାଜାଙ୍କୁ କୁଣାପିତ କରିବି?

ରୋମର
କାଲସରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ
ଆମର କେହି ରାଜା
ନାହିଁ ।

କେମିତି ସେ ଆମର ରାଜା ହେବ? କଣ ଏ କଣ୍ଠା ମୁକୁଟ ଓ ଉପହାସ ଜନକ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି?

ଇଏ ମସାହ? ଆମ ରାଜା? ଆମର ଜରକାର ନାହିଁ! ତାକୁ କୁଣରେ ମାର। ତାକୁ କୁଣରେ ବନ୍ଦାଅ।

ପିଲାତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପାକିଲାମି କରିବାକୁ ତୁମେ କିଏ?

ଏହା ତୁମର ରାୟିକ।

ମୁଁ କିରୋଷ। ମୁଁ ହାତ ଧୋଇଦେଲି।

ମୋର ବିଗ୍ରହ ଶୁଣ। ଯାହୁଣାଲମର ନାଗରିକମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଏହି ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଦିନରେ, ବାରଦିନକୁ ମୁଁ ମୁକ୍ତି ଦେଲି। ନାଜରାତର ଯାଶୁ, ତୁମକୁ କୁଣରେ ମରାଯିବ।

ବାରକା - ତୁମେ ଦାସିକାଟି ହୁଅ।

ବାରକା ତୁମେ ଦାସିକାଟି ହୁଅ।

ଓହୋ। ଯାହୁଣାଲମର ଭଲ ଭଲ ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏଠି ନ ଥିଲେ। କେବଳ ଏଇ ବାରଦିନ କୁଞ୍ଜ ଗ୍ରାମକୁ ମାନେ ଥିଲେ।

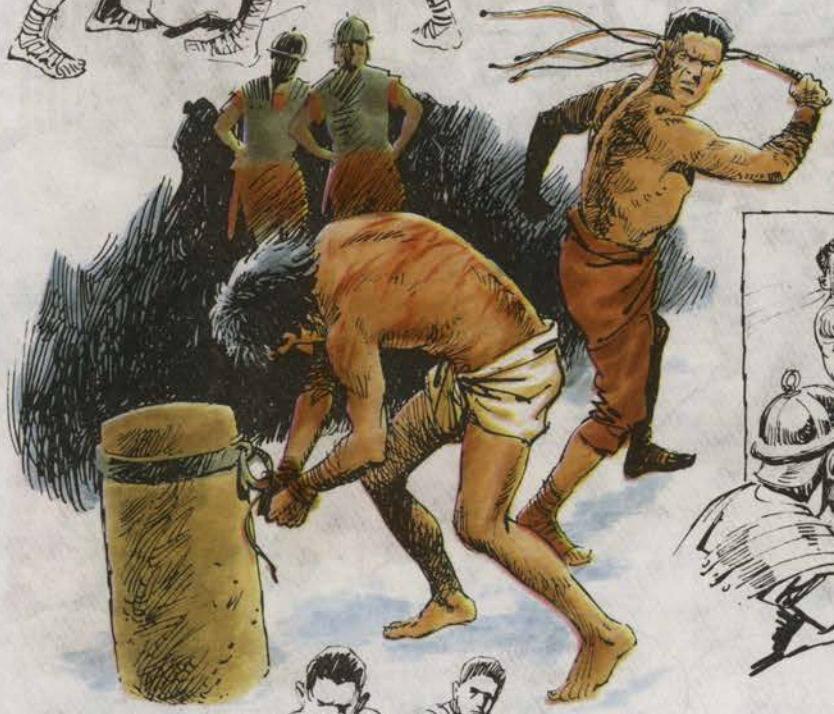

ବାରକା ଜାଗାରେ
କିଏ ଆସିଲା।

ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନା।
ଆମେ ତା କଥା
ବୁଝିବା।

ସେ ଗୋଟିଏ ରାଜା ବୋଲି ଜିନିଷ କହୁଛି। ତେଣୁ ତାକୁ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକୃତରେ ବଢ଼ିଆ ବ୍ୟବହାର ଦେଖେଇଦିଅ।
ରାଜକାୟ ବ୍ୟବହାର!

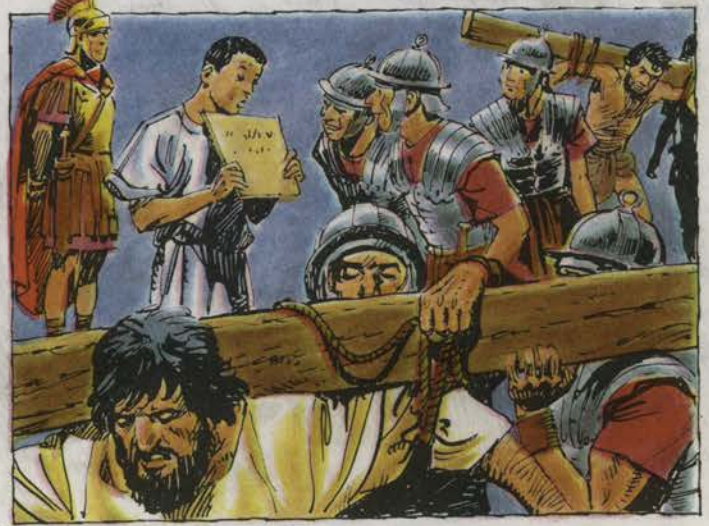

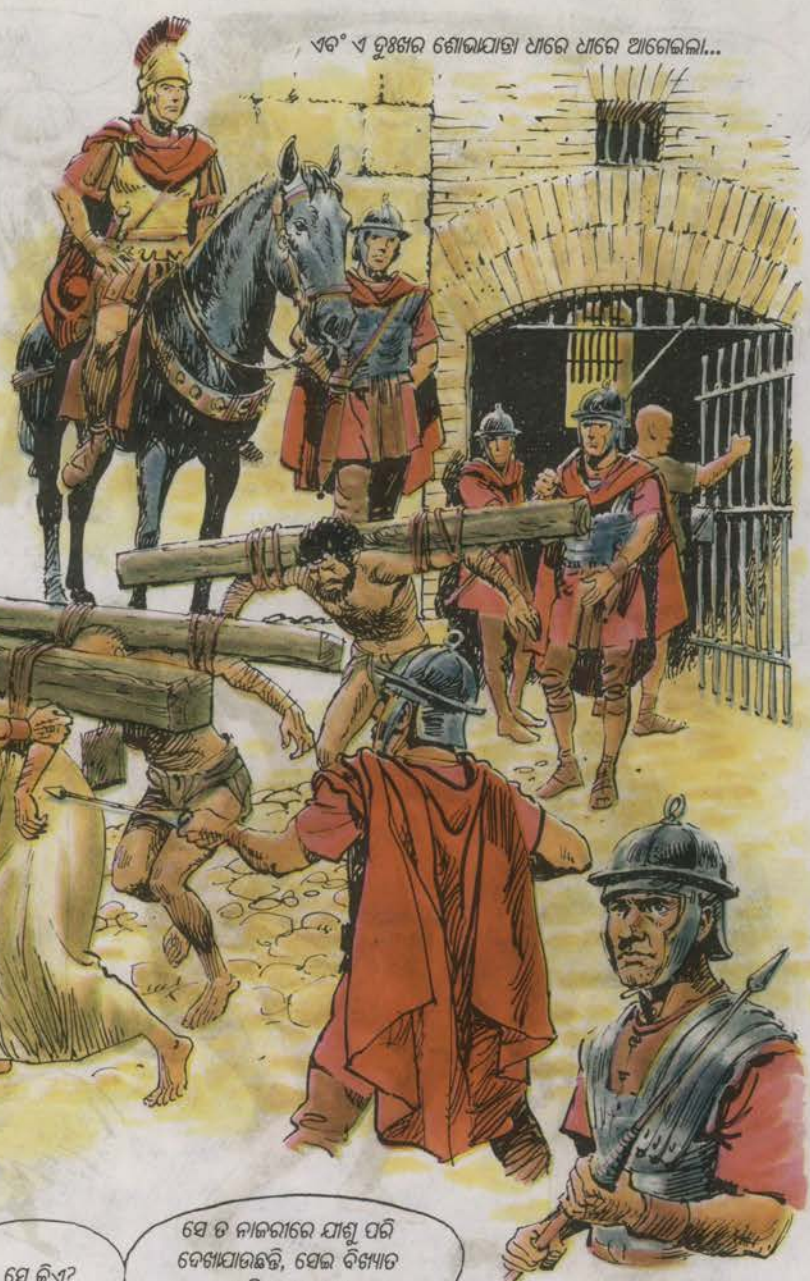
ଆଜି ଚିନିଟା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବେ। ଆଉ ରାତି ଅନୁଯାୟୀ,
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୁରୁକ ପ୍ରହାର କରାଯିବ କଥା।

ଯାହାରି ମାଳଙ୍କର
ରାଜକୁ ଏଇଆ
ଠିକ୍। ତାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ
ହେଲା।

ଏବେ ଯାଣୁ ନିଜର ଜୁଣକାଠ ବୋହିବେ। ତା' ବେଳ ଗୁରି ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ସୋଷଣା
ପତ୍ର ଲେଖି ଡେଇଁଲ ଦିଅ - ଯେ ତା'ର ଜିପରି ବିଶ୍ୱର ହେଲା।

ବାଟଛାଡ଼ି! ଆମକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ।

ସେ କିଏ?

ସେ ତ ନାଜରୀରେ ଯାଶୁ ପରି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି, ସେଇ ବିଶ୍ୱାସ ଭରିଷ୍ୟତ ବଢ଼ା।

ଏଇତ ସେଇ ଲୋକ ଯିଏକି କେବଳ ଭଲ ହିଁ କରୁଥିଲେ । ରୋଗୀ ମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଥିଲେ ଓ ଦଳିତ ଓ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ତଥୋ! କି ଭୟଙ୍କର ଧର୍ମାତ୍ମ !

ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଯୋଗିପାଇ!
ପୁଣି କରି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ରୋମାନ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଲେ ।

ପାରୁଣୀ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି କରୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ସତ କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର କପଟତା, ପତାରେ ପକେଇ ଦେଉ ଥିଲେ ।

ହେଇ କିଣେ ପଡିଗଲା ।

ସେ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ଯେ ଏ କୁଣି ବୋହି ପାରିବ ନାହିଁ । ଶୁଭ୍ରକ ମାତରେ ତା' ଦେହରୁ ବହୁତ ରକ୍ତ ଯାଇଛି ।

ହେଇଟି ଶୁଣି ଏ ଦୋଷୀର କୁଣକୁ ଗଲଗଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋହି ନେବାକୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛି । ଏହା ଏକ ଆତ୍ମା - ଏହା ପାଳନ କର ।

ମୁଁ?? ମୁଁ ଯାହୁଣୀଲମ୍ବୁ ଆସିନାହିଁ । ସିରିନ୍ଦର ମୁଁ କଣେ ଭଦ୍ର ଲୋକ ।

ଦୁର୍ବଳ କାମ କର । ମନା କର ନା ନହେଲେ ପଛେ ପଛେଇତୁ । ରୋମାନ ମାନେ ଭାରି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ତା' ଛଡ଼ା ଗଲାଗଥା ତ ଏତୁ ଏତେ ଦୂର କୁହେଁ ।

ଉଠ । ମୁଁ ତୋ ଲାଗି ଏତା ବୋହିନେବି ।

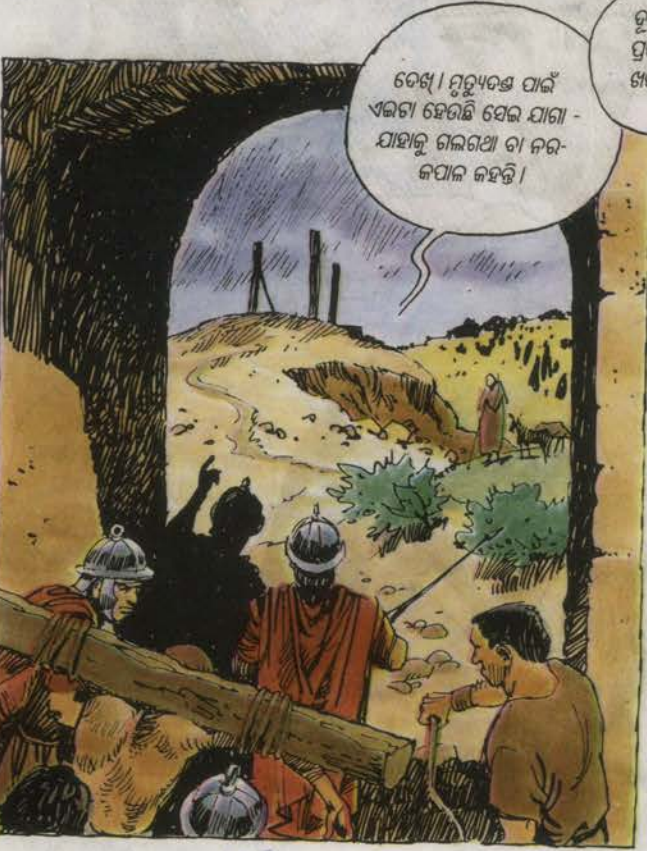
ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ସେ ନିର୍ଦୋଷ । ସେ ନାକରିତର ଯାଣୁ । ମହାନ୍ ଭବିଷ୍ୟତ ବଢ଼ା !

ଯାହୁଣୀଲମ କନ୍ୟାଗଣ! ମୋ ପାଇଁ
କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ? ବର ନିକପାଇଁ ଓ ନିଜ
ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ୍ଦ!

ଆଉ ଦେଖା ଡେରି ନୁହେଁ-
ଯାହୁଣୀଲମ ଉପରେ ଏକ
ଭୟାନକ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବ!

ଦେଖ! ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇଁ
ଏଇଟା ହେଉଛି ସେଇ ଯାଗା-
ଯାହାକୁ ଗଲଗଥା ବା ନର-
କପାଳ କହନ୍ତି!

ତୁରନ୍ତ, ଏ ପାହାଡ଼
ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ
ଖପୁରା ପରି ଦେଖା
ଯାଉଛି!

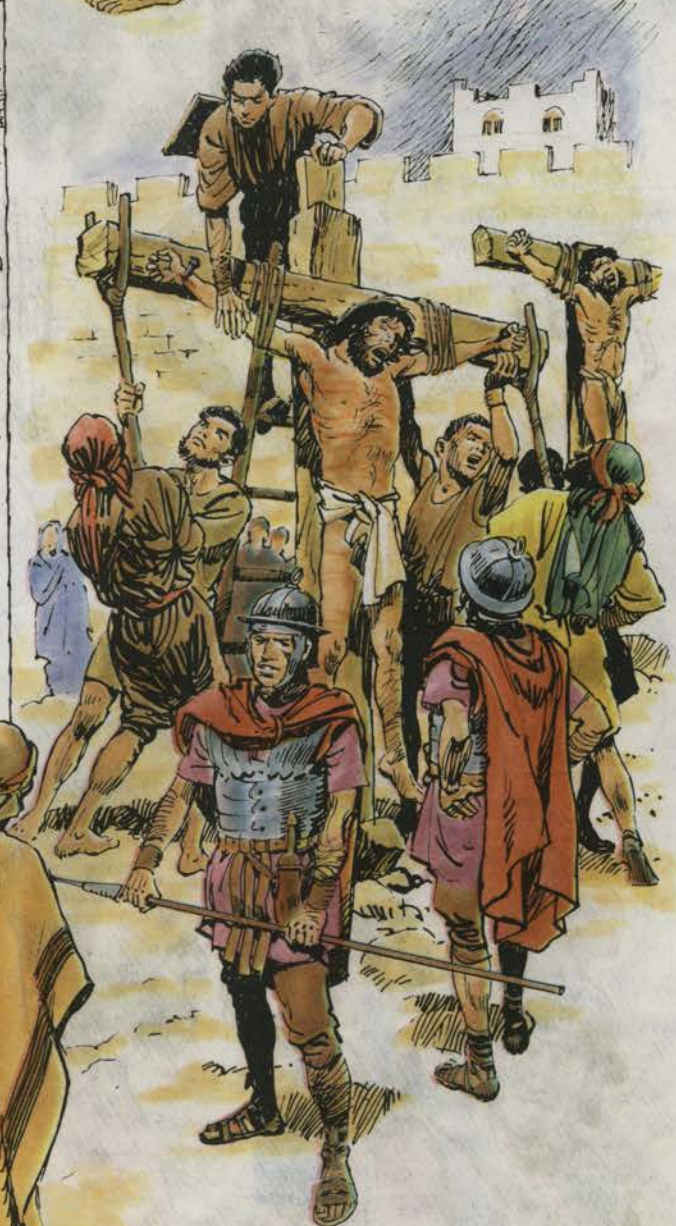
ଜାଗରୀ ଠିକ୍ ବଛା ହୋଇଛି। ଯାହୁଣୀଲମକୁ ଯିଏ ଆସେ, ରୋମାନ
ମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାର ଫଳ କଣ ମନେ ପକାଇ ଯାଏ!

ଲୁକ : ୨୩:୨୫-୫୬
୨୪, ୨୫ ଚହୁଁ ପାଲାଟ ସେମାନଙ୍କର ଦାବା ଅନୁସାରେ ଯାଣୁକୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ନରହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ବନ୍ଦୀ ବାନ୍ଧାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ
ଇହାନ୍ତସାରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ଯାଣୁକୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ। ୨୬ ଲୋକମାନେ ଯାଣୁକୁ
ବଧସକାଳୁ ନେଇଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସାଭରିନିବାସୀ ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରାମଅନ୍ତରୁ
ଯିହୁଣୀଲମକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯାଣୁଙ୍କର ଲୁଣ ବୋହି ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯିବା ପାଇଁ
ବାଧ୍ୟ କଲେ। ୨୭ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଥିଲେ ଓ ଅନେକ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ
ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରୁ କରୁ ଶୁଭୁଥିଲେ। ୨୮ ମାତ୍ର ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନାଇ କହିଲେ, “ହେ
ଯିହୁଣୀଲମର ଝିଅମାନେ, ମୋ’ ପାଇଁ କାନ୍ଦ ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଓ ତୁମ ସହକାମୀଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ କାନ୍ଦ। ୨୯ କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକେ ବନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟବତୀ କହିବେ, ଏପରି
ଦିନ ଆସୁଛି। ୩୦ ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ପର୍ବତସବୁକୁ ନିହିବେ, ଆମ ଉପରେ ପଡ଼ି”, ଓ
ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ନିହିବେ, ଆମକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ପକାଆ’ ୩୧ କାରଣ ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ବୃକ୍ଷକୁ ଯଦି

ପେଟେବେଳେ ଗଲଗଥାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ-
ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୁର ଭାବରେ, ଯାଣୁକ
ଲୁଗା ତାଙ୍କ ଦେହରୁ କାଢ଼ି ପକାଇଲେ ।

ସେ ଲୁଗା ଗୁଡ଼ାକ ସେଠି କମା ରଖ ।
ଆମେ ତାକୁ ପରେ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ୍ତି କରିବା ।

କାପଟୋ-
ବର୍ତ୍ତମାନ
କେତେଟା
ବାଜିଲା?

ପ୍ରାୟ ୧୨
ଟା ବାଜିବ।

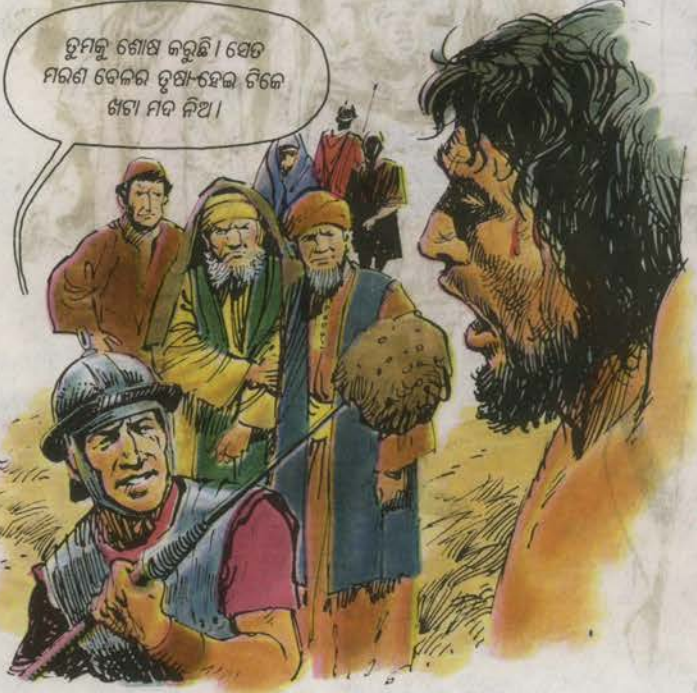
ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲା, ଯଦି ସେ କାବଡ଼
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରୁ।

ତୁ ଯଦି ମସାହ,
ତେବେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଓ
ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର।

ପିତା ! ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା
କର-କାରଣ ସେମାନେ କଣ
କରୁଛନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ !

ତାଙ୍କ ଲୁଗା ପାଇଁ
ଆମେ ଶୁଲିବାଣ୍ଡ
କରିବା।

ତୁମକୁ ଶୋଷ କରୁଛି । ସେତ
ମରଣ ବେଳେ ତୁମ-ହେଲ ବିଳେ
ଖଟା ମଦ ନିଆ ।

ସିନ୍ଧୁତାମାନଙ୍କର ରାଜା ।" ୩୯ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କୁଶବିକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞା କରି କହିଲା, "ତୁ ପରା ଖୁଣ୍ଟ? ତାହାହେଲେ, ନିଜକୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର ।" ୪୦, ୪୧ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ପ୍ରତିବାଦ କରି କହିଲା, "ତୋର କ'ଣ ଭଣ୍ଡାରଭୟ ନାହିଁ? ଆମର ଦୁଷ୍ଟମି ଯୋଗୁଁ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁର ପାଇଲୁ ମାତ୍ର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଅପରାଧ କରିନାହିଁ ।" ୪୨ ତତ୍ପରେ ସେ କହିଲା, "ଯାଶୁ, ଆପଣ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବେ ।" ୪୩ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି, ଆଜି ତୁମେ ମୋ' ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନକୁ ଯିବ ।" ୪୪ ମଧ୍ୟାହ୍ନରୁ ଅପରାଧୀ ଚିନିଦାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ଦେଶ ଅନ୍ଧକାରାକ୍ତ ହେଲା । ୪୫ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିସ୍ତେଜ ହେଲା ଓ ହଠାତ୍ ମନ୍ଦିରର ପରଦା ଦୁଇଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଦିଦାର୍ଶ ହେଲା ।
ଯାଶୁ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ
୪୬ ତତ୍ପରେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତରରେ ଡାକି କହିଲେ, "ହେ ପିତା, ମୁଁ ତୁମ ହସ୍ତରେ ମୋର ଆତ୍ମା ସମର୍ପଣ

ତୁମେ କଣ ଭାଗକର୍ତା ଯାଣୁ ନୁହେଁ?
ନିଜକୁ ଓ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କର।

ତୁମ୍ଭ କର! ତୁମେ କଣ ଶିଶୁରକୁ ଭୟ କରନାହିଁ!
ଆମେ ଅପରାଧୀ ତେଣୁ କୁଶରେ ବଳି ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆମେ ଉପଯୁକ୍ତ।
କିନ୍ତୁ ସେ ତ ନିର୍ଦୋଷ, ସେ
କିଛି ଭୁଲ୍ କରି ନାହାନ୍ତି।

ଯାଣୁ! ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ରାଜ୍ୟକୁ
ଯିବ-ମୋଡେ ବିକେ ମନେ ପକାଇବ।

ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଆଜି
ତୁମେ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ
ଉପସିତ ହେବ।

ପିତା! ତୁମ
ହାତରେ ମୋର ପ୍ରାଣ
ଅର୍ପଣ କଲି।

ଦେଖ! କେତେ ମୋଦ। ଦ୍ୱିପୁତ୍ର-ମାତ୍ର ତିନିଟା
ବାଜିଛି। ଅନ୍ଧାର ମାଡ଼ି ଆସିଲାଣି।

ଏ କଣ
ହେଉଛି?

ଏପରି କଲେ, ତେବେ ବୃକ୍ଷ ଶୁଷ୍କ ହେଲେ କ'ଣ ନ କରିବେ?"

ଯାଣୁ କୁଶ ବିକ ହେଲେ

୩୨ ପୁଣି ଯାଣୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାଣବତ୍ସ ପାଇବାକୁ ବୁରଜଣ ଅପରାଧୀ ମଧ୍ୟ ନିଆ ଯାଉଥିଲେ। ୩୩ ସେମାନେ 'ନର-କପାଳ' ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ତିନିଜଣଙ୍କୁ କୁଶବିଦ୍ଧ କଲେ; ଅପରାଧୀ ଦୁୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଡାକ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କୁଶରେ ବଢ଼ାଇଲେ। ୩୪ ତତ୍ପରେ ଯାଣୁ କହିଲେ, "ହେ ପିତା, ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଏମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ବୁଝୁନାହାନ୍ତି।" ସୈନିକମାନେ ଡାକ୍ତର ବସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ। ୩୫ ଆଉ, ଲୋକମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନେତାମାନେ ଅଜ୍ଞା, ପରିହାସ କରି କହୁଥିଲେ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲା, ସେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଶିଶୁରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଶ୍ୱାସ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରୁ।" ୩୬, ୩୭ ସୈନିକମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅମ୍ଳ ଚାଷାରସ ଯାଦି ଅଜ୍ଞା କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁ ଯେବେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା, ତେବେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର!" ୩୮ ଯାଣୁଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ କୁଶରେ ଏକ ବିକାପନ ପଟା ଲଗା ହୋଇଥିଲା। ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା - "ଏ

କରୁଛି!" ଏହା କହି ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ୪୭ ସେଠାରେ ରୋମାୟ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଏସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖି ଭକ୍ତି ଓ ବିସ୍ମୟରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ କହିଲେ, "ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ ।" ୪୮ ଆଉ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଏସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖି ବିଳାପ କରୁ କରୁ ଫେରିଗଲେ । ୪୯ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ବନ୍ଧୁଗଣ ଏବଂ ଗାଳିଲାରୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ମହିଳାମାନେ ଦୂରରେ ରହି ଏସମସ୍ତ ଦେଖୁଥିଲେ । ୫୦, ୫୧, ୫୨ ଏହାପରେ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶର ଅଭିମତୀୟା ସହରବାସୀ ଯୋସେଫ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଯିହୁଦୀୟ ବିଗ୍ରହ ସଭାର ସଭ୍ୟ ଥିଲେ, ସେ ପାଲାଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କର ମୃତ ଶରୀର ନେବାକୁ ଅନୁମତି ମାଗିଲେ । ସେ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦାନେତାମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ ନିଷ୍ଠୁରିରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ୫୩ ଯୋସେଫ ଯାଶୁଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ କୁଶଳ ଓହ୍ଲାଇ ନେଲେ ଓ ଲମ୍ବ ଗୁଦରେ ଗୁଡ଼ାଇ ପାହାଡ଼ରେ ଖୋଳା ହୋଇଥିବା ଏକ ଅବ୍ୟବହୃତ ସମାଧିରେ ରଖିଲେ । ୫୪ ସେଦିନ ଶୁକ୍ରବାର ଥିଲା, ବିଶ୍ରାମବାରର ଆୟୋଜନ ଦିବସ, ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ୫୫ ଯାଶୁଙ୍କର ମୃତ ଶରୀର ନିଆ ହେଲାବେଳେ ଗାଳିଲାରୁ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୋସେଫଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ସମାଧିରେ ତାହା ରଖାଯିବା ଦେଖିଲେ । ୫୬ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଗୁହକୁ ଯାଇ ମୃତ ଶରୀରକୁ ସୁଗନ୍ଧିତ କରିବା ପାଇଁ ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ଓ ମସଲାଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲାବେଳକୁ ବିଶ୍ରାମବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ତେଣୁ ଯିହୁଦୀୟ ନିୟମାନୁସାରେ ସେମାନେ ସେହିଦିନଟି ବିଶ୍ରାମ କଲେ ।

ପିଲାଟ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଇ ଦକ୍ଷିତ ଲୋକ ମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଓ କୁଶଳ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ ବାହାର କରିବାକୁ । ଯିହୁଦୀ ମାନେ ବିଶ୍ରାମ ବାରରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମିତି କୁଶଳେ ଝୁଲାଇହୋଇ ରହିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବାକୁ ସୁହାନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଶାପ ଆଣେ ।

ସେ ମରି
ପାରିଲାଣି।

ଗୋଟିଏ ପାଖ
ବର୍ତ୍ତାରେ କେନ୍ଦ୍ରରେ
ଠିକ ଜଣା ପଡ଼ିବ।

ନିକୋଦିମସ୍ -
ଜଳଦି ଗୁଲ-
ରାତି ହୋଇଯାଉଛି।

ଗୋଟିଏ ପାଖ ବର୍ତ୍ତାରେ
କେନ୍ଦ୍ରରେ ଠିକ ଦିଶା ପଡ଼ିବ।

ଆରିମଥ୍‌ଆର ପୋଷେପ - ମୁଁ
ଅଳ୍ପ ଗଲିଣି।

ଯାଶୁ ଗୋଟିଏ ଅପରାଧୀ
ପରି ମଲେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଛି ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ
ମସାହ ଅଲେ।

ଯାଶୁଙ୍କର ଶରୀର କେବାପାଇଁ ମୁଁ
ପିଲାତଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇଛି ଯେମିତିକି
ମୁଁ ତାକୁ କବର ଦେଇ ପାରିବି।

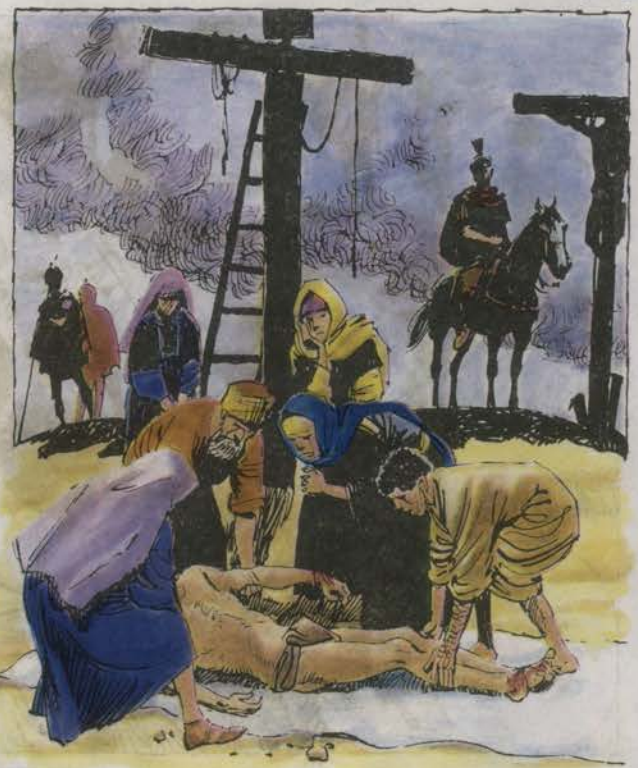
ଏଠୁ, ବେଶା ଦୂର ନୁହେଁ - ମୋର ଗୋଟିଏ ବରିଷ୍ଠ
ଅଛି। ସେଠି ଗୋଟିଏ ନୂଆ, ବ୍ୟବହାରକ ହୋଇଥିବା
କବର ଅଛି। ମୁଁ ଯାଶୁଙ୍କର ଶରୀରକୁ ସେଇଠି କବର
ଦେବି।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ମୁହଁର
ଖବର ପାଇଲି ମୁଁ ମିର ଓ ଆଲୋସ
ର ଏକ ମିଶ୍ରଣ ତିଆରି କରିଛି।
ଯୋଷେଫ ଗୋଟିଏ ଗୁଦର ଓ ଖଣ୍ଡ
ଲୁଗା ଆଣୁଛନ୍ତି।

ଜଳଦି ଗୁଲ ! ନିଆର ପର୍ବ
ଓ ବିଶ୍ରାମବାରର ପର୍ବ ବାଜିବା
ପୂର୍ବରୁ ନଗଲେ - ଆମେ ତାଙ୍କୁ
କବର ଦେବାକୁ ଅନୁମତି
ପାଇବା ନାହିଁ।

ଶେଷରେ ସେମାନେ ସମାଧିର ଡାହାଣ ମୁହଁକୁ ଏକ ବଡ଼ ପଥର
ଗଠାଇ ରେଲେ ।

ନିଆର ପର୍ବର ବିଶ୍ରାମ ବାର ଦିନର ପରଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ସମାଧି ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ସଲୋମା ! ଗଡ଼ ସପ୍ତାହ ଆମର ସମୟ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଭଲକରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ।

କିନ୍ତୁ ଏଇ ସୁନ୍ଦର ମସଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ତାଙ୍କ ଦେହକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେବା ।

ମଗବଲ୍ଲିକ୍ ! ସମାଧି ମୁହଁକୁ କିଏ ପଥର ଗଠାଇବ ?

ମୁଁ ଠିକ୍ କାଣିନି କିନ୍ତୁ ଆମେ ତ ଚିନ୍ତିକଣ ଅଛୁ ।

ଦେଖ ! ପଥର ଘୁଆ ହୋଇଛି । ସମାଧି ଖୋଲା ପଡ଼ିଛି ।

କି ଭୟାନକ, କି ସାଂଘାଟିକ ! କିଏ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଏ ଜଗତରୁ ଉଠେଇ ନେଇଛି ।

ଏଠି ତ କିଛି ନାହିଁ ! କଣ ହେଲା ?

ହତାତ୍ ! ମୋର ମନେପଡୁଛି ଯେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଉଠିବେ ।

ଆମେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ କିଏ ଆଉ ଏଠାକୁ ଆସିଥିବ ? ଏବେ ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟ ହୋଇଛି ।

ଏଇଠି ମସଲା ସବୁ ଥାଇ । ମୁଁ ଖରଚିକ ଯାଉଛି - ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିବି ।

ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୬:୧-୮
 ୧୬ ଚହିଆରଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବିଶ୍ରାମବାର ଶେଷ ହେଲାକୁ ମଗବଲ୍ଲୀ ମରିଯିମ, ଶାଲୋମା ଓ ଯାକୃବଙ୍କ ମାତା ମରିଯିମ ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ ଦେହରେ ମଖାଇବା ପାଇଁ ସୁଗନ୍ଧି ମସଲା ଆଦି କିଣି ଆଣିଲେ । ୨ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ, ସେମାନେ ସେହି ସୁଗନ୍ଧି ମସଲା ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ସମାଧିକୁ ଚଲେ । ୩ ସମାଧି ବ୍ୱାରକୁ ପ୍ରକାଶ ପଥରଟିକୁ କିପରି ଘୁଆଇବେ, ଏହି ବିଷୟ ସେମାନେ ବାଟରେ ଯାଉ ଯାଉ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । ଯାଶୁଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ
 ୪ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେହି ଭାଗ ପଥରଟା କିଏ ଘୁଆଇ ଦେଇଛି ଓ ସମାଧି ବ୍ୱାର ଖୋଲା ପଡ଼ିଛି ! ୫ ତହିଁ ସେମାନେ ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜଣେ ଶୁଭ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଯୁବକଙ୍କୁ ଦସିଥିବା ଦେଖି ଦମକି ଉଠିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗରୂତ କହିଲେ, "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନାହିଁ । ଯେଉଁ ନାକରିତାୟ ଯାଶୁ କୁଶରେ ହତ ହେଉଥିଲେ, ତୁମେମାନେ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛ ? ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି ! ଦେଖ, ଏହି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ମୃତଦେହ ରଖା ହୋଇଥିଲା । ୭ ଦର୍ଶନୀମାନେ ତୁମେମାନେ ଯାଇ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ଭବ ତଥ୍ୟ : 'ଯାଶୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ଗାଳିକାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଦେଖା ପାଇବ' ।"
 ୮ ସେହି ସିଲୋକମାନେ ସମାଧି ନିକଟରୁ ଦୈର୍ଘି ପଳାଇଗଲେ । ସେମାନେ ଭୟରେ କମ୍ପୁଥିଲେ ଓ ହତବୁଦ୍ଧି ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ, ଏପରିକି ଭୟ ହେବୁ କଥା ମଧ୍ୟ କହି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ଯୋହନ ! ପିତର ! ମୁଁ ସିଧା ସମାଧି ପାଖକୁ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ତାହା ଖାଲି ଅଛି । ଯାହୁଙ୍କ ଶରୀର ସେଠାରେ ନାହିଁ ।

ଶୁଭ ଯିବା । ନିଜେ ଦେଖି ଆସିବା ।

ପିତର ! ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଭିତରକୁ ଯାଆ ।

ଯୋହନ ! ତୁ ବହୁତ ଜୋରରେ କରୁଛୁ । ମୁଁ ଧର୍ମସର୍ବ ହୋଇ ଯାଇଛି ।

ଯୋହନ ! ଇଆଡେ ଦେଖ ।

ଯେଉଁ ଜନାରେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଗୁଣା ହୋଇଥିଲା - ତାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରା ହୋଇନି । ମୋତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି - କଣ ଏମିତି ଘଟିଗଲା !

ଗୋଟିଏ ଶବକୁ ତ ଏମିତି ଘୋରା କରା ଯାଏନି । ଲୁଗା ସହିତ ଶବକୁ ନିଆ ଯାଇ ଆଆଜ୍ଞା ନହେଲେ ଲୁଗା ବିନା । ତାହାହେଲେ ତ ଲୁଗା ଅସଜଣା ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ମୋତେ ଭାରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ।

ମୁଁ ଏକଦମ ମୁକ୍ତ ପାଇବି ଯାଇଛି । କଣ ହେଉଛି କିଛି ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁନି ।

ଯୋହନ ୨୦:୧-୧୮
୨୦ ରବିବାର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ଥରେ, ଅନ୍ଧାର ଆଉଁ ଆଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମନସ୍କାନ୍ତ ସମାଧି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ପଥରଟି ସମାଧି ମୁହଁରୁ ଗୋଟିଏ ଆଡକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । ୨ ସେ ବୋକିଯାଇ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ମୋତେ ଭେଟି କହିଲେ, "ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ ସମାଧି ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି, ଆଉ ତାହା କେଉଁଠାରେ ରଖିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।" ୩, ୪ ଆମେମାନେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମାଧି ନିକଟକୁ ବୋକିଗଲୁ; ମୁଁ ପିତରଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ବୋକି ସେଠାରେ ପ୍ରଥମେ ପହଞ୍ଚିଲି, ଏବଂ ନର୍ଭପଡ଼ି ଭିତରକୁ ଗୁହଁ ସମାଧି ବସ୍ତ୍ର ସେଠାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଗଲି ନାହିଁ । ୬ ଏହାପରେ ଶିମୋନ ପିତର ପହଞ୍ଚି ସିଧା ଭିତରକୁ ଗଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ବସ୍ତ୍ର ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ । ୭ ଯେଉଁ ଲୁଗାଟି ଯାହୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଅଧ୍ୟ ଲୁଗା ସଙ୍ଗରେ ନ ଆଉ ଅଲଗା ସ୍ଥାନରେ ସେହିପରି ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ରହିଥିବା ସେ ଦେଖିଲେ । ୮ ଏହାପରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ଗଲି, ଏବଂ ଦେଖି ଦିଶାଏ କି (ଯେ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହୋଇଛନ୍ତି) । ୯ କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରକେ ଅନୁସାରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେବେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ପାରି ନ ଥିଲୁ । ୧୦ ଆମମାନେ ପରକୁ ଗଲୁ । ୧୧, ୧୨ ଭବିଷ୍ୟରେ ମନସ୍କାନ୍ତ ସମାଧିସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ ଓ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ କାନ୍ଦୁଥିଲେ । ସେ କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ ନର୍ଭପଡ଼ି ଭିତରକୁ ଗୁହଁଲେ; ଏବଂ ଯାହୁଙ୍କର ଶରୀର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା, ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ଓ ପାତ ପାଖେ ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ବୁର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ର ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ୧୩ ବୃତ୍ତମାନେ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ?" ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେମାନେ ନେଇଯାଇଥିବାରୁ ମୁଁ କାନ୍ଦୁଛି; ଆଉ ସେମାନେ ତାକୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।"

ଶୁଭ ଯିବା । ଆମେ ଏଠି କିଛି କରିପାରିବା ନାହିଁ ।

ଓହୋ ! ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି । ମୁଁ ଦିଶାଏ କରୁଛି ଯେ ସେ ମୃତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଛନ୍ତି ।

ମେରା ମଗ୍‌ବଳାନ ସମାଧି ପାଖକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲ
ଓ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଫେରି ଆସିଲକ୍ତି ।

ହେ ନାରୀ । ତୁମେ
କାହିଁକି ଜୀବନ୍ତ
ଲୋକକୁ, ମୃତ ମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଖୋଜୁଛ?

ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ?
କଣ ହେଇଛି?

ମାଲା ! ତୁମେ ଯଦି ତାଙ୍କ
ଶରୀରକୁ ନେଇ ଯାଇଛ - ତେବେ
ତାହା କେଉଁଠି ରଖିଛ
ମୋତେ କୁହ ।

ଯାଶୁ ମରିଯମକୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା ତେଲେ
୧୪ ମରିଯମ ପଛକୁ ଶୁଣି ଜଣେ କେହି ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଯାଶୁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ମରିଯମ
ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ? କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ?" ମରିଯମ
ତାଙ୍କୁ ମାଲା ବୋଲି ମନେ କରି କହିଲେ, "ଆଲା, ଆପଣ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ତେବେ କେଉଁଠାରେ,
ରଖିଛନ୍ତି, ମୋତେ କହନ୍ତୁ; ଆଉ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯିବି ।" ୧୬ ଯାଶୁ ଡାକିଲେ, "ମରିଯମ! ମରିଯମ ତାଙ୍କ
ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କହିଲେ, "ଗୁରୁ !" ୧୭ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଘଟକ କରାଇ କହିଲେ, "ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ
କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପର୍ଶରୋହଣ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯାହା ମୋର
ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ମୁଁ ସ୍ପର୍ଶରୋହଣ କରି ମୋର ପିତା ଓ ତୁମର ପିତା, ମୋର ଭଣ୍ଡାର ଓ ତୁମର ଭଣ୍ଡାର
ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି ।"

ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା ତେଲେ
୧୮ ମଗ୍‌ବଳାନ ମରିଯମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭେଟି କହିଲେ, "ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲି!" ତା'ପରେ ମରିଯମ ସେମାନଙ୍କୁ
ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଲେ ।

ମରିଯମ!

ପ୍ରଭୁ
ଯାଶୁ !

ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ !

ମୋତେ ଧରି
ରଖିବାକୁ ଦେଖା
କରନା ।

କାଲଣ ମୁଁ ମୋର ସ୍ୱର୍ଗ
ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେଉଁଠିବି ।
ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ଯାଅ - ଓ ମୋର
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହ ।

ବନ୍ଧୁଗଣା! ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଯାହୁକୁ
ଦେଖିଛି । ସେ ବସୁଛି । ସେ
ଉଠିଛି । ସେ ମୋତେ କଣ
କହିଲେ ଶୁଣି...

ମରିଯିବୁ! ତୁ କାହ
ଦିହୁଲ ହୋଇ ଯାଇଛୁ!

ଟିକେ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲା
ଇନିଆ, ଯୁଦ୍ଧମୁନକ କଥା
କହ । ଯାହା କହୁଛ, ତା'ର
ଅସମ୍ଭବ ।

ମନଗତ କଥା!
ସବୁଖାଲି
ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କର
କଳ୍ପନା ।

ସେଇଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ତୁଇକଣ ଶିଖା, ଯାନ୍ତୁଶାଳମରୁ ଇମାୟ ସହରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।

କେତେ ନିରାଶ ଜନକ କଥା ।
ମୁଁ ଯାଶୁକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲି ଏବଂ
କାହିଁଥିଲି ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱ ଅପେକ୍ଷା
କରିଥିବା ମସାହ ହୋଇଥିବେ ।

କିନ୍ତୁ ବଦଳରେ ସେ ପ୍ରାଣନଷ୍ଟ ପାଇଲେ ଓ
ଗୋଟିଏ ଅପରାଧୀ ପରି କୁ ଶାପିତ ହେଲେ ।

ହଁ କ୍ରିଷ୍ଟପୀ - କି
ନୈରାଶ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ।
ମୁଁ କି ତୋ ପରି ଘାବଣା
ହୋଇ ଯାଉଛି ।

ବନ୍ଧୁ ଶାଲୋମ! ତୁମେ ବଡ଼
ତୁଃଖିତ ଜଣାପଡୁଛ । କେଉଁ
ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଛ?

ମୋତେ କୁହ - ମୁଁ କୁଏତ
କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବି ।

ଆଜିକାଲି ଯାନ୍ତୁଶାଳମକୁ ଯେଉଁ
ଘଟଣା ଅରେଇ ଦେଇଛି - ତୁମେ
କଣ ତା' ଜାଣିନାହିଁ? ନାକରାତର
ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ।

ଆମେ ଆଶା କରିଥିଲୁ
ଯେ ସେ ଇଶ୍ରାଏଲକୁ ଉଦ୍ଧାର
କରିବେ ।

ହଁ - କାରଣ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଥିଲେ - କିନ୍ତୁ ସବୁ ସରିଗଲା
ଏହା ହେଉଛି...

ସବୁ ଘଟଣା ଘଟିଯିବାର
ତୃତୀୟ ଦିନ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେ ମୃତ ।

ଆମର କେତେ ଜଣ
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ-ଆମକୁ ବଳିତ
କରି ଦେଲେଣି ।

ସେମାନେ ଆଜି ବଡ଼
ସକାଳୁ ସମାଧି ପାଖକୁ
ଯାଉଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦେହ ସେଠାରେ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଆମକୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଯେଉଁମାନେ କହିଲେ ସେ କାବିର ଅଛନ୍ତି।

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶୁଣି ଗପ। ଆମର କେତେଜଣ ବନ୍ଧୁ ସମାପ୍ତ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ। ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଯେମିତି କହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବି ସମାପ୍ତକୁ ଶୁଣ୍ୟ ଦେଖିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯାଣୁକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆମେ ଜାଣି ପାରୁନୁ - ଆମେ କଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା।

ତୁମେ ଶୁଭାକ କେତେ ବୋଲି ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତ ବଢ଼ାମାନେ ଯାହା ସବୁ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ କେତେ ଶୀଘ୍ର।

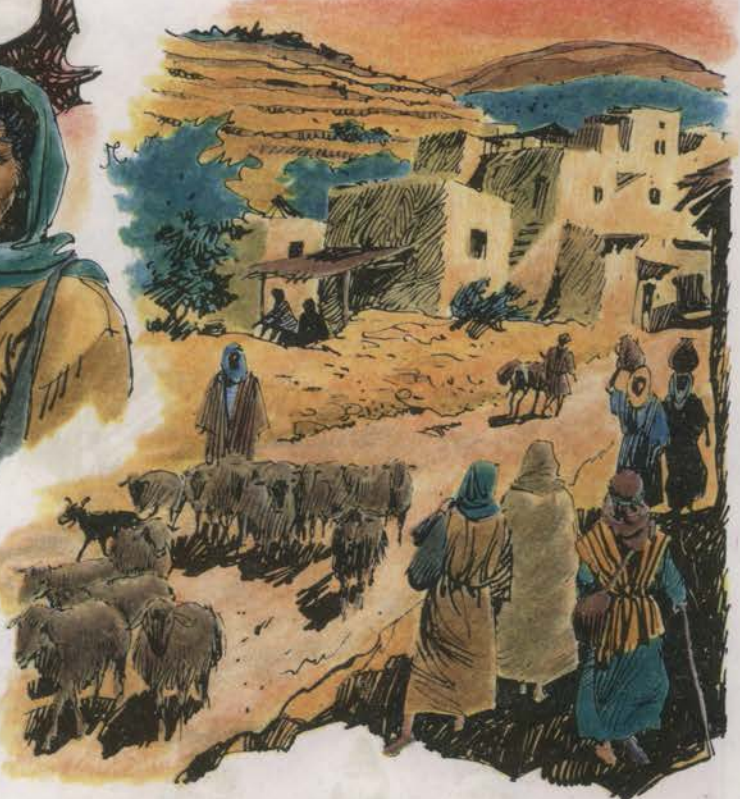

ଏକ ଦିନ ପରେ...

ସବୁ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଲେଖା ହୋଇଛି ମୁଁ ତୁମକୁ ବୁଝାଇ ଦେବି।

ଆମେ ତୁମ କଥା ମନଦେଇ ଶୁଣୁଛୁ।

ଲୁକ ୨୪: ୧୩-୪୮ ଇମାୟୁ ଗ୍ରାମ ପଥରେ ୧୩ ସେହି ରବିବାର ଯାଣୁଙ୍କର ତୁଳନାକ ଶିଷ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମରୁ ସାତ ମାଇଲ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଇମାୟୁ ଗ୍ରାମକୁ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ। ୧୪ ସେମାନେ ବାଟରେ ଯାଉ ଯାଉ ଯାଣୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ। ୧୫ ସେତିକିବେଳେ ହଠାତ୍ ଯାଣୁ ନିଜେ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ୧୬ ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ବୁଜି କରାଯାଇଥିଲା। ୧୭ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେମାନେ କେଉଁ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛ?" ସେମାନେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁଖରେ ଦୁଃଖର ଛାୟା ଖେଳିଗଲା। ୧୮ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲିଖିତା ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯିରୁଶାଲମରେ ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଗତ ସପ୍ତାହ ସେଠାରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ବିଷୟରେ କିଛିହିଁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ?" ୧୯ ଯାଣୁ ପଚାରିଲେ, "କେଉଁ ଘଟଣା?" ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆପଣ କ'ଣ ନାଜରିତବାସୀ ଯାଣୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି? ସେ ଜଣେ ଭାବବାତୀ ଥିଲେ, ନାନା ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ଜଣେ ମହାନ୍ ଉପଦେଶକ ଥିଲେ। ପୁଣି, ସେ ଇଶ୍ୱର ତଥା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଥିଲେ। ୨୦ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଇକମାନେ ଓ ଆମର ନେତାଗଣ ତାଙ୍କୁ ଧରି ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ରୋମାୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ ଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜୁଣରେ ବସ କଲେ। ୨୧ ଆମେ ମନେ କରିଥିଲୁ ଯେ ସେ ଥିଲେ ମଶାହ ଏବଂ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ମୁକ୍ତି ସାଧନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ବୋଲି ଆଶା କରିଥିଲୁ। ଏସମସ୍ତ ଘଟଣା ଘଟିବାର ଆଜିକୁ ତିନିଦିନ ହେଲାଣି। ୨୨, ୨୩ "ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଆଜି ପ୍ରକାରେ ଆମ ଶିଷ୍ୟଦଳ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ତାଙ୍କ ସମାପ୍ତ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମୃତ ଶରୀର ନ ଥିବା ଏବଂ କେତେକ ତୃତୀୟ ମୁଖରୁ ଯାଣୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହୋଇଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସମ୍ଭବ ନେଇ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି। ୨୪ ତତ୍ପର ଆମ ଦଳର କେତେକ ସେଠାକୁ ଯେଉଁ ଯାଇ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ କଥାକୁ ସାବଧାନ ଯାଣୁଙ୍କ ଶରୀର ସେଠାରେ ନ ଥିବାର ଦେଖିଛନ୍ତି।" ୨୫ ସେଥିରେ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ କେତେ ନିର୍ବୋଧ! ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବଢ଼ାମାନେ ଯାହା ଲେଖିଯାଇଛନ୍ତି, ସେସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ତୁମ ପକ୍ଷରେ କ'ଣ ଏଡ଼େ କଠିନ? ୨୬ ଆପଣ ମହିମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଯେ ଏସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା କ'ଣ ଭାବବାତୀମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀରେ କହି ନ ଥିଲେ?" ୨୭ ତତ୍ପରେ ଯାଣୁ ଆଜି ପୁସ୍ତକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମଗ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ଉଚ୍ଚିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ। ୨୮ ସେତେବେଳକୁ

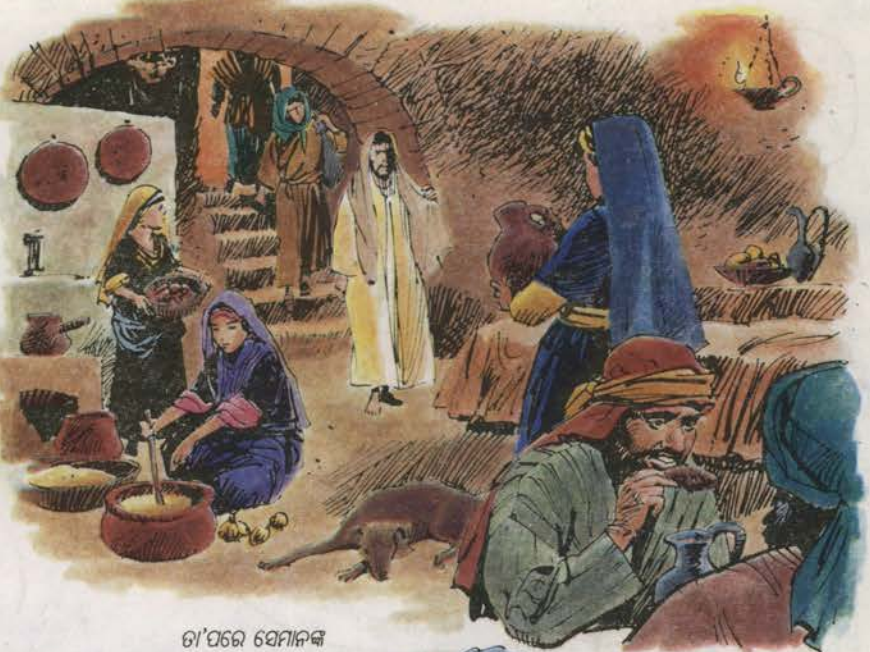
ଆମେ ଇମାୟୁ ରେ ପହଞ୍ଚିଗଲୁ। ତୁମେ ବି ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ରୁହ।

ହେମେ ଆଉଁ ହଜରାଣ
ହେବ ନାହିଁ! ଆମ ସାଙ୍ଗରେ
ରୁହ। କାଲି ସକାଳେ ସାଙ୍ଗ
ହୋଇ ଯାଆ କରିବା।

ଧନ୍ୟବାଦ। ମୁଁ ତୁମର
କଥା ରଖିଲି।

ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ, ମେଜ ନିକଟରେ
ବସିଲେ - ସେ ରୁଟି ନେଇ, ପିତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଲେ ଓ ତାହାଭାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ।

ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ
ଆଖିଖୋଲିଗଲା ଓ ସେମାନେ
ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଦେଲେ।

କିନ୍ତୁ ସେ
ସେମାନଙ୍କ
ପାଖରୁ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଗଲେ।

ଜଳପିଣ୍ଡ
ଯାଣ୍ଟିଗାଳମି
ଯିବା।

ଆମକୁ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସବୁ
କଥା କହିବାକୁ ହେବ।

ଯାଣ୍ଟି କାବିତ ଅଛନ୍ତି
ଯାଣ୍ଟି କାବିତ ଅଛନ୍ତି

ସେମାନେ ଇମାୟୁ ଗ୍ରାମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆସୁଥିଲେ। ଯାଣ୍ଟି ଆହୁରି ଆଗକୁ ଯିବାର ଭାବ
ଦେଖାଇଲେ। ୨୯ ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ କହିଲେ, "ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଆସୁଛି, ବେଳ
ଗଡ଼ିଗଲାଣି, ରାତିଟା ଆମ ସଙ୍ଗରେ ରୁହନ୍ତୁ।" ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗୃହ ଭିତରକୁ
ଗଲେ। ୩୦ ସେମାନେ ଭୋଜନରେ ବସିଲାବେଳେ ସେ ରୋଟା ନେଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ
କିଣ୍ଡା କଲେ ଓ ତାହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ସେମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ାଇ ରେଲେ। ୩୧ ସେତିକିବେଳେ ହଠାତ୍
ସେମାନ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ। ସତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁ ଉଦ୍ଘୃଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ଆଉ, ସେହି
ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ! ୩୨ ଏଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କୁହୁକହି ହେଲେ, "ସେ
ଯେତେବେଳେ ବାଟରେ ଆମ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝାଉଥିଲେ,
ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଆମ ହୃଦୟ ଉଜାପୁ ହେଉ ନ ଥିଲା?" ୩୩, ୩୪ ଆଉ, ସେମାନେ
ସେହିକ୍ଷଣି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ଏକାଦଶ ଶିଷ୍ୟ ଓ ଯାଣ୍ଟିଙ୍କର ଅନ୍ୟ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭେଟି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ପ୍ରକୃତରେ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହୋଇ
ଉଠିଛନ୍ତି ଓ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଇଛନ୍ତି!"
ଯାଣ୍ଟି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ
୩୫ ତତ୍ପରେ ଇମାୟୁ ଗ୍ରାମବାସୀ ଶିଷ୍ୟଦ୍ଵୟ ବାଟରେ ଯାଉଁ ଯାଉଁ କିପରି ଯାଣ୍ଟିଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ
ଏବଂ ରୋଟା ଭାଙ୍ଗିଲାବେଳେ ସେମାନେ କିପରି ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ, ସେସମସ୍ତ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା

ସେ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ
ତୁଣ୍ଡାଉଥିଲେ - ମୋ ହୃଦୟ ବ୍ୟାକୁଳ
ହେଉଥିଲା ।

ମୋର ବି! ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ତୁଣ୍ଡି ନ
ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁକିଛି ପରିଷ୍କାର
ଭାବରେ ତୁଣ୍ଡାଇଦେଲେ ।

ଶୁଣ ବନ୍ଧୁଗଣ! ବହୁତ
ବଡ଼ ଖବର !

ଆଜେ ଆମ କଥା ଶୁଣ । ଯାଶୁ
ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଉଠିଛନ୍ତି! ସେ
ସାଇମନ ପିତରଙ୍କୁ ଦେଖା
ଦେଇଛନ୍ତି !

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ କଥା ଶୁଣ ।
ସେ ଯେତେବେଳେ ତୁଟି ଭାଙ୍ଗିଲେ
ଆମେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ
ଚିହ୍ନି ପାରିଥିଲୁ ।

ହଠାତ୍, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ
ମଝିରେ ଢିକାହୋଇ
ଗଲେ ।

ମୁଁ ଏ କଣ
ଦେଖୁଛି? କିଏ ଯାଶୁ
ବା ଚାକର ଭୂତ !

ତୁମେ ଅତି ଶ୍ୱାସାକ ପରି କାହିଁକି ହେଉଛି?
ମୋର ଯେମିତି ହାତ ଓ ମା'ସ ଅଛି ଭୂତର
କଣ ସେଇକି ଥାଏ?

ତୁମେ ମାନେ ଶାନ୍ତିରେ
ରୁହ ବନ୍ଧୁମାନେ!

ଯାଶୁ ବହୁଛନ୍ତି! କି ଆନନ୍ଦ!
ସତରେ ସେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି!

ତୁମ ଭିତରୁ ତଥାପି କେତେକଙ୍କର ସନ୍ଦେହ
ଅଛି । ତୁମ ପାଖରେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଅଛି କି?

କଲେ । ୩୬ ସେମାନେ କହୁ କହୁ ହଠାତ୍ ଯାଶୁ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସି ଠିଆ ହେଲେ
ଓ ଶୁଭସମ୍ବାଦଣ କରାଇଲେ । ୩୭ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୂତ ଦେଖୁଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରି
ଭାତଭସ୍ତ ହେଲେ ! ୩୮ ଯାଶୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେମାନେ ମନରେ କାହିଁକି ଭୟ କରୁଛ? ମୋ'
ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମନରେ କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ ରହୁଛି? ୩୯ ମୋର ହାତ ଓ ପାଦ ଦେଖ । ଏ
ଯେ ସ୍ୱୟଂ ମୁଁ, ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ । ମୋତେ ସ୍ୱର୍ଗ କର, ମୁଁ ଭୂତପ୍ରେତ ନୁହେଁ । ମୋର ଶରୀର
ଅଛି, ଭୂତର ଶରୀର ନ ଥାଏ!" ୪୦ ଏହା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ହାତ ଓ ପାଦ
ଦେଖାଇଲେ । ୪୧ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଆନନ୍ଦରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏହାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଏଠାରେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି?" ୪୨, ୪୩
ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡେ ଭଜା ମାଛ ଦେଲେ ଓ ସେ ତାହା ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଖାଇଲେ!
୪୪ ସେ କହିଲେ, "ମୋ" ସମ୍ପର୍କରେ ମୋଶା, ଭାବଦାତା ଓ ଗାତର୍ଥହିତା ପୁସ୍ତକରେ ଯାହା ଯାହା
ଲେଖାଅଛି, ସେସମସ୍ତ ଯେ ସଫଳ ହେବ, ଏହା କ'ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେବେଳେ କହି ନ
ଥିଲି?" ୪୫ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟ ତୁଣ୍ଡିପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ
ବୋଧଶକ୍ତି ଉନ୍ନତ କଲେ । ୪୬ ସେ କହିଲେ, "ହଁ, ଶୁଣ ଯେ ତୁମେ ଓ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧଭାଗ କରି
ତୁଟାୟ ଦିନରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବେ, ଏସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବହୁ
ପୂର୍ବରୁ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । ୪୭ ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ସେମାନେ ଯେ
ପାପରୁ ସମା ଲାଭ କରିବେ, ଏହି ପରିତ୍ରାଣର ବାର୍ତ୍ତା ଯିତୁଣ୍ଡାଳମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସବୁ ଜାତିର
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାର କରାଯିବ । ୪୮ ତୁମେମାନେ ଏସମସ୍ତ ସଫଳ ହେବାର ଦେଖୁଛ,
ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷୀ ।

ଏଠି ଖଣ୍ଡେ ସିଝା
ମାଛ ଅଛି ।

ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯୋଷଣା କରେ - ଯେ
ଯାଶୁ ତୁମେ ସହିବେ ଏବଂ ମରା ହେବେ
କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ମୃତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ

ଉଠିବେ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏହାର
ସାକ୍ଷୀ । ଏ ସୁସମ୍ବାଦର ସମଗ୍ର ପୁସ୍ତକରେ
ଘୋଷଣା କର ।

ନିସାର ପର୍ବର ପରଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପୁନଃସୃଷ୍ଟି ଯାଣୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା ଦେଇଥିଲେ । ସପ୍ତାହକ ପରେ ସେମାନେ ପୁଣିଥରେ ମିଳିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ହେଲ ଥୋମା ଆସୁଛନ୍ତି । ଓହ୍ରେ! ଗତ ସପ୍ତାହ ତୁମେ ନ ଥିଲେ, ନ ହେଲେ ତୁମେ ଯାଣୁଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖୁଥା'ଡ ।

ଏହା ଗୋଟିଏ ଅଶୁଣା କଥା କିନ୍ତୁ ଏହା ଘଟିଥିଲା । ସେ ଆମ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ।

ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ବିଚିଡି ଗଲାଣି ।

ଏମିତିଆ ଶୁଣି କରି ତୁମେ ମୋତେ ବୋକା ବନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଶୁଣି ଥୋମା! ଆମେ ସମସ୍ତେ ଲୁଚିଛୁ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲୁ । ସବୁ କବାଟ, ଭୟରେ ବନ୍ଦ କରା ଯାଇଥିଲା ।

ଯାହୁଦି ମାନଙ୍କ ଲାଗି । ହଠାତ୍ ଯାଣୁ ଆସି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେଲେ । ଆମର ମନ ହେଉଥିଲା ତୁ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସାକୁ କି!

ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଛି ଯେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ପାରି ନାହିଁ - ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ।

ସେ ମରିଯିବା ଦିନଠାରୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ସବୁ ଆଡେ ଦେଖୁଛ ।

ତୁମେ ଯେମିତି କଳ୍ପନା କରୁଛ, ସେମିତି ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛ ।

ଥୋମା! ଆମେ ଆଦୌ କଳ୍ପନାରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁନୁ । ସେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ହାତର କ୍ଷତ ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖର ବି । ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ ।

ତୁମେ କଣ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଲ ନାହିଁ? ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଦେଖିବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ତା'ହେଲେ ତୁମେ ଜାଣି ପାରିଥାନ୍ତ ଯେ ତୁମେ ଅସତ୍ୟ ପଛରେ ଧାଇଁଲ । ମୁଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ହାତରେ କଣ୍ଠାର ଦାଗ ନ ଦେଖୁଛି ଓ ତାଙ୍କ ଶରୀରର କ୍ଷତରେ ହାତ ନ ରଖୁଛି ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ନାହିଁ । କଦାପି ନୁହେଁ ।

ଯୋହନ ୨୦:୧୯-୨୯
 ୧୯, ୨୦ ଯିହୁଦୀ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କ ଭୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ଘର ଭିତରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ହଠାତ୍ ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଭା ହେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଭ ସମ୍ବାସନା କଣ୍ଠାର, ଆପଣାର ହସ୍ତ ଓ କଣ୍ଠ ଦେଖାଇଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦରେ ବିହ୍ୱଳ ହେଲେ ! ୨୧ ଯାଣୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି କହିଲେ, "ପିତା ମୋତେ ଯେପରି ପଠାଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଛି । ୨୨ ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ର ଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି କହିଲେ, "ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର । ୨୩ ତୁମେ ଯେବେ କାହାରି ପାପ କ୍ଷମା କର, ତେବେ ତାହାର ପାପ କ୍ଷମା ହେବ । ଯଦି ତୁମେ କାହାରି ପାପ କ୍ଷମା ନ କର, ତେବେ ତାହା ଅକ୍ଷମାୟ ରହିବ ।" ୨୪ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥୋମା ନାମକ ଶିଷ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କୁ ଯମକ ଭାବେ କହି, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେତେବେଳେ ଯେଠାରେ ନ ଥିଲେ । ୨୫ "ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ," ଏ କଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶୁଣି ଥୋମା କହିଲେ, "ତାଙ୍କ ହାତରେ କଣ୍ଠାର କ୍ଷତ ଦାଗ ଦେଖି ମୋର ଅଜ୍ଞାନରେ ତାହା ସ୍ୱର୍ଗ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କ କ୍ଷତରେ ମୋର ହାତ

ହଠାତ୍ ସେମାନେ ଯାଶୁକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ।

ଥୋମା !

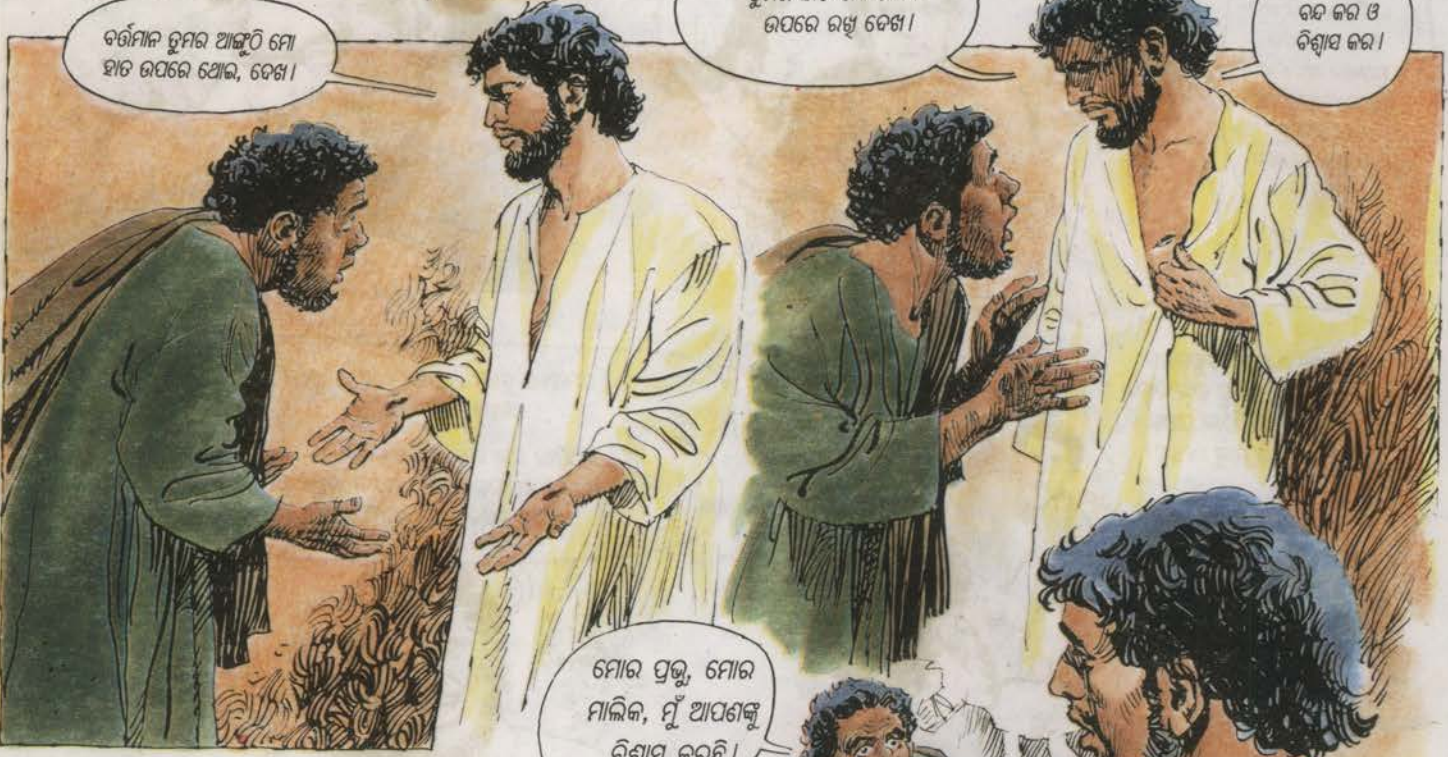
ମୋ ପାଖକୁ ଆସ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଆଙ୍ଗୁଠି ମୋ ହାତ ଉପରେ ଥୋଇ, ଦେଖ ।

ତୁମର ହାତ ମୋ ଶରୀର ଉପରେ ରଖି ଦେଖ ।

ସନ୍ଦେହ କରିବା ବନ୍ଦ କର ଓ ବିଶ୍ୱାସ କର ।

ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର ମାଲିକ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ।

ଥୋମା - ତୁମେ ଦେଖିଲ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ

କଲ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।

ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କାହାରି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ନାହିଁ ।" ୨୬ ଆଠଦିନ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁଣି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏଥର ଥୋମା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ଦ୍ୱାରସବୁ ବନ୍ଦ ଥିଲା । ମାତ୍ର ହଠାତ୍ ଯାଶୁ ପୁରୁପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଭା ହୋଇ ଶୁଭ ସମ୍ବାଷଣ କରାଇଲେ । ୨୭ ସେ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋର ହାତରେ ତୁମର ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଇ ଦେଖ । ତୁମ ହାତରେ ମୋର କଣ୍ଠସଳ ସ୍ପର୍ଶ କର । ଆଉ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହୁଅ ନାହିଁ ବିଶ୍ୱାସ କର ।" ୨୮ ଥୋମା କହିଲେ, "ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋର ଇଶ୍ୱର !" ୨୯ ଏହାପରେ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।"

ବନ୍ଧୁଗଣ ! ଆଜି ରାତିରେ ମାଛ ଧରିବାକୁ ମୁଁ ଯାଉଛି ।

ଆମେ ତୁମ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିବୁ ।

ସେ ରାତିରେ ସେମାନେ କିଛି ମାଛ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।

ସକାଳ ହେଲା ବେଳକୁ ଯାଣୁ କୂଳରେ ଛିଟା ହୋଇ ଥିଲେ ।

ହେଇ ! କିଛି ମାଛ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ।

ନାହିଁ - କିଛି ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ।

ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ତୁରାଣୀ ଜନକ ରାତି । ଆମେ ପୁରାପୁରି ଅଶ୍ରୁଗଳୁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଟି ମାଛ ଧରିନାହୁଁ ।

ଯୋହନ ୨୧:୧-୨୪
 ୧ ପରେ ଗାଲିଲା ହ୍ରଦକୂଳରେ ଯାଣୁ ପୁନର୍ବାର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଲେ । ସେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ବର୍ତ୍ତନ ଦେଇଥିଲେ : ୨ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ, ଯଥା : ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା ସାହାଙ୍କ ନାମ ଯମକ, ଗାଲିଲାର କାନାନିବାସୀ ନିଅନିୟେଲ, ମୋର ଭାଇ ଯାକୁବ ଓ ମୁଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିଲୁ । ୩ ଶିମୋନ ପିତର କହିଲେ, "ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଉଛି ।" ଆମ୍ଭମାନେ ସମସ୍ତେ କହିଲୁ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସଙ୍ଗେ ଯିବୁ ।" ଆମେ ରାତିସାରା ମାଛ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲୁ, କିନ୍ତୁ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ । ୪ ପାହାନ୍ତାବେଳକୁ ହ୍ରଦକୂଳରେ କେହି ଜଣେ ପିଆ ହୋଇଥିବାର ଆମେ ଦେଖିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରି ନ ଥିଲୁ । ୫ ସେ ତାଙ୍କ ପଚାରିଲେ, "ପିଲାମାନେ, କିଛି ମାଛ ପାଇଛ?" ଆମେ ଉତ୍ତର ଦେଲୁ, "ନାହିଁ ।" ୬ ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ନୌକାର ଡାହାଣ ପାଖେ ଜାଲ ପକାଅ, ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ମାଛ ପାଇବ ।" ଆମେ ତତ୍ପ୍ରତି କଲୁ ଏବଂ ଜାଲରେ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲେ ଯେ ମାଛ ଭାଗରେ ଜାଲ ଟାଣି ପାରିଲୁ ନାହିଁ । ୭ ଏହାପରେ ମୁଁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲି, "ସେ ତ ପ୍ରଭୁ !" ଏହା ଶୁଣି ଶିମୋନ ପିତର ଆପଣାଗର କୁଣ୍ଡା

ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର।

ନଭକାର ତାହାଣ ପଟେ ଜାଲ ପକାଅ।

ସେ କଣ କହୁଛନ୍ତି ?

ଆମକୁ ଏ ପାଖରେ ଜାଲ ପକାଇବାକୁ କହୁଛନ୍ତି।

ସେ ଏକାଠି ଗୁଡାଏ ମାଛ ଚେଣୁଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି।

ଶୁଲ - ଶେଷ ଥର ଚେଷ୍ଟା କରିବା, ଆସ। ଆଉ ଥରେ।

ଜାଲ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ।

ସେ ଲୋକଟି ଠିକ୍ କରୁଥିଲେ।

ସାଗରର ସବୁ ମାଛ ଆମରି ଜାଲ ଭିତରକୁ ଚେଇଁ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ବାଦ୍ରେ - କେତେ ମାଛ !

ଘେଟେଘେଟେ ସେମାନେ ଜାଲକୁ ଭିଟିଲେ।

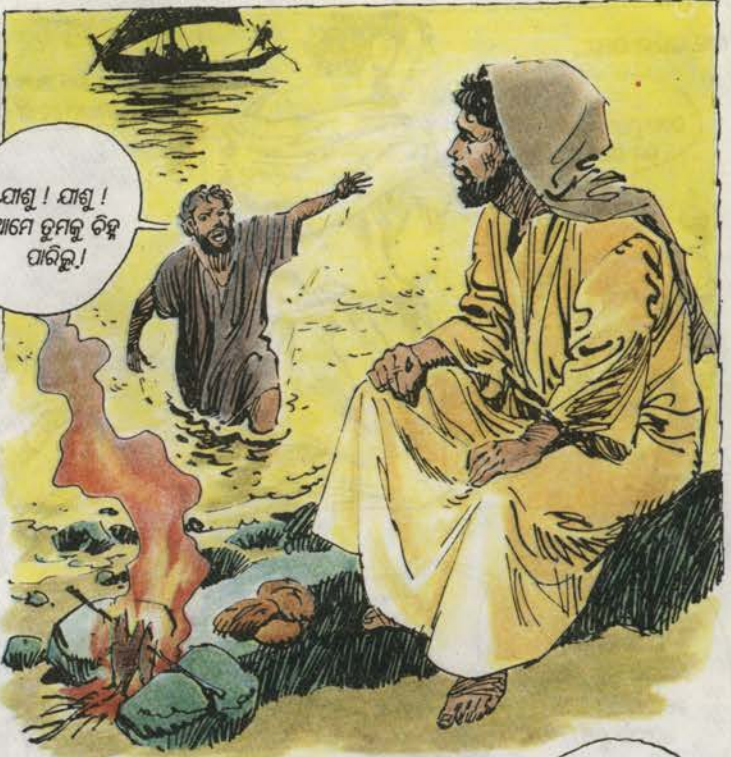

ମୋର ଆଉଥରେ ମାଛ ଧରିବା କଥା ମନେ ପଡ଼ିଯାଇଛି। ଦେଖୁ ପିତର! ମୁଁ ଯାହା ଅନୁମାନ କରୁଛି ଠିକ୍। ସେ ହେଉଛନ୍ତି - ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ।

ପିରିଲେ, (ଜାଗଣ ସେ ଅଖାରୁ ଉତ୍ତର ପପାଲି ଖାଇ ଦେହରେ ଥିଲେ) ଓ ପାଣିକୁ ଚେଇଁ ପଡ଼ିଲେ (ଏବଂ ପହଁରି ପହଁରି କୁଳକୁ ଗଲେ) । ବାକି ଆମେ ସମସ୍ତେ ନୈଜାରେ ରହିଲୁ: ସେଠାରୁ କୁଳ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଫୁଟ ଦୂର ଥିଲା । ଏ ଆମେ ସେଠାରେ ପହୁଡ଼ି ନିଆଁ ଜଳୁଥିବା ଓ ତହିଁ ଉପରେ ମାଛ ଭଜା ହେଉଥିବାର ଦେଖୁଲୁ ଏବଂ ସେଠାରେ ରୋଟା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ୧୦ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିକ୍ଷଣି ଧରିଥିବା ମାଛକୁ କିଛି ଆଣ।" ୧୧ ତେଣୁ ଶିମୋନ ପିତର ଯାଇ ଜାଲଟିକୁ କୁଳ ଉପରକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ । ସେ ଗଣି ଦେଖିଲେ ଯେ, ଜାଲରେ ୧୫୩ଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛ ଥିଲା, ତଥାପି ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିଯାଇ ନ ଥିଲା । ୧୨ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ଏବେ ଆସ ଓ କିଛି ଖାଅ।" କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, ଏ କଥା ପଚାରିବାକୁ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ସାହସ ହେଲା ନାହିଁ, ମାଗଣ ସେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଆମେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଜାଣିଥିଲୁ । ୧୩ ତା'ପରେ ଯାଶୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ରୋଟା ଓ ମାଛ ଦେଲେ । ୧୪ ଯାଶୁ ମୁହଁରୁ ପୁନଃରୁପିତ ହେବା ପରେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଏହା ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା ।

ଯୋହନ ! ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ । ସେ କେବଳ ଏମିତି କାମ କରି ପାରନ୍ତି । ମୋତେ ମୋ କାମା ଦିଅ । ମୁଁ ପାଣି ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼େ - ଯେମିତିକି ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନଇବି ପହଞ୍ଚି ପାରିବି ।

ଯାଶୁ ! ଯାଶୁ ! ଆମେ ତୁମକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲୁ !

କିଛି ମାଛ ଆଣ । ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ସକାଳ ଜଳଖିଆରେ ଖାଇବା ।

ମୁଁ ଗଣିଲି - ୧୫୩ଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛ । ତଥାପି କାଲିକା ଛିଡ଼ି ନାହିଁ ।

ମୁଁ କେବେକି ଭାବି ନ ଥିଲି ଯେ ଯାଶୁ ଆମକୁ ଏଠି ଭେଟିବେ ।

ତଥାପି ସେ ଆମକୁ ଭେଟିଲେ । ଏହା କାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ଯେ ସେ ସବୁବେଳେ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାଶୁଙ୍କର ଶେଷ ଆଦା
 ୧୫ ଭୋକନ ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ଯାଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ପୁଅ ଶିମୋନ, ତୁମେ କ’ଣ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମୋତେ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କର?” ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ବୋଲି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ।” ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ ମୋର ମେଷଭାବକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର ।” ୧୬ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ପୁଅ ଶିମୋନ, ତୁମେ କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର?” ପିତର କହିଲେ, “ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ବୋଲି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ।” ଯାଶୁ କହିଲେ, “ତେବେ ମୋର ମେଷାମାନଙ୍କର ତତ୍ପରଧାନ କର ।” ୧୭ ଆଉଥରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ପୁଅ ଶିମୋନ, ତୁମେ କି ମୋତେ ଭଲ ପାଅ?” ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଏପରିଭାବେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ପିତର ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ସେ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ମୋର ଦୁର୍ବଳ ଚେଷ୍ଟାଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ବୋଲି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାଶୁ କହିଲେ, “ତେବେ ମୋର ମେଷାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର ।” ୧୮ ଯୌବନକାଳରେ ତୁମେ ଭଜାହୁଏର କାର୍ଯ୍ୟ କଲ ଓ ଯେଉଁଠାକୁ ଭଜା ସେଠାକୁ ଗଲ । ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ତୁମେ ହାତ ବଢ଼ାଇବ ଓ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ତୁମର ଭଜା ନାହିଁ, ସେଠାକୁ

ଶାଳ ସାରିବା ପରେ...

ପିତର-ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ?

ତୁମେ ଜଣ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ମୋତେ ବେଶୀ ଭଲ ପାଅ?

ହଁ, ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଜଣ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ। ତୁମେ ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣ।

ମୋର ମେଷ ମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅ। ଜଣେ ଉତ୍ତମ ମେଷ ପାଳକ ହୁଅ।

ବିଗୁରା ପିତର କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ନିଆଁ ତେଣୁ ତା'ର ମନେ ପଡ଼ିଗଲା - ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଙ୍କର ଅଗଣାର ନିଆଁ କଥା।

ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ମୋତେ ଦିଆ ହୋଇଛି।

ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମକୁ ନେଇଯିବେ। ୧୯ ଇଶ୍ରାଏଲ ଗୌରବାର୍ଥେ ପିତର କି ପ୍ରକାର ମୁତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବେ, ଏହା ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଶୁ ସେପରି କହିଥିଲେ। ଏହାପରେ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ" ପଛେ ପଛେ ଆସ।" ୨୦ ପିତର ତୁଲିପଡ଼ି ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯାଶୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ, ସେ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେହି ରାତି ଭୋଜନରେଲେ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଆରଜି ପଡ଼ି ପସ୍ତରିଥିଲେ, 'ଗୁରୁ, ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହାତରେ ଧରାଇ ଦେବ', ଏ ସେହି ଶିଷ୍ୟ। ୨୧ ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଏହାକି ବିଷୟରେ କ'ଣ ହେବ, ପ୍ରଭୁ? ଏ କି ପ୍ରକାର ମୁତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବେ?" ୨୨ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବସ୍ତୁ ରହୁ ବୋଲି ମୁଁ ଯଦି ଭଜା କରେ, ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ଅଛି? ତୁମେ ମୋର ପଛେ ପଛେ ଆସ।" ୨୩ ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଏକ ପ୍ରକାର ଭ୍ରାତୃମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଆଗେଁ ତାହା କହି ନ ଥିଲେ। ସେ ଏତିକି ମାତ୍ର କହିଥିଲେ, "ମୋର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବସ୍ତୁ ରହୁ ବୋଲି ମୁଁ ଯଦି ଭଜା କରେ, ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ଅଛି?" ୨୪ ମୁଁ ହେଉଛି, ସେହି ଶିଷ୍ୟ। ମୁଁ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖୁଛି ଓ ଏଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛି। ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ବିବରଣୀ ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ଆମ୍ଭମାନେ ସମସ୍ତ ଜାଣୁ।

ତେଣୁ ଯାଅ। ସବୁ କାଟି ମଧ୍ୟରୁ ଶିଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର। ଏ ଯୁଗର ଅବସାନ ଯାଏ - ମୁଁ ସବୁବେଳେ ତୁମ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବି।

ଅଲିଭ ପାହାଡ ଉପରେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ ଠିକ୍ ଏହିପରି ଚିତ୍ତ ଯେଉଁ ଆସିବେ।

'ଅତି ଶାନ୍ତ !!!

ମାଥୁର ୨୮: ୧୬-୨୦
୧୬ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏକାଦଶ ଶିଷ୍ୟ ଗାଲିଲା ଅଭିମୁଖେ ଯାଆ କରି ଯାଶୁ ଯେଉଁ ପବନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ୧୭ ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦେଖା ପାଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଯାଶୁ କି ନୁହଁନ୍ତି, ମନରେ ସନ୍ଦେହ କଲେ।
"ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ସୁସମ୍ଭାଷଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର"
୧୮ ଯାଶୁ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ମୋତେ ଦତ୍ତ ହୋଇଛି। ୧୯ ତେଣୁ ସବୁ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ଜନନୀୟା ଦେବ ଶିଷ୍ୟ କର। ୨୦ ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବୁଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ନୂତନ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ। ଆଉ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଣିଥାଅ ଯେ ମୁଁ ଜଗତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛି।"

ଯାକୁବଙ୍କ ପତ୍ର

୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ

୧ ଇଶ୍ଵର ତଥା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ଦାସ ଯାକୁବ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ବାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଉଛନ୍ତି ।

ବିଶ୍ଵାସ ପରୀକ୍ଷା ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ

୨ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ କ'ଣ ନାନାଦି ଦୁଃଖଲ୍ଲେଖ ଓ ପ୍ରଲୋଭନ ପୂର୍ଣ୍ଣ? ତାହାହେଲେ, ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ।

୩ କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ପରୀକ୍ଷା କରେ ଏବଂ ତଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରେ ।

୪ ତେଣୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ବିକାଶ ଲାଭ କରୁ । ତାହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ସିଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯେକୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରିବ ।

୫ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଯେବେ ବୁଦ୍ଧିର ଅଭାବ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରୁ ଏବଂ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଜାତରେ ଓ ଅକୃଷିତ ଚିତ୍ତରେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ତାହାକୁ ଦେବେ ।

୬ ସେ ଆଦୌ ଅବିଶ୍ଵାସ ନ କରି ବିଶ୍ଵାସରେ ନିବେଦନ କରୁ । କାରଣ, ଯେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ପବନରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ଅସ୍ଥିର ସମୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ ସଦୃଶ ।

୭, ୮ ସେହି ପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପାଇବାକୁ ଆଶା ନ କରୁ କାରଣ ସେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧମାନ ଏବଂ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସ୍ଥିରମତି ।

୯ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠବିଶ୍ଵାସୀ ଜାଗତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦାନ, ସେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ, କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ପ୍ରକୃତ ଧନରେ ଧନବାନ ।

୧୦, ୧୧ ଧନୀଲୋକ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ, କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମୂଲ୍ୟହୀନ । ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟତାପରେ ମଳିନ ଓ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହରାଏ ଓ ଶେଷରେ ଝଡ଼ି ପଡ଼େ, ଧନୀଲୋକ ଠିକ୍ ସେହିପରି । ତାହାର କର୍ମବ୍ୟସ୍ତ ଜୀବନର ଶାନ୍ତ ଅବସାନ ହୁଏ ।

୧୨ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଲୋଭନର ପ୍ରତିରୋଧ କରି ମନ୍ଦ କର୍ମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ସୁଖୀ । କାରଣ ଇଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜୀବନ ରୂପ ମୁକୁତ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ସେ ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୩ ପୁଣି ମନେକର, ଯେତେବେଳେ କେହି ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵର ତାହାକୁ ପ୍ରଭ୍ରୁଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ଇଶ୍ଵର କଦାପି ମନ୍ଦ କର୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା କାହାକୁ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାକୁ ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା ଓ ଅଭିଳାଷ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଲୋଭନ ଆଡ଼କୁ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

୧୫ ଏହି ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା ମନ୍ଦ କର୍ମରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଏବଂ ପରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଆଣେ ।

୧୬ ତେଣୁ ଭାଇମାନେ, ଭ୍ରାନ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୭ ମାତ୍ର ଯାହା କିଛି ଉତ୍ତମ ଓ ସିଦ୍ଧ, ତାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସେ । ସେ ଆଲୋକର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଓ ଛାୟାବିହୀନ; ସଦା ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଅଟନ୍ତି ।

୧୮ ଦାକ୍ଷର ସତ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସେ ଯେଉଁ ଦିନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନୃତନ ଜୀବନ ଦାନ କଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏକ ଆନନ୍ଦର ଦିନ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନେ ସତେ ଯେପରି ତାଙ୍କର ପରିବାରରେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ହେଲୁ ।

୧୯ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଶୁଣିବାରେ ତସ୍ତର ହୁଅ, ଅଳ୍ପ କଥା କୁହ ଓ ହଠାତ୍ କ୍ଳୋଧ କର ନାହିଁ ।

୨୦ ଇଶ୍ଵର ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରନ୍ତି, କ୍ଳୋଧ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ସେହି ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମତା ଲାଭ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଉ ।

୨୧ ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଯାହା କିଛି ପାପ-ଦୋଷ ଅଛି, ସେସମସ୍ତ ତ୍ୟାଗ କର ଏବଂ ଧର୍ମ ଅପୂର୍ବ ବାଣୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସଂସ୍ଥିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନମ୍ରଚିତ୍ତରେ ଗ୍ରହଣ କର । କାରଣ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ।

୨୨ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେକର ଯେ ସେହି ବାଣୀ କେବଳ ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତେଣୁ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କରନାହିଁ କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ବାଣୀ କେବଳ ଶୁଣେ ଅଥଚ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଦର୍ପଣରେ ନିଜ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଦେଖିବା ତୁଲ୍ୟ ।

୨୪ ଦର୍ପଣ ନିକଟରୁ ଚାଲିଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ଆଉ ନିଜକୁ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ଓ ସେ ନିଜର ରୂପ ଭୁଲିଯାଏ ।

୨୫ କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଯେଉଁ ନିୟମସମୂହ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ଯିଏ ସର୍ବଦା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖେ, ସେ ଯେ କେବଳ ତାହା ସ୍ମରଣରେ ରଖେ ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା ପାଳନ କରେ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵର ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି ।

୨୬ କେହି ଯେବେ ନିଜକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠବିଶ୍ଵାସୀ ବୋଲି କହେ ଅଥଚ ନିଜର ତାମ୍ବୁ ଜିହ୍ଵାକୁ ବଶାଭୂତ କରେ ନାହିଁ ସେ କେବଳ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କରେ ଏବଂ ତାହାର ଧର୍ମର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

୨୭ ଯେଉଁ ଧର୍ମକର୍ମ ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିର୍ମଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବିବେଚିତ, ତାହା ଏହି : ଅନାଥ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା ଏବଂ ଜଗତ ସଂସ୍କର୍ଷରେ ଆସି ମଧ୍ୟ କଳୁଷିତ ନ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ରହିବା ।

୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ

୧ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି ମୁଖାପେକ୍ଷା କରି ଧନୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ହାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଗୌରବମୟ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି କିପରି କହି ପାରିବ?

୨, ୩, ୪ ମନେକର, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁ ଓ ସୁନା ମୁଦି ପିନ୍ଧି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଞ୍ଚଳାକୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆସେ ଓ ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିଶାଣି ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ସେଠାକୁ ଆସେ ଏବଂ ତୁମେ ଯଦି ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଖାଇ ପ୍ରଧାନ ଆସନ ଦିଅ, ଅଥଚ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁହ, “ସେଠାରେ ଠିଆ ହୁଅ, ନଚେତ୍ ଏଠାରେ ତଳେ ବସ”, ତାହାହେଲେ ତୁମେ କ'ଣ ଅସତ୍ତ୍ଵ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାତରଅନ୍ତର ବିଚାର କରୁନାହିଁ ?

୫ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ ଶୁଣ, ଇଶ୍ଵର ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସରେ ଧନବାନ୍ ହେବାକୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେବାକୁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ।

୬ ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଛ । ସାଧାରଣତଃ ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ଓ ବିଚାରାଳୟକୁ ଟାଣି ନିଅନ୍ତି, ଏହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ।

୭ ଯେଉଁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ମହତ୍ ନାମ ତୁମ୍ଭମାନେ ଧାରଣ କରିଛ, ସେହି ନାମକୁ ସେମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ଉପହାସ କରନ୍ତି ।

୮ ‘ତୁମର ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ଆମୃତମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର’- ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ପାଳନ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଅତି ଉତ୍ତମ କଥା । ୯ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେତେବେଳେ ଧନୀ ଲୋକକୁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଖାଇ ପକ୍ଷପାତୀତା କରୁଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ କରି ପାପ କରୁଛ ।

୧୦ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ନିୟମ ପାଳନ କରି ସୁଦ୍ଧା ଯଦି ଅଧିକ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ଦୋଷୀ ହୁଏ ।

୧୧ କାରଣ ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର କହିଛନ୍ତି, 'ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ', ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, 'ନରହତ୍ୟା କର ନାହିଁ'; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର ନ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯଦି ନରହତ୍ୟା କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିଛ ଓ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଦୋଷୀ ।

୧୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରୁଛ କି ନାହିଁ, ତଦନୁସାରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଓ ଚିନ୍ତାଭାବନାରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ।

୧୩ କାରଣ ଯେ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଅ, ତେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚ୍ଛିନ୍ନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଦୟା ଲାଭ କରିବ ।

ସତ୍‌କର୍ମ ବିନା ବିଶ୍ଵାସ ନିରର୍ଥକ

୧୪ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କହୁଛ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପକାର କରି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ, ତେବେ ସେପରି କହିବାରେ କି ଲାଭ? ସେପ୍ରକାର ବିଶ୍ଵାସ କ'ଣ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରେ?

୧୫, ୧୬ ଯଦି ତୁମର କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସି ବନ୍ଧୁର ଖାଦ୍ୟ ଓ ବସ୍ତ୍ରର ଅଭାବ ଥାଏ ଏବଂ ତୁମେ ତାକୁ କୁହ, "ଈଶ୍ଵର ତୁମର ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତୁ, ଖାଇପିଇ ଆରାମ କର", ଅଥଚ ତୁମେ ତାକୁ ଖାଦ୍ୟ ବା ବସ୍ତ୍ର ଦିଅ ନାହିଁ, ତେବେ ସେଥିରେ କି ଲାଭ?

୧୭ ତେଣୁକେବଳ ବିଶ୍ଵାସ ଥିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ବିଶ୍ଵାସ ଯଦି ସତ୍‌କର୍ମରେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ମୃତ ଓ ନିରର୍ଥକ ।

୧୮ ଏ ବିଷୟରେ ଯୁକ୍ତି କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଏହିପରି କୁହାଯାଇପାରେ, "ତୁମେ କହୁଛ, ତୁମର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ଏବଂ ମୋର ସତ୍‌କର୍ମ ଅଛି । ମୁଁ ମୋର ସତ୍‌କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣ କରିବି ଯେ ମୋର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେ ସତ୍‌କର୍ମ ବିନା ତୁମର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦିଅ ।"

୧୯ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ଏପରି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ କେବଳ ବିଶ୍ଵାସ ଥିବା ଯଥେଷ୍ଟ? ଈଶ୍ଵର ଏକ, ତୁମେ କଣ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କର? ଭଲ କଥା । ଭୂତାତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଓ ଭୟରେ ଥରହର ହୁଅନ୍ତି ।

୨୦ ହେ ନିର୍ଦୋଷ! ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାମତ କର୍ମ ନ କରି କେବଳ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଯେ ନିରର୍ଥକ, ଏ କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଶିଖିବ? ସତ୍‌କର୍ମବିହୀନ ବିଶ୍ଵାସ ନିଷ୍ଫଳ ।

୨୧ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ଅବ୍ରାହାମ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପୁତ୍ର ଇସ୍ହାକଙ୍କୁ ବଳି ଦେବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ପଶ୍ଚାତ୍‌ପଦ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ତଦ୍ଵାରା ସେ ଧାର୍ମିକ ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।

୨୨ ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଏତେ ପ୍ରାକୃ ଥିଲା ଯେ ଈଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ଯାହା କହିଲେ, ସେ ତାହା କରିବାକୁ କୁଣ୍ଠିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଥିଲା ।

୨୩ ସେଥିପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲିଖିତ ହୋଇଛି, ତାହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅବ୍ରାହାମ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣ୍ୟ ହେଲେ, ଏପରି କି ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେଲେ ।

୨୪ ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଥିରୁ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା କର୍ମ ତଥା ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣ୍ୟ ହୁଏ, କେବଳ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ହୁଏ ନାହିଁ ।

୨୫ ବେଶ୍ୟା ରାହାବ ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ । ସେ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ଦ୍ଵାରା ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ । ସେ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖି ଅନ୍ୟ ଏକ ପଥ ଦେଇ ନିରାପଦରେ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

୨୬ ଆତ୍ମା ବିନା ଶରୀର ଯେପରି ମୃତ, ସତ୍‌କର୍ମ ବିନା ବିଶ୍ଵାସ ସେହିପରି ମୃତ ।

ଅନାୟତ୍ ଜିହ୍ଵାର ଧୂଂସକାରୀ ଶକ୍ତି

ଅଧ୍ୟାୟ ୩

୧ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଦର୍ଶାଇବାରେ ତତ୍‌ପର ହୁଅ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୋଷ କରିଥାଉ ଏବଂ ଧର୍ମଗୁରୁ ରୂପେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଦୋଷ କରୁ, ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଗୁରୁତର ହେବ । ଯେ ନିଜର ଜିହ୍ଵାକୁ ଆୟତ୍ କରିପାରେ, ସେ ଅନ୍ୟସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ଆୟତ୍ କରିପାରେ ।

୩ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଶୁ ଚୁଣ୍ଡରେ ଲଗାମ ଦେଇ ତାହାକୁ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଇଚ୍ଛା ସେହିଆଡ଼େ ଚଳାଇ ପାରୁ ।

୪ ଏକ ପ୍ରକାଶ ଜାହାଜର ଗୁଲକ କ୍ଷୁଦ୍ର ମଙ୍ଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ପବନ ବହୁଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ଜାହାଜକୁ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଇଚ୍ଛା, ସେହିଆଡ଼େ ଚଳାଇ ନେଇପାରେ ।

୫ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଜିହ୍ଵା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଙ୍ଗ, କିନ୍ତୁ ଏହା କି କ୍ଷତି କରି ନ ପାରେ ! ସାମାନ୍ୟ ଏକ ଅଗ୍ନି ଖୁଲିଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା କେତେ ବଡ଼ ଅରଣ୍ୟ ଜଳି ନ ଯାଏ !

୬ ଜିହ୍ଵା ଅଗ୍ନିଶିଖା ତୁଲ୍ୟ, ଏହା ମନ୍ଦତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଶରୀରକୁ ବିଷାକ୍ତ କରେ । ଜିହ୍ଵା ନରକର ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୂହ ଜୀବନକୁ ପୋଡ଼ି ଛାରଖାର କରେ ।

୭ ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାର ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ସରିସୃପ ଓ ମତ୍ସ୍ୟକୁ ବଶ କରିଛି ଓ କରିପାରେ ।

୮ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଜିହ୍ଵାକୁ ବଶ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଜିହ୍ଵା ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ବିଷ ଉଦ୍‌ଗାର କରିବାକୁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

୯ କେବେ କେବେ ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରର୍ଣ୍ଣା କରେ ଏବଂ କେବେ କେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଶାପ ଉଦ୍‌ଗାର କରେ ।

୧୦ ଆଶାର୍ବୀଦ ଓ ଅଭିଶାପ, ଗୋଟିଏ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଏପରି ହେବା ଆଦୌ ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ !

୧୧ ଗୋଟିଏ ଝରଣାରୁ କ'ଣ ମଧୁର ଜଳ ଓ ତିକ୍ତ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହୁଏ ?

୧୨ ଭାଇମାନେ, ତିମିରି ବୃକ୍ଷରେ ଅଲିଭ୍ ଫଳ ନାହିଁ ବା ଅଜ୍ଞୁର ଲତାରେ ତିମିରି ଫଳ ନାହିଁ; କିମ୍ପା ଲବଣାକ୍ତ ଜଳାଶୟରୁ ମଧୁର ଜଳ ମିଳେ ନାହିଁ ।

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରୁ ଆଗତ ବୁଦ୍ଧି

୧୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍, ତେବେ ସର୍ବଦା ସତ୍‌କାରଣ ଯାପନ କର; ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କେବଳ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମ ବିଷୟରେ ଗର୍ବ ନ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ !

୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ଯଦି ତିକ୍ତଭାବ ଥାଏ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଈର୍ଷାପରାୟଣ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥପର ହୋଇଥାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗର୍ବ କରନାହିଁ କାରଣ ତାହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମିଥ୍ୟାକଥା ହେବ ।

୧୫ ଏ ପ୍ରକାର 'ବୁଦ୍ଧି' ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରୁ ଆଗତ ନୁହେଁ, ଏହା ସାଂସାରିକ, ପାଶବିକ ଏବଂ ଶୟତାନ ପ୍ରଣୋଦିତ ।

୧୬ କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ଈର୍ଷା ବା ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ଥାଏ, ସେଠାରେ ବିଶ୍ଵାସକା

ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦତା ଥାଏ ।

୧୭ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଗତ, ତାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ନିର୍ମଳ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ, ସୁଶାଳ ଓ ବନ୍ଧୁଭାବାପଳ; ଏହା ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସତ୍‌କର୍ମର ଉତ୍ପାଦକ; ଏହା ନିରପେକ୍ଷ ଓ ନିଷ୍ପପତ ।

୧୮ ଯେଉଁମାନେ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ, ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର ବିହନ ବୁଣିବେ ଓ ଉତ୍ତମତାର ଫଳ ଅମଳ କରିବେ ।

ଜଗତ ସହ ମିତ୍ରତା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଶତ୍ରୁତା

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୧ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ କାରଣରୁ ବିବାଦ ଓ ସଂଘର୍ଷ ଘଟୁଛି ? ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କୁଅଭିଳାଷର ଯେଉଁ ସଂଘର୍ଷ ଲାଗିଛି, ଏହା ତହିଁର କାରଣ ନୁହେଁ କି ?

୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହା ନାହିଁ, ତାହା ପାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଲୋଭ କରିଥାଅ ଏବଂ ତାହା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରିଥାଅ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଯାହା ଅଛି, ତାହା ପାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଲାଳାୟିତ ହୋଇ ପାଇବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେବାକୁ ବିବାଦ ଓ ଲଢ଼େଇ କରିଥାଅ । କିନ୍ତୁ ତାହା ନ ପାଇବାର କାରଣ ହେଉଛି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାଗି ନ ଥାଅ ।

୩ ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେତେବେଳେ ମାଗ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମନ୍ଦ ହୋଇଥିବାକୁ ଏବଂ କେବଳ ସୁଖାଭିଳାଷ ନିମନ୍ତେ ମାଗିବାକୁ ତାହା ପାଇ ନ ଥାଅ ।

୪ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଲୁ, ଯେ କି ନିଜ ସ୍ୱାମୀର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ । ତୁମ୍ଭମାନେ କ'ଣ ବୁଝୁନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଗତର ସୁଖସମୋଗ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଥାଅ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କହେ, ଏହି ପରିତ୍ରାଣବିହୀନ ଜଗତର ମନ୍ଦ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଉପଭୋଗ କରିବା ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୫ ତୁମ୍ଭମାନେ କ'ଣ ମନେକର ଯେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅକାରଣେ ଏହିପରି ଲିଖିତ ହୋଇଛି-ଈଶ୍ୱର ଆମ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାକୁ ବାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା କରିଛନ୍ତି, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ପାଇବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି ?

୬ କୁଅଭିଳାଷର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଦାନ କରନ୍ତି । କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, ଈଶ୍ୱର ନମ୍ନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶକ୍ତି ଦାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗର୍ବୀ ଓ ଉଚ୍ଚତ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ।

୭ ତେଣୁ ନମ୍ନ ଭାବରେ ନିଜ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର । ଶତ୍ରୁତାଦାନର ପ୍ରତିରୋଧ କର ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କରିବ ।

୮ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ । ହେ ଅଧୀର୍ଣ୍ଣମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରକାଶ କର; ହେ କପଟାଗ୍ରାମୀନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପବିତ୍ର କର ।

୯ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମ କରିଛ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଅଶୁଦ୍ଧତା କରି ଗଭୀର ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କର । ହର୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିଷାଦ ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ ପାଉ ।

୧୦ ଆଉ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜର ଅଯୋଗ୍ୟତା ଉପଲବ୍ଧି କରିବ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତ, ଉତ୍ସାହିତ ଓ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

୧୧ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ପରସ୍ପରର ସମାଲୋଚନା ଓ ନିନ୍ଦା କର ନାହିଁ । ତାହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନେ 'ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର' ବୋଲି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ବିଧିବଦ୍ଧର ସମାଲୋଚନା ଓ ନିନ୍ଦା କରିଥାଅ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ

ବିଧିବଦ୍ଧର ନିନ୍ଦା ବା ବିଗ୍ରହ କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ; ତାହା ପାଳନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୧୨ ଯେ ବିଧିବଦ୍ଧର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, କେବଳ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିପାରିବେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ବା ବିନାଶ କରିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ସେ କରିପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ଅନ୍ୟର ବିଗ୍ରହ ବା ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ଅଧିକାର ଅଛି ?

୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, "ଆଜି ବା କାଲି ଆମ୍ଭମାନେ ଅମୃତ ନଗରକୁ ଯାତ୍ରା କରି ସେଠାରେ ଏକ ବର୍ଷ ରହି ଲାଭଜନକ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ", ସେମାନେ ମନଦେଇ ଶୁଣନ୍ତୁ !

୧୪ କାଲି କ'ଣ ଘଟିବ, ତାହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣ? କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସକାଳର କୁହୁଡ଼ି ପରି ଅନିଶ୍ଚିତ - ତାହା କ୍ଷଣକାଳ ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇ ଶାନ୍ତ ଉଭେଇଯାଏ ।

୧୫ ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହିପରି କହିବା ଉଚିତ୍, "ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନେ ବସ୍ତୁ ଅମୃତ ଅମୃତ ବିଷୟ କରିବୁ ।"

୧୬ ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେବଳ ନିଜ ନିଜର କଳ୍ପନାକଳ୍ପନା ନେଇ ଗର୍ବ କରିବ ଏବଂ ଏହିପ୍ରକାର ଆତ୍ମଗର୍ବ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ ।

୧୭ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣରେ ରଖ ଯେ ଯାହା କରିବା ଉଚିତ, ତାହା ଜାଣି ସୁଦ୍ଧା ନ କରିବା ପାପ ।

ସ୍ୱାର୍ଥପର ଧନୀମାନଙ୍କୁ ବେତନାବାଣୀ

ଅଧ୍ୟାୟ ୫

୧ ହେ ଧନୀମାନେ ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଭୟଙ୍କର ବିପଦ ଆସୁଛି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଶୋକ ଓ ବିଳାପ କର ।

୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା କ୍ଷୟ ପାଉଛି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତୁ କାଟ ନଷ୍ଟ କରୁଛି ।

୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି, ତଥାପି ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ଏବଂ ଅଗ୍ନି ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ମହାବିଗ୍ରହ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହା ହିଁ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ସଞ୍ଚୟ କରିଛ ।

୪ କାରଣ କ୍ଷେତ୍ରର ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରାପ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଛ, ସେମାନେ କିପରି ବିଳାପ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣ ସେମାନଙ୍କର ବିଳାପ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହୋଇଛି ।

୫ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏ ଜଗତରେ ଭୋଗବିଳାସରେ ରହି ହୃଦୟର ସମସ୍ତ ଅଭିଳାଷକୁ ବରିତାର୍ଥ କରି ନିଜ ନିଜ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଛ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନେ ବଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛ ।

୬ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ଶକ୍ତିହୀନ ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରି ହତ୍ୟା କରିଛ ।

୭ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, କୃଷକ ଯେପରି ତାହାର ଫଳ ପାଟିବାକୁ ପୌଷମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ସେହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ନିମନ୍ତେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଅପେକ୍ଷା କର ।

୮ ହଁ, ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଦମ୍ଭ ଧର କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଗମନ ସନିକଟ ।

୯ ଭାଇମାନେ, ପରସ୍ପର ଉପରେ ଦୋଷାରୋପ କର ନାହିଁ । ତୁମର କ'ଣ ନିଜର ଦୋଷତୁଟି ନାହିଁ ? କାରଣ ଦେଖ ! ମହାବିଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତପ୍ରାୟ । [ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ।

୧୦ ଦୁଃଖକ୍ଳେଶରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

୧୧ ଆମ୍ଭମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ ସେ ସମୟରେ ବହୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା

ସତେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଖୀ । ଆୟୁବ ଦୁଃଖ କାଳରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ କିପରି ଭରସା ରଖିଥିଲେ, ସେ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ଯେ ଅବଶେଷରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ମଙ୍ଗଳଜନକ ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଦୟା ଓ ଅନୁକମ୍ପାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ।

୧୨ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ବିଶେଷରେ ରାଣ ପକାଅ ନାହିଁ-ସ୍ୱର୍ଗ, ପୃଥିବୀ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାମରେ ରାଣ ପକାଅ ନାହିଁ । କେବଳ 'ହଁ' ବା 'ନାହିଁ' କୁହ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପାପ ଯୋଗୁଁ ଦଣ୍ଡନାୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶକ୍ତି

୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କ'ଣ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଅଛି ? ତାହାହେଲେ, ସେ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । କେହି କ'ଣ ସୁଖ ଆନନ୍ଦରେ ଅଛି ? ତେବେ ସେ ନିରନ୍ତର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଗାନ କରୁ ।

୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କ'ଣ ପାଡ଼ିତ ଅଛି ? ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଡାକୁ । ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଚୈଳ ମଖାଇ ତାହାର ଆରୋଗ୍ୟତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

୧୫ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ ସହକାରେ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ । ତାହାର ରୋଗ ଯଦି କୌଣସି ପାପ ହେତୁ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିବେ ।

୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୋଷ ସ୍ୱାକାର କର ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ମହାନ୍ ଶକ୍ତି ନିହିତ ଅଛି ଏବଂ ତାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରେ ।

୧୭ ଏଲାୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ତଥାପି ସେ ଯେତେବେଳେ ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆନ୍ତରିକଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାତ୍ତ୍ୱେ ତିନିବର୍ଷ ଆଦୌ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ନାହିଁ !

୧୮ ଏହାପରେ ସେ ବୃଷ୍ଟି ହେବା ନିମନ୍ତେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ବୃଷ୍ଟି ହେଲା ; ପୃଥିବୀ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା ।

୧୯, ୨୦ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ସତ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ତାହାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ଗୋଟିଏ ପଥକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମାକୁ ମୁତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରେ, ସେ ବହୁ ପାପର କ୍ଷମା ସାଧନ କରେ ।

ରୋମାୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ର

ପାଉଲ ତତ୍କାଳୀନ ଜଗତର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀ ରୋମ୍ ମହାନଗରୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ । ସେ ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ପାପ ଓ ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ସତ୍‌କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣଲାଭ ସମ୍ଭବପର କି ? ପାଉଲ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ରୋମାୟ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧

ପ୍ରିୟ ରୋମ୍‌ବାସୀ ବନ୍ଧୁଗଣ,

୧ ଏହି ପତ୍ର ମୁଁ ପାଉଲ ଲେଖୁଅଛି, ଯେ କି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହାତଦ୍ୱାରା ଓ ପ୍ରସ୍ତରକ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରସ୍ତର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି ।

୨ ଈଶ୍ୱର ଏହି ସୁସମାଗୁର ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ପୁରାକାଳରୁ ତାଙ୍କ ଭାବଦାନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

୩, ୪ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମନ୍ୱୟ ସୁସମାଗୁର । ସେ ମାନବ ଶିଶୁ ରୂପେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିମାନ ପୁତ୍ର ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ; ସେ ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ୱଭାବବିଶିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।

୫ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ପୃଥିବୀର ସବୁଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବେ ।

୬, ୭ ହେ ରୋମ୍‌ବାସୀ ବନ୍ଧୁଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏକତ୍ର ନିଜର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୂତ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଈଶ୍ୱର ଓ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦୟା ଓ ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ ।

୮ ପ୍ରଥମତଃ ଏହା କହିବାକୁ ଗୃହେଁ ଯେ ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଏ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଏ ! କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱରବିଶ୍ୱାସର କଥା ଶୁଣିଆଡ଼େ ବିଦିତ ହୋଇଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ପ୍ରଶଂସାର କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ।

୯ ଈଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କ ସମନ୍ୱୟ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରସ୍ତର କରି ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦେଇ ତାଙ୍କର ସେବା କରେ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦିବାରାତ୍ରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସ୍ମରଣ କରି ନିବେଦନ କରୁଥାଏ ।

୧୦ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇବି ଓ କୁଶଳରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବି ।

୧୧, ୧୨ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୃଢ଼ୀକରଣ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇପାରିବି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଗୃହେଁ । କାରଣ କେବଳ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ କରିପାରେ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ପାଇପାରେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ମୁଁ, ଉଭୟପକ୍ଷ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ହୋଇପାରିବୁ ।

୧୩ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ମନେରଖ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସୁଫଳ ଦେଖିବା ଆଶାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ ବହୁବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ; କିନ୍ତୁ ବାଧା ପାଇଛି ।

୧୪ ସତ୍ୟ କି ବର୍ଦ୍ଧର, ଶିକ୍ଷିତ କି ଅଶିକ୍ଷିତ, ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ରଣା ।

୧୫ ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରସ୍ତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ରୋମ୍‌କୁ ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

୧୬ କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମନ୍ୱୟ ସୁସମାଗୁରରେ ମୁଁ ନିଜାବୋଧ କରେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପକ୍ଷ । ଏହି ସୁସମାଗୁର ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲା ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଉଛି ।

୧୭ ସୁସମାଗୁର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହେଉ । ଏହା ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୁଏ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଏ, "ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ଲାଭ କରେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ତାହା ଲାଭ କରେ ।"

ପବିତ୍ର ଈଶ୍ଵର, ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ

୧୮ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପାପିଷ୍ଠ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାହୀ, ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

୧୯ କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟଜ୍ଞାନ ପାଇବା ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷେ ସ୍ଵାଭାବିକ । ଏହି ସତ୍ୟଜ୍ଞାନ ଈଶ୍ଵର ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨୦ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ ପ୍ରଭୃତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ଵ ଓ ଅନନ୍ତ, ଅସୀମ ଶକ୍ତିର ପରିଚୟ ପାଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ [ମହାବିଗ୍ରହ ଦିନରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲାବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।*

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ

୨ ତୁମେ ହୁଏତ ମନେ ମନେ କହୁଥିବ, ଏ କିପ୍ରକାର ଭୟାନକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କଥା ମୁଁ କହୁଛି! କିନ୍ତୁ ଚିକିଏ ଚିକ୍ତା କରି ଦେଖ! ତୁମେ ନିଜେ ତ ସେହିପରି ମନ୍ଦ । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପଗ୍ରାହୀ ଓ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି କହୁଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜ ବିଷୟରେ ହିଁ କହୁଛ, କାରଣ ତୁମେ ନିଜେ ସେସମସ୍ତ ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ଅଟ ।

୩ ଯେ କେହି ଏ ପ୍ରକାର କୁକର୍ମ କରେ, ସେଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ।

୪ ଏସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ ଈଶ୍ଵର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରି ତୁମକୁ ନିଷ୍ଠୁତି ଦେବେ ବୋଲି ମନେ କରୁଛ କି?

୫ ସେ ଯେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘକାଳ ସହିଷ୍ଣୁତା ବରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏହା କ'ଣ ଦୁର୍ଘଟାବଳୀ? ତୁମେ ଯେପରି ପାପରୁ ମନ ଫେରାଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଯେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛନ୍ତି, ଏହା କ'ଣ ଜାଣୁନାହିଁ?

୬ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଦାୟିତ୍ଵ ଓ ଅନୁତାପରହିତ ହୋଇଥିବାରୁ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଭୟାନକ ଦଣ୍ଡ ସଞ୍ଚୟ କରୁଛ । କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ଈଶ୍ଵର ଜଗତବାସୀଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ କରିବେ, ଏପରି କ୍ରୋଧର ଦିନ ଆସୁଛି ।

୭ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ମୁଚିତ ଫଳ ଦେବେ ।

୮ ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରି ତାହାଙ୍କ ଦର ଅନୁଶାସନ ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ ଆମରତ୍ଵ ଅନୁକ୍ରମଣ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବେ ।

୯ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ବିପଥଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ମହା କ୍ରୋଧ ବର୍ତ୍ତେବ ।

୧୦ ଯିହୁଦୀ ବା ଅଣୟିହୁଦୀ, ଯେତେ ଲୋକ ପାପାଚରଣ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତେ ଦୁଃଖ ଓ କେଶ ଭୋଗ କରିବେ ।

୧୧ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯିହୁଦୀ ବା ଅଣୟିହୁଦୀ, ଯେତେ ଲୋକ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରନ୍ତି, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ ଶାନ୍ତି ଦେବେ ।

୧୨ କାରଣ ଈଶ୍ଵର ପକ୍ଷପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ

୧୨-୧୫ ସେ ଯେ କେହି ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଯେ ପାପ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ । ଅଣୟିହୁଦୀମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଲିଖିତ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ହୃଦୟରେ ଭଲମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ପାଇଥିବାରୁ ପାପ କଲେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ବା ନିର୍ଦୋଷ କରେ । ପୁଣି, ଯିହୁଦୀମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଲିଖିତ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇ ଆଜ୍ଞା ଲଘ୍ଵନ କଲେ, ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । କାରଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାଣିବା ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ମିଳେ ନାହିଁ, ପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମିଳେ ।

୧୬ ଦିନ ଆସିବ, ଯେଉଁଦିନରେ କି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମତେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଗୁପ୍ତ ଚିନ୍ତା, ଭାବନା ଓ କଳ୍ପନା ପରୀକ୍ଷା କରିବେ । ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାସକଳ୍ପ ଓ ଏହାହିଁ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରୁଛି ।

୧୭ ତୁମେ ଯିହୁଦୀମାନେ ମନେ କରୁଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ବୋଲି ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛ ।

୧୮ ହଁ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କ'ଣ ଆଶା କରନ୍ତି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ । ସତ୍ଵ ଓ ଅସତ୍ଵର ଜ୍ଞାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଛି; କାରଣ ତରୁଣ ବୟସରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସତ୍ଵ ବିଷୟ ପସନ୍ଦ କରି ଜାଣଛ । ୧୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାର ପଥ ଏଡ଼େ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣ ବୋଲି ମନେ କର ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ଧକୁ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହି ଅନ୍ଧକାରରେ ଦିନେ ହେଉଛନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ପଥ ଦର୍ଶାଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଆଲୋକ ବୋଲି ମନେ କରୁଛ ।

୨୦ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ଜ୍ଞାନ ଓ ସତ୍ୟତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଥିବାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କର ଗୁରୁ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ବୋଲି ମନେ କରୁଛ ।

୨୧ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ, ଅଥଚ ନିଜକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ନାହିଁ କାହିଁକି? ଶ୍ଵେତ କରନାହିଁ ବୋଲି ଅନ୍ୟକୁ କହି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଶ୍ଵେତା କରକି? ୨୨ ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ ବୋଲି ଅନ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କର କି? ପ୍ରତିମା ପୂଜା କରନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଥାଅ ଅଥଚ ଧନସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦେବତା ରୂପେ ପୂଜା କର କି?

୨୩ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣିଥିବା ହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଥାଅ ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଲଘ୍ଵନ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦେଇଥାଅ ।

୨୪ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିହିତ ହେଉଛି ।”

୨୫ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁଛ, ତେବେ ଆପଣାକୁ ଯିହୁଦୀ ବୋଲାଉବା ସାଥକ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପାଳନ କରୁନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଣୟିହୁଦୀ ଜାତିମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ ଶ୍ରେୟସ୍ଵର ନୁହଁ ।

୨୬ ଆଉ, ଅଣୟିହୁଦୀମାନେ ଯଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଯୁହୁଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଓ ସମ୍ମାନ ଈଶ୍ଵର କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ନାହିଁ ?

୨୭ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସେହି ଅଣୟିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦଶା ଭଲ ହେବ, କାରଣ ତୁମେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମକ୍ଷୀୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଚନ ପାଇ ସୁଦ୍ଧା ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁନାହିଁ ।

୨୮ ଯିହୁଦୀ ଜାତିରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି କିମ୍ବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ ବିଧି ପାଳନ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପ୍ରକୃତ ଯିହୁଦୀ ହୋଇପାର, ତା'ନୁହେଁ ।

୨୯ କିନ୍ତୁ ଯାହାର ହୃଦୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ, ତାହାକୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଯିହୁଦୀ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇପାରେ । ଈଶ୍ଵର କେବଳ ଶାରୀରିକ ସୁନ୍ନତ ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ, ସେ ଗୁହାନ୍ତି ହୃଦୟର ସୁନ୍ନତ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ପରିଦର୍ଶନ । ଯାହାର ଜୀବନରେ ଏହି ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି, ସେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରର୍ଣସା ନ ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରର୍ଣସାର ପାତ୍ର ।

୩୦ ତେବେ ଯିହୁଦୀ ହେବା ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ କିଛି ଲାଭ ଅଛି କି? ଯିହୁଦୀୟ ସୁନ୍ନତ ବିଧୂର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଅଛି କି?

୨ ହଁ, ଅନେକ ଅଛି ।

ପ୍ରଥମତଃ, ଈଶ୍ଵର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବିଧିବଦ୍ଧତା ଦେଲେ (ସେମାନେ ଯେପରି ତାହା ଜାଣି ହୋଇ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବେ) ।

୩ ହଁ, ଏ କଥା ସତ୍ୟ ଯେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଅବିଶ୍ଵସ୍ତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କଲେ ବୋଲି ଈଶ୍ଵର କ'ଣ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରିବେ?

୪ କଦାପି ନୁହେଁ! ଏ ଜଗତରେ ସମସ୍ତେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଈଶ୍ଵର ସତ୍ୟବାଦୀ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି, “ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କଥାକୁ ଯେ କେହି ପ୍ରଶ୍ନ କରୁ ନା କାହିଁକି, ତାହା ଭିରକାଳ ସତ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ।”

୫ କେହି କେହି ଏହିପରି ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି, “ଯଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵସ୍ତତା ଓ ପାପ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଅଧିକ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣ କରେ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାପର ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟାୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି କି?”

୬ କଦାପି ନୁହେଁ! ତାହାହେଲେ, ସେ ଜଗତବାସୀଙ୍କର ବିଶ୍ଵର କରିବେ କିପରି ।

୭ ମୋର ଅବିଶ୍ଵସ୍ତତା ଯଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵସ୍ତତାକୁ ଅଧିକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରି ତାହାକୁ ଗୌରବାଦ୍ଵିତ କରେ, ତେବେ ସେ କେବେହେଲେ ମୋତେ ପାପା ବୋଲି ବିଶ୍ଵର କରି ଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୮ ପୁଣି, ଯଦି ଏହି ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ, ତେବେ ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ମନ୍ଦ ହେବୁ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ସେତେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ! କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହା କହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ । ତଥାପି ମୁଁ ଏହା ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛି ବୋଲି କେହି କେହି ମୋତେ ଅପବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି!

ପାପରେ ପଡିତ ମନୁଷ୍ୟକାନ୍ତି

୯ ତେବେ, ଆମେ ଯିହୁଦୀମାନେ କ'ଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ? ନା, ଆଦୌ ନୁହେଁ । କାରଣ, ଯିହୁଦୀ, ଅଣଯିହୁଦୀ ନିର୍ବିଶେଷରେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତେ ପାପୀ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବେ ଦର୍ଶାଇଛୁ ।

୧୦ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେପରି ଲିଖିତ ଅଛି, “କେହି ଜଣେ ହେଲେ ଧାର୍ମିକ ନୁହେଁ, ଜଗତରେ କେହି ନିଷ୍ଠାପ ନୁହେଁ ।

୧୧ “କେହି ଜଣେ ହେଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯାଉନାହିଁ କି ଯିବାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ କରୁନାହିଁ ।

୧୨ “ସମସ୍ତେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଗ୍ରୀ ବୋଇଲେ । କେହି ଜଣେ ସୁଦ୍ଧା ସର୍ବକର୍ମରେ ତତ୍ପରାଗୀ ନୁହେଁ ।

୧୩ “ଖୋଲା ସମାଧିରୁ ନିର୍ଗତ ପୂତିଗନ୍ଧ ତୁଳ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା ଅଶ୍ଳୀଳ । ସେମାନଙ୍କର ଜିହ୍ଵା ମିଥ୍ୟାରେ ଜିହ୍ଵା । ସେମାନଙ୍କର କଥା ବିଷଧର ସର୍ପର ଗରଳ ତୁଳ୍ୟ ମାରାତ୍ମକ ।

୧୪ “ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅଭିଶାପ ଓ କଚୁବାକ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୧୫ “ସେମାନେ ପ୍ରାଣନାଶ କରିବାକୁ ସଦା ତତ୍ପର । ସେମାନେ ପରମତ ଅସହିଷ୍ଣୁ ।

୧୬ “ସେମାନେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯାଆନ୍ତି, ସେହିଆଡ଼େ ଦୁଃଖ ଓ ବିପଦ ବୁଣିଯାଆନ୍ତି ।

୧୭ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର ମାର୍ଗ କିମ୍ପା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଉପଭୋଗ କରିବା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୮ “ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଈଶ୍ଵରଭୟ ନାହିଁ ।”

୧୯ ଅତଏବ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧିବଦ୍ଧତା ପାଳନ କରିବା ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ତାହା ପାଳନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯଦି ପାପକର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡାକ୍ଷା ରହିଛି; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ସୁଦ୍ଧା ଆପଣା କରିବାର କାରଣ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ନିରୁତ୍ତର ଓ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

୨୦ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝିପାରୁଛ? ବିଧିବଦ୍ଧତାର ଦାବା ସବୁ ପାଳନ କରି କେହି କେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧିବଦ୍ଧତା ଯେତେ ଅଧିକତର ଜାଣୁ, ସେତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବୁଝୁ ଯେ ଆମେ ସେସବୁ ପାଳନ କରୁନାହିଁ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧିବଦ୍ଧତା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାପା ବୋଲି କେବଳ ଦର୍ଶାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ।

୨୧, ୨୨ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଧିବଦ୍ଧତା ପାଳନ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଧର୍ମପଥ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରୁ । (ଏହା ଯେ ନୂତନ ପଥ, ତାହା ନୁହେଁ, କାରଣ ବହୁକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ବସ୍ତୁ ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।) ଏବେ ଈଶ୍ଵର କହନ୍ତି, ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ - ଆମେ ଯେ କେହି ହେଉନା କାହିଁକି, ଆମର ବିଗତ ଜୀବନ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି - ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରୁ ।

୨୩ ହଁ, ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି; ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବମୟ ଆଦର୍ଶରୁ ସମସ୍ତେ ପଡିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୨୪ ତଥାପି, ଯେ କୃପା କରି ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵର ଦ୍ରୋହଜନିତ ପାପ ଦୂର କରନ୍ତି, ସେହି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵର ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ।

୨୫ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପର ଦଣ୍ଡ ବହନ କରିବାକୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଅବସାନ ଘଟାଇବାକୁ ଈଶ୍ଵର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ବଳିର ରକ୍ତ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଆବଶ୍ୟକ । ଈଶ୍ଵର ପୂର୍ବକୃତ ପାପସମୂହ କ୍ଷମା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ନ୍ୟାୟବାଦ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ସେହି ପାପସବୁ ଦୂର କରିବେ, ଈଶ୍ଵର ସେହି ସମୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୨୬ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି, କାରଣ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦୂର କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରିବା ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵର କ'ଣ ଅନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ଵର କରୁ ନାହାନ୍ତି? ନାଁ, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦୂର କଲେ ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେହି ବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତି ।

୨୭ ତେବେ କର୍ମଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ଲାଭରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ବ କରିପାରୁ କି? ଏଠାରେ ଗର୍ବର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । କିପରି? କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସର୍ବକର୍ମ ଉପରେ ପରିତ୍ରାଣ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃତ କର୍ମ ଓ ତାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

୨୮ ଅତଏବ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ପରିତ୍ରାଣ ଲାଭ କରୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସର୍ବକର୍ମ ହେତୁ ତାହା ଲାଭ କରୁନାହିଁ ।

୨୯ ତେବେ ଈଶ୍ଵର କ'ଣ କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପାୟରେ ପରିତ୍ରାଣ କରନ୍ତି? ନା, ସେ ଅଣଯିହୁଦୀ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପାୟରେ ପରିତ୍ରାଣ କରନ୍ତି ।

୩୦ ଈଶ୍ଵର ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି । ଯିହୁଦୀ ବା ଅଣଯିହୁଦୀ, ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ଲାଭ କରନ୍ତି ।

୩୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ଲାଭ କରୁ, ତେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧିବଦ୍ଧତା ପାଳନ କରିବା ଆଉ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ବୋଲି ମନେ କରିବା କି? ନା, ତାହା ନୁହେଁ । ବରଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ, ସେତେବେଳେ ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ବିଧିବଦ୍ଧତାମୂଳକ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପାଳନ କରିପାରୁ ।

ବିଶ୍ୱାସୀର ଆଦର୍ଶ-ଅବ୍ରହାମ

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୧ ଜାଗତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଅବ୍ରହାମ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ ଯିହୁଦୀ ଜାତିର ଜନକ । ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ଲାଭ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଭୂତି କ'ଣ ଥିଲା ? ଈଶ୍ୱର କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସଦ୍‌କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ? ଯଦି ତାହା ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବାର କାରଣ ଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନ ଥିଲା ।

୩ କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କହେ, “ଅବ୍ରହାମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ କ୍ଷମା କରି ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କଲେ ।”

୪, ୫ କିନ୍ତୁ ସଦ୍‌କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସେ ସ୍ୱର୍ଗଲାଭର ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରି ଥିଲେ କି ? ନା, କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ଦାନ । କେହି ଯେବେ ସହର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣକୁ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରେ, ତେବେ ତାହା ଦାନ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ ! ଯେଉଁମାନେ କ୍ରିୟାକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିମାନେ ତାହା ଲାଭ କରନ୍ତି । ପାପା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୬ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବିବେଚିତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପାପୀର ଆନନ୍ଦକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ରାଜା ଦାଉଦ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି,

୭ “ସୁଖୀ ସେହିମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଛି ଓ ଦୃଷ୍ଟିପଥରୁ ଅପସାରିତ ହୋଇଛି ।

୮ ସୁଖୀ ସେହି ଜନ, ପ୍ରଭୁ ଯାହାର ପାପ ଆଉ ଗଣନା କରିବେ ନାହିଁ ।”

୯ ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀୟ ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳେ କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ପାଳନ ନ କରି କେବଳ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳେ ? ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ଆମେ କହୁ ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଏହା କ'ଣ ସେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପାଇଲେ ? ନା, ସେ ଯିହୁଦୀୟ ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରୁ ପାଇଲେ ?

୧୦ ଈଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ କେଉଁ ସମୟରେ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଥିଲେ ? ସେ ଯିହୁଦୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯିହୁଦୀୟ ସୁନ୍ଦତ ବିଧିରେ ଦାକ୍ଷିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପାଇଥିଲେ କି ?

୧୧ ସେ ସୁନ୍ଦତ ହେବା ପରେ ପାଇ ନ ଥିଲେ, ସୁନ୍ଦତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାହା ପାଇଥିଲେ । ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାର ବହୁ ପରେ ସେ ସୁନ୍ଦତ ହୋଇଥିଲେ । ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଯେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ତାହାର ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା । ଅତଏବ ଅବ୍ରହାମ ଯିହୁଦୀୟ ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ପାଳନ କରି ନ ଥିବା ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପିତା । ତେଣୁ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ବିଧି ସବୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୨ ପୁଣି, ଅବ୍ରହାମ ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ପାଳନକାରୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପିତା । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଦେଖି ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ସୁନ୍ଦତ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ମିଳେ ନାହିଁ, କାରଣ ସୁନ୍ଦତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ରହାମ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୩ ଅବ୍ରହାମ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଧର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ବୋଲି ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝାଯାଏ ଯେ ଅବ୍ରହାମ

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧି ପାଳନ କରିଥିବାରୁ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇ ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କରିବେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବାକୁ ତାହା ପାଇଥିଲେ ।

୧୪ ତେଣୁ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳେ ବୋଲି ତୁମେ କହୁଛ, ତେବେ ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ନିରର୍ଥକ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୁର୍ଖତା ମାତ୍ର ।

୧୫ ଆମେ ଯଦି ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ପରିତ୍ରାଣ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ, ତେବେ ଆମ ଉପରେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ବର୍ତ୍ତେ, କାରଣ ଆମେ ସେସମସ୍ତ ପାଳନରେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଉ । ଯଦି କୌଣସି ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା କଳ୍ପନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠନ୍ତା ନାହିଁ !

୧୬ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ମିଳିଥାଏ । ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଯଦି ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ତୁଲ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ଆମେ ଯିହୁଦୀୟ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁ ବା ନ କରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ । ତେଣୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ଅନୁରୂପ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସୀର ସେ ପିତା ଅଟନ୍ତି ।

୧୭ ସେଥିପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଈଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଏହିପରି କହିବାର ଲେଖାଅଛି, “ତୁମେ ଅନେକ ଜାତିର ପିତା ହେବ ।” ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଯେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି ଓ ଭାବା ଘଟନାବଳୀ ଏପରି ସୁନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ସତେ ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଘଟିଗଲାଣି, ସେହି ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ଏହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ।

୧୮ ଈଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେବ ଓ ତାଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ ଏକ ମହାଜାତି ରୂପେ ଖ୍ୟାତ ହେବେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅସମ୍ଭବ ବୋଧ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅବ୍ରହାମ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ !

୧୯ ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ଶ୍ୟା ବର୍ଷ ବୟସରେ ସନ୍ତାନର ପିତା ହେବା ଯେପରି ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା, ନବେ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସାରାଜ୍ଞର ଗର୍ଭଧାରଣ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା ; ତଥାପି ଅବ୍ରହାମଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଏତେ ଦୃଢ଼ ଥିଲା ଯେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ।

୨୦ ଅବ୍ରହାମ ଆଦୌ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନ ଥିଲା । ସେହି ବିଶ୍ୱାସରେ ସେ ଶକ୍ତିମାନ ହେଲେ, ଏପରିକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଚନ ସଫଳ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ନିମନ୍ତେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରର୍ଣ୍ଣା କରିଥିଲେ ।

୨୧ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଚନ ସଫଳ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହୋଇଥିଲା ।

୨୨ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବିବେଚିତ ହେଲେ ।

୨୩ ‘ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଈଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ’- ଏହି ଭକ୍ତି ଯେ କେବଳ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନୁହେଁ ।

୨୪ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଈଶ୍ୱର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ କଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଚନରେ ଆମେମାନେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ତେବେ ସେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଯେପରି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

୨୫ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଲେ ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ମିଳିତ କରିବା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେଲେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫

୫ ଏବେ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିଛୁ ।

୨ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭର ଅନୁଭୂତି ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଏହି ଆମ୍ଭମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବରେ ଭାଗୀ ହେବା ପାଇଁ ଆଶା ଓ ଆନନ୍ଦରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛୁ ।

୩ ପୁଣି, ନାନାଦି ସମସ୍ୟା ଓ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେସମସ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳଜନକ ବୋଲି ଜାଣି ଆମ୍ଭମାନେ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିପାରୁ, କାରଣ ସେସମସ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଶିଖାଏ ।

୪ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସତଚରିତ୍ରର ବିକାଶ ସାଧନ କରେ ଏବଂ ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ସୁଦୃଢ଼ ଓ ଅଚଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଶିଖାଏ ।

୫ ସେତେବେଳେ ଯାହା କିଛି ଘଟୁ ନା କାହିଁକି, ଆମେ ନିରାଶ ନ ହୋଇ ସବୁ ଘଟଣା ଆମ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳଜନକ ବୋଲି ଜାଣୁ । କାରଣ ଆମେ ଆମ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗଭୀର ପ୍ରେମର ଅନୁଭୂତି ପାଇଛୁ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାକୁ ଦେଇ ଆମ ହୃଦୟ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମରେ ଭରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୬ ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ ନିତାନ୍ତ ନିରୁପାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥଳ ସମୟରେ ଆସିଲେ ଓ ଆମ ପରି ପାପୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେଲେ ।

୭ ଆମେ ଯଦି ଅବା ଧାର୍ମିକ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ଆମ ପାଇଁ କେହି ପ୍ରାଣ ଦେବ ବୋଲି ଆଶା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତଥାପି ହୁଏତ କେହି ପ୍ରାଣ ଦେଇପାରେ ।

୮ କିନ୍ତୁ ଆମେ ପାପରେ ଜୀବନ କାଟୁଥିବା ସମୟରେ ଆମ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣଦାନ ଦେବାକୁ ଈଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଠାଇ ଆମ ପ୍ରତି ମହାଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

୯ ଆମେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସେ ଯଦି ଆପଣା ରକ୍ତ ଦେଇ ଆମ ପାଇଁ ଏସମସ୍ତ ସାଧନ କଲେ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବାରୁ ସେ ଆମ ପାଇଁ କେତେ ଅଧିକ ନ କରିବେ; ସେ ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗାମୀ କ୍ରୋଧରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

୧୦ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଗୁରୀ ଥିଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସହ ପୁନର୍ମିଳିତ ହେଲୁ, ଏବେ ଆମେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହେବାରୁ ଓ ସେ ଆମ ଅନ୍ତରରେ ବାସ କରୁଥିବାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ନ କରିବେ!

୧୧ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଏହି ନୂତନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲାଭ କରି ଆନନ୍ଦୋଲ୍ଲାସ କରୁଛୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଏସମସ୍ତ ସାଧନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଈଶ୍ୱର ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ।

ଆଦମଙ୍କ ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ

୧୨ ଆଦମ ଯେତେବେଳେ ପାପ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ପାପ ପ୍ରବେଶ କଲା । ତାଙ୍କର ପାପ ହେତୁ ସାରା ଜଗତରେ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କଲା । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ବାର୍ତ୍ତାକ୍ୟ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଲା, କାରଣ ସମସ୍ତେ ହିଁ ପାପ କଲେ ।

୧୩ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଜଗତରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାପ କରୁଥିଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧିବଦ୍ଧା ଦେଇ ନ ଥିବାରୁ ଆକ୍ଷାୟୀନଜନିତ ପାପ ଗଣନା କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୧୪ ତଥାପି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କଲା । ସେମାନେ ଯଦିବି ଆଦମଙ୍କ ପରି ନିଷିଦ୍ଧ ଫଳ ଖାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆକ୍ଷାୟୀନ କରି ନ ଥିଲେ, ତଥାପି ମୃତ୍ୟୁର କବଳରେ ପଡ଼ିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଗତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି ପ୍ରଭେଦ! ୧୫ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟର ପାପ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟରେ କି ପ୍ରଭେଦ! କାରଣ ଜଣକର, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମଙ୍କ ପାପ ଦ୍ୱାରା ଅନେକେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ

ଅନେକେ କ୍ଷମା ଲାଭ କଲେ ।

୧୬ ଆଦମଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପାପ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବନ୍ଧ ଆଣିଲା, ଅଥଚ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକଙ୍କ ପାପ ଅକାତରେ କ୍ଷମା କରି ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୌରବମୟ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି ।

୧୭ ଜଣକର, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମଙ୍କର ପାପ ହେତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ରାଜତ୍ୱ କଲା, କିନ୍ତୁ ଆଉ ଜଣକର, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ଷମା ଓ ମୁକ୍ତି ରୂପ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜୀବନରେ ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତି ।

୧୮ ହଁ, ଆଦମଙ୍କର ପାପ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ଆଣିଲା, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ମିଳିତ କରାଇ ଜୀବନ ଦାନ କରେ ।

୧୯ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦମଙ୍କର ଅବଧ୍ୟତା ହେତୁ ଅନେକେ ପାପୀ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବାଧ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ଅନେକେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ବିବେଚିତ ହେଲେ ।

୨୦ ବିଧିବଦ୍ଧା ଦତ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତାହା ପାଳନ କରିବାରେ ସମସ୍ତେ କେତେ ଦୂର ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ଜଣାଗଲା । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନେ ପାପର ଆଧିକ୍ୟ ଯେତେ ଦେଖୁ ଲୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରଚୁରତା ସେତେ ଉପଲବ୍ଧି କଲୁ ।

୨୧ ପୂର୍ବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପାପର ଆଧିପତ୍ୟ ହେତୁ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ ହୋଇଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ରାଜତ୍ୱ କରୁଛି । ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ।

ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ଜୀବିତ ଅଧ୍ୟାୟ ୬

୧ ତାହାହେଲେ, ଈଶ୍ୱର ଯେପରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦୟା ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନେ କ'ଣ ପାପ କରୁଥିବା?

୨, ୩ କଦାପି ନୁହେଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭମାନେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀ, ହେଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରୁ ପାପର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଲୋପ ପାଇଲା ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନେ ଜଳଦୀକ୍ଷାରେ ବାସିତ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଙ୍ଗଭୂତ ହେଲୁ । ତାଙ୍କର ମରଣରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ ଧୂସ ପାଇଲା ।

୪ ଆମ୍ଭମାନେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେଲାବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ପାପ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ ତାଙ୍କ ମରଣରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ଆଉ, ପିତା ଈଶ୍ୱର ଆପଣାର ଗୌରବମୟ ଶକ୍ତିରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାବିତ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନେ ଏହି ଅପୂର୍ବ ନୂତନ ଜୀବନ ଲାଭ କଲୁ ।

୫ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କର ସହଭାଗୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ମରଣରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଛୁ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କର ନୂତନ ଜୀବନରେ ସହଭାଗୀ ହୋଇଛୁ ଓ ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାବିତ ହେବୁ ।

୬ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁରାତନ ପାପଭିକ୍ଷା କୁଣ୍ଡଳେ କଣ୍ଠାବିନ୍ଦ ହୋଇଛି । ଆମର ପତ୍ରିତ ସ୍ୱଭାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନଷ୍ଟ ଓ ଉନ୍ନତ ହୋଇଛି, ଯେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପାଶଙ୍କ ଶରୀର ଆଉ ପାପର ଅଧୀନ ବା ଦାସ ନ ହୁଏ । ୭ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନେ ଯେତେବେଳେ ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ, ଆମ୍ଭମାନେ ପାପର ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଲୋଭନରୁ ମୁକ୍ତ ।

୮ ପୁଣି, ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ପାପଭିକ୍ଷା ସ୍ୱଭାବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ମୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ନୂତନ ଜୀବନରେ ଆମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭାଗୀ ହେବୁ ।

୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ସଙ୍ଗତ ହେଲେ, ସେ ଆଉ କେବେ ହେଁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦ କାରଣ ସେ ଏକାଥରକେ ପାପର ଶକ୍ତି ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ପ୍ରାଣ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ସହଭାଗିତାରେ ଭିରଜାବିତ ଅଟନ୍ତି ।

୧୧ ଅତଏବ ମନେରଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ପାପ ପ୍ରଭୃତି ମୃତ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ସଜାବ ଓ ସଜାଗ ଅଟ ।

୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ମର ଶରୀରରେ ପାପ ଆଉ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ନ କରୁ, ତୁମ୍ଭମାନେ କୁଅଭିଳାଷର ଆଉ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୁଅ ।

୧୩ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରର କୌଣସି ଅଙ୍ଗ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟର ଅସ୍ତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ନ ହେଉ, ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ସଜାବ ହୋଇଛ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମଙ୍ଗଳମୟ ସଂକଳ୍ପ ସାଧନାର୍ଥେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅସ୍ତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ।

୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପାପ ଆଉ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଘ୍ଵନ କରି ପାପର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଅ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଆଉ ସେଥିରେ ବନ୍ଧା ନୁହଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାନୁଗ୍ରହ ଓ କୃପାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଛ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ଵାସୀ ପାପର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ

୧୫ ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି ବୋଲି ଆମେ କ'ଣ ଏଣିକି ନିର୍ବିକାର ଭିତରେ ପାପ କରିବା ? ନା, ଆସୋ ନୁହେଁ !

୧୬ ତୁମ୍ଭମାନେ କାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କର, ତାହା ଯେ ନିଜେ ନିଷ୍ଠୁରି କରିଥାଅ, ଏହା କ'ଣ ଜାଣିନାହିଁ ? ପାପ (ଯାହାର ପରିଣାମ ମୃତ୍ୟୁ) କିମ୍ପା ଆଜ୍ଞା ପାଳନ (ଯାହାର ପରିଣାମ ମୁକ୍ତି), ଏ ଦୁଇ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେ ଯାହା ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବ, ସେ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ହେବ ଓ ତୁମେ ତାହାର ଦାସ ହେବ ।

୧୭ ଧନ୍ୟ ଈଶ୍ଵର ! ତୁମ୍ଭମାନେ ପୂର୍ବେ ପାପର କ୍ରାନ୍ତଦାସ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏବେ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଈଶ୍ଵରଦତ୍ତ ଧର୍ମଶିକ୍ଷାର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଛ ।

୧୮ ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ପ୍ରଭୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପାପର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୂତନ ପ୍ରଭୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମର ଦାସ ହୋଇଛ ।

୧୯ ବୁଝିବାକୁ ସହଜ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ଦାସ ଓ ମୁନିବର ଉଦାହରଣ ଦେଇ କହୁଛି । ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେପରି ପାପର ଦାସ ଥିଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହିପରି ଧାର୍ମିକତା ଓ ପବିତ୍ରତାର ଦାସ ହୁଅ ।

୨୦ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେତେବେଳେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ, ଯେତେବେଳେ ଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ନ ଥିଲ ।

୨୧ ଫଳତଃ, ସେହି ସମୟର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏବେ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲଜାବୋଧ ହେଉଛି । କାରଣ ସେସବୁର ପରିଣାମ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।

୨୨ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନେ ପାପର ଶକ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରାନ୍ତଦାସ ହୋଇଛ ଏବଂ ଫଳସ୍ଵରୂପ ପବିତ୍ରତା ଓ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିଛ ।

୨୩ କାରଣ ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୭

୧ ହେ ଯିହୁଦା ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନେ କ'ଣ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥାଏ ?

୨ ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ନିୟମ ଅନୁସାରେ ସ୍ଵାମୀ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସ୍ଵୀର ଜୀବନ ତାହାର ସ୍ଵାମୀର ଜୀବନ ସହିତ ବନ୍ଧା ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାମୀ ଯଦି ମରିଯାଏ, ତେବେ ସ୍ତ୍ରୀ ବୈବାହିକ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଏ ।

୩ ସେତେବେଳେ ସେ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାମୀର ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ଅନ୍ୟକୁ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ତାହା ପାପ ବୋଲି ଧରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାହା ପାପ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୪ ପୂର୍ବେ ଯିହୁଦାୟ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର 'ସ୍ଵାମୀ' ବା ପ୍ରଭୁ ସ୍ଵରୂପ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ କୁଶଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ 'ମୃତ' ହେବାରୁ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର 'ସ୍ଵାମୀ' ନୁହେଁ କିମ୍ପା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ଆଉ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହୋଇ ନୂତନ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲ । ଯେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଏବେ ତାଙ୍କରି ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇଛ, ଯଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସହର୍ମି ରୂପ ସୁଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରିବ ।

୫ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ସ୍ଵଭାବ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାତରଣ କରି କୁଅଭିଳାଷକାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦେଉଥିଲା ଓ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିଲା ।

୬ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇ ତାହାର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ପୁରାତନ ଅଭ୍ୟାସବଶତଃ କେବଳ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବିଧି ଓ ନିୟମ ପାଳନ ନ କରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଏବେ ନୂତନ ଭାବରେ (ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ) ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସେବା କରିପାରିବ ।

ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପାପ

୭ ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ, ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ସବୁ ମନ୍ଦ ବୋଲି କହୁଛି ? ତାହା ନୁହେଁ ! ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପାପଜନକ ନୁହେଁ, ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ମୋର ପାପ ଦେଖିପାରିଲି । "ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ", ଏହି ଆଜ୍ଞା ଯଦି ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମୋର ହୃଦୟସ୍ତ୍ର ଗୁପ୍ତ ପାପ ଲୋଭକୁ ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥାଆନ୍ତି ।

୮ କିନ୍ତୁ ପାପ ଏହି ଆଜ୍ଞାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଲୋଭ କରିବା ଯେ ନିଷିଦ୍ଧ, ତାହା ମୋତେ ମନେ ପକାଇ ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଲୋଭ କନ୍ଦୁଇଲା ! ଆଜ୍ଞା ଲଘ୍ଵନ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି କୌଣସି ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତ ପାପକର୍ମ ମଧ୍ୟ ନ ଥାଆନ୍ତା ।

୯ ଏକ ସମୟରେ ମୁଁ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦାବା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଜ୍ଞ ଥାଇ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଜ୍ଞାନ ପାଇବା ମାତ୍ରେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲି ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ଆଜ୍ଞାଲଘ୍ଵନକାରୀ ପାପୀ ଓ ମୋ' ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ରହିଛି ।

୧୦ ଏହାଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋତେ ଜୀବନ ପଥରେ କଢାଇ ନେଇଥାଆନ୍ତା, ତାହା ମୋର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡର କାରଣ ହେଲା ।

୧୧ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୁଦ୍ଧକୁ ନେଇ ପାପ ମୋତେ ଭୁଲାଇ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ କଲା ।

୧୨ କିନ୍ତୁ ମନେରଖ, ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଓ ଉତ୍ତମ ।

୧୩ ତେବେ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଦି ଉତ୍ତମ, ତାହା ମୋ' ପ୍ରତି ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହେଲା କିପରି ? ନା, ପାପ ଏକ ଉତ୍ତମ ବିଷୟର ସୁଯୋଗ ନେଇ ମୋ' ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଆଣିଲା । ଏଥିରୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ପାପ କେତେ ମାରାତ୍ମକ ଓ ଜଘନ୍ୟ ! କାରଣ ପାପ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନେଇ ନିଜର ମନ୍ଦ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ବ୍ୟବହାର କରେ ।

୧୪ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ; କିନ୍ତୁ ସମସ୍ୟାଟା ମୋ' ମଧ୍ୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ପାପର କ୍ରାନ୍ତଦାସ ।

୧୫ ଏ ବିଷୟରେ ମୁଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ବୁଝିବାକୁ ଅକ୍ଷମ, କାରଣ ଯାହା ଉତ୍ତମ, ମୁଁ ତାହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ସୁଦ୍ଧା କରିପାରୁନାହିଁ । ଅଥଚ ଯାହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ ବା କରିବାକୁ ଘୃଣା କରେ, ତାହା ମୁଁ କରେ ।

୧୬ ମୁଁ ଯାହା କରେ, ତାହା ମନ୍ଦ ବୋଲି ଭଲରୂପେ ଜାଣେ ଏବଂ ମୋର

ବିବେକ ମୋତେ ଦୋଷା କରୁଥିବାରୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମୁଁ ଆଜ୍ଞାନଫଳ କରୁଛି ।

୧୭ ମୁଁ ନିଜେ ନିଜକୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରିପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଯେ ମୁଁ କରେ, ତାହା ନୁହେଁ ; ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାପ ମୋ'ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବାରୁ ମୋତେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ।

୧୮ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମୋର ପୁରାତନ ପାପପ୍ରକୃତି ଯୋଗୁଁ ମୋର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଉତ୍ତମତା ନାହିଁ । ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ମୁଁ ଶକ୍ତିହୀନ ।

୧୯ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହା କରେ ନାହିଁ ; ଆଉ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ତାହା ହିଁ କରିଥାଏ ।

୨୦ ଯଦି ମୁଁ କୌଣସି ବିଷୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି ସୁଦ୍ଧା କରୁଛି, ତେବେ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୁଁ ଆହୁରି ପାପର କବଳରେ ରହିଛି ।

୨୧ ପ୍ରକୃତରେ, ମୁଁ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ କରିବାକୁ ଯାଇ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ କରିଦେଉଛି ।

୨୨ ମୁଁ ମୋର ନୂତନ ସ୍ୱଭାବ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଏ ।

୨୩, ୨୪, ୨୫ କିନ୍ତୁ ମୋର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ନୀଚ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଶକ୍ତି ମୋ' ମନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଜୟଲାଭ କରୁଛି, ଯାହା ଫଳରେ ମୋର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପାପର ମୁଁ କ୍ରିତଦାସ ହୋଇ ରହିଛି । ମନରେ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସୁଦ୍ଧା ପାପର ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଛି । ମୋର ନୂତନ ସ୍ୱଭାବ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମୋତେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦେଉଛି କିନ୍ତୁ ମୋର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୁରାତନ ସ୍ୱଭାବ ପାପ କରିବାକୁ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା ଜନ୍ମାଉଛି । ହାୟ, ମୁଁ କେତେ ହତଭାଗ୍ୟ ! ଏହି ମାରାତ୍ମକ ପାପ ପ୍ରକୃତିରୁ କି ଏ ମୋତେ ମୁକ୍ତି ଦେବ ? ଧନ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ! ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଏହା ସାଧନ କରିଛନ୍ତି ; ସେ ମୋତେ ମୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଅଧିକୃତ ଜୀବନ

ଅଧ୍ୟାୟ ୮

ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ନାହିଁ ।

୨ କାରଣ, ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କର ଯେଉଁ ଜୀବନଦାୟକ ଶକ୍ତି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଇଛି, ସେହି ଶକ୍ତି ମୋତେ ପାପ ଓ ମୃତ୍ୟୁରୁ ମୁକ୍ତ କରିଛି ।

୩ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସମୂହ କେବଳ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପାପର କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଉନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ତ ସେସମସ୍ତ ପାଳନ କରୁନାହିଁ କିମ୍ବା କରିପାରୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଭିନ୍ନ ପରିକଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ । ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ; ପ୍ରଭେଦ ଏହି ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶରୀର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ (କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କଠାରେ ପାପର ଲେଖମାତ୍ର ନ ଥିଲା) । ଆଉ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ସେ ଆପଣାକୁ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତରୀ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରୁ ପାପର ଶକ୍ତିକୁ ବିନାଶ କଲେ ।

୪ ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୃଦୟସ୍ଥ ପୁରାତନ ପାପ ପ୍ରକୃତିର ବଶାଭୂତ ନ ହୋଇ ଯଦି ଆମ୍ଭମାନେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ହେଉ, ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିପାରିବୁ ।

୫ ଯେଉଁମାନେ ନୀଚ ପ୍ରକୃତିର ବଶାଭୂତ ହୋଇ ଜୀବନ କାଟନ୍ତି, ସେମାନେ କେବଳ ନିଜକୁ ହିଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି ।

୬ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତି । ପୁରାତନ ସ୍ୱଭାବର ଅନୁଗାମୀ ହେବାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।

୭ କାରଣ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ପୁରାତନ ପାପ ପ୍ରକୃତି ଈଶ୍ୱରବିରୋଧୀ ଅଟେ । ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା କେବେ ପାଳନ କରିନାହିଁ କିମ୍ବା କେବେ କରିବ ନାହିଁ ।

୮ ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ପୁରାତନ ପାପ ପ୍ରକୃତିର ଆହୁରି ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପୁରାତନ କୁଅଭିଳାଷ ଚରିତାର୍ଥ କରିବାରେ ଲାଳାୟିତ, ସେମାନେ କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଜନକ ହେବେ ନାହିଁ ।

୯ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରି ନୁହଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଯଦି ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୂତନ ସ୍ୱଭାବର ବଶାଭୂତ ଅଟ । ମନେରଖ, ଯଦି କାହାରି ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନୁହେଁ ।

୧୦ ତଥାପି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ପାପ ହେତୁ ତୁମ ଶରୀରର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ଆତ୍ମା ଜୀବିତ ରହିବ କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧୧ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁ ଈଶ୍ୱର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥୃତ କଲେ, ତାଙ୍କରି ଆତ୍ମା ଯଦି ତୁମ ଅନ୍ତରରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ ଅନ୍ତରସ୍ଥ ସେହି ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମର ମର୍ତ୍ତ୍ୟଶରୀରକୁ ପୁନର୍ବୀର ସଜୀବ କରିବେ ।

୧୨ ତେଣୁ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ପାପ ପ୍ରକୃତିର ଅଭିଳାଷ ସାଧନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସିମତେ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁ ।

୧୩ କାରଣ ତାହାର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ଓ ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପାପ ପ୍ରକୃତି ଓ ତହିଁରୁ ଜାତ ପାପକର୍ମ ସବୁ ଧୂସ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ ।

୧୪ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଗୁଳନାରେ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ।

୧୫ ତେଣୁ ଭାରୁ କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କ ତୁଳ୍ୟ ଆଚରଣ ନ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନୋଚିତ ଆଚରଣ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବାରରେ ଗୃହଣଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ "ପିତା, ପିତା" ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାଉ ।

୧୬ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ଜଣାଉଛି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ।

୧୭ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ ଅଟୁ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଯାହା ଯାହା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମସ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତାଙ୍କ ଗୌରବରେ ସହଭାଗୀ, ତେବେ ତାଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗରେ ମଧ୍ୟ ସହଭାଗୀ ହେବା ଆମର ଉଚିତ ।

ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଗୌରବମୟ

୧୮ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଗୌରବ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତାହା ତୁଳନାରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନକାଳର ଦୁଃଖ କିଛିହିଁ ନୁହେଁ ।

୧୯ କାରଣ, ଯେଉଁଦିନ ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ କରିବେ, ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ଧର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ସେହି ଆଗାମୀ ଦିନର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବ ।

୨୦, ୨୧ ଯେହେତୁ ସେହିଦିନରେ ପାପ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ କ୍ଷୟ - ଯାହା କିଛି ଜଗତର ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଜଗତକୁ ବଶାଭୂତ କଲା, ସେ ସମସ୍ତ ଲୋପ ପାଇବ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଯେଉଁ ପାପମୁକ୍ତ ଗୌରବମୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପଭୋଗ କରିବ ।

୨୨ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ସେହି ମହାଦିବସର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହି ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ଏପରି କି ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଦ୍ଭିଦ ଜଗତ ମଧ୍ୟ ରୋଗ, ବ୍ୟାଧି

ଓ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରୁଛି ।

୨୩ ପୁଣି, ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଗୌରବର ପୂର୍ବାଭାସ ରୂପେ ଆମ ଅନ୍ତରରେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖକଷ୍ଟରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ ଆଶାରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଛୁ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ସେହିଦିନର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛୁ, ଯେଉଁଦିନରେ କି ଈଶ୍ୱର ଆମମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଦେବେ । ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଶରୀର ଦେବେ । ଏହି ଶରୀର ଆଉ କେବେହେଲେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ ।

୨୪ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଛୁ । ବିଶ୍ୱାସର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ଯାହା ପାଇ ନାହିଁ, ତାହା ପାଇବା ଆଶାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା । କାରଣ କୌଣସି ଲୋକ ଯଦି କିଛି ପାଇସାରିଛି, ତାହା ପାଇବା ଆଶାରେ ସେ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ ।

୨୫ ମାତ୍ର ଆମେ ଯେବେ ଅତ୍ୟୁତ୍ସାହ ବିଷୟ ପାଇବାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବାକୁ ଓ ଭରସା କରିବାକୁ ଶିଖୁ ।

୨୬ ସେହିପରି ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଆମମାନଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । କାରଣ, କ'ଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଓ କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ, ତାହା ଆମେ ଜାଣି ପାରୁନା । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଏତେ ଆବେଗରେ ଆମ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ଭାଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

୨୭ ପୁଣି, ଯେଉଁ ପିତା ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ପବିତ୍ରଆତ୍ମା କ'ଣ ନିବେଦନ କରନ୍ତି, ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି । କାରଣ ଆତ୍ମା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସହିତ ଇଚ୍ଛା ମିଳାଇ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ।

୨୮ ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ସାଧନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଘଟୁ ନା କାହିଁକି, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଙ୍ଗଳଜନକ ହୁଏ ।

୨୯ କାରଣ ଆତ୍ମାରୁ ଈଶ୍ୱର ଝିର କରନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ - ଆଉ, କେଉଁମାନେ ଆସିବେ, ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି - ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବେ ହେଲେ ଯେପରି କି ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅନେକ ଭ୍ରାତା ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଜ ହେବେ ।

୩୦ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ । ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାରୁ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କଲେ । ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଧାର୍ମିକତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଆପଣା ସହିତ ପୁନର୍ମିଳିତ କଲେ ଏବଂ ଆପଣାର ଗୌରବ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ।

୩୧ ଏ ପ୍ରକାର ଅପୂର୍ବ ବିଷୟରେ ଆମେ କ'ଣ କହିପାରୁ ? ଈଶ୍ୱର ଯଦା ଆମ ସପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି, ଆମର ବିପକ୍ଷ କିଏ ହୋଇପାରେ ?

୩୨ ସେ ଯଦା ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସୁଖା ରକ୍ଷା ନ କରି ଆମ ପାଇଁ ସମର୍ପି ଦେଲେ, ତେବେ ସେ କ'ଣ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ନାହିଁ ?

୩୩ ଈଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜସ୍ୱ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଅଭିଯୋଗ କରିପାରେ ? ଈଶ୍ୱର ତ ତାହା କରିବେ ନାହିଁ । ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସହିତ ମିଳିତ କରିଛନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମର ବନ୍ଦନ

୩୪ ତେବେ କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଧୀନ ଦେବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତ ଦେବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଦେଲେ, ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହେଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଶ୍ୱରେ ବସି ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରୁଛନ୍ତି ।

୩୫ ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରେ ? ଆମେମାନେ ଯେତେ ବେଳେ ନାନାଦି କ୍ଳେଶ ଓ ସଙ୍କଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉ ଆମ ପ୍ରତି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଆସେ, ତେବେ ସେ କଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ବୁଝିବା ? ପୁଣି, ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ କ୍ଷୁଧିତ ବା ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ବା ବିପଦରେ ପଡୁ ବା ଆମର ଜୀବନ ବିପକ୍ଷ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଆମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରିବା ?

୩୬ ନା, କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଉଚିତ । କାରଣ ଆମେମାନେ ହଣା ହେବା ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥିବା ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ।

୩୭ ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ, ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜୟୀ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛୁ । କାରଣ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଦେଲେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଣେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ଜଦାପି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ମୃତ୍ୟୁ କି ଜୀବନ ତାହା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସ୍ୱର୍ଗତୃତମାନେ ତାହା କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ନରକର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଦୂରେଇ ରଖି ପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିମନ୍ତେ ଆଶଙ୍କା କି ଭବିଷ୍ୟତ୍ ନିମନ୍ତେ ଆମର ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା କିମ୍ବା ଆମେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଉ ନା କାହିଁକି-ମହାଜାଗରେ ବା ଗଭୀର ସାଗର ମଧ୍ୟରେ-ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ପ୍ରକାଶିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବ ।

ପିତରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର

ଅଧ୍ୟାୟ ୧

ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଶିଷ୍ୟ ପିତର ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏହି ପତ୍ରଟି ଲେଖିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଦୁଃସହ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପିତର ଏହି ପତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦେଇ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଟଳ କରିବାକୁ ଓ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସଞ୍ଚିତ ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବାକୁ ବିଶେଷଭାବେ ସ୍ମରଣ କରାଇଛନ୍ତି ।

୧ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେରିତଶିଷ୍ୟ ମୁଁ ପିତର, ଏହି ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ଯେଉଁ ଯାହୁଦୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଦେଶରୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ପତ୍ରସ, ଗାଲାତୀଆ, କାପାଦୋସୀଆ, ଏସିଆ ଏବଂ ବିଥୁନୀଆ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଉଛି ।

୨ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁଗଣ, ପିତା ଈଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଜାଣିଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଭାଜନ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ବହୁଳ ଭାବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣୁ ।

ବିଶ୍ୱାସର ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷା

୩ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ହେଉ । ଆମେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସୀମ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ନୂତନ ଜନ୍ମଲାଭ କରି ତାଙ୍କ ପରିବାରଭୁକ୍ତ ହୋଇଛୁ ଏବଂ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ଭରସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛୁ ।

୪ ପୁଣି, ଈଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ରୂପ ଯେଉଁ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ ରଖିଛନ୍ତି, ସେହି ଅକ୍ଷୟ, ଅଜଳୁଷିତ, ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଉତ୍ତରାଧିକାର ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି ।

୫ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ତାହାଙ୍କ ମହାଶକ୍ତିରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଅଧିକାଂଶରେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର

ହେବ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

୬ ତେଣୁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ । ସଂପ୍ରତି ଏ ଜଗତରେ ନାନାଦା ଦୁଃଖଲେଖା ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ସମ୍ଭୂତ ଅଛି ।

୭ ଏହି ପ୍ରକାର ଅଗ୍ନି ପରାଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଦୃଢ଼ତା ଓ ଯଥାର୍ଥତା ପରାଧା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷୟଶାଳ ପଦାର୍ଥ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାହା ବିଶୁଦ୍ଧ କି ନାହିଁ, ଅଗ୍ନିରେ ପରାଧା କରାଯାଏ । ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ, ଯାହା କି ସୁବର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ, ତାହା ଦୁଃଖଲେଖା ରୂପ ଅଗ୍ନିପରାଧା ଦ୍ୱାରା ପରାଧିତ ହେଉଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଟଳ ରହିଲେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଶଂସା, ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରିବ ।

୮ ତୁମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିନାହିଁ ତଥାପି ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତି କରୁଛ । ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ନ ଦେଖିଲେ ହେଁ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତନାତୀତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରୁଛ ।

୯ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ ।

୧୦ ଏହି ପିରତ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାବବାଦୀମାନେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଲୋକ୍ଷିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ବୁଝି ନ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମନରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା ।

୧୧ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦୁଃଖଭୋଗ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୌରବ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣା ଲେଖିବାକୁ କହିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେସବୁ କେଉଁ ସମୟରେ ଓ କାହା ପ୍ରତି ଘଟିବ, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ।

୧୨ ଅବଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଶାରେ ଘଟିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବହୁ ବର୍ଷ ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୟରେ ଘଟିବ । ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିଲେ, ସେହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ସୁସମାଗ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତମାନେ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଆହୁରି ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୂପମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଆଗ୍ରହୀ ।

୧୩ ଅତଏବ ସତେତନ ଆଅ, ଆତ୍ମସଂଯମା ହୁଅ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ସମୟରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ।

ପବିତ୍ର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ

୧୪ ତୁମ୍ଭମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହାନ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ । ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ପୂର୍ବେ ଯେପରି କୁଅଭିଳାଷର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିଲ, ଆଉ ସେପରି ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୫ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆହ୍ୱାନକର୍ତ୍ତା ଯେପରି ପବିତ୍ର, ତୁମ୍ଭମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସେହିପରି ପବିତ୍ର ହୁଅ ।

୧୬ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ସ୍ୱୟଂ ଇଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ, କାରଣ ମୁଁ ପବିତ୍ର ।”*

୧୭ ମନେରଖ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକର କର୍ମାନୁସାରେ ନିରପେକ୍ଷ ବିଶ୍ୱର କରନ୍ତି, ତେଣୁ ଇହ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ଓ ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଆଚରଣ କର ।

୧୮ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ମାନେ, ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଲାଭର ଯେଉଁ ଅସାର ପଦ୍ମା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଶିଖାଇଥିଲେ, ସେହିଁ ଅସାର ପଦ୍ମାରୁ ଇଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣ । ସେ ଯେଉଁ ମହାମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ସୁନା କି ରୂପା ଭଳି କ୍ଷୟଶାଳ ବିଷୟ ନୁହେଁ ।

୧୯ ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ନିଷ୍ଠୁଳଙ୍କ ‘ମେଷ ଶାବକ’ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହାଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ

ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନେ ମୁକ୍ତି ପାଇଛ ।

୨୦ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ଇଶ୍ୱର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏବେ ଏହି ଶେଷକାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣାର୍ଥେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ।

୨୧ ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ କରି ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛ; ତେଣୁ ଏବେ କେବଳ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ତଳ ।

୨୨ ତୁମ୍ଭମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଓ ନିଷ୍ଠପତ ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ପରସ୍ପରକୁ ଆକର୍ଷିକତା ସହ ପ୍ରେମ କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୨୩ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇଛ । ଏହି ଜୀବନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ମର ଜୀବନ ନୁହେଁ । ଏହି ନୂତନ ଜୀବନ ଅମର, କାରଣ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନନ୍ତ, ଅମର ବାଣୀ ।

୨୪, ୨୫ କାରଣ “ମର ଜୀବନ ଘାସ ତୁଲ୍ୟ, ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଗୌରବ ଘାସ ଫୁଲ ସଦୃଶ । ଘାସ ଝାଡ଼ିଲି ଯାଏ, ଫୁଲ ଝଡ଼ିପଡ଼େ, ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଣୀ ବିରୟାୟା ।” ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁସମାଗ୍ର ହିଁ ସେହି ବାଣୀ ଅଟେ ।

ତୁମ୍ଭମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଅଧ୍ୟାୟ ୨

୧ ଅତଏବ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ରୋଷଭାବେ, ଛଳନା, ଅସାଧୁତା, ଈର୍ଷା ଓ ପରନିନ୍ଦା ପରିହାର କର ।

୨, ୩ ନବଜାତ ଶିଶୁ ଯେପରି ଦୁଗ୍ଧ ପାଇଁ ଲାଳାୟିତ ହୁଏ, ତୁମ୍ଭମାନେ ସେହିପରି ବିଶୁଦ୍ଧ ଦୁଗ୍ଧ ରୂପ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଲାଳାୟିତ ହୁଅ । ତାହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରି ପରିତ୍ରାଣର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୪ କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାଦୟା ଉପଲବ୍ଧି କରିଛ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ; ସେ ଜୀବନ୍ତ ଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ୱରୂପ, ମନୁଷ୍ୟର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଓ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅମୂଲ୍ୟ ।

୫ ତୁମ୍ଭମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଗଠନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ୱରୂପ ହେବାକୁ ଆସ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ଯାଜକକୁ ନ (ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଥିବାରୁ) ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳି ଉତ୍ତରଣ କରିବାକୁ ଆସ ।

୬ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହିପରି ଲେଖାଅଛି :

‘ଦେଖ, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୋର ମଣ୍ଡଳାର ବହୁମୂଲ୍ୟ କୋଣପ୍ରସ୍ତର ସ୍ୱରୂପ ମନୋନୀତ କରି ପ୍ରେରଣ କରୁଛି । ଯେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବେ ନିରାଶ ହେବ ନାହିଁ ।’

୭ ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ୱରୂପ, ‘ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତର, ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ କିନ୍ତୁ ତାହା କୋଣପ୍ରସ୍ତର ରୂପେ ଗୃହର ପ୍ରଧାନ ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର ହେଲା ।’

୮ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି, ‘ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ଅନେକେ ଝୁଣ୍ଟିବେ, ସେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ୱରୂପ ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶିଳାଖଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ପତନର କାରଣ ହେବ, ସେ ସେହି ଶିଳା ସ୍ୱରୂପ ହେବେ?’ ସେମାନଙ୍କର ଝୁଣ୍ଟିବାର କାରଣ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ନୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପତନ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ହେବ ।

୯ ଯେଉଁ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ଆଲୋକକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାଙ୍କର ମହିମା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଲୋକ, ରାଜାଙ୍କର ଯାଜକକୁଳ, ପବିତ୍ରଜାତି ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵଜନ ହୋଇଅଛ ।

୧୦ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵଜନ ନ ଥିଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ସ୍ଵଜନ ହୋଇଛ । ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞ ଥିଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଦୟା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଛି ।

୧୧ ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ଜଗତରେ ବିଦେଶୀ ତୁଲ୍ୟ ବାସ କରୁଛ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଗୃହ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ଜାଗତିକ କୁଅଭିଳାଷରୁ ମୁକ୍ତ ରୁହ କାରଣ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ ।

ଦେଶର ଶାସନବିଧି ମାନି ତଳ

୧୨ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ନ ଥିବା ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ କିପରି ଆଚରଣ କରୁଛ, ସେ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ଥାଅ । ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସତ୍‌କର୍ମ ଦେଖି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଦିନରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରିବେ ।

୧୩, ୧୪ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସକାଶେ ଦେଶର ଶାସନବିଧି ଓ ନିୟମ ମାନି ତଳ । ଦେଶର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ରାଜାଙ୍କୁ ଏବଂ କର୍ମଗୁରାମାନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କର କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଓ ସଦାଗୁରାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତ ।

୧୫ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ କେବେ ସୁସମାଗୁରର ଶକ୍ତି ଅନୁଭବ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ସୁସମାଗୁରର ନିନ୍ଦା କରିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସତ୍‌ଜୀବନ ଦ୍ଵାରା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ତର କରିବ, ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ।

୧୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ କିନ୍ତୁ ଅସତ୍ କର୍ମ କରିବାକୁ ତୁମର ସ୍ଵାଧୀନତା ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ ବରଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନକାରୀ ସେବକ ତୁଲ୍ୟ ଜୀବନଯାପନ କର ।

୧୭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ । ସର୍ବତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ଵାସୀ ଭ୍ରାତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କର । ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ଭକ୍ତି କର । ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ ।

୧୮ ହେ ଦାସମାନେ, ମୁନିବମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତି କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କର - ଯେଉଁମାନେ ଦୟାଳୁ ଓ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ନ ହୋଇ କଠିନମନା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ମୁନିବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟ ହୁଅ ।

୧୯ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଓ ଉଚିତ, ତାହା କରିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଯେବେ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅ, ତେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କର ।

୨୦ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯେବେ ଦୋଷ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅ ଓ ତାହା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ସହ୍ୟ କର, ତେବେ ସେଥିରେ ପ୍ରଶଂସାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତୁମେ ଯେବେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କର, ତେବେ ତୁମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଭାଜନ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଦୁଃଖ ସହ୍ୟ କର

୨୧ ତୁମର ଏହିପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବା ଇସ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିମତ ଅଟେ । ତୁମ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ସହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ତୁମର ଆଦର୍ଶ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କରି ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କର ।

୨୨, ୨୩ ସେ କେବେ ପାପ କରି ନ ଥିଲେ, କେବେ ମିଥ୍ୟା କହି ନ ଥିଲେ, ସେ ନିନ୍ଦା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିନ୍ଦା କରି ନ ଥିଲେ, ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଭୟ ଦେଖାଇ ନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବିଚାର ଭାର ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

୨୪ ସେ କୁଶଳୀ ଉପରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପଭାର ସୁଦେହରେ ବହନ କଲେ ଯେପରି କି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପଜୀବନର ଅବସାନ ହେବ ଓ ଆତ୍ମମାନେ ଧର୍ମଜୀବନ ଯାପନ କରିବୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର କ୍ଷତ ଦ୍ଵାରା ସୁସ୍ଥ ହୋଇଛ ।

୨୫ କାରଣ ମେଷମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳକ ଓ ଆତ୍ମାର ରକ୍ଷକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଛ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟାୟ ୩

୧ ହେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କର ଅନୁଗତା ହୁଅ; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଯଦିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ସ୍ଵାର ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପବିତ୍ର ଆଚରଣ ଦେଖି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେବେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଅପେକ୍ଷା ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବ ।

୩, ୪ କେଶ ବିନ୍ୟାସ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାର, ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ବାହ୍ୟ ବେଶଭୂଷା ଉପରେ ତୁମର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଭର ନ କର; ବରଂ ତୁମର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାର । ଯେଉଁ ଦିନ ସୁନ୍ଦର ବିନୟ ଓ ସୁଶୀଳ ସ୍ଵଭାବ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ, ସେହି ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵଭାବରେ ବିଭୂଷିତା ହୁଅ ।

୫ ପୁରାକାଳର ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକା ନାରୀମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖୁଥିଲେ ଓ ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କର ଅନୁଗତା ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି ପ୍ରକାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

୬ ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ସାରା ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ଅବହାମଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ଥିଲେ ଏବଂ ଗୃହର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାରାଙ୍କର କନ୍ୟା ରୂପେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରି ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କର ; ତାହାହେଲେ [ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା] ଭୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ରହିବ ନାହିଁ ।

୭ ସେହିପରି ହେ ସ୍ଵାମୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ଓ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ହୁଅ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅବଳା ଜାତି ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ । ମନେରଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସମଭାବରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ଅଟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଥୋଚିତ ବ୍ୟବହାର କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

୮ ପରିଶେଷରେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁଁ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼, ସୁଖୀ ପରିବାର ଭଳି ତଳ ଏବଂ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ହୁଅ । ପୁଣି, ଭ୍ରତୃପ୍ରେମା, ଦୟାଳୁ ଓ ନମ୍ରମନା ହୁଅ ।

୯ ଅନିଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତେ କାହାର ଅନିଷ୍ଟ କର ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିନ୍ଦା ପରିବର୍ତ୍ତେ କାହାର ନିନ୍ଦା କର ନାହିଁ । ବରଞ୍ଚ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ପାଇଛ ଏବଂ ତାହା କରିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୧୦ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି, “ଯେ ଜୀବନରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ମଙ୍ଗଳ ଲାଭ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ନିଜର କିହ୍ନକୁ ଆୟତ୍ତ କରୁ ଏବଂ ଓଷାଧରକୁ ମିଥ୍ୟା କଥାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରୁ ।

୧୧ ସେ ମନ୍ଦରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁ । ସେ ଶାନ୍ତି କାମନା କରୁ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବାକୁ ସଦା ଯତ୍ନଶୀଳ ହେଉ ।

୧୨ କାରଣ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିନତି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ଥାଏ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

ସହର୍ମି ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ

୧୩ ତୁମେ ମଙ୍ଗଳକର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ କିଏ କାହିଁକି ତୁମର ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ?

୧୪ ଯଦିବା କେହି ଅନିଷ୍ଟ କରେ, ତେବେ ତୁମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର । ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ କିମ୍ପା ମନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୫ ମାତ୍ର ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ରଖ । ପୁଣି, କେହି ଯଦି ତୁମ ବିଶ୍ଵାସର କାରଣ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ତାହାର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଅ କିନ୍ତୁ ମୃତୁ ଓ ଭଦ୍ର ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।

୧୬ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ତାହା ହିଁ କର, ତାହାହେଲେ ଯଦିବା ଲୋକେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାରେ ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶିଷ୍ୟତାରେ ତୁମର ସତ୍‌ଆଚରଣର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।

୧୭ କାରଣ ଯଦି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଯେ ତୁମେ ଦୁଃଖଲ୍ଲେଖ ସହ୍ୟ କର, ତେବେ ଅପକର୍ମ ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସତ୍‌କର୍ମ ସକାଶେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ଉତ୍ତମ । ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖଭୋଗ କଲେ । ସେ ନିଷ୍ଠାପ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ପାପୀମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶେ ଥରେ ପ୍ରାଣ ଦେଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି ପାରିବେ । ତାଙ୍କର ଶରୀର ମୃତ ହେଲା ସତ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ତିରଜାବିତ ।

୧୯, ୨୦ ସେ ଆତ୍ମାରେ ଯାଇ ବନ୍ଦୀ ଆତ୍ମାଗଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାଗଣ ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାଣୀ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତର କଲେ । କାରଣ ନୋହ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ତଥାପି ଶେଷରେ କେବଳ ଆଠଜଣ ଜଳପ୍ଳାବନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ।

୨୧ ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଳଦାକ୍ଷୀର ଏକ ଚିତ୍ର : ଜଳଦାକ୍ଷୀ ନେବା ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଛୁ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁ - ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯେ ଧୈତ ହୋଇ ପରିଷ୍କୃତ ହୁଏ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜଳଦାକ୍ଷୀ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପାପରୁ ଧୈତ କରିବାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।

୨୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗତୃତ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପୂଜା ଓ ସେବା ପାଉଛନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪

୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାରୀରିକ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଭୋଗ କଲେ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ତାଙ୍କ ପରି ହେଉ ; ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଅ । କାରଣ ମନେରଖ, ତୁମର ଶରୀର ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଭୋଗ କରେ, ପାପର ଶକ୍ତି ଲୋପ ପାଏ ।

୨ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଜୀବନର ଅବଶିଷ୍ଟ କାଳ କୁଅଭିଳାଷ ପୂରଣରେ କ୍ଷେପଣ କରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବାରେ ଆଗ୍ରହୀ ହେବ ।

୩ ଅଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପାପକର୍ମ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାମୁକତା, କୁଅଭିଳାଷ, ମଦମତ୍ତତା, ମଦ୍ୟପାନୋହାର, ରଙ୍ଗରସ ଓ ପ୍ରତିମାପୂଜା, ତୁମେମାନେ ବିଗତ ଜୀବନରେ ସେହାସବୁ ପାପକାର୍ଯ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ କ୍ଷେପଣ କରିଛ ।

୪ ତୁମେମାନେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚୁଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଉନାହିଁ, ଏଥିରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ।

୫ କିନ୍ତୁ ମନେରଖ, ଯେ ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶ୍ଵରକର୍ତ୍ତା, ସେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ବିଶ୍ଵର ଓ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିବେ ।

୬ ସଥିସକାଶେ ମୃତମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଲା ଯେପରି କି ସେମାନେ ଶାରୀରିକ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ହେଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସଦୃଶ ଆତ୍ମିକତାରେ ଜୀବିତ ହେବେ ।

୭ ଜଗତର ଅକ୍ତିମକାଳ ସନ୍ନିକଟ । ଅତଏବ ଆତ୍ମସଂଯମା ହୁଅ, ସକାଗ ଥାଅ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରତ ହୁଅ ।

୮ ବିଶେଷରେ, ପରସ୍ପରକୁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ପ୍ରେମ କର କାରଣ ପ୍ରେମ ଅନେକ ଦୋଷତୁଚ୍ଛି ମାର୍ଜନା କରେ ।

୯ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣିତ ଚିତ୍ତରେ ପରସ୍ପରର ଆତିଥ୍ୟ କର ।

ଇଶ୍ଵରପ୍ରଦତ୍ତ ଦକ୍ଷତାର ସତ୍‌ବ୍ୟବହାର

୧୦ ଇଶ୍ଵର ତୁମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ଦକ୍ଷତା ଦେଇଛନ୍ତି ; ତାହାର ସତ୍‌ବ୍ୟବହାର କରି ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ବହୁବିଧ ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଶ୍ଵାସ ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିତରଣ କର ।

୧୧ ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ପାଇଛ ? ତାହାହେଲେ, ତୁମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତର କର । ତୁମେ କ'ଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ପାଇଛ ? ତାହାହେଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କର ଯେପରି କି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ଵର ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବେ ; ତାହାଙ୍କର ମହାତ୍ମା ଓ ପରାକ୍ରମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉ । ଆମେନ

୧୨ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁଗଣ, ଆଗାମୀ ଅଗ୍ନିପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ଗଲାବେଳେ ହତବୁଦ୍ଧି ବା ଆତମିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ତାହା ତୁମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତୁଟ ଓ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଘଟନା ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ ।

୧୩ ବରଷ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ଯେ ଏହିପରି ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗରେ ଭାଗୀ ହେଉଛ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଦିନରେ ତୁମେ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଭାଗୀ ହୋଇ ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିବ ।

୧୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ଭାବରେ ତୁମକୁ ଯେବେ ନିନ୍ଦିତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ । କାରଣ ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମହିମାରେ ତୁମଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରିବେ ।

୧୫ ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ କେହା ନରହତ୍ୟା ବା ଚୋର ବା ଦୁରାଗ୍ରା ବା ଅନ୍ୟକାର ବର୍ଜକାରୀ ବୋଲି ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଭୋଗ ନ କରୁ ।

୧୬ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ଵାସୀ ବୋଲି ତୁମକୁ ଯେବେ ଦୁଃଖ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରିବାରଭୁକ୍ତ ତଥା ତାଙ୍କ ନାମଧାରୀ ହେବାର ଯେଉଁ ସୌଭାଗ୍ୟ, ସେଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କର !

୧୭ କାରଣ ବିଶ୍ଵରକାଳ ଆସନ ଓ ତାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପୁଣି, ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ଯଦି ବିଶ୍ଵରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆଦୌ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ଦଶା କ'ଣ ନ ହେବ !

୧୮ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଯେବେ ଅକ୍ଳେବ ରକ୍ଷା ପାଏ, ତେବେ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ଦଶା କ'ଣ ନ ହେବ !

୧୯ ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଯେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଛ, ତେବେ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଥାଅ ଓ ତୁମର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କର । କାରଣ ସେ କେବେହେଲେ ତୁମକୁ ନିରାଶ କରିବେ ନାହିଁ ।

ମଞ୍ଜୁଳାର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଅଧ୍ୟାୟ ୫

୧ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମଞ୍ଜୁଳାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି । ମୁଁ ନିଜେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ; ମୁଁ ସ୍ଵରକ୍ଷ୍ମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦୁଃଖଭୋଗ ଦେଖିଛି ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ସମୟରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଗୌରବରେ ଭାଗୀ ହେବି ।

୨ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ 'ପଲ'ର ପ୍ରତିପାଳନ କର - କୁଣ୍ଠିତ ଭାବରେ ନ କରି ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣିତ ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରତିପାଳନ କର । ହାନ ଧନଲାଭ ଆଶାରେ ତାହା ନ କରି ଆଗ୍ରହରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲା ପରି ପ୍ରତିପାଳନ କର ।

୩ ତୁମ ଦାୟିତ୍ଵାଧୀନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ନ କରି

ତୁମର ଉତ୍ତମ ଆଦର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର ।

୪ ଆଉ, 'ପ୍ରଧାନ ପାଳକଙ୍କର' ଯେତେବେଳେ ଆଗମନ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଅକ୍ଷୟ ଗୌରବରୂପ ମୁକୁଟ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ।

୫ ମଣ୍ଡଳୀର ତରୁଣ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହା କହିବାକୁ ଗୁହେଁ, ମଣ୍ଡଳୀର ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ମାନି ଚଳ । ସମସ୍ତେ ନମ୍ର ଭାବରେ ପରସ୍ପରର ସେବା କର । କାରଣ ଈଶ୍ୱର ନମ୍ରମନା ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ।

୬ ତୁମେ ଯେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିମତ୍ତ ହସ୍ତ ତଳେ ନିଜକୁ ନତ କର, ତାହାହେଲେ ସେ ଯଥାସମୟରେ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧତ କରିବେ ।

୭ ତୁମର ସମସ୍ତ ବିଗ୍ରହ ଭାବ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର କାରଣ ସେ ତୁମ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ।

୮ ସତର୍କ ଥାଅ, ତୁମର ଶତ୍ରୁ ଶୟତାନ ପକ୍ଷରୁ ଆକ୍ରମଣ ପ୍ରତି ସଜାଗ ରୁହ । ସେ ଗର୍ଜନ କରୁଥିବା କ୍ଷୁଧିତ ସିଂହ ତୁଲ୍ୟ ଶିକାର ଖୋଜି ବୁଲୁଛି ।

୯ ସେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ ତାହାର ପ୍ରତିରୋଧ କର ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଟଳ ରୁହ । ମନେରଖ, ଜଗତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହିପରି ଦୁଃଖଲ୍ଲେଖ ସହ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୟାମୟ ଈଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଗୌରବରେ ଭାଗୀ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଏହି କ୍ଷଣିକ ଦୁଃଖଲ୍ଲେଖ ପରେ ନିଜେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ, ସୁଦୃଢ଼ ଓ ଶକ୍ତିମତ୍ତ କରିବେ ।

୧୧ ସର୍ବ ବିଷୟ ଉପରେ ତାଙ୍କରି ପରାକ୍ରମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉ । ଆମେନ୍ ।

୧୨ ସିଲ୍ଲାନସ୍ ଯେ କି ମୋର ମତରେ ଜଣେ ଅତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାଇ, ମୁଁ ତାଙ୍କରି ହାତରେ ଏହି ପତ୍ର ପଠାଉଛି । ମୋର ଆଶା ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଏହି ପତ୍ରରେ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଛି, କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭର ପଛା ବିଷୟରେ ମୁଁ ଏଥିରେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ବିବରଣୀ ଦେଉଛି । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅଟଳ ରହିବାକୁ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

୧୩ ରୋମର ଭଗ୍ନୀ ମଣ୍ଡଳୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇଛି ଏବଂ ମୋର ଧର୍ମପୁତ୍ର ମାର୍କ ମଧ୍ୟ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଉଛନ୍ତି ।

୧୪ ପରସ୍ପରକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାୟ ପ୍ରେମର ଅଭିବାଦନ ଜଣାଅ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟାଶ୍ରୀତ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

୧ କରିକ୍ତାୟ

ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜୀବନ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫

୧ ହେ ଭାଇମାନେ, ସୁସମାଗ୍ର ଓ ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୁସମାଗ୍ର ପ୍ରଗ୍ରହ କରିଥିଲି, ଏହା ସେହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସୁସମାଗ୍ର । ତୁମେମାନେ ଏହି ସୁସମାଗ୍ରକୁ ସ୍ୱାଗତ ଓ ଗ୍ରହଣ କରିଛ । ଏହି ଭିତ୍ତି ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ସୁଦୃଢ଼ ରହିଛି ।

୨ ପୁଣି, ତୁମେମାନେ ଯଦି ଏହି ସୁସମାଗ୍ରକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ, ନଚେତ୍ ଆରମ୍ଭରୁ ତୁମେମାନେ ଏଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲ ବୋଲି ଜଣାଯିବ ।

୩, ୪ ଯେଉଁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ମୋ' ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା, ମୁଁ ଆରମ୍ଭରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି । ତାହା ହେଉଛି, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଲେ ଓ ସମାଧି ହେଲେ । ପୁଣି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସମାଧିରୁ

ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଲେ ।

୫ ସେ ପିତରଙ୍କୁ, ତାହାପରେ "ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ" ଦେଖାଦେଲେ । ୬ ଏହାପରେ ସେ ପାଞ୍ଚଶହରୁ ଅଧିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏକସଙ୍ଗେ ଦେଖାଦେଲେ; ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦିବ କେହି ମଲେଣି, ଅଧିକାଂଶ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ।

୭ ତତ୍ପରେ ଯାକୁବ ଏବଂ ପରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତଶିଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ ।

୮ ସର୍ବଶେଷରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଲି, ସତେ ଯେପରି ମୁଁ ବିଳମ୍ବରେ ଜନ୍ମଲାଭ କଲି ।

୯ କାରଣ ପ୍ରେରିତଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ନଗଣ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରେରିତଶିଷ୍ୟ ଆଖ୍ୟା ପାଇବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ଅପୋଗ୍ୟ, କାରଣ ମୁଁ ଏକଦା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କରୁଥିଲି ।

୧୦ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଜୀବନରେ ଯାହା ହୋଇ ପାରିଛି, ତାହା କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ହୋଇପାରିଛି । ମୋ' ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ବିଫଳ ହୋଇନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିଛି । ତଥାପି ମୁଁ କୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୋର ସହବର୍ତ୍ତୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ତାହା କରିଅଛି ।

୧୧ କିନ୍ତୁ ମୁଁ କିମ୍ପା ସେମାନେ, କିଏ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିଛି, ତାହା ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ହେଉଛି, ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଗ୍ର ପ୍ରଗ୍ରହ କଲୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ।

୧୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ, ଏହା ଆମେମାନେ ପ୍ରଗ୍ରହ କଲୁ ଓ ତୁମେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ । ତେବେ କାହିଁକି ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ ଲୋକମାନେ କେବେ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହେବେ ନାହିଁ?

୧୩ ଯଦି ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ନାହିଁ, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

୧୪ ଆଉ, ସେ ଯଦି ମୃତ ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଗ୍ରହ ବୃଥା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ବୃଥା ଓ ନିରର୍ଥକ ।

୧୫ ପୁଣି, ଈଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଥିବାରୁ ଆମେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କାରଣ ମୃତମାନେ ଯଦି ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧୃତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଓ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ମୂର୍ଖତା ମାତ୍ର ଓ ତୁମେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ।

୧୬ ତାହା ଯଦି ସତ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତ ମୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ !

୧୭ ଆଉ, ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ଇହଜୀବନ ପାଇଁ ଆଶାପ୍ରଦ, ତେବେ ତ ଆମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ହତଭାଗ୍ୟ !

୧୮ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାସ୍ତବରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏପରି ଦିନ ଆସିବ, ଯେଉଁ ଦିନରେ କି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମୃତ ଲୋକ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହେବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଅଟନ୍ତି ।

୧୯ ଜଣଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମଙ୍କ) କୃତ କର୍ମର ପରିଣତି ସରୂପେ ମୃତ୍ୟୁ ଏ ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ) ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ଅଛି ।

୨୦ ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧର ଭ୍ରଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟଜାତି ହୋଇଥିବାରୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରୁଛୁ କାରଣ ପାପର ପରିଣତି ମୃତ୍ୟୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପୁନରୁଦ୍ଧୃତ ହେବେ ।

୨୧ ମୃତ୍ୟୁକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ସମୟାନୁସାରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବେ - ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଠିଛନ୍ତି, ତତ୍ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନବେଳେ ତାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ଉଠିବେ । ୨୪ ଏହାପରେ ଅକ୍ତିମ କାଳ ଆସିବ । ସେତେବେଳେ

ସେ ସବୁ ଶତ୍ରୁକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବେ, ତଥରେ ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରିବେ ।

୨୫, ୨୬ କାରଣ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ତଥା ଶେଷ ଶତ୍ରୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ । ଏହି ଶେଷ ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ପରାଜିତ ଓ ଧ୍ବଂସପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୨୭ କାରଣ ପିତା ଈଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଶାସନଭାର ଓ କ୍ଷମତା ଦେଇଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଶାସନଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି, ସ୍ଵୟଂ ସେହି ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସେ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ ।

୨୮ ସବୁ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରିବା ପରେ ସ୍ଵୟଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆପଣାକୁ ପିତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵାଧୀନ କରିବେ ଓ ଈଶ୍ଵର, ଯେ କି ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଜୟା କଲେ, ସେ ସର୍ବେସର୍ବ ହେବେ ।

୨୯ ମୃତଲୋକମାନେ ଯଦି ପୁନରୁଜ୍ଞାପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୃତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଜଳଦାକ୍ଷୀ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କ'ଣ ଅକାରଣେ ତାହା କରନ୍ତି? ମୃତମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଯଦି ବିଶ୍ଵାସ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଳଦାକ୍ଷୀ ଗ୍ରହଣରେ କି ଲାଭ?

୩୦ ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପଦ କରୁଛୁ?

୩୧ କାରଣ ମୁଁ ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛି, ଏକଥା ଯେପରି ସତ୍ୟ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଲାଭରେ ମୋର ଗର୍ବ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସତ୍ୟ ।

୩୨ ଏଫିସସ୍ ନଗରରେ 'ହି'ସ୍ତକ ପଶୁମାନଙ୍କ' ସହିତ ମୋର ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଯଦି କେବଳ ଇହଜୀବନ ପାଇଁ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେଥିରେ କି ଲାଭ? ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ନ ହେଉ, ତେବେ 'ଆସ, ଭୋଜନପାନ ଓ ଆମୋଦପ୍ରମୋଦରେ ଦିନ କାଟିବା, କାରଣ କାଲିକି ଆମର ଜୀବନ ଶେଷ' ।

୩୩ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର କଥା କହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନାହିଁ । ତୁମେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କର, ତେବେ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।

୩୪ ବୁଦ୍ଧି ବିବେଚନା ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ପାପ ପରିହାର କର । କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ନିମନ୍ତେ ଏହା କହୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନାହିଁ ।

୩୫ କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ହୁଏତ ପ୍ରଶ୍ନ କରିପାରେ, "ମୃତ ଲୋକମାନେ କିପରି ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେବେ? ସେମାନେ କି ପ୍ରକାର ଦେହ ଧାରଣ କରିବେ?"

୩୬ କେତେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରଶ୍ନ । ତୁମେ ଯେଉଁ ମଞ୍ଜି ମାଟିରେ ବୁଣ, ତାହା ପୁନର୍ବାର ସଜାବ ହୋଇ ଉଠିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାକୁ ମରିବାକୁ ହୁଏ ।

୩୭ ତୁମେ ଯାହା ମାଟିରେ ବୁଣ, ତାହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶୁଷ୍କ ମଞ୍ଜି, ହୁଏତ ଗହମ ଦାନାଟିଏ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶସ୍ୟର ମଞ୍ଜି । ମଞ୍ଜିରୁ ଯେଉଁ କଅଁଳ ଅଙ୍କୁର ବାହାରେ, ତାହା ତୁମେ ପୋତିଥିବା ମଞ୍ଜିଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ।

୩୮ ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମଞ୍ଜି ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ମହ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶରୀର ଅଛି ।

୪୦ ଯେପରି ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଅଛି, ସେହିପରି ଅପାର୍ଥିବ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅପାର୍ଥିବ ଶରୀରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ତେଜ ପାର୍ଥିବ ଶରୀରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ତେଜଠାରୁ ଭିନ୍ନ ।

୪୧ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପ୍ରକାର ତେଜ, ଚନ୍ଦ୍ରର ତେଜ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ତେଜ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାର । ପୁଣି, ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ

ତେଜରେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ।

୪୨ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏହିପରି ହେବ । ଏହି କ୍ଷୟଶୀଳ ଶରୀର ସମାଧି ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବ । ୪୩ ଶରୀର ଅନାଦୃତ ହୋଇ ସମାଧି ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ମହା ଗୌରବରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବ । ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ସମାଧି ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଶକ୍ତିମନ୍ତ ହୋଇ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବ ।

୪୪ ସମାଧି ହେଲାବେଳେ ତାହା ପାର୍ଥିବ ଶରୀର, କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲାବେଳେ ତାହା ଦିବ୍ୟ ଶରୀର ହେବ । ଯଦି ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଅଛି, ତେବେ ଦିବ୍ୟ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

୪୫ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି, ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦମଙ୍କର ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ, ମାନବୀୟ ଶରୀର ଥିଲା, ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନଦାୟକ ଆତ୍ମା ।

୪୬ ଅତଏବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମାନବୀୟ ଶରୀର ଦତ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ପରେ ଈଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶରୀର ଦେବେ ।

୪୭ ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦମ ଏହି ପୃଥିବୀର ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆଗତ ।

୪୮ ଆଦମଙ୍କ ପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ମାଟିର ଶରୀର ଅଛି, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ତୁଲ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ ।

୪୯ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେପରି ଆଦମଙ୍କ ଶରୀର ତୁଲ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛୁ, ସେହିପରି ଦିନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ତୁଲ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବା ।

୫୦ ହେ ମୋର ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଜଣାଇବାକୁ ଗୁହେଁ ଯେ ରକ୍ତମାଂସ ବିଶିଷ୍ଟ ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏହି କ୍ଷୟଶୀଳ ଶରୀର ଅକ୍ଷୟ, ଅମର ହୋଇ ରହିପାରେ ନାହିଁ ।

୫୧ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିଗୂଢ଼ ବିଷୟ ଜଣାଉଛି, ଆମେ ସମସ୍ତେ ନୂତନ ଶରୀର ଲାଭ କରିବା!

୫୨ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ, ଆଖି ପିଛୁଳାକେ, ଶେଷ ତୃତୀା ଧ୍ବନି ହେବା ମାତ୍ରକେ ଆମେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବା! କାରଣ ଆକାଶରୁ ତୃତୀାଧିକ ହେବ ଓ ମୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ନୂତନ, ଅମର ଶରୀରରେ ପୁନରୁଜ୍ଞାପିତ ହୋଇ ଉଠିବେ ଏବଂ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତ ଥିବେ, ସେମାନେ ନୂତନ, ଅମର ଶରୀରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବେ ।

୫୩ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ପାର୍ଥିବ, ମର ଶରୀର ଅକ୍ଷୟ, ଅମର, ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶରୀରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବ ।

୫୪ ସେତେବେଳେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ଉକ୍ତି ସଫଳ ହେବ, - "ମୃତ୍ୟୁ ସମୂଳେ ବିନଷ୍ଟ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରାଜିତ ହୋଇଛି ।

୫୫, ୫୬ "ହେ ମୃତ୍ୟୁ, କାହିଁ ତୋର ବିଜୟ? ହେ ମୃତ୍ୟୁ, କାହିଁ ତୋର ନାହୁଡ଼? କାରଣ ପାପ ରୂପ ଯେଉଁ ନାହୁଡ଼ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଏ, ତାହା ଲୋପ ପାଇବ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଧୂବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ପ୍ରକାଶ କରେ, ତାହା ଆଉ ଆମର ବିଶ୍ଵରକ ହେବ ନାହିଁ ।

୫୭ ଧନ୍ୟ ଈଶ୍ଵର! ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଜୟା କରାନ୍ତି ।

୫୮ ଅତଏବ ମୋର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ, ତେଣୁ ଦୃଢ଼ ଓ ଅଟଳ ରହି ସର୍ବଦା ଯଥାସାଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କେବେ ବୃଥା ହେବ ନାହିଁ ।

ହଜିଲ । ପୁଅ

ଜଣେ ଲୋକର ଦୁଇଟା ପୁଅ ଥିଲେ । ଦିନେ ସାନ ପୁଅ ବାପାକୁ କହିଲା “ତୁମ ଅନ୍ତେ ମୁଁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଯେଉଁ ଭାଗ ପାଇବା କଥା, ତାହା ମୋତେ ଏବେ ଦେଇଦିଅ କାରଣ ମୁଁ ସେତେଦିନ ଯାଏ ଅପେକ୍ଷା କରି ପାରିବି ନାହିଁ ।” ତେଣୁ ବାପା ତା’ ସମ୍ପତ୍ତି ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଗଲା । କିଛି ଦିନ ପରେ ସାନ ପୁଅ ତା’ର ସବୁ ଜିନିଷ ଧରି ଗୋଟିଏ ଦୂର ଜାଗାକୁ ଯାତ୍ରା କଲା । ସେଠାରେ ସେ ବିଲ୍‌ସ ଓ ବେଶ୍ୟାଗମନ କରି ସବୁ ପଇସା ଉଡେଇ ଦେଲା ।

ତା’ର ଯେତେବେଳେ ସବୁ ପଇସା ସରିଗଲା-ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡିଲା । ସେ ଭୋକ ଉପାସରେ ଦିନ କଟାଇଲା । ସେ ସେଇ ସହରର ଜଣେ ଗୁମ୍ଫା ପାଖରେ ତା’ର ଘୁଷୁରୀ ଚରେଇବା କାମରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଲା । ପିଲାଟି ଏତେ ଭୋକିଲା ଥିଲା ଯେ ଘୁଷୁରୀ ମାନଙ୍କର ଦାନା ବି ତାକୁ ଭଲ ଲାଗିଲା । କେହି ତାକୁ କିଛି ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ଶେଷରେ ତା’ର ବୁଦ୍ଧି ପଶିଲା - ସେ ମନେ ମନେ ଭାବିଲା - “ଘରେ ମୂଲିଆ ମାନେ ବି ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଇ, ବଳି ପଡୁଛି, ଆଉ ଏଠି ମୁଁ ଭୋକ ଉପାସରେ ସଢି ମରୁଛି । ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି ଏବଂ କହିବି “ବାପା, ମୁଁ ଉଭୟ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛି । ମୁଁ ତୁମର ପୁଅ ବୋଲାଉବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତୁମର ଜଣେ ମୂଲିଆ ଭାବରେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କର ।”

ଏହା ଭାବି ସେ ତା’ର ବାପା ପାଖକୁ ଫେରି ଗୁଲିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ଘରଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୂରରେ ଥିଲା, ତା’ର ବାପା ତାକୁ ଦେଖିଲା ଏବଂ ପ୍ରେମ ଓ ଦୟାରେ ତା’ର ପେଟ ପୂରି ଉଠିଲା । ସେ ପୁଅ ପାଖକୁ ଦୌଡିଲା । ତାକୁ କୋଳ କଲା ଓ ରୁମା ଦେଲା । ପୁଅ ବାପାକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛି । ତୁମର ପୁଅ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା ମୋର ନାହିଁ” କିନ୍ତୁ ବାପା, ତା’ର ଗୁକର ମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା “ଜଳଦି, ଘରେଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଲୁଗା ଆଣି ମୋ ପୁଅକୁ ପିନ୍ଧାଅ । ତା’ର

ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ସୁନାମୁଦି ଦିଅ । ଆଉ ତା’ର ପାଦରେ ଯୋତା । ଆଉ ବହୁତ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ବାଛୁରୀ ମାର । ଆମେ ଭୋଜା କରି ଏ ଉତ୍ସବ ମନେଇବା । କାରଣ ମୋର ଏ ପୁଅ ମରିଯାଇଥିଲା - ପୁଣିଜୀବନ ପାଇଲା । ସେ ହଜି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମିଳିଲା ।”

ତେଣୁ ଭୋଜାଭାତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏତିକି ବେଳକୁ ବଡ଼ ପୁଅ କ୍ଷେତରେ କାମ କରୁଥିଲା । ସେ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିଲା, ଘର ଭିତରୁ ନାଚ ଗୀତର ଶବ୍ଦ ଆସୁଥିବାର ଶୁଣି ପାରିଲା । ସେ ଗୁକର ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣକୁ ପଚାରିଲା - “ଏ କଣ ହେଉଛି?” ସେ କହିଲା - ତୁମର ଭାଇ ଫେରି ଆସିଛି । ଏବଂ ତୁମର ବାପା, ଆମେ ଯେଉଁ ବାଛୁରୀକୁ ମୋଟା ସୋଟା କରୁଥିଲୁ ତାକୁ ମାରି ଏ ବଡ଼ ଭୋଜାର ଆୟୋଜନ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ତୁମର ଭାଇ ଅକ୍ଷତ ଅବସ୍ଥାରେ ଫେରି ଆସିଛି ।

ବଡ଼ ପୁଅ ରାଗିଲା - ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା ନାହିଁ । ତା’ ବାପା ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଭିତରକୁ ଡାକିଲେ, କିନ୍ତୁ ପୁଅ କହିଲା “ବାପା, ଆଜିଯାଏ ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଛି । ତୁମର କୌଣସି ଗୋଟିଏ କଥାର ବି-ମୁଁ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ତଥାପି ଏତେଦିନ ଭିତରେ ମୋ ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜା କରିବାକୁ ତୁମେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଛେଳି ଛୁଆ ବି ଦେଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ଏ ପୁଅ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପଇସା ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ପଛରେ ଉଡେଇ ଫେରି ଆସିଲା - ତୁମେ ଆମର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ବାଛୁରୀ ମାରି ଉତ୍ସବ କରୁଛ ।”

ବାପ ତାକୁ କହିଲା “ଧନରେ! ଶୁଣ, ତୋର ଓ ମୋର ସମ୍ପର୍କ ଅତି ଘନିଷ୍ଠ । ମୋର ଯାହା ଅଛି-ସବୁ ତୋର ।

କିନ୍ତୁ ଆମର ଉତ୍ସବ କରିବା ଠିକ୍ କାରଣ ତୋର ଏ ଭାଇ ମରି ଯାଇଥିଲା - ପୁଣି ଜୀବନ ପାଇଛି । ସେ ହଜିଯାଇଥିଲା - ମିଳିଛି ।”

ଧନୀଲୋକ ଓ ଲାଜାର

ଯାଶୁ କହିଲେ - “ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକଥିଲା ଯିଏକି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଥିଲା। ବିଳାସ ବ୍ୟସନରେ ଦିନ କାଟୁଥିଲା।

ଦିନେ ଲାଜାର ନାମକ ଗୋଟିଏ ରୋଗୀ ଭିଖାରୀ ତା ଦୁଆରକୁ ଆସିଲା।

ଲାଜାର ଯେତେବେଳେ, ସେ ଧନୀ ଲୋକର ମେଜରୁ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଚୁକୁଡ଼ା ପାଇଁ ବିକଳ ହୋଇ ଚାହିଁ ରହୁଥିଲା, କୁକୁର ମାନେ ଆସି ତା’ ଘା’ ଚାହିଁ ଚାଲୁଥିଲେ।

ଶେଷରେ ଦିନେ ସେ ଭିଖାରୀ ମରିଗଲା। ଧାର୍ମିକ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ, ଦୂତମାନେ ତାକୁ ବୋହିନେଲେ। ଧନୀ ଲୋକଟି ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା ଓ ସମାଧିସ୍ଥ ହେଲା। ଏବଂ ତା’ର ଆତ୍ମା ନରକକୁ ଗଲା।

ସେଠାରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଉଥିବା ବେଳେ ସେ ଦୂରରୁ ଲାଜାରକୁ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ଦେଖିଲା।

‘ପିତା ଅବ୍ରାହାମ୍, ମୋତେ ଦୟାକର’ ବୋଲି ସେ ଚିତ୍କାର କଲା। “ଲାଜାରକୁ ଏଠାକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ - ସେ ତା’ର ଆଙ୍ଗୁଠିର ଟିପ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ମୋର ଜିଭକୁ ଶୀତଳ କରିବ। କାରଣ ଏ ନିଆଁରେ ମୁଁ ଜଳିପୋଡ଼ି ଯାଉଛି।” କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମ ତାକୁ କହିଲେ “ପୁଅ, ମନେ ପକାଅ, ତୁମ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଯାହା ଚାହିଁଥିଲ ସବୁ ପାଇଥିଲ। ଲାଜାର ର କିଛି ନ ଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ଏବେ ଏଠି ସୁଖରେ ଅଛି ଆଉ ତୁମେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗୁଛ।

ତା’ ଛଡ଼ା, ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ଶୂନ୍ୟତା ଅଲଗା କରି ରଖୁଛି। କେହି ଯଦି ଏଠାରୁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ତାକୁ ଅଟକେଇ ଦିଆଯିବ ଓ ସେଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଏ ମହାଶୂନ୍ୟ ପାରହୋଇ କେହି ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ।”

ତା’ପରେ ଧନୀ ଲୋକଟି କହିଲା “ହେ ପିତା ଅବ୍ରାହାମ୍, ତା’ ହେଲେ ତାକୁ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ। କାରଣ ମୋର ପାଞ୍ଚ ଭାଇ ଅଛନ୍ତି। କାଳେ ସେମାନେ ମରିଗଲେ ଏଠାକୁ ଆସିଯିବେ। ଲାଜାର ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଯନ୍ତ୍ରଣାମୟ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଇ ଦେବ।”

କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମ କହିଲେ “ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ବାରବାର ସତର୍କ କରି ଦେଇଛି। ତୁମର ଭାଇମାନେ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ତାହା ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି।”

ଧନୀ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା “ପିତା ଅବ୍ରାହାମ୍ ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବାକୁ ଏତେ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହନ୍ତି। କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠା ହେବ - ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାପରୁ ଓହରା ଆସି ପାରନ୍ତି।”

କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମ କହିଲେ “ଯଦି ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ କଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ମାନଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣନ୍ତି ମଲାମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଉଠି ଆସିଥିବା ଲୋକର କଥା ବି ସେମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।

ଲୁକ ୧୭:୧୯-୩୧

ଯାଶୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ କହନ୍ତି “ଦେଖା! ମୁଁ ଦ୍ଵାର
ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଦ୍ଵାରରେ ମାରି ତାକୁଛି ।
କେହି ଯେବେ ମୋ ସ୍ଵର ଶୁଣେ ଓ କବାଟ
ଫିଟାଏ, ମୁଁ ଭିତରକୁ ଆସିବି ଏବଂ ତା’
ସହିତ ଭୋଜନ କରିବି ଓ ସେ ମୋ ସହିତ
ଭୋଜନ କରିବ ।

